

5

ഗുണാലോകം

അഖില തിരുവിതാംകൂർ —

— ഗുണശാലാസംഘം പ്രസിദ്ധീകരണം.

ഗുണാലോകം

വരിസംഖ്യ

വാർഷികവരി .... രൂ. 5.
അപ്രതിഷ്ഠ .... രൂ. 1.

N B. ആദ്യത്തെ ഒരു വർഷം മാസിക ആറു ലക്കങ്ങളായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതായിരിക്കും

வினாவிவரம்

		புரம்
1	திரேனோதம்	1
2	புஸ்தகங்கள்—	
	(1) விசுப்பின்பித்தி (தூய்)	3
	(2) ஹெ. ஹெ. தேவிபிப்பாச் (தூவிகாமிதம்)	14
	(3) பேரஸ்தாமீயிலெ'ஸிம்ஸோதிஸ்'	19
	(4) திரிகோனம்	29
	(5) மத்யம் கமூனிஸ்யம்	33
	(6) பெரெகாதினெர் 'யாதாஸ'மௌகம்'	39
	(7) மஸ்திபெர் ௨௨ மயகாய்யம்	42
3.	தென்கல் பாதகம்	49
4	பில செலகிதமங்கள்	51
5.	புலு நிபுணங்கள்	57
	(1) புலுபிபெர் கமூனி	
	(2) தோல் கௌ ஸாபித்யகாமம்	
	(3) கெனெர் ஸப்யம்	
	(4) தாமீனகாயகம்	
	(5) துபமேவ	
	(6) ஹெய்துதிபுக்ம்	
6.	மாஸிககல் விசேஷாப்தகிகல்	63
7.	ஹெயிலெ துர்மகாமாதகெ நில	66
8.	ஸாபித்யபரிசுத ஸமேதநா; புரமகமநஸாபித்யஸமேதநம்.	69
9.	ஜநகியகப ஹெ?	73
10.	ஹெயிலெநெர் ஹெபனம்	77
11.	ஸம்ஸம் வாதகம்	84
12.	மது ஒழிந்ததம் மனக்கவலை	101

(தூவிகாமிதம் - மலயாத்திலெ ஹெய்துதிபு வஜ்ஜனோம்)

ഗ്രന്ഥാലോകം

വാല്യം 1

1124 മേടം, ഇടവം

ലക്കം 5

തിരുന്നോട്ടം

൧. രണ്ടു സാഹിത്യസമ്മേളനങ്ങൾ

സമസ്തകരള സാഹിത്യപരിഷത്തിന്റെ 20-ാം വാർഷികവും, കേരള പുരോഗമന സാഹിത്യസംഘടനയുടെ നാലാം വാർഷികവും അകലെയുള്ള രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളിൽ വച്ചുണ്ടാക്കിയും അടുത്തടുത്ത കാലത്തായിത്തന്നെ ആഘോഷിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായല്ലോ. സാഹിത്യത്തിന്റെ പുരോഗതിയിൽ താല്പര്യമുള്ളവരും ഉത്തമിപ്പിക്കുന്നതിനും നയിക്കുന്നതിനും പശ്ചാത്തപ്യമായിരുന്നു ആ രണ്ടു സമ്മേളനങ്ങളും. പ്രമേയങ്ങളും കർമ്മപദ്ധതികൾക്കുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളും രണ്ടിലും കുറവായിരുന്നു എങ്കിലും നല്ല പ്രസംഗങ്ങളും വാദപ്രതിവാദങ്ങളും കലാപ്രകടനങ്ങളും ഭരണധാരാളമുണ്ടായി. ചർച്ചാശയഗങ്ങൾ പുരോഗമനസാഹിത്യസമ്മേളനത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക ചടങ്ങായിരുന്നു.

ഈ രണ്ടു സമ്മേളനങ്ങളും കേരളീയസാഹിത്യകാരന്മാരെ ചിന്തിപ്പിക്കാൻ ഭട്ടയികൊ

സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഈ പരമ്പര പരവിരുദ്ധമായ ആദർശങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു സംഘടനകളാണെന്ന് ചിലർ വിശ്വസിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. ആ ശരീരമാണെന്നു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നില്ല.

സാഹിത്യപരിഷത്തു് സാഹിത്യത്തിന്റെ സർവതോമുഖമായ വളർച്ചയ്ക്കു വേണ്ടി നിലകൊള്ളുവാൻ പുരോഗമനസാഹിത്യസംഘടന സാഹിത്യത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു സംഘടനകളും കേരളത്തിൽ ഒന്നുപോലെ ആവശ്യവും പ്രയോജനകരവും ആണെന്ന് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. നല്ല എഴുത്തുകാർ രണ്ടിലും ഉണ്ട്. ഒന്ന് ഒന്നിനുവേണ്ടി കളഞ്ഞുകൊടുക്കാമെന്നു പറയുന്നതിലോ, അഥവാ ഞ്ഞു പിരിച്ചു പിടിക്കുമെന്ന് പറയുന്നതിലോ യാതൊരുതർക്കവും ഞങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. സാഹിത്യകാരന്മാർ ഒന്നോ അതിലധികമോ ചേരികളായി പിരിഞ്ഞു നിന്ന് വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടത്തുന്നതിൽ ദുഷ്ടമില്ല. എങ്കിലും ആ വാദപ്രതിവാദങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം സാഹിത്യത്തിന്റേയും 'മാനുഷ്യ'ത്തിന്റേയും പുരോഗതിതന്നെയായിരിക്കണം. എന്നാൽ ഇതിനെതിരായി ചില കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സാഹിത്യകാരന്മാർ ഇപ്പോൾ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നയത്തെ ഞങ്ങൾ ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി വീക്ഷിക്കുന്നു. അതിപ്രായവ്യത്യാസത്തിൽനിന്ന് ആശയവിഭേദത്തിലേയ്ക്കും ആശയവിഭേദത്തിൽനിന്നും

അനാസുപദമായ കുറാപോലങ്ങളിലേക്കും എന്തെങ്കിലും അവയുടെ പ്രയോജനം. ഈ പോക്ക് സാഹിത്യത്തെ നന്നാക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഏറ്റവും ഒരു പാർട്ടിയുടെ തൽക്കാലാഗ്രഹങ്ങൾ പ്രയോജനകരമായിട്ടുള്ളതും പാർട്ടിയേയും പാർട്ടിതാല്പര്യങ്ങളെയുംകാർ വലുതാണു് സാഹിത്യമെന്നു് അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നതു് നന്നു്. ഏതായാലും ഞ്ഞു സംഘടനകളും വിദ്യാഭ്യാസങ്ങളും കലാകൃഷ്ടങ്ങളും കളഞ്ഞു് പ്രത്യേകമായി വേർതിരിച്ചു കാണാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

൨. രണ്ടു വ്യക്തിഗതസാഹിത്യകാരന്മാർ

കേരളസാഹിത്യത്തിലെ ഉജ്ജ്വലനാമാക്കളായിരുന്ന രണ്ടു വ്യക്തിഗതസാഹിത്യകാരന്മാർ—ടി. കെ. കൃഷ്ണമേനോനും സി. വി. കണ്ണുമാരനും നമ്മെവിട്ടു പിരിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. അന്ത്യോന്ത്യംകൊണ്ടുതന്നെ നീർത്തുമായ സാഹിത്യസേവനം അവരുടെ പരിശ്രമത്തെ ധന്യമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. ശ്രീ സി. വി. കണ്ണുമാരൻ മലയാളത്തിലെ പത്രപ്രവർത്തനശാഖയിൽ സി. പി. സ്കോട്ടു്, ജെ. എ. സ്കോട്ടർ മുതലായ മഹത്തരന്മാരുടെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഉന്നത വ്യക്തിയാണു്. മുൻപുയുള്ള മുഖപ്രസംഗങ്ങളിലൂടെ പ്രകടിതമായിട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യസേവനങ്ങളെ നവരൂപിച്ചെടുത്തു പുസ്തകരൂപത്തിലാക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തരഗാമികൾക്കു് കടമയുണ്ടെന്നു് ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഞങ്ങൾ അവരെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. ശ്രീ ടി. കെ. കൃഷ്ണമേനോൻ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ ഒരു ഉത്തമ വ്യക്തിയായിരുന്നു. സംഘടനയുടെ സംയോജനാനന്തരമുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു മാർഗ്ഗദീപമായി കരുതിയിരുന്നു. പക്ഷെ ദുർഭാഗ്യവശാൽ ആ ദീപം അണഞ്ഞുപോയി. ഗ്രന്ഥകാരനായും ഉത്തമകൃതികളുടെ പ്രസാധകനായും എളിയ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ പ്രോത്സാഹനനായും ശ്രീ. കൃഷ്ണമേനോൻ അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള സേവനങ്ങൾ വി

ലമതിക്കത്തക്കതല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രയോജനസംബന്ധ ഗ്രന്ഥരൂപത്തിൽ (പ്രബന്ധമാല) നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ ഗ്രന്ഥത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മരണയ്ക്കായി ഈ അവസരത്തിൽ ഞങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശുപാർശചെയ്യുന്നു.

൩. എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള

പുരോഗമനസാഹിത്യകാരന്മാർക്കു് മോചനമായ ശ്രീ എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ഷുക്രിപുത്തി ഈയിടെ പറവൂരിൽ വെച്ചു് അദ്ധ്യക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. അനവധി സാഹിത്യകാരന്മാർ അതിനോടനുബന്ധിച്ചു നടന്ന സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കാകാണ്ടു. ശ്രീ. എം. പി. ചേരൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഇന്നദ്ദേഹം ഒരു വ്യക്തിയല്ല, ഒരു ചിന്താപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അടയാളമാണു്. തകഴി, ഭാഷാഭാരതമേനോൻ, രാമകൃഷ്ണപിള്ള, ദേവ് മുതലായ സുപ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരന്മാരെല്ലാം തങ്ങൾക്കു് അദ്ദേഹത്തോടുള്ള കടപ്പാടിനൊപ്പം ഉന്നിയുന്നിപ്പറയുകയുണ്ടായി. എം. പി. ചേരൻ പറഞ്ഞതുപോലെ എത്ര വലിയ കേന്ദ്രഭാരവും ബഹുമാനിക്കാൻ തയ്യാറാകാത്ത ഈ സാഹിത്യകാരന്മാർ ഇങ്ങനെയൊരു വ്യക്തിയെ ബഹുമാനിക്കുമെന്നുവെച്ചതു് അത്ഭുതഭരണമാണു്. വേണ്ടത്തവന്റെ അടുക്കലേക്കു് യശസ്സു ചെന്നുകയറുന്നു. യശോകാംക്ഷി അതിന്റെ പുറകെ ഓടിനടക്കുന്നു. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളക്കു് ദീർഘായുസ്സു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു ഈ കുറിപ്പു് അവസാനിപ്പിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ല. ഏതുകൊണ്ടെന്നാൽ ദീർഘായുസ്സു് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ശരി, നമുക്കു് അദ്ദേഹത്തിനു് സുഖം നേൺകളയാം.

൪. കൃഷ്ണമേനോൻ

ഞങ്ങൾ ചൂഷിക്കുണിയിച്ചിരുന്നതനുസരിച്ചു് ഒരു ഗ്രന്ഥകർമ്മിന്റെ നിയമിച്ചതിനും ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ആഫീസിൽ ഒരു കെട്ടിടം സൗജന്യമായി അനുവദിച്ചതിനും ഞങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിനോടും സർവ്വകലാശാലയോടും കൃതജ്ഞതയുള്ളവരാണ്.

വിശപ്പിന്റെ വിളി

ജി. കുമാരപിള്ള.

(മുക്തർ)

ഒരു കടുംബംഗത്തെപ്പോലെ അവിടെ കഴിയുന്ന പതുപാങ്ങ മംഗലം. അവർ യാതൊന്നും ഇതുപരെ നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല എന്നാൽ അടനകദിവസങ്ങളായി അവർ പട്ടിണിയുണ്ടു്. അവസാനം അവളുടെ ക്ഷമ ക്ഷേത്രം. അമ്മ നടുവളത്തിയിരുന്ന പയറുമുഴുവൻ അവർ തിന്നുകുളഞ്ഞു. അമ്മ കോപംകൊണ്ടു ജപിച്ചു; പാവം മംഗല! അവളുടെ വലിയ കണ്ണുകളിൽ അശ്രുബിന്ദുകൾ നിറഞ്ഞു. അമ്മയുടെ ഹൃദയം അലിഞ്ഞു പോയി. മംഗലയാണു് അവരുടെ ഏകസമ്പാദ്യം; പക്ഷേ അവളെ വിൽക്കുക സംബു മല്ല; അവളും ആ കടുംബത്തിലെ ഒരു അംഗമാല്ല; പക്ഷേ അവർ പട്ടിണികിടന്നു പോരിയുകയാണു്. ഇതിനെന്നാണു പരിഹാരം? വളരെ അന്യോപാധനം നടത്തി അമ്മ ഒരു പുൽപ്രദേശം കണ്ടുപിടിച്ചു. അവളെ

അവിടെ കൊണ്ടുപോയി തീറ്റി; തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ പതു ഒരു പീടികയുടെ മുൻപിൽ നില്പായി; അവർ തുടരുന്നതുടരെ തലകുലക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം അമ്മയ്ക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഭൂമി ക്കു മംഗലയുടെ കഴുത്തിലെ മണികളുടെ കിലുക്കം അവർക്കു കാലം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. ആ നൽക്കാലിമൃഗത്തിനു മുമ്പു് സ്നേഹം തുളുമ്പുന്ന ഒരു ഹൃദയം. അമ്മ മനസ്സിലാക്കുന്നതോടെ മണികൾ അഴിച്ചു വിറു് അരിവാങ്ങുന്നു. ആ അരിയും സാരിത്തുമ്പിൽ കെട്ടി അങ്ങു ചുറ്റും നിന്നു വേരുകൾ പരിച്ചെടുത്തുകൊണ്ടു് അവർ ചിന്താമഗ്നയായി മുന്നേറു നീങ്ങുകയാണു്.

അങ്ങു ദൂരെ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരി ഇരിക്കുന്നു. കജോലിയുടെ പ്രായം വയസ്സ്. വളരെ നേരമായി അവർ മണ്ണിൽ കഴിക്കുകയാണു്. വേരുകൾ പരിക്കുവാൻ ഇതു വളരെ കഴിയേണ്ട കാര്യമില്ല. അമ്മ ജിജ്ഞാസയോടെ അടുത്തു ചെന്നു് അവളെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നു. ഒറ്റാമാത്രകൊണ്ടു് അവർ സ്തംഭിച്ചുപോകുന്നു. അസ്ഥിമാത്രശരീരമായ ആ ചെറുപ്പക്കാര്യുടെ അടുത്തു് മെലിഞ്ഞ ഒരു ചൈതന്യം കിടക്കുന്നു; അതിനു ജീവനുണ്ടു്. പക്ഷേ അവർ സ്നേഹപാപം വശ്യത്തോടെ അതിനെ ഏതെങ്കിലും കഴിയിൽ വെച്ചു മണ്ണിട്ടുകയാണു്. വാത്സല്യഭാരത്തോടെ അവർ അതിനോടു പറയുന്നു. “എന്റെ കുഞ്ഞിനു് ഇനി വിശക്കുകയില്ല, സുഖമായി ഉറങ്ങിക്കൊള്ളു്” അമ്മയുടെ മനസ്സു ക്രോധംകൊണ്ടു ജപിച്ചു. അവർ ആ നൂറു സ്ത്രീയെ അന്തരിച്ചു സ്വന്തം കഞ്ഞിനെ കൊല്ലുന്ന രാക്ഷസിയല്ലേ അവർ? അസ്സവത്തിൽ അതല്ല സത്യം. ആ ചെറുപ്പക്കാരി ഹൃദയം പൊട്ടി പറയുകയാണു്. “വിശപ്പുകൊണ്ടു് അവൻ ഉറക്കമില്ല; അവൻ ഭക്ഷണമെങ്കിലും ഒന്നു് ഉറങ്ങിക്കൊള്ളട്ടെ”. അമ്മയുടെ കണ്ണു നിറഞ്ഞു. അവർ കഞ്ഞിനെ

എടുത്തു് ആ സ്ത്രീയെ എല്ലിച്ചു. എന്നിട്ട് അപ്പോൾ തകെയിലുണർത്തിയെന്ന അരിയുറ അമ്പരക്കു കൊടുത്തു. കൽക്കട്ടായിലേയ്ക്കു പോകുവാൻ അമ്മ അവളെ ഉപദേശിച്ചു. പക്ഷേ അമ്പരക്കു പണമില്ല. മംഗലയേയും അമ്മ അമ്പരക്കു നൽകി.

ചേട്ടവും ഭയവുകൊണ്ടു വീർപ്പമുടി വീട്ടിലേക്കു തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ കാണുന്ന കാഴ്ച അമ്മയെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു. അയൽപക്കക്കാരിയായ നീരിയും അവളുടെ മാതാവും വഴിയെ പോവുകയാണു്; നീരി ഒരു സെമിനാരുടെ മകളെപ്പോലെ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പാവപ്പെട്ട ആ അവിവാഹിതയായ പെണ്ണിനു് ഏവിടെനിന്നാണു് ഈ വിചിത്രമെല്ലാം? അമ്മ നീരിയുടെ അമ്മയോടു് കാര്യം ചോദിച്ചു. നീസത്തോടെ അവർ പറഞ്ഞ മറുപടി ഇതാണു്. “നീങ്ങളും നിങ്ങളുടെ വിഷമം; എന്നിന്നു് ഏതെന്തും. നമുക്കു പരസ്പരം സഹായിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പിന്നെ...നിങ്ങൾക്കുമുണ്ടല്ലോ യൗവനയുക്തയായ ഒരു മകൾ!” ആ ഒടുവിലത്തെ വാചകം അത്ഭുതമേല്ലേ? വീട്ടിൽ തിരിച്ചു വരുമ്പോൾ അമ്മയ്ക്കു വീണ്ടും അത്ഭുതമാണു്. വീട്ടിൽ നിറയെ പുതിയ പുതിയ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ. അപരിചിതരായ ഒരു സ്ത്രീയും പുരുഷനും അവിടെ ഇരിക്കുന്നു. അവർ കൊണ്ടുവന്നതാണു് ആ സാധനങ്ങളെല്ലാം. പക്ഷേ അവർക്കു് വിശദീകരിച്ചു തുടങ്ങുമ്പോൾ അമ്മയുടെ മട്ടു മാറുന്നു. കജാലിയെ വിലയ്ക്കു വാങ്ങുവാൻ വന്ന രാക്ഷസനാണു് അവർ. അമ്മ ഒരു മുളങ്കുമ്മായി അപരിചിതരുടെ നേക്കു ചാടുന്നു. ആഹാരം മുഴുവൻ വലിച്ചെറിയുന്നു. സദാചാരം വിററുതിന്നുവാൻ അവർ തയ്യാറില്ലതന്നെ. ഗ്രാമംതോറും പെണ്ണുങ്ങളെ വിലയ്ക്കു വാങ്ങുവാൻ നടക്കുന്ന

ആ ഒല്ലാളുകൾ പരിഹാസച്ചിരിയോടെ അവിടം വിട്ടുപോകുന്നു. കെടിയ പട്ടിണിയുടെ തിന്മകളെക്കുറിച്ചു മുൻപിൽ ചാർത്ര്യവും സദാചാരവും ഏതുപേർ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കും? എത്രനാൾ സൂക്ഷിക്കും?

ഗ്രാമത്തിൽ ഇനി താമസിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. മരണം അടുത്തടുത്തു് ഏത്തുന്നു. അമ്മയും മക്കളും നഗരത്തിലേക്കു തിരിയ്ക്കുകയായി. തുടങ്ങുപക്ഷമായ ശഃഖനാദം മുഴക്കി സന്ധ്യാഭവിയെ വന്ദിച്ചിട്ടു് ഉത്സാഹമായ ഹൃദയഭാരത്തോടെ അവർ വീടു വിട്ടുകയാണു്. ആ മണ്ണു്, ആ വീടു്, ആ ഗ്രാമം അവരുടെ ജീവനാണു്; അതാണവരുടെ ലോകം. പക്ഷേ ആ മണ്ണിന്റെ മക്കൾക്കു് ഇന്നവിടെ സ്ഥാനമില്ല. ആദിയും അന്തവുമില്ലാത്ത പാതയിലൂടെ അവർ നീങ്ങുകയാണു്. മനുഷ്യമാശിയുടെ മഹാപ്രവാഹം; അങ്ങു ദൂരെ ഒരു അത്ഭുതനഗരമുണ്ടു്; സുഖസമൃദ്ധമായ കൽക്കത്തനഗരം; ആ നഗരത്തിലേക്കാണു് അവരുടെപോക്കു്. ചോരയും നീരും വററിയ തുഷ്കിച്ച മനുഷ്യക്കുടലുങ്ങൾ! അവർക്കു് ഇന്നോ ഇന്നുമെങ്കിലും നാളെയോ ഇല്ല; ജീവിയ്ക്കുന്ന നിമിഷം മാത്രം. അമ്മയും, കജാലിയും, ഒന്നാവും ആ മനുഷ്യമഹാസമുദ്രത്തിൽ ചേർന്നു കഴിഞ്ഞു. ആ വൻപിച്ച ജനസമൂഹം അനന്യമായ ആശങ്കകന്ദത്തിലേക്കു നീങ്ങുകയാണു്. അന്യോന്യം അവർ ചോദിയ്ക്കും “നിങ്ങൾ എത്രദൂരം നടന്നു?” ആക്കും കണക്കില്ല. ജപ്പാനിൽനിന്നല്ല ഭയങ്കരമായ സംക്രമിക രോഗത്തിൽ നിന്നല്ല, വിശപ്പിൽനിന്നുമാത്രം രക്ഷനേടുവാൻവേണ്ടി അവർ ആ പെരുവഴിയിലൂടെ ഏങ്ങാങ്ങാട്ടു നീങ്ങുകയാണു്. വംശമുളിൽ ഏങ്ങും നിറയെ വിളയുന്ന നെല്ല് ഏവിടെ? ഗവണ്മെന്ററു പട്ടാളവും വ്യാപാരികളും അതു മുഴുവൻ തി

നന്മിട്ടു. ജാപ്പ് വിരുദ്ധസമരം! അധരക്കു
മാസിസ്റ്റ് വിരുദ്ധനാണി. വഴിനിടക്കു കഴ
കന്മാർ മദ്രാസത്തെയെ പഠിക്കുന്നു; എങ്ങ
കഴകന്മാർ, കണ്ണം കവിളും മുഴങ്ങുന്നത
മനുഷ്യശരീരങ്ങൾ പാതവക്കുകളിൽ നിര
ന്നുകിടക്കുന്നു. കഴകന്മാർ മുങ്ങിനിർത്തി
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു കൊത്തിയിരിക്കുകയാണ്; “നിങ്ങള
രും മരിക്കുന്നുണ്ടോ?” എന്നാണ് അപയുടെ
നോട്ടത്തിന്റെ അർത്ഥം.

കുജോലിയും, അമ്മയും, ഒന്നും യാത്ര
തിരിച്ചിട്ട് എന്താണി? ആക്കിയാ? ക
ജോലി ഗർഭസ്ഥനായ ശിശുവിന്റെ മുറും
ഒരു സ്വപ്നമോകം രചിച്ചു. കിശോർ
സുഖമായി ജീവിക്കുന്നു എന്നു മാത്രം അറി
ഞ്ഞെങ്കിൽ അവർക്കു ഏറ്റവും, ആ പെ
രുവഴിയിലും കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ മധ്യ
ലും അവർക്കു മറക്കവെ. പക്ഷേ അവരുടെ
അനുഭവമോ? ഒരു ദിവസം ഭക്ഷ്യസാധന
ങ്ങൾ അന്യമായിട്ട് രജപാതവിട്ട് ഏക
യായി അവർ നടക്കുമ്പോൾ ഒരു പിലാ
വിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു ഭയഭീതിയായ ഒരു
തെക്കും കേൾക്കുന്നു. അതൊരു സ്ത്രീയുടെ
ശബ്ദമാണ്. അവൾക്കായി കിടക്കുന്ന ആ
സ്ത്രീയുടെ ശരീരം ഒരു കറുക്കൻ സാധന
മായി തിന്നുകയാണ്. കക്ഷവും മറുപടിയും
തിന്നുകഴിഞ്ഞു, അവർക്കു അപ്പോഴും ശ്വാ
സമുണ്ടു്; അവർ ഞരങ്ങുന്നു. വിശപ്പു വല
ഞ്ഞ ആ സാധുസ്ത്രീ ഭക്ഷണസാധനമന്യേ
ക്കിച്ച് അവിടംവരെ എത്തിയിരിക്കുന്നു.
പക്ഷേ ആ പിലാവിൽനിന്നു പക്ഷ
പറിച്ചെടുക്കുവാൻ ഉള്ള ശക്തിയില്ലാതെ അ
വർ നിലംപരിചിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ
ശ്വാസോച്ഛ്വാസം നിലയ്ക്കു മുൻപുതന്നെ അ
വർ കറുക്കൻ ഇരയാവുകയാണ്. പട്ടിണി
യുടെ ഘോരമായ—അന്ധകാരമായമായബിഭ
ബധിത്രം! കുജോലി മരവിച്ചുപോയി. പ

ക്ഷേപ അവർക്കുണ്ടു് അടക്കുവാൻ ഉള്ളതാണു
വിശപ്പു്. അപ്പോഴാണ് ഒരു പട്ടാളക്കാരൻ
അതുവഴി വരുന്നത്. അവർ അല്പം റെട്ടി
അയാളോടു യാചിക്കുന്നു. അയാൾ അവർ
ക്കു ധാരാളം റെട്ടി നൽകുന്നു. പക്ഷേ അ
യാളും മനുഷ്യനാണ്. അയാൾക്കുണ്ടു് മ
റ്റൊരു വിശപ്പു്. ഒരു വർഷമായി അയാൾ
ഭാര്യയുമായി പിരിഞ്ഞിട്ടു്. അസ്സപ്രദതയാ
യി കുജോലി അയാളെ അനുഗമിയ്ക്കുന്നു....
സഹോദരിയെ അന്വേഷിച്ചുവന്ന ഒന്നു അ
വർ ചോരക്കളത്തിൽ കിടക്കുന്നതാണു ക
ണന്നതു്. ഒരു കറുക്കൻ ചോര നിർബാധം
നക്കിക്കിടക്കുന്നു. ആ പട്ടാളക്കാരൻ അല്പ
സമയം വികാരാവേശത്തിനു് അടിപെട്ടെ
ങ്കിലും അയാളൊരു പെരും മൃഗമായിരുന്നി
ല്ല; അയാൾ ഒരു മെഡിക്കൽ യൂണിറ്റിലെ
ആഫീസറുടെ സഹായം അപേക്ഷിയ്ക്കുന്നു.
ദയാലുവായ ആഫീസർ കഠിനം കുജോലി
യേയും, അമ്മയേയും, ഒന്നുവിനേയും കൽക്ക
ട്ടായിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു. അമ്മ കുജോ
ലിക്കു് എന്തു പററിയെന്നു് അറിയുന്നില്ല.
വികസിച്ച ആശങ്കയുടെ അപസാനം അ
വർ നഗരത്തിൽ എത്തുന്നു. കുജോലിക്കു്
ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശനവും കിട്ടുന്നു.

നഗരത്തിലെങ്ങും ദയാലുക്കളായ ധനി
കളുണ്ടെന്നും അവർ അഗതികൾക്കു
ഭക്ഷണവും മറ്റും നിർദ്ദേശം നൽക
മെന്നു ഏതു് അമ്മയുടെ വിചാരം.
അതാണ് അവരുടെ ആശ്വാസം. വിശപ്പു
കൊണ്ടു പിടയുന്ന ഒന്നുവിനെ അങ്ങനെ
യാണ്. അവർ സമാധാനിപ്പിയ്ക്കുന്നതു്.
പക്ഷേ അവൻ തന്റെ ക്ഷമയില്ല. അപ്പോ
ഴാണ് അസ്ഥിമാത്രശരീരനായ ഒരു അഗതി
വഴിയരികിലുള്ള തൊട്ടിയിൽ വളരെ നേരം
തിരഞ്ഞു് ഒരു പഴഞ്ഞാലി എടുത്തുതിന്നു
കൊണ്ടു് അവരുടെ അടുത്തേക്കു വരുന്നത്.

അമ്മയ്ക്ക് അത്ഭുതമാണ്. നഗരത്തിലെ വിടെയും ധാരാളം ആഹാരം കിട്ടുമെന്നാണ് അവയുടെ ദൃഢവിശ്വാസം. ആ അഗതി ഒന്നാവിന്റെ സ്ഥിതികളെ മറ്റൊരു പഴഞ്ചൊലിയുടെ കക്ഷണം അവൻ തെരഞ്ഞെടുത്തുകൊടുക്കുന്നു; പാവാ അമ്മ കരുതുന്നത് അയാൾ അവരെ പരിഹസിക്കുകയാണെന്നാണ്. പക്ഷേ അയാൾ നഗരത്തിലെങ്ങും നിറഞ്ഞൊഴുകുന്ന അഭയാർത്ഥി സമൂഹത്തിന്റെ ദാരുണമായ കഥ വിവരിയ്ക്കുമ്പോൾ അമ്മയ്ക്കു കാര്യം അൽപാൽപം മനസ്സിലാകുന്നു. ഒരേ പഴഞ്ചൊലി തിന്നുന്നു. ഇടവഴികളിൽ അണിയായി പിന്നടിക്കുന്ന കിടക്കുന്ന നിരാധാരരായ ലക്ഷക്കോലകൾ മനുഷ്യരുടെ ചിത്രം അമ്മയുടെ മുൻപിൽ തെളിയുന്നു. ഒരു ഇടവഴിയിലുള്ള ജനസമൂഹത്തിൽ അവരും കൂടുന്നു. പുതുതായി വന്ന അമ്മയ്ക്കും അങ്ങനെയും അവർ നൽകുന്ന പ്രധാന ഉപദേശം ഇതാണ്. റോഡരികിലുള്ള വീപ്പകളും തൊട്ടികളും പരിശോധിച്ചു കിട്ടുന്ന സാധനമെല്ലാം തിന്നാം; പക്ഷേ ഓവിലെ തൊട്ടികൾ വരുന്നതിനു മുൻപ് ഉണ്ടാണമെന്നുമാത്രം. എപ്പിലും ചപ്പം ചവരും നിറഞ്ഞ വീപ്പകളിൽ തിരയുവാൻ ലക്ഷക്കണക്കിനു വിശന്നുപൊലിയുന്ന മനുഷ്യജീവികൾ തിക്കിത്തിക്കുന്ന യോനകമായ രംഗം! അമ്മ സ്തംഭിച്ചുപോകുന്നു. അപ്പോഴാണ് അന്ന് ഉച്ചയ്ക്ക് ഹിന്ദുസ്ഥാൻ പത്രാപ്പിസിൽ നൂറുപേക്ക് അന്നഭാഗമുണ്ടെന്ന വാർത്ത അറിയുന്നത്. അമ്മയ്ക്കു, ഒന്നും നോക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു കിടപ്പുപാത്രമായി കറുത്തു നിൽക്കുന്നു. കിട്ടിയ ഭക്ഷണവുമായി തിരിച്ചുപോകുമ്പോൾ ആ പാവങ്ങൾ അന്നഭാഗമുള്ള ഒരു ദീർഘായുസ്സിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്. ഭക്ഷണം ലഭിക്കുകയെന്നത് അവരുടെ ജന്മാവകാശമാണെന്ന് ആ പാവങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല.

കൽക്കത്താനഗരത്തിലെ ആ ഇടുങ്ങിയ ഇടവഴിത്താലുകളിൽ ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ ധൈര്യപ്പെടാത്ത സംഭവങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നവർ നാടുകുകയാണ്. ദാരിദ്ര്യവും മനുഷ്യത്വവുമായുള്ള ഭീകരമായ സംഘട്ടനത്തിന്റെ മർദ്ദഭേകമായ രംഗങ്ങൾ. ഇതാ ഒരു ചിത്രം. ഓരോരുത്തർ മുൻപിൽ ഒരു പാത്രം വന്നു വീഴുന്നു. അതിൽ എന്തോ പററിയിരിപ്പുണ്ട്. ആത്തിയോടെ അവർ മുന്നോട്ടുപോകുന്നു. അതാ ഒരു പട്ടിയും മുന്നോട്ടു കയറുന്നു. ഒന്നും പട്ടിയും തമ്മിൽ യുദ്ധം. അപ്പോൾ മറ്റൊരു പട്ടിയ്ക്ക് ഓടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു. അവന്റെ തൊഴിയേറ പട്ടി മാറുന്നു. പക്ഷേ അത് ഓടിപ്പോകുന്നില്ല. മെലിഞ്ഞു വൃത്തികെട്ടു രോമം കൊഴിഞ്ഞ ഒരു പട്ടി. അതിനെക്കണ്ടാൽ പട്ടിയൊന്നെന്നുതന്നെ തോന്നുകയില്ല. പക്ഷേ ചാകരായ ആ നായ്ക്ക് വിശപ്പിന്റെ ആദ്യരംഗം അജയ്യമായ ശക്തി നൽകുന്നു. വീടോടെ അത് എതിരാളിയോടടുക്കുന്നു. പക്ഷേ ഒന്നും അതിനെ അടിച്ചോടിക്കുന്നു. ഏതോ ഭക്ഷണസാധനത്തിന്റെ ഒരു തരി പററിയിരിക്കുന്നു. ആ പാത്രത്തിനുവേണ്ടി രണ്ടു മനുഷ്യജീവികൾ ഒരു വൃത്തികെട്ട പട്ടിയുമായി മല്ലടിച്ചു, എന്തിന് അവർ പരസ്പരം നോക്കിനിൽക്കുകയാണ്. വിശപ്പിന്റെ ഉമിത്തീയിൽ നിന്നു ആ കുട്ടികൾ. പാത്രം കൈവശപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ആ വലിയ പട്ടിയ്ക്ക് അല്പനമം നോക്കിനിന്നിട്ട് ഒന്നാവിനോടു സ്നേഹപൂർവ്വം പറയുകയാണ് “ഒരു പാത്രം നീ നക്കിയെടുത്തുകൊള്ള; മറുവരും ഞാനും നക്കിപ്പോകാം.” ആ അന്ധകാരമായ ചെട്ടന്തലും അവന്റെ മനുഷ്യത്വം അങ്ങനെ ഒഴിച്ചു നിൽക്കുന്നു. പക്ഷേ എപ്പോഴും ആ വിജയം സംഭവിക്കുമോ?

അപ്പോൾ നഗരത്തിലെങ്ങും ഭക്ഷണസാധനങ്ങളില്ല! ബംഗാൾ റൈസ് കമ്പനിക്കാർ

നിമിഷപ്രതി ലക്ഷണക്കിനു പണംസ
വാദിക്കുന്നതെങ്ങനെ? സമരോദ്ദേശ്യം
വിന്റെ കമ്പനിയുടെ പ്രവർത്തനം. ദിനം
പ്രതി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതെങ്ങനെ? മനു
ഷ്യൻ വിശാലമായിരുന്ന ഭീകരശക്തികൾ
നഗരത്തിലെ മാതൃകകളിൽ കാണാം.
സമരോദ്ദേശ്യം സിവിൽ അല്ലെങ്കിലും മനു
ഷ്യത്വമുണ്ട്. പക്ഷെ ബംഗാൾ റൈസ്
കമ്പനിയുടെ മോനജിംഗ് ഡയറക്ടർ
യായ സർ ലക്ഷ്മിനാഥ് വിശാ
ലിന്റെ വിശാലമാണ്. ക്ഷാമംകൊണ്ടു ജ
നങ്ങൾ പ്രതിനിമിഷം മരിച്ചു വീഴുന്ന ദേ
ശങ്ങളിലെല്ലാം അയാൾ ഹൈന്ദവമായി നെ
ല്ലപ്പുഴുത്തി വെട്ടിയിടുന്നു. ക്ഷാമം ഈശ്വ
രന്റെ ലീലയാണെന്നത്രേ അയാളുടെ വിദ
ഗ്ദ്ധാഭിപ്രായം. ഈ കണ്ടുപിടിത്തത്തിൽ
അയാൾ അഭിമാനംകൊള്ളുന്നു. കരിഞ്ചന്ത
യുടെ ചക്രവർത്തിയാണ് അയാൾ, ധനവും
സ്ഥാനവും മാനവും ഏല്പാം അയാളുടേതാ
ണ്. തന്റെ കരിഞ്ചന്തവ്യാപാരത്തിൽ
അയാൾക്ക് അങ്ങോട്ടെ അഭിമാനമേയുള്ളു.
താനല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരരങ്കിലും കരിഞ്ചന്ത
നടത്തുകയില്ലേ?—അതാണ് അയാളുടെ
ന്യായവാദം. ലൈംഗികവൈകൃതങ്ങളെക്കു
റിച്ച് ഇടതടവില്ലാതെ സംസാരിക്കുകയാ
ണ് അയാളുടെ മുഖ്യവിനോദം. അതിൽ അ
യാൾക്ക് ഏറെനേരം/ അഭയാർത്ഥിനി
കളായ പെൺകുട്ടികളെ ബലാൽസംഗമെ
ന്ന കഥകൾ വിസ്തരിച്ചു പറയുമ്പോൾ
അയാൾക്ക് ഏറെനേരം ഉറപ്പായ സന്തു
ഷ്ടി. സാമൂഹ്യബലം അയാളെ തീണ്ടിയി
ട്ടേയില്ല. പക്ഷെ അയാൾക്കു കിട്ടുന്ന ആദാ
യത്തിനു കണക്കില്ല. അയാൾക്കു പ്രതിവർ
ഷം ബഹുമാനി മിഹ്നങ്ങൾ കിട്ടുന്നു; അ
യാളുടെ പടങ്ങൾ പത്രത്തിൽ വരുന്നു. യുദ്ധ
നിധിയിലേക്ക് അയാൾ കൈയെച്ചു സം
ഭാവന ചെയ്യുന്നുണ്ട്, ഉദാഹരണയ ലക്ഷ്മി

നാഥ്! “വേശ്യാലയങ്ങൾ വൻവ്യാപ്യാര
കേന്ദ്രങ്ങളായിക്കഴിഞ്ഞു. പണക്കാർ ഈ
ഉണങ്ങിയ നട്ടിൽ പുറത്തുകാലികളെയാണ്
ഇഷ്ടം!” പല്ലിളിച്ചു കടവയറുമുളിച്ച് സർ
ലക്ഷ്മിനാഥ് ആത്മഭയത്തോടെ അമുക
യാണ്.

ഇതു ചിത്രത്തിന്റെ ഒരു വശംമാത്രം.
നഗരത്തിന് മറ്റൊരുവശമുണ്ട്. ഹൃദയം
ലുക്കിയ ബുദ്ധിജീവികളുടെ ലോകം. അ
വിടെയാണ് രാഹുൽ. നക്ഷത്രങ്ങളെയും
സ്വർഗ്ഗശാസ്ത്രങ്ങളെയും അയാൾ പൂർണ്ണമായും
മറന്നിരിക്കുന്നു. ദുരിതാശ്വാസകേന്ദ്രത്തിൽ
അയാൾ വെറുപ്പാൽ പണി ചെയ്യുകയാണ്.
മലമ്പൊളപ്പോലെ നഗരത്തിലേയ്ക്കു പ്രവ
ഹിക്കുന്ന ക്ഷുധാർത്ഥമായ മനുഷ്യാശിക്കു
മുൻപിൽ അയാളുടെ ഗവേഷണസങ്കീർഷ
സ്ഥാനമില്ല. മറക്കാനാത്തതൊരു പുതിയ ചിത്ര
ങ്ങൾ അയാളുടെ ഹൃദയത്തിൽ പതിഞ്ഞു കി
ടക്കുന്നു/അർക്കൈട്ടിനു പിന്നിലെ മാംസം മുഴു
വൻ വാൻപോയതുപോലെ പിൻവശം തേ
മ്പിയ ഒരു അന്ധമിത്രത്തിന്റെ ചിത്രമാണ്
ഒന്ന്. മറ്റൊന്ന് അനേകദിവസമായി അ
ന്നം കാണാതെ ദുരിതാശ്വാസകേന്ദ്രത്തിൽ
എത്തിയ ഒരു മനുഷ്യക്കോലത്തിന്റെ രൂപ
മാണ്. മുൻപിൽ ഭക്ഷണം കണ്ടപ്പോഴേ
ക്കും ആനന്ദത്താൽ മതിമറന്ന ആ സാധു
മരിച്ചുപിന്നെ. മൂന്നാമത്തെ ചിത്രം അതിലും
ദയനീയമാണ്. റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ
ഒരു കോണിൽ ഒരു സ്ത്രീ കിടക്കുന്നു. അവ
രുടെ മാറിൽ ഒരു കൊച്ചുക്കുഞ്ഞും ഇരിയ്ക്കു
ന്നു അമ്മയുടെ ഉണങ്ങിയ മാറിൽ അതു്
ആത്മീയതയുടെ നുണയുന്നു. അമ്മ ഉണരുന്ന
തേയില്ല. അവർ ഉണരുകയില്ല. മരിച്ച അ
മ്മയുടെ അസ്ഥിമന്ത്രമായ മാറിൽ ആത്മീ
യതയുടെ നുണയുന്ന ഉണങ്ങിയ പിഞ്ചുപൈ

തലിന്റെ രൂപം! അങ്ങനെ റാഹുലന്റെ അനുഭവത്തിൽ അതിരില്ല.

മഞ്ജുവിനും അത്ഭുതകരമായ പരിവർത്തനം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ആദ്യമായും നഗരം വിട്ട് സ്വഗൃഹത്തിൽ പോകുവാൻ അവൾ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ റാഹുലനെ വിട്ട് അവൾ എങ്ങനെ പോകും? അയാളാണെങ്കിൽ ദുരിതാശ്വാസപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മുഴുകിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അസ്വസ്ഥമായ ദിനരാത്രങ്ങൾ അങ്ങനെ മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. പൊട്ടുന്ന ഒരു ദിവസം രാത്രി ഭീനമായ ഒരു രോദനം കേട്ട് അവൾ ഉണർന്നു. റാഹുലൻ വെളിയിൽ ഇറങ്ങി നോക്കി. പ്രസവിയ്ക്കാനായ ഒരു സാധു സ്ത്രീ! ആശുപത്രിയിൽ സ്ഥലമില്ല. റാഹുലൻ അവളെ എടുത്തു സ്വന്തം മുറിയിൽ കിടത്തി. മഞ്ജു പെട്ടെന്നു തന്റെ പ്രസവത്തെപ്പറ്റി ഓർത്തു. ആ സ്ത്രീയുടെ തിവ്രമായ യാതന അവൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു. ഇരുവരുടെയും പ്രസവവേദന ഒന്നുതന്നെയാണോ? ആ സ്ത്രീ അവിടെക്കിടന്നു മരിച്ചു. ജീവിതത്തിന്റെ ഭീകരമായ നഗ്നശരീരവുമായി ഒരു നിമിഷനേരം കൊണ്ട് മഞ്ജു താദാത്മ്യം പ്രാപിച്ചു. അഭയാർത്ഥികളായ ആ മുകുലകുടുംബം മറ്റൊരു വർഗ്ഗമല്ലെന്ന് അവൾക്കു ബോദ്ധ്യമായി. എല്ലാം മനുഷ്യർ; സ്ത്രീയും പുരുഷനും. അപ്പോൾ റാഹുലന്റെ ഹൃദയം അവൾക്കു മനസ്സിലായിത്തുടങ്ങി. അങ്ങനെയാണ് സ്വഭത്ത്യാപിൽ അവൾ പുതിയ ഒരു സൗന്ദര്യം ദർശിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചത്; അന്നു മുതൽക്കാണ് അവളും ദുരിതാശ്വാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞു വെച്ചത്.

പക്ഷെ എന്താണു ചില ദുരിതാശ്വാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കൊക്കുമായും എന്തു നേട

വാനാണ്? കജോലി ആശുപത്രിയിൽ നിന്നു തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ കാണുന്ന കൗശല ഭയനീയമാണ്. മകളെ വിഷമിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന കരുതി അമ്മ സന്ദർശനം വരുത്തേണ്ടിട്ടെല്ലാം അവളെ ധരിപ്പിച്ചിരുന്നത് അവൾക്കും ഒന്നുവിനും സുഖമാണെന്നാണ്. ആശുപത്രിയിൽ അവൾക്കു സാമാന്യം ക്ഷേമമായിരുന്നു; അതേ അവസ്ഥയിൽ അമ്മയുടെ സ്ഥിതിയോ? കജോലി മാതാവിനെ ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവരുടെ കൂടെ തെങ്ങിത്തിരിയുകയായി. പക്ഷെ തെരുവുതെങ്ങിയായി ജീവിതമാരംഭിക്കുന്ന ആ ചെറുപ്പക്കാരിയുടെ ചേൽ കണ്ണുവെള്ളം വന്നു. ഒരു മുക്കിൻ മദ്ധ്യവയസ്സായ ഒരു വെററിലക്കച്ചവടക്കാരിയെ, കജോലിയെ കാണുന്നതു മുതൽ അവൾക്ക് അമ്മയോട് എന്തൊരു ആദരവുണ്ടെന്നോ! അവൾ പറ്റിച്ചിട്ടുകൊണ്ട് അമ്മക്ക് ഒരു വെററിലയും ഇരുട്ടുകുടും ആഹാരവും സമ്മാനിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം വൈകിട്ട് ആ സ്ത്രീ കജോലിയെ അടുത്തു വിളിക്കുന്നു. അവൾക്കു ധാരാളം കഥ പറയാനുണ്ട്; അവൾക്കു കജോലിയെ പലതും കാണിക്കാറുണ്ട്. അവരുടെ പീടികയ്ക്കു പിന്നിൽ ഒരു ചിത്രശാലയാണ്, അവിടെ വെള്ളക്കാരടെ മടിയിൽ നാടൻ പെൺകുട്ടികൾ ഇരിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങളാണ് അധികം. ഇങ്ങനെ ഇരുനൂറുകൊടുക്കുന്നതിനു രണ്ടുരൂപയാണ് കൂലി. അതിനടുത്തു ഒരു വലിയ വേശ്യാലയമുണ്ട്. ഏജൻ്റ്മാർ നഗരത്തിലെങ്ങും നടന്ന് പെൺകുട്ടികളെ ശേഖരിക്കുന്നു. ഓരോത്തരക്കും തയ്യാറെടുക്കുന്നതിന് അറുപതും ഏഴുപതും രൂപ അഡ്വാൻസ് കൊടുക്കും, ആ വെററിലക്കച്ചവടക്കാരിക്ക് കജോലിയോടു വലിയ സഹതാപമുണ്ട്; അവളേക്കാൾ മോശപ്പെട്ട പെൺകുട്ടികൾ എത്രപണം സമ്പാദിക്കുന്നുവെന്നോ? കൊച്ചുക

ട്ടികൾ വഴിയിൽനിന്നു വെള്ളപ്പൊക്കങ്ങൾ വേഗമുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള പരമ്പരയായി ക്ഷണിക്കുന്നു. കരോഷിയുടെ ഹൃദയത്തിലെ വികാരകേന്ദ്രം അവർ അമർത്തുന്നു. കോപവും ക്രോധവും അവരുടെ മനസ്സിൽ തീർക്കുന്നു.

ഭാരതീയ സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരണം മനുഷ്യത്വത്തെ കണ്ടു തിന്നുകയാണ്. രാജാക്കന്മാർ അതിന്റെ അന്ധകാരമായ ചിത്രം കണ്മണിയിൽ കാണുന്നു. പരസ്പരം കൂടി ഹൃദയസ്पर्ശമായി അതെല്ലാം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. നിരന്തരമായി ഒരു സ്രീ കേൾക്കും കഴിക്കുകയാണ്. അവരുടെ പണ്ഡിതന്മാർ എന്തിനെയോ നോക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിൽ കയോൻ ശക്തിയില്ല. ആ മുകൾ നോട്ടം വകവെക്കുന്നതെന്തെല്ലാം അത്ഭുതങ്ങളാണ് കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്, അവർക്കും ജീവിക്കണം. മാതൃഹൃദയത്തെപ്പോലും മറവിപ്പിക്കുന്ന ധാർമികമായ ഭരണപരമായ സ്വഭാവം കൂടി മടിയിലിരിക്കുന്ന വിശ്വാസ മരിക്കുമ്പോൾ ഇരുപടുകൂടി കിട്ടിയ കേൾക്കും നിർബാധം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു മാതാവിലേക്ക് ചിത്രം; അത് രാജാക്കന്മാർ കാണുന്നു. ലക്ഷണപരമായ ജനങ്ങൾ പട്ടിണിക്കൊണ്ടു മരിച്ചു വീഴുന്നതിലും രൂക്ഷമാണ് ഈ മാനസികമായ മരവിപ്പൽ. ജനതയുടെ ആത്മാവിൽ ഏറ്റവും കർഷണങ്ങളുടെ പാടുകൾ ഇനി മാത്രമേ? രാജാക്കന്മാർ നിരാശയിൽ അടിയുന്നു.

ഇല്ല; അത്ര നിരാശപ്പെടേണ്ടതില്ല. പരിശോധനയിൽ വിശ്വാസിക്കുന്നതെല്ലാം അതിജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ദിവ്യസന്ദേശം ഈ കൊടിയ വിപത്തുസമയം നിശ്ചയം നശിച്ചിട്ടില്ല. ഇതൊരു ഗർഭമായ പരിക്ഷണമാണ്; ഈ പരിക്ഷണത്തിൽ മനുഷ്യത്വം പരമമായ പരമമായ പരിക്ഷണത്തിൽ

യുഗം. പക്ഷേ അതിനോട് മറുപടിയുണ്ട്. രാത്രിയിൽ രാത്രി രാജാക്കന്മാർക്കു നൽകുന്നതാണ്. അതിന്റെ അർത്ഥം വിശ്വാസം നൽകുന്നു. ഒരു വിശ്വാസത്തിൽ കീഴിൽ പട്ടാളക്കാർ കൂടി നിൽക്കുന്നു; ആ വിശ്വാസത്തിന്റെ മങ്ങിയ പ്രകാശത്തിൽ പട്ടാളക്കാർ നടുവിൽ ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ രൂപം കാണാം—കിരീടത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവർ മുറിയ ഒരു പെണ്ണ്. ഏതൊരു ഭീകരമായ നിശ്ചിതം; ആ നിശ്ചിതമായ ഭേദിച്ചുകൊണ്ട് അവരുടെ മുൻപിലുള്ള ഭിക്ഷാപത്രത്തിൽ ഒരു രൂപം പതിക്കുന്നു. അത് ഒരു പട്ടാളക്കാർ ഏറിത്തന്നാണ്. ഉടനെ അവർ കൈകൾ പൊക്കി മാറിയിരിക്കുന്നു. നിശ്ചിതമായ നിയമം നിൽക്കുന്നു. ഒരു നിമിഷം; അവർ കൈകൾ അടയ്ക്കുന്നു. വീണ്ടും ഒരു രൂപം പത്രത്തിൽ; വീണ്ടും അവർ കൈകൾ അടയ്ക്കുന്നു. അങ്ങനെ കിട്ടിയ ആ രൂപം പത്രമായി തിരിച്ചുപോകുന്ന ആ പെണ്ണിനെ രാജാക്കന്മാർ പിൻതുടരുന്നു. അവർ കൈകൾ അടയ്ക്കുന്നു. പ്രേരിതനായിട്ട്, അവർ ആ പണം കൊണ്ട് ഏതൊരു ചെയ്യുക? ആ പണം മുഴുവൻ കൊടുത്ത് അവർ അപ്പം വാങ്ങിക്കുന്നു. ആ അപ്പവുമായി ജന നിബിഡമായ ഒരു അയോധ്യാനിലേക്കാണ് അവർ പോകുന്നത്. അപ്പം കൊടുത്ത് എത്രയോ നിരോധനമായ ജനങ്ങൾ പൊരിയുന്ന വഴിയായി അവിടെ കിടക്കുന്നു. അവർ ആ അപ്പം അവർക്കായി പങ്കിടുന്നു. പാപ്പിളാത്ത-പരിഷ്കാരമില്ലാത്ത ഒരു നാട്ടിൻപുറത്തുകാലിപ്പെണ്ണ് അല്ല, അവളോരു രാജാക്കന്മാരിലാണ്; ഒരു ദേവതയിലാണ്. അവരുടെ അന്തരാത്മാവിന്റെ അടുത്തിൽ രാജാക്കന്മാർ കണ്ണ് അടയ്ക്കുന്നതാണ്. പരമമായ മാനസികമായ മറ്റൊരു അവർ വലിച്ചെറിഞ്ഞു; ശരീരത്തിന്റെ പരിശു

ലിയെ അവൾ പരീക്ഷിച്ചു. പക്ഷെ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ അക്ഷയമായ വിശ്വാസം അവളിൽ തിളങ്ങുന്നത്. ആ മനുഷ്യത്വം അജ്ഞാതം; അനശ്വരമായ മനുഷ്യചൈതന്യത്തിന്റെ ദിവ്യമായ ജ്വാലയാണത്. ഉഗ്രമായ ഈ പരീക്ഷണം ആ ചൈതന്യത്തെ പൂർണ്ണമായും തെളിച്ചു കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

ആ മനുഷ്യത്വത്തെയാണ് ക്ഷോഭിയിലും അവളുടെ അമ്മയിലും കുടികൊള്ളുന്നത്. ക്ഷോഭി നിശ്ചയിച്ചു കഴിഞ്ഞു; അമ്മയെ ഇനിയും ഉള്ളതെന്ന് പട്ടിണിയിടാൻ പാടില്ല. അവർ സഹിക്കാവുന്നതിലധികം സഹിച്ചു കഴിഞ്ഞു. തന്റെ ശരീരം പെരുവഴിയിൽ വെച്ച് ആ പട്ടാളക്കാരുടെ പങ്കിടുകയായിരുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ അമ്മയുടെ ജീവനക്കാൾ അതു വിദ്യുച്ഛക്തിയായിത്തീരുന്നോ? കൺവീനെയും കിരോറിനെയും അവൾ രക്ഷിക്കുന്നു. അവരെ തൂക്കിയിട്ടു കൊണ്ടും; സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വീരഭരണൻ! സ്വർത്താവിന്റെ ചിത്രം കഷ്ടമായിട്ടു മുന്നിൽ ഉയരുന്നു. എവിടെനിന്നോ സ്നേഹസമ്പന്നനായ ഒരു അപരിചിതൻ അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ കടന്നുവന്നു. അവൻ അവൾക്ക് സ്വാഹ്വദയത്തിലെ വിശുദ്ധമായ ആ കാശനീലിമ പകർന്നുകൊടുത്തു, ആത്മജന്മത്തിലും അവനെത്തന്നെ ഭർത്താവായി കിട്ടിയെങ്കിൽ!—അതുമത്രമാണ് അവളുടെ പ്രാർത്ഥന. പെട്ടെന്നു നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടെ വെററിലക്കച്ചവടക്കാരിയെ സമീപിച്ച് അവൾ അധ്വാനിച്ച് വാങ്ങുന്നു. ആ പണം മുഴുവൻ പൊതിഞ്ഞു കെട്ടി ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന അമ്മയുടെ തലയ്ക്കു കീഴിൽ വെച്ചിട്ട് അന്ത്യമായ ആലിംഗനത്തിനുശേഷം അവൾ ആരുമറിയാതെ അവിടംവിട്ടു പോകുന്നു. അമ്മയെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സ്വജീവിതം വിൽക്കുന്ന ആ മകൾ അവിടെനിന്ന് ആരുമറിയാതെ പോകുമ്പോൾ അമ്മ എന്താണു ചെയ്യുന്നത്? മകൾക്ക് ഭാരമായി കഴിയുന്നതിൽ മനസ്സുറപ്പുണ്ട് മാതാവ് ആത്മഹത്യയ്ക്കു തയ്യാറാവുകയാണ്. തന്റെ അശക്തമായ ശരീരം കട്ടികൾക്ക് ഒരു വിഷമമായി തോന്നുകയില്ല; നിശ്ചയം; പക്ഷെ തന്നെത്താൻ അറിഞ്ഞു അവർക്കുവേണ്ടി സ്വജീവിതം ബലികഴിക്കുവാൻ അവർ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഉടുത്തിരിക്കുന്ന വസ്ത്രംപോലും അഴിച്ചുവെച്ചിട്ടാണ് അവർ പോകുന്നത്, അതു ക്ഷോഭിക്ക് ഉപകരിക്കും. മകൾ എന്തെങ്കിലും അപരാധം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു മുഴുവൻ തന്റെതായി പരിഗണിക്കണമെന്നും അവൾ ശിക്ഷിക്കരുതെന്നും ഉള്ള അവനോട് പ്രാർത്ഥനയോടെ ആ മാതാവ് ഗംഗാതീരത്തിലേയ്ക്ക് നടക്കുകയാണ്, ത്രിശൂലത്തിന്റെ ബുദ്ധിയിൽ അവർ ഓരോരുത്തരും ഒരു ചിത്രം കാണുന്നു—ഗംഗാതീരത്തുള്ള ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ കൈവീൽ അഗതിയായ ഒരു വൃദ്ധന്റെ ഉദരശരീരം തൂങ്ങിനിൽക്കുന്നത്. ആ ഉദരശരീരം ഒരു നിശ്ശബ്ദസന്ദേശം അവർക്കു നൽകിയിരുന്നു ആ വൃദ്ധൻ അന്ത്യനിമിഷത്തിലും ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ അയാൾക്കു ഏങ്ങനെ ആത്മഹത്യ ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞു? ഗൃഹങ്ങൾ പട്ടിണികൊണ്ട് ആത്മഹത്യയ്ക്കു തുറിയുമ്പോഴോ? ആ ചിത്രം നൽകിയ പ്രചോദനത്തോടെ അവർ ഗംഗാനദിയിലേയ്ക്കു കുതിക്കുകയായി.....

അങ്ങനെ മകൾക്കുവേണ്ടി അമ്മ ആത്മഹത്യചെയ്യുമ്പോൾ അതറിയാതെ അമ്മയ്ക്കുവേണ്ടി മകൾ ദേശശുദ്ധയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. കുളിച്ചൊരുങ്ങി വെററിലക്കച്ചവടക്കാരിയുടെ കൂടെ പ്രഭാതത്തിൽ നിറഞ്ഞി

അങ്ങനെ മകൾക്കുവേണ്ടി അമ്മ ആത്മഹത്യചെയ്യുമ്പോൾ അതറിയാതെ അമ്മയ്ക്കുവേണ്ടി മകൾ ദേശശുദ്ധയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. കുളിച്ചൊരുങ്ങി വെററിലക്കച്ചവടക്കാരിയുടെ കൂടെ പ്രഭാതത്തിൽ നിറഞ്ഞി

മുഖേ നടക്കുമ്പോൾ കജോലിക്കു പ്രജ്ഞയില്ല. പെട്ടെന്നു പത്രവിൽപനക്കാര്യം ശബ്ദം അവളുടെ കാതുകളിൽ പതിക്കുന്നു. “പേപ്പർ! ഹിന്ദുസ്ഥാൻ; ഡെറാഡൂൺ ജയിൽ; നിരോധനം!” ഡെറാഡൂൺ ജയിൽ, ദേവത, ഏഴുപതാം വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം ജയിലിൽ പട്ടിണി കിടക്കുകയാണ്. കജോലിയുടെ മുൻപിൽ ആ വിശുദ്ധത്വം ഉയർന്നുവരുന്നു; പിന്നെ പിതാവിന്റെ മുഖവും, സർവശക്തമായ ഒരു സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഘടനകൾ കലപ്രതാപത്തിനു പേരും തക്കവണ്ണം കഴിയാത്ത ദേവതയുടെ ഹൃദയം അവളുടെ പ്രവൃത്തി മനസ്സിലായാൽ വേറുതരം. ഇല്ല; അവൾ വേശ്യാലയത്തിൽ കടക്കുകയില്ല. അവൾ പത്രവിൽപന കൊണ്ടു പണം സമ്പാദിക്കും. അവൾ റേ.ഐ ഹിന്ദുസ്ഥാൻ പത്രമാപ്പിറീടലുക നടക്കുന്നു. അവിടെ ഗേറ്റിലെത്തുമ്പോൾ തിരിഞ്ഞുനിന്ന് ആ ചെററിലക്കച്ചവടക്കാരിയുടെ കണ്ടെത്തൽ ഒരു ചുട്ട അടിക്കൊടുത്തിട്ട് അവൾ അകത്തുകുറയുന്നു.....

നഗരത്തിന്റെ മറുപുറത്തുള്ള നഗരകുടകയായി. സമോളന്റേയ്ക്കു അഖിലേന്ത്യാ റേഡിയോയിലൂടെ സന്ദേശങ്ങൾ കേൾക്കുകയാണ്. പൊട്ടുന്ന ഒരു അയാളുടെ ഹൃദയം സ്തംഭിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ആഘാതം. ക്യാപ്റ്റന്റെ കണ്ണാൾക്കുമുമ്പിലെ കണ്ണാണിലേന്നു സന്ദേശം. ഹൃദയഭാരത്തോടേ അയാൾ പുറകേട്ടു മറിയുന്നു മുന്നേ മണിക്കൂർ മുകളായി അയാൾ കിടന്നു നീറുകയാണ്. പെട്ടെന്ന് ഒരു ഫോൺസന്ദേശം; അയാൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു, അതു ഓറ്റമെന്റെ ശബ്ദമാണ് “അമ്മാ! ഇതെന്റെ യാത്ര പാർച്ചിലാണ്; ഞാൻ അറസ്റ്റിലാണ്!” സമോളൻ ഒരു പിശാചല്ല; അയാൾ കരിഞ്ചെന്തക്കാരനാ

ണെന്നതു ശരിതന്നെ; എന്നാൽ ഇതൊന്നും സ്വന്തം സുഖത്തിനായിട്ടല്ല അയാൾ ചെയ്തവനാ. കുട്ടിക്കാലത്തെ അനുഭവങ്ങൾ അയാളെ പലതും പഠിപ്പിച്ചു; സ്വന്തം കുട്ടികളെങ്കിലും മാനുഷമായി ജീവിക്കണമെന്നതായിരുന്നു അയാളുടെ ഏകാഭിപ്രായം. ഇന്നിതാ ആ സ്വപ്നസുധം ഒറ്റ നിമിഷത്തിൽ തകർന്നിരിക്കുന്നു. അയാൾ സമ്പാദിച്ചുപണം, അയാളുടെ വ്യാപാര വിജയം—ഇതെല്ലാം ഇനി ഏതെന്നു? ഇതാ മുന്നോക്കത്തായ സന്ദേശം: നവചന്ദ്രൻ വെള്ളമരികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അയാൾക്കും ഒരു ബിരുദം: അനേകന്മാരായി ഉത്കടമായ തുഷ്ണയോടെ അയാൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ബിരുദം: സി. ഐ. ഇ. കമ്പാനിയൻ ഓഫ് ദി ബ്രിട്ടീഷ് എമ്പയർ! തന്റെ ഐക്യപുത്രന്മാരേയും വിഴുങ്ങിയ സാമ്രാജ്യം! അയാളുടെ കൈയിൽനിന്നു ഫോണിന്റെ റിസീവർ താഴെ വീഴുന്നു; മെംഗാർടെറിയിൽനിന്ന് അയാളെ വളിക്കുന്നു; വളി കേൾക്കുവാൻ അയാൾ തടസ്സപ്പെട്ടു ഒറ്റനിമിഷംകൊണ്ടു സമോളന്റേയ്ക്കു സാമന്തം വിലാസിയായി മാറിയിരിക്കുന്നു; ഒരു മാത്രംകൊണ്ട് അയാൾ മർദ്ദകവസ്ത്രത്തിൽനിന്ന് ഏകോന്നതയായി വേർപിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അയാളും മനുഷ്യനാണ്.

വെള്ളപ്പിൻ പോലീസിന്റെ കരുത്തുവാൻ ഒരിതാശ്വാസകേന്ദ്രത്തിനു മുൻപിൽ വന്നപ്പോൾ ഓഹ്റാൻ അന്തർമയിലായിരുന്നു. നാലു സ്വതന്ത്രങ്ങളാക്കിയുള്ള ലോകമഹായുദ്ധം നടക്കുകയാണ്; എന്നാൽ മനുഷ്യക്കു സ്വതന്ത്രമായി നടക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യംപോലും നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; പ്രത്യേകിച്ചും ഏഷ്യയിലെ ജനങ്ങൾക്ക്. പൂർവ്വകാലത്തെ സകല ഭീകരമായ അനുഭവങ്ങളെയും കവിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന മരിക്കാത്ത ഭൂതത്തിന്റെ പിടിയിലാണ്

വെംഗാൾ, ഈ ക്ഷാമ-ദൃശ്യമായ ഈ ആഘാതം മുന്നോട്ട് മേധാവിത്വത്തിന്റെ അന്ത്യവ്യാഖ്യാനമാണ്. ദേശീയസ്വാതന്ത്ര്യം ഒരു ലക്ഷ്യമല്ല, മാർഗ്ഗ മാത്രം. ഈ ക്ഷാമം അതു തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉടൻതന്നെ എത്ര ചിന്തകളോടെയെന്ന് ഹൈന്ദവ വളിയിൽ കയറിയതെന്ന് അന്ധരുകൾക്കു അറിഞ്ഞു കൂടാ, വളിയിലുള്ള രക്തവുൾ മകൃപയോ ഭേദിക്കുമോ, മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ മുഴക്കുന്നു. വന്ദേമാതരം വഴിയിൽ നില്ക്കുന്നവർക്കു അതിലും ഉച്ചത്തിൽ അതു ഏറ്റു വിളിക്കുന്നു. ഹൈന്ദവ ആ മനുഷ്യരാശിയിൽ അഭിഞ്ഞു ചേരുകയാണ്; അയ്യപ്പപ്പേരും ഒരു വ്യക്തിയല്ല. വിശാഖമായ മനുഷ്യസമൂഹത്തിലെ ഒരു ചെറിയ ബിന്ദുമാത്രം. ജയിൽ പുളികൾ അഭയശരണങ്ങളെ പടയ്ക്കുന്നു; ട്രാൻസിൽ പരിചിതമായ ഗാനം:

“അവൻ ഏതുമേൽ ചങ്ങല മുറക്കുന്നു
വോ ഏതുമേൽ അതു് അയഞ്ഞുവരുന്നു!”
ആ സ്വപ്നം പതരുന്നതല്ല. ഹൈന്ദവൻ ഏകാകിയാണെങ്കിലും ആ ഏകാന്തത അനഭവപ്പെടുന്നില്ല, വിശാഖമായ മനുഷ്യത്വത്തിൽ അന്ധരും നിമഗ്നനായിരിക്കുന്നു. ആ മനുഷ്യത്വത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ ജയിലില്ല; അതിനെ വെന്തിക്കുവാൻ കെൽപ്പുള്ള ചങ്ങലയില്ല. പരമജയമെന്നറിയാത്ത ധീരമോഹനമായ മനുഷ്യത്വം മുന്നോട്ടു കതിക്കുകയാണ്.

III

ജാതത്തിന്റെ കത്തിക്കുളുന്ന വിശപ്പു്; സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ രക്തദാഹം; മുതലാളികളുടെ ധനദുർഭാഗം - ഇവയ്ക്കു മുൻപിൽ ഹൈന്ദവത്തിന്റെ ദാഹവും മണ്ണിക്ക്കത്തിന്റെ ആവേശവും ശിഥിലമാകുന്ന ചരിത്രമാണ് ഇതു്. ഈ നഷ്ടത്തിൽ മ

നുഷ്ഠൻ തോൽക്കുന്നില്ല. അതദ്വൈതകരമായ പരമജയത്തോടെ അവൻ മൃഗീയരക്തികളെ മെറുക്കുന്നു. വ്യക്തികൾ ഈ സമരത്തിൽ പരജിതരായി വീഴുന്നു. പലരും പിൻതിരിഞ്ഞോടുന്നു; ചിലർ രക്തസാക്ഷികളായി നില്പവതിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവസാനം മനുഷ്യത്വം ജയിക്കുകയാണ്. കോടാനുകോടി വ്യക്തികൾ വീണുപോയതും മനുഷ്യന്റെ ആത്മരഹിതത്വം - അവന്റെ സാഹസബോധം നശിക്കുന്നില്ല. മരണത്തെ ചെല്ലവിളിക്കുന്ന ധീരന്മാരോടെ അവൻ മുന്നോട്ടു കതിക്കുന്നു. അങ്ങനെ വിജയിച്ചു, കണ്ണീർമുഖം, രക്തത്തിലൂടെ ശാശ്വതമായ പുരോഗതിയുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ മനുഷ്യൻ മുന്നേറുന്നു ആ ഐതിഹ്യസാഹസികമായ സമര ചരിത്രമാണ് ശ്രീ. വേംഗിളാചാര്യ വരച്ചു കാണിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

അങ്ങനെ മുന്നേറുന്ന മനുഷ്യൻ നന്മയുടെയും സൗന്ദര്യത്തിന്റെയും പ്രതിരൂപമാണ്. വെംഗാളിലെ ക്ഷാമം മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ഭീകരമായ ഒരു പരീക്ഷണഘട്ടമായിട്ടാണ് നാം കാണുന്നതു്. നർ ലക്ഷ്മിനാഥ് മനുഷ്യനെ വെറും പീശാചായി നമുക്കു കാണിച്ചുതരുന്നു; ലക്ഷക്കണക്കിനു ജനങ്ങൾ മരിച്ചു വീഴുമ്പോൾ അതിൽനിന്നു മുതലെടുക്കുവാൻ വെമ്പുന്ന സമരേന്ദ്രനും വെറുവെപ്പുവെക്കുവാനും മനുഷ്യന്റെ മൃഗീയത്വത്തിന്റെ ഭീന്നഭാവങ്ങളാണ്. പട്ടിണികൊണ്ടു പോരിയുന്ന കഞ്ഞിനെ നോക്കിയിരുന്നതിനൊണ്ടു കിട്ടിയ ഭക്ഷണം മുഴുവൻ വിഴുങ്ങുന്ന അമ്മയും ആ മൃഗീയത്വത്തിന്റെ ചിഹ്നമാല്ലേ ക്ഷാമം മനുഷ്യത്വത്തെ പരീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു. അതിൽ പലരും പരജിതരായി. എന്നാൽ സ്വന്തം ശരീരത്തിന്റെ പരിശുദ്ധി വിറുപ്പിച്ച് അയ്യപ്പസ്ഥാനങ്ങളോടു പോകുന്ന ആ വേ

ണ്ണ മനുഷ്യന്റെ നന്മയുടെ അക്ഷയമായ പ്രകാശമാണ്. അതിലും വലിയ ത്യാഗം അതിലും ദീപ്യമായ നിസ്വാർത്ഥത അപ്പർ വചാണു്. അവർ നമുക്കു മനുഷ്യത്വത്തിൽ വിശ്വസിക്കാമെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ നന്മയിൽ നമുക്കുള്ള ദൃഢമായ വിശ്വാസത്തിന്റെ കെടാത്ത ഭിപ്രസ്തംഭമാണു് അവർ. അങ്ങനെ ചുറ്റു ചിത്രങ്ങളാണു് ഈ പുസ്തകം വായിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ മനസ്സിൽ മായാതെ അവശേഷിക്കുന്നതു്.!

എകവും അവിദ്യയും ആയമനുഷ്യകുടുംബം ഈ കഥവായിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ നമ്മുടെ മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. വിശാലമായ മനുഷ്യവർഗ്ഗപ്രമത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമായ "ദേവർ" സർവ്വവ്യാപാരത്തിന്റെ സന്ദേശമാണു് നൽകുന്നതു്. ഗാന്ധിജിയുടെ ലൈതന്യമാണു് അദ്ദേഹത്തിലൂടെ കഥാകാരൻ നമുക്കു കാട്ടിത്തന്നതു്. ബുദ്ധിജീവിയാൽ ഹൈന്ദവനും ധനമോഹിയായ സമരോന്മുഖനും എല്ലാം അവസാനം സമാന്യജനങ്ങളുടെ ഇടയിലേക്കു തിരിച്ചു വരികയാണു്. അവരും മനുഷ്യരാണു്; പ്രാഥമിക വികാരങ്ങളുടെ ആഘാതത്താൽ അവർ കൃത്രിമമായ വർഗ്ഗമന്മയെ വിസ്മരിച്ചു് സമാന്യജനങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. ബാൽക്കണിയായുള്ള സമ്പന്നം, പിതാമഹന്റെ പ്രചോദനം, ക്ഷാമത്തിന്റെ ഭീകരചിത്രം—ഇവയെല്ലാം ക്രമാനുഗതമായി ഹൈന്ദവനെ നക്ഷത്രലോകത്തുനിന്നു താഴെത്തെയ്ക്കുകൊണ്ടു പരന്നു. പടിഞ്ഞാറായുള്ള ആ പരിവർത്തനം ഹൃദയംഗമായി കഥയിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സമരോന്മുഖന കുന്നാളിന്റെ

മരണവും ഹൈന്ദവന്റെ ബന്ധനവും ഒരു വെറും മനുഷ്യനാക്കുന്നു. ചിത്രാമൃതത്തിന്റെ വേദനയിലൂടെ അയാൾ മറുജീവിയുടെ വേദന മനസ്സിലാക്കുന്നു. മഞ്ജുവിനു് ഇതുപേരെയൊന്നു പരിവർത്തനമുണ്ടാകുന്നതു്. ആ അജ്ഞാതമിനിയുടെ പ്രസ്താവ വേദന അവളുടെ കണ്ണു തുറപ്പിക്കുന്നു. കൃത്രിമമായ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയുടെ കോട്ടതകർത്തുകൊണ്ടു് കൃത്രിമമായ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ പാശാലകൾ ഭേദിച്ചുകൊണ്ടു് മനുഷ്യത്വം അഭിന്റെ മൗലികമായ ഭാവത്തിൽ നമ്മുടെ മുൻപിൽ വന്നുനിൽക്കുന്നു. ഈ പരിവർത്തനം പ്രസ്തുത പുസ്തകത്തിന്റെ മുഖ്യമായ ഒരു സന്ദേശമാണു്.

ആദ്യമായും വ്യക്തികളായി കഥാപാത്രങ്ങൾ വരുന്നു. അവർക്കു പിന്നിൽ വിശാലമായ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ മഹാനാദം; അതിന്റെ ചലനവും ശബ്ദവും ഇടയ്ക്കിടെ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ വന്നു പതിയ്ക്കുന്നു. അങ്ങനെ ക്രമേണ വ്യക്തികൾ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു—ഭാര്യ വർഗ്ഗത്തിന്റെയും ഭാര്യ ഭാവത്തിന്റെയും ചിഹ്നങ്ങൾ. ഭട്ടവിൽ കരകവിഞ്ഞ മഹാസാഗരംപോലെ ആത്തിരുന്ന മനുഷ്യരാശി നമ്മുടെ മുൻപിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ആ മഹാസമുദ്രത്തിൽ പൊങ്ങിയും താങ്ങും കഥാപാത്രങ്ങൾ നിൽക്കുന്നു. ഭട്ടവിൽ അതിന്റെ അഗാധതയിൽ അവർ അലിഞ്ഞു പേരുന്ന. അവസാനം പരാജയമെന്തെന്നറിയാത്ത ധീരമാഹനമായ മനുഷ്യത്വം സമരവിദ്യയോടെ മുന്നോട്ടു കരിയ്ക്കുന്ന ചിത്രമാണു്.

എം. ആർ. ഭട്ടതിരിപ്പാട്

അക്കിത്തം

ശ്രീറാധിപകത്തെ തന്മൂലാക്കമാരെ നോക്കി അദ്ദേഹം പറയുന്നു, “ഇന്നു നിങ്ങൾ നമ്പൂതിരിയുടെ കാർബൺ കോപ്പികളാണ്; ഈ നില മാറുക!” ഇളയതുമ്പാരോട് അദ്ദേഹം പറയുന്നു, “നിങ്ങൾ ഇമിറ്റേഷൻ നമ്പൂതിരിമാരാണ്; നായന്മാരായും മരിക്കാൻ ഭാവമില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ഊണുകഴിക്കില്ല. അലസമായ ഈ ജീവിതരീതി കൈവെട്ടിയുവിൻ!” പലിഷ്കൃത വേഷകളായ, പക്ഷേ സംസ്കാരത്താളമെത്തിയിട്ടില്ലാത്ത അന്തർജ്ജനങ്ങൾക്കുദ്ദേശം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു, “സാലിയും ബ്ലൂസും തൂക്കാനുള്ള വെറും അയക്കോലുകൾ മാത്രമാണ് ഇന്നു നിങ്ങൾ.” അപലിഷ്കൃതകളായ അന്തർജ്ജനങ്ങളോട് അദ്ദേഹം ഉപദേശിക്കുന്നു “നിങ്ങൾ മാക്കുട വച്ചിപ്പോറിയണം; പക്ഷേ, വലിച്ചെറിയുമ്പോൾ അതിന്റെ കാലുകൾ ഊരിക്കുതിൽ കരുതുകയും വേണം, പഴയോട്ട പകരം വീട്ടാൻ.” അങ്ങനെ ഉപദേശിക്കുന്നതിന്റെ കാരണവും അദ്ദേ

ഹം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു, “അന്തർജ്ജനങ്ങളെ നമ്പൂതിരിമാർ പെരിപ്പാക്കി മാറ്റിയിരിക്കുന്നു; അതായത് അടുക്കള ഒരു വലിയ ഫിററൻഷൻ ക്യാമ്പായി മാറിയിരിക്കുന്നു.” ഇങ്ങനെയൊക്കെ പ്രസംഗിക്കുന്ന ആ മനുഷ്യൻ ആരാണെന്നോ? എം. ആർ. ഭട്ടതിരിപ്പാട്! എം. ആർ. ബി!

അദ്ദേഹം പ്രസംഗിക്കുന്നത് എന്താണ്; പക്ഷേ പ്രാസംഗികനല്ലത്രേ! കാരണം, ഒരു കൈ പ്ലാറ്റർഫോമത്തിലെ മേശമലമത്തി, കനിഞ്ഞുനിന്ന്, ഇടയ്ക്കു പുഞ്ചിരി തൂകുകയും, ഇടയ്ക്കു ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുകൊണ്ട്, വർണ്ണപ്പിടിച്ചുള്ള തൊങ്ങലുകളും മിന്നുന്ന അലുക്കുകളുമണിഞ്ഞ ഭാഷയിൽ, സ്റ്റോക്കുകളോടുകൂടി, പെട്ടുവെച്ച്, പത്തോ പതിനഞ്ചോ മിനിറ്റുനേരം സംസാരിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്നത്; പിന്നെ, ‘സാ’യും ‘രി’യും കഴിഞ്ഞുപോകുന്ന ‘ഗ’യോളം മാത്രം ഉച്ചന ശബ്ദത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ടേ സംസാരിക്കുന്നുള്ളൂ എന്നതും ഒരു കാരണമാവാം. ഇടിച്ചുക്കുറുപ്പും തിപ്പൊലിയുമുള്ളതാണല്ലോ ‘പ്രസംഗം’!

ഓ, നിങ്ങളദ്ദേഹത്തെ കണ്ടില്ലാ എന്ന്, ശരി, ഷൊറണ്ണുരുള്ള ‘ദേവികാസദന’ത്തിലോ, തൃശ്ശൂർ യോഗക്ഷേമപ്രസ്സിലോ, മംഗളദയം പ്രസ്സിലോ, അങ്ങനെ എവിടെയെങ്കിലും പെന്ന് കാത്തിരിപ്പുകാത്തിരിപ്പു എന്നു പറഞ്ഞത്, നിങ്ങൾ പെല്ലുന്മാരും പെല്ലുണ്ടത്തു എം. ആർ. ബി. ഉണ്ടാവില്ലെന്നു തോന്നിയതുകൊണ്ടാണ്. അപ്പോഴേയ്ക്കും നിങ്ങളുടെ അടുത്തിരിക്കുന്ന രണ്ടുപേർ തമ്മിലൊരു വഴക്കുണ്ടായി എന്താ വിചാരിക്കൂ—ഒരാൾ മറേയന്മാരുടെ പണം കൊടുക്കാനുണ്ടായാൽ മതി. അപ്പോൾ മുന്നാമതൊരാൾ കയറിവരുന്നു. നിറുകയിൽ വഴങ്ങിട്ടു മുടി, രണ്ടുപായച്ചുരുളുകൾ വേലെ നെറ്റിയിലേയ്ക്കു

കൊമ്പിറക്കി നിൽക്കുന്നു; ഓരോ രോം വെളുത്തും കാണാം. ഇടുമതൊക്കിൽ ഒരു കൂറാൻ ലതർബാഗുസ്. ഫർഷ്കുട്ഃ; മിക്കവാറും കൈ മുതളിവച്ചിരിക്കും. തിളക്കുന്ന കണ്ണുകളോടുകൂടിയ ഒരു കറുത്ത തടിയൻ. ശാന്തമായ കായലിമുട ഒരു ശ്വാന്തിയെത്തുപോകുന്ന ഒരു വഞ്ചിപ്പോലെയൊണ് അങ്ങനെയെ നേതനും. ലതർബാഗിന്റെ ഭാഗത്തേയ്ക്കും മുന്പാട്ടുമായി ഒന്നു കനിഞ്ഞു് ആ മെലിഞ്ഞ കാലുകളിലേയ്ക്കു നോക്കു ആ കൂറാനായ രോളുടതാവൻ തമിള അപയന്ന നിങ്ങളുടെ തോന്നും. ആ നാലുവയസ്സുകാരൻ തന്റെ തേളിയെ വേക്കുടിയെടുത്തു വിയർപ്പണിഞ്ഞ മുഖം തുവർത്തിക്കൊണ്ടു ചോദിക്കുന്നു, “എന്നാ, എന്താ വഴക്കു്?” മധുരമായ ഒരു പെങ്കിപ്പിച്ചെലിയ്ക്കു തന്റെ തോട്ടമുണ്ടകളിലൂടെ പുറത്തു ചാടണമെന്നു തിന്നാൽ, തടിച്ചുരുണ്ട കവിൾ പ്പേരികൾ കണ്ണിന്റെ ഇറമ്പിയിലേയ്ക്കു മാറി നിൽക്കുമ്പോൾ, എന്തൊരു തിളക്കമാണ് ആ കണ്ണിന്! കണ്ണാണു് പുഞ്ചിരിയ്ക്കുന്നതു്! അപ്പോഴേയ്ക്കും, പന്നം കിട്ടേണ്ട പൻ മറുപടി പറയും, “അതാ ഇയാളെനിക്കു തൊന്നുള്ളു തരുന്നില്ല.” വന്ന മനുഷ്യൻ അങ്ങനെയൊരു മുഖം തുവർത്തിനിന്നു ചോദിക്കുന്നു, “ഒര ഹാ—എന്താണു്?” അവനു രുപ്പിക എന്നു പറയണം. വന്ന മനുഷ്യൻ വന്നപ്പോഴത്തെ നിലയിൽത്തന്നെ നിന്നു വീണ്ടും പറയുന്നു, “അത്രേയ്ക്കു്” പന്നം കൈക്കൊള്ളുവാനാണു് ഹുറുപറയുന്നതു്, “അതെ, അത്രയുയ്ക്കു.” കിട്ടാത്തവൻ പിന്നെയും കണക്കുകൂട്ടിനോക്കി വാദിക്കും, “ചോരാ, പതിനഞ്ചുകൂടിണ്ടു്.” വന്ന മനുഷ്യൻ പഴയനിലയിൽ നിന്നിളകാതെ മുഖം തുവർത്തിനിന്നു തിരുമാനിക്കുന്നു, “ഒര ഹാ—അതു ശരി! തനിസ്കിവിടുന്നങ്ങട്ടു മരണംവരെ കഴ്യാനുള്ളതു ഇപ്പൊത്തൊക്കണം

ച്ചാൽ.....ആത്മാവു്ണു്ണെ തന്റെ രുട്ടു്!.....ആ ഒട്ടെ, ആ മറു്ക്കു നുള്ളതു് ഇങ്ങനെയു്ണു്—കാണാട്ടു തന്റെ മിടക്കു്!” പിന്നെ താമസമില്ല, അദ്ദേഹം ഇരിക്കുകയായി—ഒഴിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന കസാലയിൽ, ബഞ്ചിൽ, എലിയെക്കൊല്ലു. എന്നിട്ടു് തലയെടുത്തു പിടിച്ചു് ഞാൻവദാവത്തിലാഴത്താപിക്കുന്നു, “ഒര! എടുക്കാനല്ല പാഞ്ഞു്! ആ പശുപ്പെടുമ്പോ കിട്ടാനായിട്ടേ. മുൻകൂട്ടി കാണു തന്റെ കയ്യിൽ തന്നെ ലിപ്പുതു്, മനസ്സിചായിലേയ്ക്കു്!...” പൊട്ടുന്നു വീണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിഴികളിൽ പുഞ്ചിരി നിറഞ്ഞു മുളയ്ക്കും; പുറമേ കാണത്തക്ക നിലയിൽ ദന്തനിറകൾ തമ്മിലുരസി നിൽക്കുകയു ചെയ്തു. അതെ, നിങ്ങളുടിച്ചതുപോലെ, ഈ കയറിവന്നതാണു് എം. ആർ. ബി.

എം. ആർ. ബി. യുടെ ഈ ഫലിത സ്വഭാവത്തെ ഒന്നുകൂടി വിടർത്തിനോക്കാം. അതായതു്, മംഗളാദായം പുസ്തകശാലയിൽ വെച്ചാണു് ഇനിയൊരിക്കൽ നിങ്ങളദ്ദേഹത്തെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതെന്നു കരുതിക്കൊള്ളു. എം. ആർ. ബി. പുസ്തകശാലയിലേക്കു കയറിനിന്നു്, നടുപ്പുറത്തേമാതിരി കവിൾ പ്പേരികളെ കണ്ണിന്റെ ഇറമ്പിൽ മുതളിനിർത്തി, കണ്ണുകൊണ്ടു ചന്ദ്രഹസിച്ച് ചോദിയ്ക്കുന്നു, “അപ്പോൾ എന്തൊക്കെ പുസ്തകം നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടതു്?” എന്നിട്ടു പിന്നോട്ടുതിരിഞ്ഞു് സന്തോഷം ശകാരിയ്ക്കുന്നു, “ശോചാലാ, നീച്ചിങ്ങൊരു ഇരുന്നാ മത്സ്യം? നിന്നെ ഞാൻ പിരിച്ചുവിടാൻ വൈകി എന്നാ തോന്നണം! ഹ്ങ!..... ചുവടെ ചരണാരെ ധാരാളം പുസ്തകം പിടിപ്പിച്ചു് അവരുടെ തലേലു് മൊളകയെ്ക്കേണ്ടതു്. നിന്റെ ഭാരം—മനസ്സിചായിലേയ്ക്കു്!...” ആ പെരുമാറ്റത്തിലൊക്കെ ഗുരുതരമായ

മേലധികാരിമാനോഭാവം കാണാം. 'തലയിൽ മുളകൊയ്കുക' എന്നതിന്നു 'ധാരാളം പണ, വാങ്ങുക' എന്നർത്ഥമാണ് എ. ആർ. ബി-യുടെ ഡിക്ഷണറിയിൽ. അവ സ്വന്തം ആ സൂത്രത്തു് കണക്കിക്കണക്കി ചെയ്ത് നോപാലന്റെ പുറത്തു തട്ടിച്ചു ദിയിക്കുന്നു. "ദേവസ്സിയിലെവിടെ? ഒന്നു മുക്കണമോ, എന്തായാലും!" അവിടെവെച്ച് നിങ്ങളുടെ ദ്രവത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടാൻ തോന്നുന്നു. ലുപ്യതാബാധാത്താഴ്ച, തന്റേതായ സിക്ഷണങ്ങളിലിരിക്കിയിട്ടാണ് അദ്ദേഹം എന്തും പറയുന്നത്. മുക്കുക സന്ദർഭങ്ങളിൽ ആർക്കും ശുശ്രൂഷിതാപാകമല്ല—അത്തരമൊരു സന്ദർഭത്തിൽ അദ്ദേഹം ഹതിരാളിയോടു പറയും, "തന്നെ ഞാൻ ഒന്നു ചെയ്യുന്നില്ല, ചെയ്യാൽ എന്റെ കൈ നോവും; കാരണം തന്നെ വെടിവെച്ചാൽ ഉണ്ടാകാൻ തൊലിയിൽത്തട്ടി തെറിച്ചുപോകുമുള്ളൂ." എന്നിന്നും തന്റേതായ ചൊടിപ്പുകളോടുകൂടിയേ എ. ആർ. ബിയുടെ വാചിൽ നിന്നുപുറത്തു വരാനാകുകയുള്ളൂ. മറ്റൊരു പക്ഷത്തു വന്നാകാത്ത ഒരു തരം ഫലിതങ്ങൾ. ഒരു മണ്ടനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പറയും, "അയാളുടെ തലയിടലായ്, രോമമല്ലാതെ വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിലല്ലേ? അതെന്നെ തലയുടെ പൊത്തലാണെന്നും."

എ. ആർ. ബി-യെ കണ്ടിട്ടുള്ളവരോടൊക്കെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫലിതങ്ങളെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. "ഒരു ബാർബർഷാപ്പിന് രണ്ടു കാലും രണ്ടു കയ്യുണ്ടായാൽ അയാളാമി," എന്നു പറയുന്നത് പൌഡും സിന്ദൂരച്ചുറ്റും വാസ്തവേനമുപയോഗിക്കുന്ന ഒരു പശു ശ്രീ ഗാർക്കാരെ നക്കുകയുണ്ടാവുമ്പോൾ, പറയുന്ന എ. ആർ. ബി-യെ നിങ്ങളിൽനിന്നു ഒപ്പു പോവുകയില്ലേ? അതാണ് പറയുന്നത്, എല്ലാവർക്കും സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയും. എ.

ആർ. ബി-യെ! അദ്ദേഹം ഇങ്ങോട്ടും, അദ്ദേഹത്തെ അങ്ങോട്ടും, എടുപ്പുത്തിവെക്കാനും വെറുക്കാൻ പററുകയുമില്ല. കാരണം കേൾക്കിക്കാൻ ആ മനുഷ്യനു വശമില്ല. വല്ലപ്പോഴും കേൾക്കിക്കുന്നതുതന്നെ നന്നത്തെ വെടിമരുന്നുപാലായിരിക്കും. ഒരു പൊട്ടിത്തെറിക്കാലാക്കെ വേദങ്ങളെ ആകപ്പാടെ? അതില്ല. എത്ര നിസ്സാരമായ സംഭവവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തെ ആഴത്തിൽ സ്വാർശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അത്ര സാരമായ സംഭവവും അദ്ദേഹത്തിലൂടെ ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്തുന്നതു താമസിച്ചിട്ടാണ്; വളരെ താമസിച്ചിട്ട്. കാര്യങ്ങളുടെ രാജാ ഏതും കോണം എ. ആർ. ബി-പിടിച്ചു കലുക്കിപ്പറ്റിച്ചു നോക്കുകയും ഏന്തങ്കിലും പഠിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്യും; ഭട്ടവിലാണ് അതെല്ലാം ഒന്നിച്ചുവെച്ച് കാരണത്തെപ്പറ്റി ഉറപ്പിക്കാൻ നിശ്ചയിക്കുന്നത്; പിന്നെ ഉറപ്പിക്കുന്നു. ആ ഉറപ്പും പ്രമാദാഹിതമായ ഉറപ്പുമായിരിക്കും, മിക്കപ്പോഴും! മറ്റു പ്രവർത്തനമെല്ലാം ഹൃദയത്തിലാണ് നടക്കുന്നത്. അതിനിടയ്ക്കു തന്നെ, ഉറപ്പും കളിയും ചായുകലിയും ഉറപ്പും ഫലിതം പറയുമെല്ലാം നടക്കുന്നു എന്നർത്ഥം. അതിനിടയ്ക്കു പറയും, "ഒരു കാലും ശരിയെന്ന്—" പിന്നെ കളിയുടെ മുഖവേരും, തലേന്നുളോ വാദിച്ച സംഗതിയെപ്പറ്റി എ. ആർ. ബി. സ്വന്തം അഭിപ്രായം പറയുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, ഇക്കാലുംകൊണ്ടു എ. ആർ. ബി. ഉദിതനായിത്തീർന്നു കണ്ടുപിടിക്കാൻ കാരണം, അദ്ദേഹം ഏതെങ്കിലും തീരുമാനത്തെ ഇളക്കിപ്പറ്റിക്കുക എന്നുള്ളതും ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യമല്ല.

ഉദാഹരണമെ? ശരി. യോഗക്ഷമനയുടെ ഭരതാക്ഷന്മാർ കൂടിയിരുന്ന സാരമായ ഒരു സംഗതി ആലോചിക്കുന്നു എന്നു സങ്ക

പ്രിയ. എല്ലാവരും തന്നെത്തന്നെ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. എം. ആർ. ബി. നിശബ്ദമായി പിന്നണിയിലേക്കോ ഇരുന്ന മുഴുവനും കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. “എമ്മറൈറ്റുപറയുന്നു?” ആരെങ്കിലും ചോദിക്കുകയാണ്. “ഇതിലിപ്പേർ വെട്ടെന്നൊരളം എന്തെങ്കിലുമുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞതൊന്നായി ലഭിച്ചോ?” എം.ആർ. ബി-യുടെ മറുപടിയും ഒരു മോശമാണ്. അങ്ങനെ എം. ആർ. ബി-യുടെ അഭിപ്രായം കൂടാതെതന്നെ ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാവണമെന്നും; പലപ്പോഴും ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ, എം. ആർ. ബി. തനിക്കു തിട്ടപ്പെടുത്തണമെന്നതിൽ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

മറ്റൊരവസരത്തിൽ, നിങ്ങൾ സ്വന്തമായ ഒരു കാര്യത്തിൽ സഹായകരമായ എം. ആർ. ബി-യുടെ അഭിപ്രായമാധാരം വന്നിരിക്കുകയാണ്, ആനയെ വാങ്ങണമോ വേണ്ടയോ എന്നതായിക്കൊള്ളട്ടെ സംഗതി. നിങ്ങൾ ആനയെ വാങ്ങണമെന്നു എം. ആർ. ബി-യുടെ അഭിപ്രായമാധാരം വയ്ക്കുന്നു. എന്നാലും നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നവർക്കു ഒരു മറുപടി പറയണം; നിങ്ങൾ സുഹൃത്തുക്കളോ. ആവട്ടെ, ഇങ്ങനെയായിരിക്കും അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. “ആട്ടെ, താനെന്തായി ചിലച്ചിട്ടുള്ളത്? വേണമെന്നോ വേണ്ടെന്നോ? അതല്ലല്ലോ ആദ്യം അറിയേണ്ടത്.” “അങ്ങനെ ആലോചിച്ചിട്ടൊന്നുമില്ല, വാങ്ങുകയാണെങ്കിൽ തൽക്കാലം ലാഭത്തിൽ കിട്ടും, അതുമത്രം,” എന്ന് നിങ്ങൾ പറയണം. അതു കേട്ടാൽ എം. ആർ. ബി-ക്ക് ഇങ്ങനെ തീരുമാനിക്കുവാൻ തോന്നും, “വാങ്ങണമെന്നു തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിൽ വാങ്ങണം, നഷ്ടമോ ലാഭമോ എന്നുള്ളതൊന്നും പിന്നെ ആലോചിക്കാനില്ല. അല്ല, വേണ്ടെന്നുണ്ടെങ്കിൽ— എന്നാൽ വേണ്ട

ന്നുവെക്കുന്നു.” അങ്ങനെ നിങ്ങൾ ആനയെ വാങ്ങുന്നു. പക്ഷേ, തനിക്കു തിട്ടപ്പെട്ട ഒരു നിലവാരത്തിന് എം. ആർ. ബി. ഇളകിയിട്ടില്ലല്ലോ.

ഇതേ എം. ആർ. ബി-യെത്തന്നെയോ സാഹിത്യകാര്യങ്ങളിലും നമുക്കു കാണാമെന്നു കേൾക്കുകയുണ്ടാകും—എവിടെയും നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തൂ. കാരണം അദ്ദേഹം ഒരു മാർക്സിസ്റ്റാണ്, പല ചോദ്യങ്ങൾക്കും ശരിയായ ഉത്തരം തരാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നുവരിക; അതുകൊണ്ടുമാത്രം അദ്ദേഹം അഭിപ്രായം മാറ്റുകയില്ല. ആലോചിക്കുക, എന്താണ് അത്തരം വരുന്നത്? മനസ്സാക്കി പറയുമ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം ആക്ഷം കിഴങ്ങുന്നത്; അതുകൊണ്ട് ഒരു നല്ല ഉത്തരം, ശരിക്കും ഹൃദയത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരു സംഭവമാണ്.

എം. ആർ. ബി-യുടെതന്നെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഒരു ചെറിയ കടംബത്തിലേക്കു വേണ്ടതെന്തെങ്കിലും ലാഭം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ; ആ കടംബത്തിന്റെ ജീവിതത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ മാസ്റ്ററും! ജീവിതത്തിന്റെതായ ഈ കനക്കൂട്ടത്തിൽ കോണ്ടായിരിക്കാം അദ്ദേഹം സംവദിക്കുന്നതിലാണ് നടക്കുന്നത്. കൂടെയുള്ളവരെല്ലാം എന്തെങ്കിലും സ്ഥാനത്തു് എത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് എം. ആർ. ബി. എത്തുക. കൂട്ടം കഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ അദ്ദേഹത്തിനു മടങ്ങുകയും വേണം. പക്ഷേ അപ്പോഴായിരിക്കുമായ വരുന്നത്; മായ കഴിഞ്ഞാൽ ഒരു ബീഡി വെക്കുന്നു, പിന്നെ ഒന്നു മുറിക്കണം. നിസ്സംഗവും നിമഗ്നവുമായ ആ ഫലിതങ്ങൾ കെട്ടിത്തടയ്ക്കുന്ന ഒരു ശിശുവിനെയും—ഇടവിട്ടിടവിട്ട്. ധാരാളം മക്കളുള്ള ഒരു പിതാവിനെപ്പറ്റി ആയിക്കൊള്ള

ബന്ധത്തിന്റെ കണ്ണിത്തുളക്കു മുഖിലൂടെ കരിച്ചു കയറുന്ന ഭൂമിമുഴുവനായ ഹൃദയത്തിന്റെ വിപ്ലവപരമ്പരയിൽനിന്നുമവിൽ തല കനിക്കുന്നുണ്ടു്.

കണ്ണു തീത്തുളക്കു മുഖിലൂടെയാണോ ആ വിപ്ലവബോധം കരിച്ചുകയറിയതു്. അങ്ങിനെ എ. ആർ. ബി. പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒന്നാമതും, “പിന്നെ അച്ഛൻ മരിക്കാൻ കിടക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഇല്ലത്തുവെന്ന്. അച്ഛൻ മറന്നതക്കു പറഞ്ഞയച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനു് എന്നു കണ്ടെന്നുതില്ല, ഞാനദ്ദേഹത്തെ കണ്ടതതു്? ഞാൻ തിരികെ പോന്നു്”. പിന്നെ വിദൂരമായിലക്കുറുന്റേക്കിടക്കുണ്ടു വളരെനേരം ഷം. ആർ. ബി. ഇരുന്നു. ആ മുഖത്തക്കു ഞാൻ നോക്കിയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിഴി നിറഞ്ഞുവോ? മനുഷ്യനല്ലേ? ഹൃദയം ഭൂമിമുഴുവനു്.

എം. ആർ. ബി. സൂച്യത്താണു്. ചിന്താശീലനായ, ഹൃദയമുഖമായ സൂച്യത്തു്, പക്ഷേ, സൂച്യത്തക്കളുടെ അടിപ്രയങ്ങളെല്ലാംതന്നെ തന്റേതിനോടിണങ്ങിക്കൊള്ളണമെന്നു ചിലപ്പോൾ നിർബ്ബന്ധമുള്ളതായിത്തോന്നും. അതായതു വക വച്ചുകൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ തരക്കൊടുക്കുമില്ല. ആ സ്വഭാവവും ആത്മാർത്ഥതയുടെ ഒരുവകഭേദമാണു് എന്നു നിങ്ങൾക്കു തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യാം. എന്നല്ല, സാധാരണ കാലങ്ങളിൽ ആ സ്വഭാവം അദ്ദേഹത്തിൽ കാണുകയില്ല. ഉദാഹരണം വേണമെങ്കിൽ, നിങ്ങളും അദ്ദേഹവുമായി നിരന്തരമായിട്ടുള്ള സൂച്യത്തായ നിങ്ങളോടുകൂടി പോകുന്നതു് ഇക്കുഴമാകയാൽ അദ്ദേഹം ചോദിക്കും, “ഇതിലെ യല്ലേ? ഇതിലെ പോയിട്ടു് എനിക്കിത്തിരി ആ ചശ്മമുണ്ടു്.” നിങ്ങൾക്കു പോകേണ്ടതു് അങ്ങേപ്പുറമെന്നു്. എന്നാൽ “അതിലെ വരു്” എന്നും ഇന്നേടത്തുവെച്ചു കാണുമെന്നുമാണു് പിന്നീടുണ്ടാകുവാൻ പറയുന്നതു്.

പോസ്റ്റാഫീസിലെ

‘സിംബോളിസം’

ശാന്തിനികേതനം

കുപ്പൻനായർ

കവി പണ്ഡിതനായിരിക്കണമെന്നു പണ്ഡിതർ കവിയായിരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമില്ല. ചിലപ്പോൾ കവി പണ്ഡിതനും പണ്ഡിതൻ കവിയുമായിരിക്കും. യഥാർത്ഥ കവിത ആത്മാവിന്റെ പ്രതിഫലനമായിരിക്കെ, കാവ്യരചനയിൽ കവിക്ക് പ്രത്യേകമായ ഉദ്ദേശമാണു് ഉണ്ടായിരിക്കുവാനിടയില്ല. എന്നാലും കവി സ്വയം അറിയാതെതന്നെ അയാളുടെ വ്യക്തിത്വം കാവ്യത്തിൽ പ്രതിബിംബിക്കുന്നു. അങ്ങനെ കാവ്യത്തിൽ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന വ്യക്തിത്വത്തിൽക്കൂടി വായനക്കാർക്കു് കവിയെ പരിചയിക്കുവാനും സാധിക്കുന്നു. കാവ്യം ആസ്വദിക്കുകയാണു് വായനക്കാരുടെ ധർമ്മമെങ്കിലും കവിയുടെ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യം മനസ്സിലാക്കുക തികച്ചും ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. പക്ഷേ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടിയിണക്കിഴിഞ്ഞാൽ ചിലപ്പോൾ ഒന്നുതന്നെ സാധിച്ചിരുന്നവരും.

മഹാകവി ചെറിയനാഥാശോർ ഒരു കവി മാത്രമായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് വേദാന്തം, മതം, തത്ത്വചിന്ത മുതലായ വിവിധ വിഷയങ്ങളിൽ അപാരമായ പാണ്ഡിത്യം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നാൽ അത് മുമ്പേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റു വ്യക്തിപരമായ ജീവിതമന്തപത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന മർച്ചകളാണ്. അദ്ദേഹത്തെ ഒരു കവിയാക്കിയതും പഠിക്കുമ്പോൾ മറ്റു വ്യക്തിപരമായ കഴിവുകളെ അഥവാ മഹാത്മ്യത്തെ വിസ്മരിക്കുകയാണെന്നതും. മഹാകവിയുടെ ആദ്യ പസനമുള്ള എല്ലാ കവിതകളുടേയും അന്തരതാപിൽ നിഗൂഢങ്ങളായ വേദാന്ത തത്ത്വങ്ങളുടെ കർണ്ണപീയൂഷമായ മണിശിരീശിതം മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ലോകത്തെ മുമ്പേ തത്ത്വചിന്തപ്രിയകളായും എന്നുള്ള വ്യാമോഹം കൊണ്ടാണി പ്രകാരമുള്ള കവിതകൾ രചിക്കുവാൻ തയ്യാറെടുത്തത് കരുതുന്നതിൽപ്പരം അബദ്ധം മറ്റൊന്നുമില്ല. അദ്ദേഹം തത്ത്വചിന്തകനോ ശാസ്ത്രജ്ഞനോ ആയിരുന്നിരിക്കാം. അത് കവിതകളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. കവിതയും തത്ത്വചിന്തയും കേവലം വ്യത്യസ്തങ്ങൾ ആണെന്നിരിക്കിലും, ഓഗാറിന്റെ കവിതാതല്പരങ്ങളിൽ കൂടി നിന്ന് തത്ത്വചിന്തകളെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവനകൾ എന്തൊക്കെയായിരുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാനും സാധിക്കുന്നതാണ്.

ഓഗാറിന്റെ കൃതികളിൽ ഏറ്റവും അധികം 'സിംബോളിസം' അഥവാ പ്രതിരൂപാത്മകത്വം ഉൾക്കൊണ്ടു നിൽക്കുന്നത് പോസ്റ്റാഫിസ്റ്റിലാണ്. ലോകത്തിലുള്ള മിക്ക പരിഷ്കൃത ഭാഷകളിലും ഇതിന്റെ വിവർത്തനം വന്നുകഴിഞ്ഞു. ഈ നാടകം മിക്ക യൂറോപ്യൻ രാജ്യത്തിലും പല പ്രാവ

ശ്യാം അഭിനയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ ഫ്രാൻസിലും, ജർമ്മനിയിലും മഹാകവിയുടെ യശോധാവളം, കൂടുതൽ പരത്തിയത് പോസ്റ്റാഫിസാണെന്നാണ് പറയുന്നത്. "ഔഗത്തിൽ ഈ ചെറുനാടകം അതിന്റെ പരിപൂർണ്ണമായ ഘടനാവിശേഷത്തെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനു പുറമെ സഭാവാസികൾക്ക് പരിപൂർണ്ണമായ ശാന്തതയും ആനന്ദവും നൽകുന്നതുണ്ട്." എന്നീ പ്രകാരമാണ് മി. ഹൂയ്സ് മുഖവുരയിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്.

ശാന്തിനീകേതനത്തിലെ തന്റെ വസ്തുലമായ കട്ടികൾക്കു വേണ്ടിയാണ് മഹാകവി മിക്കവാറും ഇപ്രകാരമുള്ള നാടകങ്ങളെക്കൊണ്ടിട്ടിട്ടുള്ളത്. മഹാകവിയുടെ മിക്ക കൃതികളും കട്ടികളുടെ മാനസിക ചിത്രങ്ങളാൽ പരിഭാഷിതങ്ങളാണ്. കട്ടികളുടെ ആഹ്ലാദയമായ ഒരു സ്വർഗ്ഗീയഭാവം നൽകുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് 'പോസ്റ്റാഫിസം' സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതായത് റിസർഗ്ഗസുന്ദരമായ നിഷ്പ്പാടതയും അനശ്വരമായ ആഹ്ലാദവും തമ്മിൽ വിചയംപ്രാപിക്കുന്ന ഒരു ഭാവനാഭാവനമായ ലോകത്തിന്റെ ഖാഗ്നേയപുരണമാണിരുന്നതെന്നു പറയാം. ദൈവദൂതനെപ്പോലെ മിശിഖിയായ ഒരു ബാലന്റെ നിഷ്കളങ്കതയും ഭാവനാസുന്ദരവുമായ ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രതിബിംബനവുമാണ് ഈ കൃതിയുടെ പ്രവേശനം, പ്രകാശത്തിനും ഏകനിദാനം. "ഹൃദയാകർഷകമായ ലാളിത്യവും മനോഹരതയും ഈ കൃതിയിൽ ആദ്യവസാനം തുളുമ്പിനിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു തീർച്ചയായും കലയുടെ പരിപൂർണ്ണമായ പ്രതിനിധീകരണമാണെന്നു കരുതിദാസനും ഷേക്സ്പിയർക്കും സൂഷ്ടിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു കട്ടിയെയാണ് ഓഗാർ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്" എന്നാണ്

ലോക് സ്മോർഡ് സർവകലാശാലയിലെ ബംഗളി പ്രൊഫസർ മി. ജെ. ജെ. തോമസ് സർ “പോസ്റ്റാഫീസി”നെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്.

“പോസ്റ്റാഫീസി” മനോഹരവുമായ ബാലകൃഷ്ണത്തിന്റെ ഭക്താഹരമായ സ്മരണകളുടെ പ്രതിഫലനമാണ്. അഭിമാനത്തോടെ സ്വപ്നങ്ങളുടെ പ്രദേശമാണ് പ്രസ്തുത നാടകത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഭംഗം വെട്ടുന്നത്. ഇതിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന ഹൃദയം ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റേതാ, ഭാരതത്തിന്റേതായെന്ന് തീർത്തുപറയുക പ്രയാസമാണ്. എങ്കിലും മനോഹരവുമായ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യം മുഴുവനും ഇതിൽ മുഴങ്ങുന്നുണ്ട്. അദ്വൈതത്തിന്റെ പ്രതിഭാസമ്പന്നമായ കവിഹൃദയത്തിന്റെ ഉത്തമസാക്ഷ്യമാണിതെന്നും പറയാം. രാജാവും സന്യാസിയും മറ്റാരാകെ ഭാരതീയന്തലിക്കുത്തതികളും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവരാണ്. ഇന്ത്യൻ ഗ്രാമീണവാസികൾക്കു സുപരിചിതമായ കഥാപാത്രങ്ങളും, സംഭാഷണങ്ങളും, പ്രകൃതിയും നാടകത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണതയെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ ഏതാ ഗ്രാമീണാത്മരും കഴിഞ്ഞു ഗാനങ്ങളാലവിച്ച് സിറകുണ്ടു കടന്നുപോകുന്ന ഒരു ജനക്കൂട്ടത്തിൽനിന്നും “കടത്തുകാരോ, എന്നെ നദിയുടെ മറുകയ്യിലേക്കുകൊണ്ടുപോയാലും” എന്നുള്ള ഹൃദയകരമായ മനോഹരവുമായ കേൾക്കാൻ സാധിച്ചു. സംധാരണ മനുഷ്യർക്ക് പ്രസ്തുത വരികളിൽ ഒന്നും തന്നെ ദർശിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. എന്നാൽ വാർഷികീയങ്ങളോ കാളിദാസന്റെയും വിശിഷ്ടമായ പരമ്പരയും സിദ്ധിച്ച ഓശാനിന്റെ

ഹൃദയത്തിൽ ഈ വരികൾ മിന്നൽവിനയകരമായ ഉയർത്തിയതിൽ അതിശയിക്കുവാനില്ല. പോസ്റ്റാഫീസിയിൽ അമലിന്റെ കിളിക്കൊഞ്ചലുകൾ ആ ഗ്രാമീണ ഗാനത്തിന്റെ ഹൃദയകളുടെ ആവർത്തനമാണായെന്ന് തോന്നിപ്പോകുന്നു. മുറുപാടുമുള്ള കഷ്ടപ്പാടുകളിൽനിന്നും അനന്തമായ ആനന്ദലോകത്തിലേക്ക് കരിച്ചു മാറ്റുവാനുള്ള മനുഷ്യരുടേ ആഗ്രഹത്തിന്റെ ബാഹ്യസ്മാരണമാണ് ഈ വരികളിൽ ഭംഗം വെട്ടുന്നത്. അനന്തമായ അപാരതയിലേക്ക് പ്രയാണം ചെയ്യുവാനുള്ള അമലിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ വൈശ്വത്വം അഖണ്ഡമായ ആനന്ദത്തിൽ ലയിക്കുവാനുള്ള സകല പരമാവശ്യങ്ങളെയും ജീവസംവർധനയായ അന്തർഭാഷണത്തെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

മായവൻ സന്താനങ്ങളില്ലാത്ത ഒരു മികച്ച ധനവാദനാണ്. അയാൾ ബാലനായ അമലിനെ ദത്തെടുക്കുന്നു. ധനവാദനായ മായവനെ ഭൗതികസമ്പത്തുകളുടെ പ്രതിനിധിയായിട്ടാണ് ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അമ്മൽ നിഷ്കളങ്കമായ ആഖ്യാതമിക ജീവിതത്തിന്റെ പ്രതിനിധികളെന്നും, ഭൗതികസമ്പത്തുകളുടെ ഉടമസ്ഥന്, ഒരിക്കലും സമാധാനമായ ശാന്തതയോ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. അമലിനെ മായവന്റെ ദത്തുമാകുന്ന സിറകുണ്ടിലിരിക്കുന്നതോടുകൂടി ധനവാദനായ മായവൻ ശാശ്വതമായ ആനന്ദം അപ്രാപ്യമായിത്തന്നെയെന്നല്ലെ കവി ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. പരമാർത്ഥത്തിൽ ഭൗതികജീവിതത്തിന്റെ സിറകുണ്ടിലുള്ള ആഖ്യാതമിക ജീവിതം, മായവൻ അമലിന്റെ സന്ദർശനത്തിലും പരിശുദ്ധിയിലും ലയിച്ച് ആ പൈതലിനെ സ്നേഹിക്കുവാൻ അനുഭവിക്കുന്നതോടുകൂടി ധനവാദനായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള

ചിന്തകൾ അയാളുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നും മറന്നുപോകയും ചെയ്യുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ ഭൗതികവശങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള മറവിയുടെ ആവിർഭാവം ഹൃദയത്തിൽ അങ്കുരിക്കുന്നതോടുകൂടി, മാധവൻ ജീവിതത്തിന്റെ പരമമഹത്വത്തോടുമായി കൂടുതൽ സമീപിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നുണ്ട്.

അമലിന് പരിചിന്തിക്കുമ്പോൾ മാധവൻ അസ്സംഭവത്തെക്കുറിച്ചാണ്. അയാളുടെ ഹൃദയം വീണ്ടും അന്ധകാരത്തിലേയ്ക്ക് നിപതിക്കുവാൻ പോകുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. എവിടെ നിന്നാണിതും അങ്കുരിച്ചത്? ഹൃദയത്തിൽ മൗനത്തിന്റെ ഛായ പ്രതിഫലിക്കുമ്പോഴാണ് മനുഷ്യൻ ഭയമകിതനാകുന്നത്. "അവൻ ഇപ്പോൾ വന്നുകഴിഞ്ഞു. എവിടെനിന്നാണോ എന്റെ ഹൃദയം ആനന്ദംകൊണ്ട് നിറഞ്ഞുപോയത്. അവൻ ഇവിടം വിട്ടുകയറണമെങ്കിൽ എന്റെ ഗൃഹം വീണ്ടും ശൂന്യമാകുമെന്നുചെയ്യും." മാധവന്റെ സംശയം എത്ര പരമാർത്ഥമായിരിക്കുന്നു. ജീവശാശികളിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന ദൈവികചൈതന്യം പരന്നുപോകുമ്പോൾ അതു കേവലം ശവമായിത്തീരുന്നതുപോലെ ആനന്ദത്തിൽ ഐക്യം പ്രാപിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത ജീവിതം കേവലം നിർജീവമായിത്തീരുന്നു. അഖണ്ഡമായ ആനന്ദമാണ് ജീവിതത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യമെന്നല്ലേ മഹാകവി മാധവനെക്കൊണ്ട് വിളിച്ചു പറയിക്കുന്നത്.

അമലിനെ മാധവന്റെ ഭാഗ്യസഹോദരന്റെ പുത്രനായി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതിലുള്ള ഭൗമീത്യവും അർത്ഥവും നോക്കുക. സ്ത്രീകൾ പുരുഷന്മാരെക്കുറിച്ചും കൂടുതൽ വികാരാവേശം ആനന്ദമയിക്കുമെന്നും അ

വരുടെ സ്വഭാവം കൂടുതൽ ഉദ്യമവും പരിശ്രമത്തോടുകൂടിയതാണ്. പുരുഷഹൃദയത്തിൽ പ്രകാശവും പ്രഭാവവും ആനന്ദവും അങ്കുരിക്കുന്നത് അവരാണ് പരമമായവരല്ലേ മഹാകവി ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. "മുമ്പ് ധനം സമ്പാദിക്കുന്നതിന് എന്തിനൊരാൾ വേശമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതെന്തിനൊരാണിത്. ഞാൻ ഇപ്പോൾ സമ്പാദിക്കുന്നത് മൃഗങ്ങൾ ഭക്ഷണമായ അമലിനെ വേണ്ടിയാകുന്നു." എന്നുള്ള മാധവന്റെ വചനങ്ങളിൽ പ്രതിഫലിച്ചിരിക്കുന്ന തത്ത്വം വളരെ വിശദമാണ്. അമലിനെ തന്റെ അനന്തരഗാമിയാക്കാൻ മാധവന് അത്യാഗ്രഹമാണ്. എന്നാൽ സ്വർത്ഥമല്ല നോക്കേണ്ട ധനവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് ശാശ്വതമായ ആനന്ദത്തെ സ്വാധീനപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കാതെ പോകുന്നു.

അമലിനെ ചികിത്സിക്കുന്നതിനായി, മാധവൻ ഡാക്ടറെ ഏർപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ഡാക്ടർ നശ്വരമായ ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനത്തിന്റെ പ്രതിനിധികൾക്കുമാണ്. എന്നാൽ ആധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ശാസ്ത്രം നിഷ്പ്രഭമാണ്. അതിനെ കീഴാക്കുവാനുള്ള ഒരു നഷ്ടം ശാസ്ത്രജ്ഞനുകൾക്കൊള്ളിയിരിക്കുമുണ്ട്. ഡാക്ടർ അമലിനെ വെളിയിൽ എത്തിത്തന്നെങ്കിൽ പോലും അനുഭവിക്കാതെ മരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം വിട്ടുപോയതിനുള്ള നഷ്ടം വേറൊരുതരം നഷ്ടമാണ്.

അപ്പോൾത്തന്നെ അമലിന്റെ വൃദ്ധനായ സ്നേഹിതൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ഇദ്ദേഹം മാധവനും മഹാകവിയുടെതന്നെ പ്രതിനിധികൾക്കുമാണെന്നു പറയാം. യഥാർത്ഥത്തിൽ കവികൾ ആധ്യാത്മികജീവിതത്തിന്റെ ചങ്ങാതികളാണ്. അമലിനെ വെളിയിൽ

കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാനിരിക്കാൻ മായവൻ സന്യാസിയെ അനുശാസിക്കുന്നുണ്ട്. “ഭിന കൃത്യങ്ങൾ അവസാനിച്ചതിനുശേഷം അമലമായി സല്പവിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മാത്രമാണ് ഞാൻ ഭിവസവും ഇവിടെ വന്നെത്തുന്നത്.” എന്നിപ്രകാരമാണ് വൃദ്ധൻ മറുപടി പറയുന്നത്. സൂര്യപ്രകാശത്തിൽ മന്ദപവനനേരം പ്രകൃതിസൗന്ദര്യമാസരിക്കുവാൻ വൃദ്ധനോടുകൂടിപ്പോകുന്നതിന് അമലൻ മായവനോടു് വാദിക്കുന്നുണ്ട്.

“അതാ അമ്മ ധാന്യം ചാടിപ്പോയിക്കുന്നുണ്ട്. അണ്ണാൻ വാൽ പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് സമീപത്തിരുന്ന് ദൂരെ മുറിഞ്ഞു തെറിക്കുന്ന ധാന്യങ്ങൾ പെറക്കിത്തന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്തെ അവിടെക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ അനുവദിക്കാമോ?” ഒരു ബാലഹൃദയത്തെ ചുറ്റു തന്മയത്വത്തോടും സാദാവികരതയോടും വിചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. അമലന്റെ ഹൃദയം കർഷകമായതും ജീജ്ഞാസ തുളുമ്പിനിൽക്കുന്നതുമായ കിളിമൊഴികൾ കേട്ടിട്ട് നമുക്കും അവിടെക്കൊന്നുടുവാൻ ഇത്രയും തോന്നിപ്പോകുന്നു. മഹാകവിയുടെ അത്ഭുതാവഹമായ രചനാവൈഭവത്തിന് ഉത്തമസാക്ഷ്യങ്ങളാണിവരികൾ. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ മായവൻ ഡാക്ടറുടെ കർശനമായ ഉത്തരവിനെ അമലനെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

മായവൻ:—വെളിയിൽ പോകുന്നത് ചിത്തയാണെന്നാണ് ഡാക്ടർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്.

അമൽ:—ഡാക്ടർക്കെങ്ങിനെയറിയാം.

മാ:—എന്താണ് പറയാൻ? വലിയ വലിയ പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുന്ന ഡാക്ടർക്കും അറിയാൻ പാടില്ലെന്നോ?

അമ:—പുസ്തകപാരായണം കൊണ്ടാണോ എല്ലാം മനസ്സിലാകുന്നത്!

മായ:—നിർവ്വായനയും, അന്തറിയാൻ പാടില്ല!

അമ:—(പുഞ്ചിരിയു കിടക്കൊണ്ട്) ഞാൻ വളരെ ചിത്തക്കൂട്ടിയാണ്; പുസ്തകം വായിക്കുകയില്ല.

മായ:—നോക്കുക, പണ്ഡിതന്മാരെക്കൊക്കെത്തന്നെപ്പോലെയാകേണ്ട. അവരൊന്നും വെളിയിലേക്ക് പോകുകയില്ല.

അമ:—അങ്ങനെയൊന്നോ!

മായ:—അവർക്കെങ്ങനെ കഴിയും, മാത്രയും പകലും വായിക്കുവാൻ മാത്രമേ സമയമുള്ളൂ.

വെറും ബാലഹൃദയത്തിൽനിന്നു വരുന്ന ജീജ്ഞാസ നിറഞ്ഞ ശൈശവചിന്തകളാണിവയെങ്കിലും മഹാകവി അതിലും സാദാചര്യ തത്ത്വങ്ങൾ ഉപഗൃഹ്യാനവെയുവാൻ മറുത്തുപോയിട്ടില്ല. മനനീയമായ ജീവിത നിർവ്വഹണത്തിന് രേപകലുള്ള പുസ്തകപാരായണം എത്രമാത്രം പ്രതിബന്ധമായി നിൽക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതല്ല, മഹാകവിയുടെ സംശയം. ജീവിതത്തിന്റെ പരമരഹസ്യങ്ങളുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാതെ വെറും പുസ്തകപ്പഴക്കമായി ജീവിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോഭാവം എത്ര വിശദമായിരിക്കുന്നു. അമലിനെ ഒരു പണ്ഡിതനാക്കിത്തീർക്കുവാൻ മായവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അതിൽ ചെവികൊടുക്കാതെ, ആനന്ദമയമായ സൗന്ദര്യത്തിലേക്ക് പ്രയാണം ചെയ്യുവാനാണ് അമലന്റെ ഹൃദയം വെമ്പുന്നത്.

ഒടുവിൽ അമൽ, ഡാക്ടറുടെയും മായവന്റെയും നിർബന്ധത്തിന് വഴങ്ങുന്നുണ്ടെങ്കിലും റോഡതകിലുള്ള മുറിയിൽ തന്നെ ഇരിക്കുന്നതിന് ശരിക്കും അനുമതിക്കു

പ്രേമനമുണ്ടു്. മുടിപ്പതച്ചു് കിടക്കുന്നതിനുപകരം ആ മൃന്നകിടക്കുന്ന ജനാലയിൽ കൂടി അമൽ വിശാലമായ വിശ്വതലത്തെ സാകുന്തുകുംഭരോക്ഷി ആനന്ദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. ജനാലയിൽകൂടി പെട്ടിയിലേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അമലിന്റെ മുമ്പിൽകൂടി കടന്നുപാകുന്നവരെ നമുക്കൊന്നു വിചിക്ഷിക്കാം. ആദ്യമായി തയിരുകാരൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. വെറുതെ അയാളെ വിളിച്ചുനിറുത്തുന്നമുകൊണ്ടു തയിരുകാരൻ അമലിന്റെ പേരിൽ ആദ്യം കുറച്ചു് കോപം ഉണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. എന്നാൽ സ്നേഹവും ഭയവും നൂളുന്ന അമലിന്റെ നമസ്സല്യാപം എത്രവേഗം സംസാരത്തിൽ പ്പെട്ടു് മുറിച്ചുപോയ തയിരുകാരന്റെ ഹൃദയത്തെ വശീകരിക്കുന്നുണ്ടു്.

അമൽ:—എനിക്ക് സാധിക്കുമായിരുന്നെങ്കിൽ കുറച്ചു് തയിര വാങ്ങിക്കാമായിരുന്നു.

തയിരുകാരൻ:—എന്റെ കൂടയൊ?

* * * * *

തയിര:—എന്റെ കഷ്ണത്തേ, നീ എന്താണിവിടെ ചെയ്യുന്നതു്?

വളരെ ധൃതന്തിയിൽ തയിരവിൽക്കാൻ പോയ തയിരുകാരൻ അമലിൽ ആകൃഷ്ടനായി ആ ചെറുബാലനോടു് സംഭാഷണത്തിനായി മുതിരുന്നു.

അമൽ:—നിങ്ങളുടെ ഗ്രാമം വളരെ ദൂരെയല്ലേ!

ത: കാ—എന്റെ ഗ്രാമം ചമ്പുമാറാ, കുന്നുകളുടെ താഴ്വരയിൽകൂടി ഒഴുകുന്ന 'ശ്യാമഭീ' എന്ന നദിതടത്തിലാണു്.

അമ:—ചമ്പുമാറാക്കുന്നകരം! ശ്യാമഭീ നദി! ഹാ, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഗ്രാമം കണ്ടിരിക്കാനിടയുണ്ടു്.

ത: കാ:—അങ്ങനെയൊ. ആ കുന്നുകളുടെ താഴ്വരയിൽ പോയിട്ടുണ്ടോ?

അമ:—കണ്ടതായി ഓർമ്മയുണ്ടു്. ഗ്രാമം റോഡരികിലുള്ള കുറെ വഴകിയ വൃക്ഷങ്ങളുടെ മൃപട്ടിലല്ലേ?

ത: കാ:—അതെ, ശരിയാണു്.

അമ:—കുന്നുകാലിക്കൂട്ടങ്ങൾ താഴ്വരയിൽ മേയുന്നില്ലേ?

ത: കാ:—എന്തതിശയം! കുന്നുകാലികളുമുണ്ടു്.

അമ:—മൃപുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച നിങ്ങളുടെ ഗ്രാമീണ യുവതികൾ കടങ്ങളിൽ നദിയിൽനിന്നും ജലംകോരി തലയിൽ മൃമന്നുകൊണ്ടു പോകാറില്ലേ!

* * * * *

അമ:—തയിരുകാരാ, പരമാർത്ഥത്തിൽ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിൽ ഒരിക്കലും പോയിട്ടില്ല. ഡാക്ടർ എന്നെ വെളിയിലേക്കു് പോകാൻ അനുവദിക്കുന്ന ഭിവാസം നിങ്ങൾ എന്നെ നിങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിലേക്കു് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് പോകുമല്ലോ?

* * * * *

അമ:—നെടുനീളത്തിൽ കിടക്കുന്ന റോഡിൽകൂടി തയിരും ചുരുങ്ങു് "തയിരവേണോ", "നല്ല തയിര വേണം" എന്നു് വിളിച്ചുപറഞ്ഞു വിൽപന നടത്തുവാൻ എന്നെ ഹി്വിഷ്ടമാ?

ത: കാ:—കഷ്ണത്തേ ഭയവെച്ചു കുറച്ചു് തയിര വാങ്ങിയല്ലോ.

അമ:—എന്റെ കയ്യിൽ പണമില്ലല്ലോ.

ത: കാ:—വഴങ്ങ, ചേണ്ട പണത്തെപ്പറ്റി സംഭവിക്കുകയേവേണ്ട. കണ്ണത്തിനു കുറച്ചു് തയിര തരുവാൻ എനിക്കതിയായ സന്തോഷമുണ്ടു്.

അമ:—തയിരുകാരാ, ഞാൻ നിങ്ങളെ തമസിപ്പിച്ചു് ബുദ്ധിമുട്ടിക്കയല്ലേ?

ത: ക:—ഒന്നുചില. അതെന്തിക്കൊരു വലിയ നഷ്ടമല്ല. സന്തോഷത്തോടുകൂടി വില്ലന നടത്തുവാൻ കണ്ടെത്തുന്ന പരിഹ്വിപ്പിരിക്കുന്നു.

ഈ ഭാഗങ്ങളിൽ അൽഭുതാവഹമായ സാമർത്ഥ്യമാണ് പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. തയിരവിൽക്കുറനും പണം സമ്പാദിക്കുന്ന തുമായിരുന്നു തയിരുകാരന്റെ ജീവിതം. ഇപ്പോൾ കേവലം അജ്ഞാതമായിരുന്ന ഓറന്റലോകത്തിലേയ്ക്ക് അമൽ അവന്റെ ഹൃദയത്തെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അമലിന്റെ പരിശുദ്ധമായ സന്നിധാനത്തിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ മാദകശക്തി തയിരുകാരന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സന്തോഷം നിറയ്ക്കുന്നു. അവൻ തന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ ആനന്ദം ദർശിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നു.

അടുത്തതായി നഗരം സൂക്ഷിപ്പുകാരൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. അയാളെ കണ്ടിട്ട് കുട്ടിയായ അമൽ ഭയപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിലാണയാൾ അതിശയിക്കുന്നത്. അച്ഛനെ രാജാവിന്റെ സന്നിധാനത്തിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുമെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ ബാലൻ അതിയായ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അതാണവന്റെ വലിയ ആഗ്രഹമെന്നു. എന്നാൽ ആനന്ദഭരണിലും രാജാവിന്റെ സമീപത്തേയ്ക്കു പോകുവാൻ ഡാക്ടർ അനുവദിക്കുകയില്ലല്ലോയെന്നുള്ളതിലാണ് അമൽ കണ്ണിതപ്പെടുന്നത്.

അമ:—അല്ലയോ കാവൽക്കാരാ, നിങ്ങൾ മണിയടിക്കുമോ?

കാവൽക്കാരൻ.—സമയമായിട്ടില്ല.

അമ:—യുന്തൊരതിശയം; കുറച്ചുപേർ സമയമായില്ലെന്നും കുറച്ചുപേർ സമയം കി

ഴിഞ്ഞുപോയെന്നും. എന്നാൽ നിങ്ങൾ മണിയടിക്കുന്ന മുറ്റത്തു് തീർച്ചയായും സമയം വന്നുകഴിയും.

ക:—അതൊരിക്കലുമില്ല. സമയം വന്നുകഴിയുമ്പോൾ മാത്രമേ ഞാൻ മണിയടിക്കുകയുള്ളൂ.

അമ:—പറയുക, എന്തിനാണ് നിങ്ങളുടെ മണി മുഴങ്ങുന്നത്?

കാവ:—സമയം ആക്ഷേപത്തിലും കറുത്തുനില്ക്കുന്ന സഭാ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നുണരിയിടുന്നത്.

അമ:—എവിടെ എന്തു പ്രദേശത്താണിത് പോകുന്നത്?

കാവ:—അതാർക്കുമറിഞ്ഞുകൂടാ.

അമ:—അപ്പോൾ, പക്ഷെ ആരും ഇതുവരെ അവിടെ പോയിരിക്കുവാനിടയില്ല. ഹാ! ആക്കും ഒന്നും അറിയുവാൻ പാടില്ലാത്ത ആ രാജ്യത്തിലേക്ക് സമയത്തിന്റെ കൂടെപ്പറക്കുവാൻ എന്തിക്കതിയായ ആഗ്രഹം തോന്നുന്നു.

ക:—എന്റെ കണ്ണെ, നമുക്കെല്ലാവർക്കും ഒരു ദിവസം അവിടേക്ക് പോകേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.

അമ:—എന്തിനും!

കാവ:—അതേ; കണ്ണിനും.

അമ:—പക്ഷെ, ഡാക്ടർ എന്നെ വെളിയിലേക്ക് വിടുകയില്ല.

കാവ:—ഒരു ദിവസം ഒരു വലിയ ഡാക്ടർ വന്ന് നമ്മെ ഏല്പാം സ്വന്തമാക്കും!

ഈ വരികളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സിംബോളിസം ഏറെയും ലളിതവും കോമളവുമാണ്, ശാശ്വതമായ ആനന്ദത്തിൽ ലയി

അവാനുള്ള ജീവാത്മാവിന്റെ കതിക്കൊള്ളുവാണിവിടെ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത്; സമയം എവിടെയ്ക്കായിത്തുറവേഗം പാഞ്ഞു പോകുന്നതെന്നുള്ള അമലന്റെ കേവലം ബാഹ്യമായ ചോദ്യം എന്ത ഭാവനാസുന്ദരമായിരിക്കുന്നു!

നഗരം സൂക്ഷിച്ചുകാണിൽ നിന്നുമാണ് ആദ്യമായി രാജാവിനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പോസ്റ്ററാഫീസിനെയും പറ്റി അമ്മ കേൾക്കുന്നത്. പോസ്റ്റാഫീസിന്റെ ഉപയോഗവും മനസ്സിലാക്കുന്നു. പോസ്റ്റാഫീസിൽ കൂടിയാണല്ലോ, ഗ്രാമീണർ വിശാലമായ ലോകത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നതും അതുവഴി വന്ധ്യത്തിലേർപ്പെടുന്നതും. അപരാന്തിലേക്ക് കതിക്കൊള്ളുവാൻ വെമ്പൽക്കൊള്ളുന്ന മനുഷ്യപ്രകൃതിക്ക് പോസ്റ്റാഫീസ് ഒരു ചവിട്ടുപടിയാണ്. രാജാവിനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പോസ്റ്റാഫീസിനെയും പറ്റി കേൾക്കുന്ന മന്ത്രിയെത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ഏഴുത്തെങ്കിലും ഉഭയകുലങ്ങളെ സന്ദർശിച്ച് അതുവിധികരമായ ആഗ്രഹത്തോടു കൂടി പ്രതീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു. രാജാവിന്റെ സന്ദേശവും വാചിച്ചുകൊണ്ട് സാധ്യമായതും ധനവാഹനങ്ങളെയും സമീപത്തേക്ക് പോകുവാനുള്ള ആഗ്രഹമാണ് ഭാവിയിൽ ഒരു പോസ്റ്ററാഫീസിലൊന്ന് അമലനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്.

നന്ദാമയം നഗരധാരിപൻ അതിലെ കടന്നുപോകുന്നു. അമ്മക്ക് അദ്ദേഹത്തെയും വിളിച്ചു നിറുത്തുവാൻ മടിക്കുന്നില്ല.

നഗരധാരിപൻ:—(സന്തോഷത്തോടെ) എന്തെന്തെല്ലാം വിളിക്കുന്നത്? നീയാണോ, ഏതാളാ?

അമ്മ:—താങ്കൾ നഗരധാരിപനാണോ? ഏല്ലാവരും താങ്കളെ അതിയായി ബഹുമാനിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ!

നഗ:—(സന്തോഷത്തോടെ) അതേ, ശരിയാണ്. അവരല്ലാകാലം ചെയ്തതെന്നു തീർന്നു.

അമ്മ:—മഹാരാജാവിന്റെ 'പോസ്റ്ററാഫീസ്' താങ്കളുടെ ആജ്ഞയ്ക്ക് വിധേയനാണോ?

അമ്മ രാജാവിന്റെ കൈയിൽനിന്നും കയ്യിൽ കിട്ടിയ കൈയെഴുത്തുകാരാണ്. അമലനെക്കുറിച്ച് നഗരധാരിപൻ മഹാരാജാവിനെ അനുസ്മരിപ്പിക്കാമെന്നതുകൊണ്ട് അപ്രത്യക്ഷനാകുന്നു.

അടുത്തതായി ഒരു പുക്കാരീയാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്.

അമ്മ:—നിങ്ങൾ ആരാണ്. ഹാ! നിന്റെ കയ്യിൽ കിട്ടിയ മനോഹരമായ വളകൾ തിളങ്ങുന്നുണ്ട്. കറച്ചൊന്ന് നിൽക്കാമോ?

പുക്കാരീ:—സാധിക്കുകയില്ല. ഇപ്പോൾത്തന്നെ സമയം അതിക്രമിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

പുക്കാരീ:—ഞാൻ സുധയെടുക്കുന്നു.

അമ്മ:—എന്ത് സുധയെടുക്കുന്നു?

പു:—അറിഞ്ഞുകൂട, സമീപത്തുള്ള പുക്കാരന്റെ മകൾ.

അമ്മ:—നീ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്?

സുധ:—വൃക്കുടയിൽ പുഷ്പങ്ങൾ നിറയ്ക്കുകയാണെന്റെ ജോലി.

അമ്മ:—ഹാ.

അമ്മയുടെ കൈയ്യിൽനിന്നും നിന്റെ പാദങ്ങൾ ഇത്ര മനോഹരമായിരിക്കുന്നതും നടക്കുമ്പോൾ നിന്റെ കൈത്തണ്ടകളിലെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന വളകൾ സന്തോഷത്തോടെ കൂടിപ്പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നതും അപ്പോൾ ഞാൻ നിനക്കുവേണ്ടി വൃക്കുടകളിൽക്കയറി പുഷ്പങ്ങൾ പഠിച്ചതാണ്.

സുധ:—ശരിയാണോ, എനിക്കറിയാവുന്നിടത്തോളം, കഞ്ഞിന് പുഷ്പങ്ങളെക്കുറിച്ചറിയാമോ?

* * * *

അമ:—എന്നാൽ എനിക്കൊരു പുഷ്പം തോമോ?

സുധ:—പണം തോമോ?

അ:—ഞാൻ പ്രായമാകുമ്പോൾ തന്നെ കൊള്ളാം.

* * * *

അമ:—അമ്മളിനെ മറന്നുകളയരുതേ, ഭാർയ്യകളൊക്കെ.

തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ അമ്മയ്ക്ക് പുഷ്പം കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നുള്ള കരാറിൽ സുധ, അമ്മയുടെ വഴിനോക്കി പോകുന്നു.

അടുത്തതായി അന്നകം കുട്ടികൾ അതിലെ കടന്നുപോകുന്നുണ്ട്. അവരെക്കൊണ്ടു വിളിച്ചുനിർത്തി നേരംമ്പാക്കുകൾ പറയുവാൻ അമ്മയ്ക്ക് മടിക്കുന്നില്ല. അമ്മയ്ക്ക് തന്റെ കുളിപ്പാട്ടങ്ങൾ മുഴുവനും അവർക്കു കൊടുക്കുന്നു.

അമ്മയ്ക്ക് പനി വർദ്ധിക്കുന്നു. സമ്പൂർണ്ണ ബാലന്റെ സമീപത്തുതന്നെ ഇരിക്കുന്നു. പനി കഠിനമാണെങ്കിലും, പീഠത്തിന്റെ കാര്യം ആ ചെറുപ്പത്തിൽ മറന്നുപോയിട്ടില്ല. ഇടയ്ക്കിടെ വൃദ്ധനോട് അതിന്റെ കാര്യം ചോദിക്കുന്നുണ്ട്.

അമ:—അല്ലയോ, സമ്പൂർണ്ണ! താങ്കൾക്ക് പോസ്റ്റാഫീസിന്റെ ഉടമസ്ഥനായ നമ്മുടെ മഹാജാവിനെ പരിചയമുണ്ടോ?

സമ്പൂർണ്ണ:—അതേ, ഭിക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ഞാൻ ഭിക്ഷുവും അദ്വൈതത്തിന്റെ സന്നിധാനത്തിലേക്ക് പോകാറുണ്ട്.

അമ:—കൊള്ളാം. നല്ല സുഖമായതിന് ശേഷം ഭിക്ഷ ചോദിക്കുവാനായി ഞാനും

അദ്വൈതത്തിന്റെ സന്നിധാനത്തിലേക്ക് വരാം.

സമ്പൂർണ്ണ:—എന്റെ കണ്ണിൽ നിന്നു ഭിക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയ വേണ്ട. അദ്വൈതം നിന്നിൽ പ്രത്യേകം കരുണയുള്ളവനാണ്.

അമ:—അല്ല, ഞാൻ അദ്വൈതത്തിന്റെ കോട്ടവാളാകട്ടെ ചോദിച്ച് “മഹാജാവിന് ഭക്ഷണമുണ്ടാകട്ടെ!” “മഹാജാവിന് ഭക്ഷണമുണ്ടാകട്ടെ!” എന്നുവെന്ന് വിളിച്ചുപറയും ഏതും വെച്ച് ഭിക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയും ചെയ്യും!

സമ്പൂർണ്ണ:—വളരെ നന്നായിരിക്കും. എന്റെ ഭാര്യ, ഡി. എന്റെ സമീപത്തായിരിക്കുമെങ്കിൽ ഞാൻ മഹാജാവിനായിരിക്കും!

മഹാജാവിന്റെ സന്നിധാനത്തിലേക്ക് പോകാനുള്ള അമ്മയുടെ അത്യാഗ്രഹം എത്ര ഭംഗിയായി മിശ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. മഹാജാവിന്റെ അദ്ധ്വാനത്തിനായും വന്നുവിലാനും മുഴുവനും അമ്മയുടെ കീഴ്ചയ്ക്കുകകളിൽ അതിഗംഭീരമായി മുഴങ്ങുന്നുണ്ട്. അമ്മയുടെ സുന്ദരരൂപം അമ്മയുടെ സാക്ഷിയായി നിന്നുകൊണ്ട് സമ്പൂർണ്ണ അതീവ ആനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നു. മഹാജാവിൽനിന്നും ഭിക്ഷ വാങ്ങുവാൻ സമ്പൂർണ്ണ അമ്മയുടെ സമാധാനം അപേക്ഷിക്കുന്നത് എത്ര വിസ്മയകരമായിരിക്കുന്നു!

അടുത്തതന്നെ മാധവൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. അമ്മയോട് സംസാരിക്കുന്നത് മിശ്രീകരിച്ചതായാണെന്നും സമ്പൂർണ്ണയെ അറിയിക്കുന്നുണ്ട്. ഉടൻതന്നെ തുറന്നുകിടക്കുന്ന ജനാല കൂടി അടുക്കുന്നതിന് ഏർപ്പാട് ചെയ്യുന്നു.

അടുത്തതായി നഗ്നരായി വീണ്ടും ആ ഗതനാകകയും മഹാജാവിന് അദ്വൈതത്തിൽ

ന്റെ ഡാക്റ്ററുമായി അമലിനെ കണ്ടു വാൻ എഴുന്നള്ളുന്നതാണ് അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കുറച്ച സമയം കഴിഞ്ഞു മഹാ രാജാവിന്റെ ഡാക്റ്റർ ആഗതനാകുകയും അടച്ചപ്പുടിയിരിക്കുന്ന എല്ലാ ജനാലകളും വാതിലുകളും തുറന്നിട്ടുവാനും ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. “എനിക്കിപ്പോൾ അന്ധകാരത്തിന്റെ മറുപടിയെ നിന്നും പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എല്ലാ നക്ഷത്രങ്ങളെയും കാണുവാൻ കഴിയുന്നു, ഹാ എന്തൊരാനന്ദം.” എന്നിപ്രകാരമാണ് അവൻ ഡാക്റ്ററോട് പറയുന്നത്.

രാജാവ് അമലിനെ കണ്ടെന്നതിന് എഴുന്നള്ളുവാൻ പോകുന്നുണ്ടല്ലോ. ഈ സമയം മാധവൻ തങ്ങളുടെ ദാരിദ്രാവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് മഹാരാജാവിനെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതിനായി അമലിനോട് ശുചൻശചെയ്യുന്നു. പക്ഷെ വിദൂരയിൽ പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ധ്രുവാക്ഷത്രത്തെ ജനാലയിൽ കൂടി കാണിച്ചുതന്നതിൽ മഹാരാജാവിനോടുകൂടിയിരിക്കാമെന്നാണ് അമൽ മറുപടി പറയുന്നത്. ദൈവികസ്ഥിതിയിൽ ആകരുണാശീലൻ മനുഷ്യൻ എന്തും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിന് തയ്യാറെടുക്കുക, “എനിക്കു ധനംവേണം,” “സ്ഥാനമാനങ്ങൾ വേണം,” എന്നൊക്കെ ആവലാതിപ്പെടുന്ന നിവൃത്തിയെ തൃപ്തിയെ ആത്മസ്വാഭാവികതയോടുകൂടി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ രാജാവിന്റെ ‘പോസ്റ്റ്മാനായിരിക്കുവാനാണ് അമലിന് അതിയായ ആഗ്രഹം. അതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹത്തോടു യാചിക്കുവാൻ കാത്തിരിക്കുകയുമാണ്.

അമൽ പ്രശാന്തമായ മനഃപവനനേരം സുഖമായി ഉറങ്ങുകയാണ്. മഹാരാജാവിന്റെ വരവും പ്രതീക്ഷിച്ച് സന്യാസി കൂ

പ്പുകെത്തോടുകൂടി അർദ്ധനിമിഷിതനായി മൌനം ഭജിച്ച് സമീപത്തുതന്നെ നിൽക്കുന്നു. ഡാക്റ്റർ അമലിന്റെ കിടക്കയിൽ ചെന്നിരിക്കുകയാണ്. പരിവൃണ്ണമായ നിശ്ചിത അവിടെ കളിയാടുന്നതായിരുന്നു. തത്സമയം സുധ വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു.

സുധ:—അമൽ!

ഡാക്റ്റർ:—കണ്ണുറങ്ങുകയാണ്.

സുധ:—അമലിന് ഞാൻ കുറച്ച് വൃക്കൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. അവയെ ഞാൻ തന്നെ കണ്ണിന്റെ കയ്യിൽ കൊടുക്കട്ടെയോ.

ഡാക്റ്റർ:—അതെ, കൊടുത്താലും.

സുധ:—അമൽ ഏപ്പോൾ ഉണരും?

ഡാ:—അദ്ദേഹം, നേരിട്ടുവന്ന വിമിശ്നോൾ.

സുധ:—എനിക്കുവേണ്ടി അവിടുന്ന് ഒരു വാക്കുച്ചരിക്കുവാൻ ദയവുണ്ടാകുമോ?

ഡാ:—ഞാനെന്തുചെയ്യണം.

സുധ:—സുധ, അമലിനെ മറന്നുപോയിട്ടില്ലെന്നു മാത്രം.

ജീവാത്മാവും, പരമാത്മാവും മായയും തമ്മിലുള്ള അനുസ്മൃതമായ ബന്ധത്താണ് ഈ ചെറുനാടകത്തിൽ കൂലങ്കുരുമായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അമൽ മാധവന്റെയും, ഡാക്റ്ററുടെയും പിടിയിൽനിന്നും കരിച്ചു പാടുന്നു. മഹാരാജാവിന്റെ ഡാക്റ്ററുടെ ശുശ്രൂഷയിലായതോടുകൂടി, അമൽ പരിവൃണ്ണമായ ആനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നു. അമൽ സ്വഹൃദയമായി ഉറങ്ങുകയായിരിക്കാം. മായാവിഭാവത്തിന്റെ ബന്ധനത്തിൽനിന്നും ജീവാത്മാവ് പറന്ന് അനന്തമായ ആനന്ദത്തിൽ വിലയം പ്രാപിക്കുന്നതോടുകൂടി ഈ ചെറു നാടകം അവസാനിക്കുന്നു.

* ത്രികോണം

എസ്. ഗുപ്തൻനായർ

പുരാണപ്രസിദ്ധങ്ങളായ ഇതിവൃത്തങ്ങൾക്ക് കാലാനുക്രമവും കലാസുഗന്ധവും ആയ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകി പുനഃപ്രകാശിപ്പിക്കുക എന്ന പത്രിവ് ഭാരതീയസാഹിത്യത്തിൽ ഇന്നും ഇന്നുവലയും മുടങ്ങിയതല്ല. കാളിദാസൻ മുതലിങ്ങോട്ട് അനേകരുണ്ട്, അത്തരം വ്യാഖ്യാനവിധങ്ങളിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യം നേടിയവരായിട്ട്. കാളിദാസന്റെ വിശ്വാസനുമായ സ്മൃഷ്ടികൗശലംകൊണ്ട്, നമുക്കിന്നു ശകുന്തളയെന്നപറഞ്ഞാൽ പുരാണത്തിന്റെ മുമ്പിൽ എവിടെയൊ മങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഒരു ജ്ഞികന്യകയല്ല സമുന്നതമായ ഒരു ഭാവനയുടെ സാരസംഗമമാണ്. കാളിദാസനെപ്പോലെ അത്ഭുതമത് പുരാണകവികളെ അധഃകരിക്കാൻ അധികംപേക്ക് സാധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും, ഭാരതീയസാഹിത്യത്തിന്റെ ഗണനീയമായൊരംശം പുരാണക

മകളുടെ പുനഃപ്രകാശനം അല്ലാതെ മറ്റൊന്നല്ല. ഓരോ കവിയുടേയും ലക്ഷ്യവും മാർഗ്ഗവും അനുസരിച്ച് ആ വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെ അർത്ഥവും വ്യാഖ്യാനവും മാറിമാറിക്കാണുമെന്നുള്ളത്. കണ്വൻ നമ്പ്യാരുടെയും, കമാലനാഥാൻറേയും വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്ക് തമ്മിലുള്ള അകൽച്ച അവരുടെ ജീവിതവികാസങ്ങളെ അവലംബിച്ച് വന്നതാണെന്നു സ്പഷ്ടം. രണ്ടുപേരുടെ കൃതികളിലും തന്റെ ഓധാർമുണ്ട്. എങ്കിലും എന്തൊരന്തരം! ആശാൻ ഈ യുഗത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായിട്ടാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. ഈ യുഗത്തിന്റെ ആത്മങ്ങളാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സീതയിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്നതും. എന്നാൽ സാംഗത്യവും സ്വാഭാവിതകയും ഇതിനിടയിൽ വിട്ടുകളഞ്ഞിട്ടില്ല. ചിലർ മറിച്ചും പറയുന്നുണ്ട്. അവർ പറയുന്നതുപോലെ സാംഗത്യമിത്തിരി പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആ വിചാരമൊരപെത്തിനും ആ കലാരൂപത്തിനും വേണ്ടി നാം ആകൃതിയെ സാഹ്ചര്യം സ്വീകരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ശ്രദ്ധയമായിട്ടുള്ളത് അതാണ്—വിചാരമെന്നീയവും ഭാവപ്രവണവുമായിരിക്കണം പുതിയവ്യാഖ്യാനം.

ദേവയാനി, അഹല്യ ഈ രണ്ടു നായികമാരുടെ ജീവിതത്തെ പുതിയൊരു കോണിൽ നിന്നു വീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണ് ശ്രീമാൻ കെ. എസ്. മണി ഇവിടെ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഭാവനാധാരമായ നമ്മുടെ രണ്ടു മഹാകവികളെ സമാകർഷിച്ച കഥാപാത്രങ്ങളാണ് ഇവർ—ദാസഗാരിനെയും ദ്വിജേന്ദ്രമാലിനെയും. അത്രയ്ക്കുണ്ട് ആ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ അഥവാ ആ കഥാസന്ദർഭങ്ങളുടെ വശ്യത അകൃത്രിമമായ പ്രണയമധുവിനു വിധിനിൽക്കുന്ന ഒരു മാനസത്തെയാണ് ഓഗോർ തന്റെ ദേവയാനിയിൽ ചിത്രീക

രിച്ചിരിക്കുന്നത്. നെടുനാളത്തെ മമതാവേ
സ്ഥത്തെ മനഃപൂർവമായി വിസ്മരിച്ച് മൃ
തസഞ്ചി പനിയുകൊണ്ട് ദേവദലകത്തേ
ക്കു യാത്രയാകാൻ തുടങ്ങുന്ന കഥനെ അ
വർ മനസ്സമുട്ടി ശപിക്കുന്നതാണു സന്ദർഭം.
ഓഗോറിന്റെ കൈയ്യിൽ അതൊത്തുല്പാ
യ കല്ലശില്പമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഭാവസംഗ്ര
ങ്ങളായ രണ്ടു റ്റുടയങ്ങൾ, എന്തിമിഷുവു
ഇടതിങ്ങി പൊട്ടുമെന്ന മട്ടിൽ അഭിമുഖമായി
നിൽക്കുകയാണ്. ഒരാളിന്റെ വികാരം,
ഉഴതിയുതി കിളയമ്പോൾ മടറുവാൻ (ക
ഥൻ) അതിനെ പുറത്തുപാടാൻ അനുവ
ദിക്കാതെ മനഃപൂർവ്വം അധോഗതിയാക്കി
നില്ക്കുന്നു. എന്തിട്ടും അത് ഞെങ്ങിയും
ഞെരുങ്ങിയും പുറത്തുവന്നുപോകുന്നു. ഓ
ഗോറിന്റെ ആ ഹ്റുഡമോഹനമായ കൃതി
പ്രഭാതമുളയങ്ങിനെ നിൽക്കുമ്പോൾ മ
റോടതൊരാളിന്റെ കൃതിയും മങ്ങിയ വെളി
ച്ചത്തിലേ നമുക്കു കാണാൻ കഴിയൂ. എ
ങ്കിലും ഓഗോറിന്റെയും കെ. എസ്. മണി
യുടെയും ഉദ്ദേശങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ അല്ല, അ
ന്തരമുണ്ട്. പ്രണയവും വിദ്യയും തമ്മിലു
ള്ള സംഘട്ടനമാണല്ലോ ഈ നോക്കത്തി
ന്റെ ജീവൻ. അതിൽ പ്രണയത്തിന്റെ
വശാത്തൊട്ടാണ് ഓഗോറിന്റെ ചായ്വ്.
ഓഗോറിന്റെ നായിക ചോദിക്കുന്നു, “അ
റിവുമാത്രമേ അമൃതമായിട്ടുള്ളൂ? പ്രണയം
അത്ര സുഖമേ? അധികാരത്തിനും പ്രതാ
പത്തിനും വിജ്ഞാനത്തിനുംവേണ്ടി മനു
ഷ്യൻ അനുഭവിക്കുന്ന എല്ലാ വിശസനങ്ങളേ
യ്യുംപാലെ വിചമതിക്കത്തക്കതാണ് മ
രണനയുടെ ഹൃദയവും എന്ന് ഗുഹിക്കുവാ
നുള്ള താൻറും കൈക്കൊള്ളുക.”

ശ്രീമാൻ മണിയാകട്ടെ പ്രണയത്തിനു
വേണി ഇത്രയും വാദിക്കുന്ന പ്രകൃതക്കാരനല്ല.
എന്നു മാത്രമല്ല, തരംകിട്ടിയാൽ പ്രണ

യത്തെ ചെന്നു കളിയാക്കിവിടുകയും ചെയ്യാ
നുദ്ദേശം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഥൻ
പറയുന്നതു കേൾക്കുക:—“പ്രണയമോ,
അതു വ്യാമോഹത്തിന്റെ പര്യായമാ
ണ്.” വീണ്ടും “ചിവാഹിതയാകുമ്പോൾ ദേ
വയാനിക്കുതന്നെ ബോധ്യമാകും ഇതിന്റെ
യഥാർത്ഥം. പ്രണയത്തിൽ നിന്ന് വിവാഹ
ത്തിലേക്കു്. പ്രതിക്ഷയിൽ നിന്ന് നിരാശ
യിലേക്കു്” P. 39.)

ഓഗോർ തന്റെ നാടകത്തെ ദേവയാനി
യുടെ ശാപത്താഴ്ന്നു നില്ക്കുന്നവനിപ്പിക്കുക
യാണ് ചെയ്തത്. പ്രണയത്തിന്റെ സംഹാര
കേമയ തീജാപയെ-നെരൊഴുത്തിലുംവ
ദനയിലും ശമനത്തിലേ പിടിക്കുന്ന ശക്തിയെ
പെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഓഗോർ അവസാ
നിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ശ്രീമാൻ മണി പ
രാണത്തിലെപ്പോലെ കഥന്റെ പ്രതിശാ
പത്തെക്കുറിച്ച് ഉൾപ്പെടുത്തി. എന്തുകൊണ്ടെ
ന്നാൽ അതിലും അദ്ദേഹം തന്റെ ആശയ
സ്ഥാപനത്തിനു് അനുക്രമമായ ഒരു മൊ
ഴി കണ്ടു. “അനിയന്ത്രിതമായ കാര്യംകൊ
ണ്ടു് ക്ഷീഭിതയായ നിന്റെ വാക്കു് ഫലി
ക്കയില്ലു്” അത്രയുകൊണ്ടു് സ്വപ്നമായി
ശ്രീ. മണിയുടെ ചായ്വ്. ആ ചായ്വി
നു തരംകൊടുത്തു. സദാചാരത്തെപ്പറ്റിയും
സാമൂഹ്യവന്ധങ്ങളെപ്പറ്റിയു ഉള്ള ബോധ
ത്തിനുവന്ന മറുപടിയുടെ ഫലംതന്നെയാ
ണിതു്. എങ്കിലും സ്വഭാവചിത്രീകരണത്തി
ൽ കുറെക്കൂടി ശ്രദ്ധ ആകുമായിരുന്നു എ
ന്നു തോന്നുന്നു. ഓഗോറിന്റെ കഥനം ദേ
വയാനിയും ഒന്നുപാലെ ദൃശ്യവൃത്തം സ്ഥി
രപ്രഭവതമാണ്. (രണ്ടു വഴിക്കു ഏകന
യുള്ള.) ആ ദർശനം മണിയുടെ പാത്രങ്ങ
ളിൽ കാണുന്നില്ല. പക്ഷേ അത് പ്രണയമാ
പമൃതങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുമ്പോൾ കഥനം ഓ
വൃത്തമെന്നാകുന്നുണ്ടു്, എന്തിട്ടും അത് ചെറു

പപലത, വെംബാലചിപകൾ (P. 33, 34) എന്നൊക്കെ ഭർത്താവെന്നു ഒരു വക ഭിരുത:പോലെയിരിക്കുന്നു.

ഭാഗാന്റെറ കഥൻ ഓരോ വാക്കിലു തന്റെ കർത്തവ്യത്തെ സ്മരിക്കുന്നു. പ്രണയം അയാൾക്കില്ലാത്തതില്ല; കർത്തവ്യം അതിനേക്കാൾ വലുതായിട്ടുണ്ട്. ദേവന്തിയുടെ പരമമായ ആക്ഷേപങ്ങൾ കേട്ട കഥൻ പറയുന്നു “എന്റെ ജീവിതകർത്തവ്യം എനിക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു. ഇന്നുമുതൽ ശുശ്രൂഷയെ ഗൃഹിക്കാൻ വൃഥാ ആയാസപ്പെടുന്ന ഒരു രാഗജാലത്തെ എന്റെ ഹൃദയം ഉൾക്കൊള്ളണമെന്നുവന്നു. എനിക്ക് ഇനിക്കെല്ലാം സ്വർഗ്ഗമായിരിക്കുകയില്ലാത്ത ആ സ്വർഗ്ഗത്തെ ഞാൻ പോകുകതന്നെ വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.” എത്ര അർത്ഥഗർഭമായ വാക്കുകൾ—ഇനി സ്വർഗ്ഗമായിരിക്കുകയില്ലാത്ത സ്വർഗ്ഗം!

ഈ താരതമ്യം ഇവിടെ നിൽക്കട്ടെ. ഏതായാലും ശ്രീമാൻ മണിയുടെ ഈ ദേവയാനിവിതും അദ്ദേഹ കഥയ്ക്കു (ഈ പുസ്തകത്തിലെ ക്രമരേഖസരിച്ച ആദ്യം ചേർത്തിരിക്കുന്ന കഥ) ഉചിതമായ പശ്ചാത്തലമാകുന്നുണ്ട്. അവിടേയും ദേവയാനിയെതിരെ ശ്രീമാൻ മണി. അദ്ദേഹം ശമ്മിഷ്ടയുടെ പക്ഷത്താണ്. അന്താവിധന ചങ്ങലയ്ക്കിട്ട് നിർത്താനാഗ്രഹിക്കുന്ന ദേവയാനിയെ നിരൂപണം ചെയ്യുകയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആവശ്യം. മറ്റൊരുവളാൽ ആകൃഷ്ടനാകുന്ന പുരുഷൻ തെറ്റാകാനല്ലെന്നു സ്ഥാപിക്കുകയും മണി തന്റെ വേദാന്തം ശമ്മിഷ്ടയുടെ നാക്കിലിട്ടുകൊടുക്കുന്നു. അങ്ങനെ അവൾ അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി ഗംഭീരമായി വാദിയ്ക്കുന്നു; സ്ത്രീപുരുഷബന്ധത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽത്തന്നെസ്വയം വഞ്ചിത

നാകുന്ന പുരുഷൻ വ്യാജസ്തുതികളും പാലിക്കാൻ പ്രയാസമേറിയ പ്രതിജ്ഞകളും സ്ത്രീയുടെ മുമ്പിൽ കാട്ടുപയ്ക്കുന്നു. (P. 16, 17)

രാജകുമാരിയായ ശമ്മിഷ്ടയെക്കൊണ്ടെന്നുപോലെ (പുരാണത്തിൽ അവൾ ദേവയാനിയെ പിടിച്ചു കിണററിൽ തള്ളത്തക്കവണ്ണം നിർഘൂണയാണെന്നാർക്കുന്നു.) മുനിപുത്രയായ ദേവന്തിയെക്കൊണ്ടു തന്റെ വേദാന്തം പ്രസംഗിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അത് അല്പം അനുവിതമായില്ലേ എന്നു സംശയമുണ്ട്. “പുരുഷന്മാരായി കളിച്ചാൽ ഗർഭിണിയാകാത്ത കാലത്തോളം സ്ത്രീ, കന്യക, പരിശുദ്ധ. അവളുടെ മാന്യതയ്ക്കു കേടും തട്ടുന്നതും ഗർഭിണിയാകുമ്പോൾ”—ഇത്യാദി (P. 19)

ഏതായാലും നിർബ്ബന്ധിച്ചു പിടിച്ചു ചെല്ലിച്ച ഒരു സംബന്ധത്തിലാണ് യയാതി ഏർപ്പെട്ടത്. ആദ്യം കൈയ്ക്കുപിടിച്ചു എന്നൊരു കററു മതം അവർ ദേവന്തിയോടു് ചെയ്തിരുന്ന ഒരു ശമ്മിഷ്ടയ്ക്കുണ്ടെന്നുകിൽ അതിൽ നിഷ്കളങ്കമായ പ്രണയം ആദ്യമുതലുണ്ട്. നെട്ട നാളായി ധ്യാനിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ തികച്ചും സാങ്കാതികമായി യയാതിയുടെ ദാമ്പത്യം പ്രണയശൂന്യമാവുകയും, ഹൃദയം ചെല്ലെഴുതിത്തു ചെല്ലുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടും പ്രണയം അഭിനയിക്കാൻ അയാൾ നിർബ്ബന്ധിതനായിരുന്നു. ആ വൈരുദ്ധ്യമാണ് മണി സ്പഷ്ടമാക്കിക്കാണിക്കുന്നത്.

അനല്പയുടെ കഥയിലെ പ്രശ്നവും ഏതാണിതുമായിരിക്കുന്നത്. ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ട്. അനല്പ തികച്ചും അതിക്ഷിതയാണ്. താനകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും ചൈതന്യത്തിലാണെന്നു അവർക്കുതന്നെ ബോധമില്ല. ചാക്കു മാനസികാപഗ്രഥനക്കാരുടെ മാനദണ്ഡംവ

മുപറയും അവളുടെ ഉപാഖ്യാനമനസ്സിൽ ആ അസംതൃപ്തി ഉണ്ടാക്കിത്തന്നു എന്ന്. ആ നിലയ്ക്കാണ് മണിയും അവളുടെ നില വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നത്. “ഞാൻ പോയപ്പോൾ” എന്നു ഇന്ദ്രൻ നാലും കാണിക്കുമ്പോൾ, “നിങ്ങൾ പോകണമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു” (P. 45) എന്നു അനലു മോദിക്കുന്നു. അസംതൃപ്തമായ ഹൃദയത്തിന്റെ അസ്വസ്ഥതയെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു! ജപവു ധ്യാനവു മാത്രമായിക്കഴിയുന്ന, ഒരു പട്ടവൃത്തം ഭാഗ്യമായ അനലുയുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇന്ദ്രനാൽ ഉണർത്തപ്പെട്ടു. എങ്കിൽ അതിൽ അനലുയെ ആരും കുറപ്പെടുത്തുകയില്ല. പക്ഷെ ഇന്ദ്രന്റെ കാര്യം അങ്ങനെയല്ല. നിരവധി സ്വർഗ്ഗാരംഗനകളോടൊന്നിച്ചു നിത്യവും മരിച്ചുകഴിയുന്ന ഇന്ദ്രന്റെ കഥാപാരിതം സ്വപ്നമോയെ ധർമ്മവിലോ പരമനൈയമാണ്. എന്നിട്ടും രണ്ടുപേർക്കും ഒരുപോലെ ശിക്ഷ/ അതാണ് പുരാണത്തിലെ ധർമ്മവൃത്തം/ ഈ വ്യവസ്ഥകളുടെ അർത്ഥമില്ലായ്മയെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു മണി. ഇന്ദ്രനാണ് ഇവിടെ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനുവേണ്ടി സംസാരിക്കുന്നത്. “സ്പീപുരുഷന്മാർ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹം പാപമാണെന്നൊരു ധാരണ പുരാതനകാലമുതൽക്കു മനുഷ്യനിൽ വളർന്നിട്ടുണ്ട്. ആ സ്നേഹത്തിൽ നിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന ലൈംഗികബന്ധം നീ പമാണെന്നും ഉറച്ചു ഒരു വിശ്വാസമുണ്ട്.... ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ ദേവലോകത്തു് ഈ റി

തിയിലുള്ള മിഥുനോദ്ധ്യാനങ്ങളാണു് കടന്നിട്ടില്ല.” “എത്ര വിശിഷ്ടമായൊരു ലോകം!” അനലു അറിയാതെ പറഞ്ഞുപോകുന്നു. ഇങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ അന്നത്തെ സദാചാരനിയമങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പാഠമാണ് ശ്രീമാൻ മണി നമുക്കു നൽകുന്നതെന്നു കാണാം. ആ ‘അന്നി’ന്റെ തുടർച്ചയാണിത്. പക്ഷെ അന്നത്തെ അവസ്ഥയെ അനുഭവങ്ങളായി കാണാൻ ഇന്നും നമുക്കു മനസ്സില്ല. ധൈര്യം പോരാ; നിയമങ്ങളോടെ നവംഭം അനുസരിക്കണമെന്നുവെക്കും ധൈര്യം പോരാ. അങ്ങനെ പഴയ നിയമങ്ങൾ വീണ്ടും നിലനില്ക്കുന്നു. ചിലർ ഭീരുക്കളായും ചിലർ അനുസ്മരണികളായും തീരുന്നു. ഉത്തമ ബോധ്യത്തോടെ അനുസരിക്കുന്നവരായില്ല. ആകപ്പാടെ സദാചാരത്തിന്റെ ഒരു ശീർഷാസനമാണ് സമുദയത്തിന്റെ നേട്ടം.

ശ്രീമാൻ മണി ഈ വക കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു സ്വതന്ത്രമായി ചിന്തിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാളാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഥകളും ഉപന്യാസങ്ങളും നേരത്തെ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ മൂന്നു ലഘു നാടകങ്ങളും ആ ചിന്തയുടെ ഫലമാണെന്നു. ഇന്ത്യാഭിജിത മന്ദാർണ്യ ബോധത്തെ ഈ കൃതി ഇളക്കിമറിച്ചെഴുതാം. ഇത് അന്താരാത്മ്യവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ കൃതിയും അത്യാവശ്യമാണെന്നു.

* മതവും കമ്യൂണിസവും

കെ. എസ്സ്. നാരായണപിള്ള

നാം നവങ്ങളായ ജീവിതസൗകര്യങ്ങളും സാമ്പത്തിക മൂല്യങ്ങളും കൊയ്തെടുക്കുക-അതല്ലോ എല്ലാമനുഷ്യപ്രയത്നങ്ങളുടെയും ഉദ്ദേശ്യം. തന്നിമിത്തം അവയെല്ലാം കൂടി ഒരു പൊതുമാനദണ്ഡം സാധ്യമാണ്. ആ ഉദ്ദേശ്യത്തെ എത്രമാത്രം സാക്ഷാൽക്കരിക്കുന്നു എന്നതുകൊണ്ട്. ആ അളവുകാൽ ഉപയോഗിച്ചുവേണം ഓരോ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും മൂല്യം നിർണ്ണയിക്കേണ്ടതും.

മതവും കമ്യൂണിസവും ഏറ്റവും അധികം സ്വാധീനശക്തിയുള്ള രണ്ടു സാർവ്വലൗകിക പ്രസ്ഥാനങ്ങളത്രെ. എന്നാൽ അവതമ്മിൽ അഗാധവൈരുദ്ധ്യങ്ങളുണ്ട്; സംഘട്ടനങ്ങളിൽ വിരുദ്ധപക്ഷങ്ങളായി നിലകൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ, മതത്തിന്റെ ആദർശങ്ങളെയും കഴിവുകളെയും കുറിച്ചുള്ള സമഗ്രമായ ഒരു പഠനം സംഗതമല്ലേ? മനുഷ്യപുരോഗതിക്കുവേണ്ടി എത്രമാത്രം അവയ്ക്കു

സ്വഹർഷിക്കാവുന്നതാണെന്നും പരിശോധിക്കേണ്ടതല്ലേ? ഉവ്വ്; എന്നുംലും അത് ലഘുവായ ഒരു കൃത്യമല്ല. കഴപ്പം പിടിച്ചതാണെന്നു പറഞ്ഞാലുംപോരും; അവിതർക്കമായ തീരുമാനത്തിൽ എത്തിച്ചേരേണ്ട ഒരുകാര്യം കഴിഞ്ഞില്ലെന്നുവരാം. വിപുലമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കു ഇടയാക്കുകയും ചെയ്യാം. എന്നിരിക്കിലും ആ കർത്തവ്യം സ്വയം ഏറ്റെടുത്ത സി. ജെ. തോമസ്സിനു നാം കൃതജ്ഞതപറയുക.

മേൽതികഞ്ഞ ഭൗതികവാദിയെന്ന നിലയിലാണ് സി. ജെ. യുടെ നിരീക്ഷണം. വൈരുദ്ധ്യാത്മകഭൗതികവാദത്തിൽ അഭിരുചിച്ച കമ്യൂണിസത്തിനേ പരിത്രാണ പരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളുവെന്ന്-അതിനേ ലോകത്തെ ഇന്നത്തെ അധഃപതാനാവസ്ഥയും അനീതിപരവുമായ അവസ്ഥയിൽനിന്നു കെങ്കിടാനാവു എന്ന്-അദ്ദേഹം സൂചനകൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ആ മോശത്തോടു കൂടിയാണ് അദ്ദേഹം മതത്തെ സമീപിക്കുന്നതും. ആത്മാർത്ഥതയും മനുഷ്യസന്ദേഹവും ഉള്ളവർക്ക് ആ വിക്ഷണകാണത്തെ സംശയിക്കേണ്ടിയില്ല. ഏകിലും ആത്മീയതയിൽ അഭിരുചിച്ച മതത്തെ ഭൗതികജീവിതത്തിന്റേതായ മാനദണ്ഡംവച്ചുകൊണ്ട് വിമർശിക്കാമോ എന്ന ചോദ്യം ചില കേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടേയ്ക്കാം. ശരി; മതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം സ്വർഗ്ഗമാവാം. അതുകൊണ്ട് ഭൗതികജീവിതത്തിൽ മതത്തിന്റെ സ്ഥാനം നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടുകൂടാ. എന്നുണ്ടോ? മതം ആത്മാവിന്റെ മകനായ മാത്രമേ പരിഗണിക്കുന്നുള്ളൂ, എങ്കിൽ തന്നെയും, മതത്തിന്റെ ഉത്ഭവം ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയിൽനിന്നു തന്നെല്ലേ? മതത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിഭണ്ഡലവും ജീ

വിതരണം. ആ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും ഏകദേശമായും ജീവിതത്തിന് വായകമാണെന്നും. ചിന്ത എത്രകൊണ്ട് ഭൗതിക സുഖത്തിന്റെ പേരിൽ മതത്തെ നിരൂപണം ചെയ്യുക? ശാസ്ത്രവും യഥാർത്ഥനിഷ്ഠയുമായിരിക്കണം നിരൂപണം, അത്രയും. എന്നാൽ ഇന്നു കാണുന്ന വിമർശനങ്ങളിൽ ഏറിയകൂറും—അവ മതവിമർശനമായും കമ്യൂണിസ്മവിമർശനമായും—സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങളെ മുൻനിർത്തിയുള്ളവയത്രെ. സി. ജെ. തോമസ് ആ പേരിൽപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും ഒരു കക്ഷിയുടെ ഭൗതികപ്രമാണങ്ങൾക്ക് താൻ അപ്രമാദിത്വം കല്പിക്കുന്നില്ലെന്ന് പ്രാപശക്തിയിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹം പറയുന്നു. ആ നിഷ്ഠ പാലിക്കുന്നുമുണ്ട്. മതത്തിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങൾക്കുള്ള അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് അതിനെ ആലോചിക്കുമ്പോഴാണ് പൊതുതത്ത്വപ്പെടുത്താനാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. അതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം തയ്യാറാക്കുന്ന വാദങ്ങളുടെയും തെളിവുകളുടെയും സമാഹാരമാണ് ഈ പുസ്തകം—മതവും കമ്യൂണിസവും.

“ഈ ഗ്രന്ഥകാരനും ഒരു അഭിപ്രായമുണ്ട്. പക്ഷെ ആ അഭിപ്രായസ്ഥാപനത്തെക്കുറിച്ചും ഒരു ശാസ്ത്രീയരേഖയെത്തിനാണ് ഇവിടെ പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്.” എന്നും സി. ജെ. അവകാശപ്പെടുന്നു. ഒരു ശാസ്ത്രീയരേഖയെന്നാണ് ആവശ്യം. അത് ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഏതുത്തോളം സത്യമായിട്ടുണ്ട്?—നമുക്കു വഴിയേ കാണാം.

ഒരു കമ്യൂണിസ്റ്റിന്റെ നിലയിലാണ് ഗ്രന്ഥകാരന്റെ വിക്ഷണമെന്നു പറഞ്ഞല്ലോ. യഥാർത്ഥക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന നിലയ്ക്ക് മതത്തെയും കമ്യൂണിസത്തെയും താരതമ്യപ്പെടുത്തുകയും കമ്യൂണിസത്തിന്റെ

ആധികാരമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമെന്ന്. അവരിൽ പ്രമുഖനായ ന്യൂഡർഗ്ജെൻസന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ തന്നെ സാക്ഷിപത്രങ്ങളായി ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ഇടയ്ക്കിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നുമുണ്ട്. അവ ഒരു വ്യക്തിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ മാത്രമാണ്. പരമസത്യങ്ങൾ ആണെങ്കിൽ തന്നെയും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും അത് അംഗീകരിക്കണം എന്നില്ലാതെ. ലോകത്തുള്ളവരും ക്രിസ്ത്യാനികളല്ല; ക്രിസ്ത്യാനികളെല്ലാം യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരല്ല. അവരിൽ തെറ്റുനോട്ടവുമായ അതിലധികമോ ശത്രുതയും യഥാർത്ഥക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുള്ള അറിയുകയോ, അറിഞ്ഞാൽത്തന്നെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്വീകരിച്ച ജീവിതത്തിൽ പകർത്തുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ വർഷം പ്രായമുള്ള ക്രിസ്തുമതം അതിന്റെ പിന്തുണാളിലെങ്കിലും യേശുവിന്റെ ജീവനെയെത്ത വഞ്ചിക്കാതിരുന്നോ എന്ന കാര്യവും സംശയാസ്പദമാണ്. എന്നിരിക്കെ കമ്യൂണിസം യേശുവിന്റെ സ്വപ്നത്തെ സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നുവെന്നോ, യേശു കമ്യൂണിസത്തെത്തന്നെയോ, സ്ഥാപിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽക്രിസ്ത്യാനികളെ അവരുടെ സംഘടിത ശക്തിയോടുകൂടി കമ്യൂണിസത്തിലേക്ക് ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടുവരണം ആരേങ്കിലും മോഹിക്കുന്നെങ്കിൽ അനുകമ്പയോടെയെന്നു പറയാവുന്നില്ല. സി. ജെ. യുടേയോതത്തുദ്യമങ്ങളോ, ആ ഗ്രന്ഥം സഫലമാകണമെങ്കിൽ, ആദ്യം ക്രിസ്തുമതത്തെത്തന്നെ ഒന്നാലോചിക്കേണ്ടിവരും. അപ്രകാരം ഒരു യഥാർത്ഥക്രിസ്ത്യാനി കേവലം അസാധ്യമെന്ന് നോക്കുന്നതുകൊണ്ട് വിധിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ആ പാഴ്വേലയെ നമുക്കു മറക്കാം. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ക്രിസ്ത്യാനികളെന്ന നിലയില്ലാതെ, മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ കമ്യൂണിസത്തെ സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണല്ലോ. അതേ പ്രായോഗികമായും. അതിനു മതത്തി

ന്റെ അനുജൻ വാങ്ങാൻ നോക്കുന്നത് അ
ന്നവശ്യം. സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ പേരിൽ സ്വന്ത
താല്പര്യങ്ങൾ കാണുന്ന മതാധ്യക്ഷന്മാർ
ചാടിയിരിക്കുമെന്ന് ഭയന്നിട്ടാണെങ്കിൽ
അതിനും യുക്തിവാദം കൊണ്ടായില്ല; പ്ര
ത്യാക്രമങ്ങളേ പറൂ.

“.....നിന്റെ രാജ്യം വരണം”മെന്ന്
അദ്ദേഹം പറഞ്ഞപ്പോൾ, സ്വർഗ്ഗസ്വരൂപ
മായ ഒരു വ്യവസ്ഥിതി ലോകത്തിൽ സ്ഥാ
പിച്ചു കാണാൻ അദ്ദേഹം ആഗിച്ചുവെ
ന്നു പറയുന്നതിൽ തൊറ്റില്ല. ക്രിസ്തു ഒരു
മാനം ദൈവമായിരുന്നു, രേതികജീവി
തം ക്രിസ്തുവിന്റെ അടിപ്രായത്തിൽ ആ
ത്മീയജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി
രുന്നു .....

“അദ്ദേഹം ഈ ലോകത്തിൽ ദീവിപദം
മായ ഒരു അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ വേ
ണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചു. അതിനുവേണ്ടി സമരം
ചെയ്തു. അതിനുവേണ്ടിത്തന്നെ ജീവനും
കൊടുത്തു.”

ആ ക്രിസ്തുവിനേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ
ആദർശങ്ങളെയും നമുക്കു സ്നേഹിക്കുവാ
നായില്ലേ? തീർച്ചയായും! പക്ഷെ ആ സ്നേ
ഹം ഒരിക്കലും മനുഷ്യജീവിതത്തെ നിയ
ന്ത്രിച്ചിട്ടില്ല. അതാണു നിർഭാഗ്യം! എന്നാൽ
സി. ജെ. തോമസ്സ് പറയുന്നത്:—

“ക്രിസ്തുവിന്റെ ആദർശങ്ങൾ സാമുദാ
യികസംഘടനയെ സമ്പന്നമാക്കിയിട്ടുണ്ടോളം
പരാജയപ്പെട്ടെങ്കിലും, അവയും, അവയെ
പ്പോലുള്ള മറ്റു ലക്ഷ്യങ്ങളും ജനങ്ങളുടെ മ
നസ്സിൽ തങ്ങിനിന്നു. കലക്രമത്തിൽ, അ
റിവു വർദ്ധിച്ചതോടുകൂടി, ആ ആദർശങ്ങൾ
നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ മറ്റു പ്രായോഗിക
മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടു”—ആ ‘മറ്റു

മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഒന്നാണത്രെ മാർക്സിസം. അ
പ്പോൾ ക്രൈസ്തവചിന്തയ്ക്കു നേർക്കു് അനു
ലോഭമായി മാർക്സിസം വന്നു എന്ന്! തെ
റു്! ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏറ്റവും അടിസ്ഥാ
നാദർശങ്ങളെപ്പോലും, അവ അശാസ്ത്രീയ
ങ്ങൾ എന്നു എണ്ണി, മാർക്സിസം പുച്ഛിച്ചു
തള്ളുകയാണു ചെയ്തത്. പിന്നെ, ക്രിസ്തു
വിന്റെയും മാർക്സിന്റെയും ആദർശങ്ങൾ
ക്കു തമ്മിൽ എവിടെയാണു വേർപാട്? ഒന്നു
മാത്രം: രാഷ്ട്രപരം മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ
ആവശ്യങ്ങളെക്കണ്ടു; മോഹങ്ങളെ സാ
ക്ഷാൽക്കരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ അ
വരുടെ പ്രായോഗികലക്ഷ്യങ്ങളും മാർഗ്ഗങ്ങ
ളും വിരുദ്ധങ്ങളായി. അപ്രായോഗികതയ്ക്കു
ലും ക്രൈസ്തവമാർഗ്ഗങ്ങളെ പുറംതള്ളിയ ച
രിത്രം മാർക്സിസത്തെ അംഗീകരിച്ചു. മാർ
ക്സിസത്തിന്റെ മൂലകവും ക്രിസ്തുമതത്തിൽ
ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നത് ഒരിക്കലും സത്യത്തിനു
ചേർന്നതല്ല.

“ഒരു ശുദ്ധീകരണമെന്നും എന്നീക്കു
മുതലാളിത്തവും ക്രിസ്തുമതവും തമ്മിൽ പെ
രുത്തപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്നില്ല” എന്നു്
സ്പെർജർ ആർഗ്ഗുണോടൊപ്പം നമ്മുടെ ഗ
ന്ധകാരണം തെളിവുകൾ ഉദ്ധരിച്ചു പ്ര
ഖ്യാപിക്കുന്നു. ‘ക്രിസ്തുമതത്തിനു പകരം
'ക്രൈസ്തവമാദർശമെന്നു പ്രയോഗിക്കുന്നവ
ർക്കു മേഖലയൊരു പ്രകടസത്യമാണതു്.
അനീതിയ്ക്കും അസമത്വത്തിനും സ്വർഗ്ഗത
ത്വം നിയമവിധേയത്വം നൽകുന്ന മുതലാ
ളിത്താദം ക്രൈസ്തവം?—ആദ്ധ്യാത്മികതയു
ടെ മുഴുപടം അണിഞ്ഞാൽ പേലു മുത
ലാളിത്തത്തിനു് അതിനർത്ഥമായി തെളി
യാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

‘നിന്റെ രാജ്യം’ ഈ ലോകത്തു് സാ
ധിതപ്രായം ആകണമെങ്കിൽ സോഷ്യലി

സംതന്നെ സ്വീകരിക്കണം എന്നത്രെ ഗ്രന്ഥകാരൻ പറഞ്ഞുനിർത്തുന്നത്. സോഷ്യലിസം മനുഷ്യനെ മനുഷ്യൻ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നതിനു എതിരല്ലേ? അതു വേലയുടെ മഹത്വം അംഗീകരിക്കുന്നില്ലേ? അതൊക്കെ ഒരു യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ തന്നെ. എന്നാൽ 'ഉയരങ്ങളിൽ മഹത്വം—ഭൂമിയിൽ സമാധാനം' എന്ന തത്വം സോഷ്യലിസം പ്രാധാന്യംകൊടുക്കുമെന്ന് ഇത്രയും കൊണ്ട് സിദ്ധമായെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ആ തത്വം അത്രയത്ര സങ്കീർണ്ണതകളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. സി. ജെ. വാദം തുടരുന്നു.

ഒന്ന് ലോകത്തെ വിറപ്പിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ആ പത്താം യുദ്ധം അവസാനിക്കുവാൻ മതവും കമ്മ്യൂണിസവും താൽപര്യപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ, മതത്തിന് അതിനുവേണ്ടശക്തിയില്ല. അതുകൊണ്ടു കമ്മ്യൂണിസത്തിന് അതു തുണയില്ലെന്നും; പിന്തിരിപ്പൻ ശക്തികൾക്ക് ഒരുതരത്തിലും ഒത്താശ നൽകരുത്... നല്ലൊരുപദേശം. എന്നാൽ മതമൊരു വെറുതു മുതലാണ്, അതിന്റെ നാമം ഏഴുതുപദേശംഗിക്കാൻ മനുഷ്യസംസ്ഥാനികൾക്കെന്നപോലെ മനുഷ്യതത്വക്കൾക്കും കഴിയും. അതു മതത്തിന്റെ കുറവല്ല, നിസ്സഹായതമാത്രം. ഈ അധഃപതനത്തെ ഒഴിച്ചുനിർത്താൻ മതത്തിന് ശക്തിയില്ല. ജനനാൽതന്നെ ഭൗതികശക്തികളുടെ ഭാഗ്യമായിക്കഴിയുവാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട മതത്തിന്റെ ചാരിതം, യുദ്ധഭാഷാമുഖം മതിമറന്ന മുതലാളിത്ത രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ നടുവിൽ സുരക്ഷിതമായിരിക്കാൻ തരമില്ല. ഉപദേശം നിറത്തി, മതത്തെ ഹിംസാസമ്പ്രദായങ്ങളുടെ ദ്രാവാകൃതമായി ഉപയോഗിക്കുന്നവർക്ക് എതിരായി സി. ജെ. വിമർശ വെഡ്ഗ് ഉയർത്തട്ടെ.

ഒരു: മതം ഒന്നോടൊന്നുവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള സമരം ക്രൈസ്തവമായി അംഗീകരിക്കണം എന്നാണ് അടുത്തവാദം. "അത്മാവു ശരീരമില്ലാതെ നിലനില്ക്കുന്നില്ല" എന്ന ന്യായം മതം ശരിവെക്കില്ല. ചോദം, കേവലം ഭൗതികതാത്തെ അതു, സ്വയം തകർന്നുപോയാലും, തൊട്ടുനഗ്നനാകുമെന്നോ!

മുൻ: തൊഴിലാളിപ്രസ്ഥാനത്തിൽ മതം തലയിടുകയോ, പ്രതിബദ്ധം ഉണ്ടാക്കുകയോ അരുത്. അതായതു വർഗ്ഗസമരത്തെ ധാർമ്മികമായി കരുതണം. അതു സാധ്യമാകുന്ന മേൽ, മതം മതമല്ലാതാകണം. വർഗ്ഗവൈരുദ്ധ്യങ്ങളെ ആശയവാദംകൊണ്ടു നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മതം, മനുഷ്യലോകം ഏകോപിതമായി നിന്ന് സമരം ചെയ്യണം എന്ന തത്വം സ്വീകരിക്കുമോ? ഈ ന്യായവാദം തൊഴിലാളികളും മുതലാളികളും സൗഹാർദ്ദബുദ്ധിയോടുകൂടി വർത്തിക്കണമെന്ന പ്രസംഗങ്ങളോളം പ്രമാണമില്ലാത്തതാണ്.

നാലു: "മതം ഒരു സ്വർഗ്ഗത്തെപ്പോലെ ദൈവരാജ്യത്തെപ്പോലെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. കമ്മ്യൂണിസവും ഒരു പ്രഭാതത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചാണിരിക്കുന്നത്"—അതായത് മതവും കമ്മ്യൂണിസവും മനുഷ്യരാൽക്കർഷണത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കുന്നു. ഇത്ര വിദ്വേഷമായ ഒരു സാമ്യം വെച്ചുകൊണ്ട്, അവ സഹകരിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ, അതൊരുവക ഭ്രാന്തായേ കണക്കാക്കാവൂ. സ്വന്തം മാർഗ്ഗം മാത്രമേ സ്വർഗ്ഗത്തിലെത്തിച്ചേരൂ എന്ന മതത്തിന്റെ ശാസ്ത്രത്തിന് ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ചിന്തയെക്കുറിച്ചു പ്രായമുണ്ട്.

മൗലികവ്യത്യാസങ്ങൾ പലതും ഉണ്ടെങ്കിലും മതത്തിനും കമ്മ്യൂണിസത്തിനും പ്രായോഗികജീവിതത്തിൽ വളരെയെല്ലാം സഹകരിക്കാനാവുമെന്നു സി. ജെ. പറയുന്നു.

കമ്മ്യൂണിസത്തെ വിശ്വസിക്കുന്നവരിൽ, മതം അതിന്റെ അടിസ്ഥാനസ്വഭാവം പലതും വിസ്തരിപ്പിക്കേണ്ടിവരുന്നതിനാൽ നൽകിയിട്ടുള്ളതാണ്. മതം ധനത്തിന്റെ കേന്ദ്രീകരണത്തെ മാത്രമല്ല ധനത്തെത്തന്നെ വെറുക്കുന്നു. എന്നിട്ടും ഒരു സാമ്പത്തിക രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹ്യസിദ്ധാന്തമായ മാർക്സിസത്തെ കൈപിടിച്ച സാഹചര്യങ്ങൾ എന്തൊന്നാണ്? കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ മാനദണ്ഡം മതത്തെ പഠിച്ച് ധരിപ്പിക്കാനാണ് ഗ്രന്ഥകാരന്റെ പുറംപുറം എന്നു തോന്നി. അത് വ്യക്തമാണെന്ന് ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം പറിച്ചിട്ടില്ലേ?

സി. ജെ. തോമസ്സിന്റെ പരിശോധനാപരമായ കണ്ടെത്തലുകൾ, — ഇത്രയും സംഭവിക്കുകയും വേണം; ആധുനിക സംഘടിതമതം തിരോടിക്കൊന്നു. പിന്നെ അവശേഷിക്കുന്നത് മതപ്രവചനങ്ങളുടെ ആദർശം മാത്രം — വ്യക്തിപരമായ ഒരു ആദർശം; ആ ആദർശം അതിന്റെ തത്വപരമായ അധിഷ്ഠാനങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും എല്ലാമെല്ലാം ത്യജിച്ച് മനുഷ്യസ്നേഹം എന്ന ഏകാംശം മാത്രമായി മാറണം, എന്നിട്ട് കമ്മ്യൂണിസത്തിൽ ലയിക്കുകയും വേണം.

ഗ്രന്ഥകർത്താവ് അതെല്ലാം അത്ര തെളിച്ചം പറയുന്നില്ല. കമ്മ്യൂണിസത്തിൽ മതസ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടെന്നും രണ്ടിനും ഒന്നിച്ചു ജീവിക്കാമെന്നും മറ്റുമുള്ള പ്രസ്താവനകൾ അല്പസത്യങ്ങളത്രെ. അയ്യോ തെളിവായി റഷ്യയിലെ മതചരിത്രം അദ്ദേഹം സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്നു. റഷ്യയെപ്പറ്റി അറിയാൻ ഭരതുകൃഷ്ണവർമ്മ എത്രയും പ്രയോജനകരമായ ഒരു അദ്ധ്യായമാണത്. പക്ഷെ റഷ്യ ഇനിയും കമ്മ്യൂണിസത്തെ പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുന്നതായിട്ടുണ്ടായിരിക്കുന്നത്! പോരേ

കിൽ അവിടെത്തന്നെ മതചിന്തയോ പ്രവണതയോ നിരീശ്വരവാദത്തിനും അംഗീകാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കമ്മ്യൂണിസം ഭരിക്കുകയും മതത്തെ താലോലിക്കുകയും ആശയവാദത്തിന്റെ വേരേറ്റത് ഭൗതിക പുരോഗതികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രയത്നങ്ങളെ തടയുന്നതല്ല അതിന്റെ ആശയവ്യവസ്ഥ?

ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ സാധൂകരിക്കുന്നതിന് പര്യാപ്തമാണെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതുന്ന ചരിത്രസത്യങ്ങളേയും വാദങ്ങളേയും സമാഹാരമാണ് ഈ പുസ്തകം. അത്രത്തോളം ഇത് ശാസ്ത്രീയവുതന്നെ. എന്നാൽ മതത്തെയും കമ്മ്യൂണിസത്തെയും നിഷ്കളങ്കമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുകയോ, മുഖ്യനിസ്തംഭമെല്ലാം ഇവിടെ ചെല്ലിയിട്ടില്ല. കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ വൈരുദ്ധ്യാത്മക ഭൗതിക വാദത്തിന്റെ വിശദമായ ഒരു പ്രതിപാദനം ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലുണ്ട്. എന്നാൽ മതത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തെയും ചരിത്രത്തെയും കുറിച്ച് അത്രയും ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു അന്വേഷണത്തിന് ഗ്രന്ഥകാരൻ തയ്യാറായിട്ടില്ല.

കമ്മ്യൂണിസം വർഗ്ഗവൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ അവസാനിപ്പിച്ച് ഒരു ആദർശസമുദായം നിർമ്മിക്കാൻ പര്യാപ്തമാണ്. എന്നാൽ അതൊരു ശാശ്വതജീവിതാദർശമൊന്നുമല്ല. സമൂഹത്തെക്കുറിച്ചല്ലാതെ വ്യക്തിയെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പറയാൻ പറ്റാത്തതിന്. സമൂഹനിരോധകമായി വ്യക്തിക്ക് നിലനില്ക്കില്ലെങ്കിലും, വ്യക്തിത്വത്തിന് ഭരണവും താഴ്മയും, വൈവിധ്യവും എന്നുണ്ടു്; എല്ലായിടത്തും ഉണ്ടു്. ഇന്ത്യയിൽ ഉള്ളവരെക്കൊണ്ടു് ഗാന്ധിമാർ അല്ലെങ്കിൽ, റഷ്യയിലും ചുവന്ന ഭരണത്തിനുള്ള.....മതം വ്യക്തിഗതമായ ഉൽക്കർഷത്തിനു ശാശ്വതമായ പല നിർദ്ദേശ

ങ്ങളും നല്ലതും. അവ തീരെ തള്ളിക്കളയാവുന്നതല്ല. കമ്മ്യൂണിസത്തിന് അവ ബാധകം ആകുമെന്നും തോന്നുന്നില്ല. അവയിൽ പ്രധാനമായുള്ള തത്വങ്ങൾ കമ്മ്യൂണിസം അംഗീകരിക്കുമോ?—എങ്കിൽ മതത്തിനും കമ്മ്യൂണിസത്തിനും, പലതും മറന്നും, പലതും കൂടുതലായി അറിഞ്ഞും, മനുഷ്യപുരോഗതിക്കുവേണ്ടി സംയോജിച്ച പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. അങ്ങനെയൊന്നും ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ദൃഷ്ടി പോയിട്ടേ ഇല്ല. ഒരു ലക്ഷ്യം, ഒരു പ്രചാരണാദേശം—അതിന് ക്രമത്തിലേറെ പ്രാധാന്യം നൽകിയതുകൊണ്ടും, കമ്മ്യൂണിസറ്റ് സിദ്ധാന്തത്തെ മുറുകെപ്പിടിച്ചതുകൊണ്ടും ആയിരിക്കാം—സി. ജെ. തോമസ്സിന്റെ നിഗമനങ്ങൾ ധൃതഗതിയിൽ വാർത്താപത്രവയും അല്ല. ഉപരിപഠനങ്ങളും ആയിപ്പോയില്ല എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിവന്നു.

പ്രതിപാദനത്തിലേയ്ക്ക് കടന്നുവന്നോടങ്ങുന്നതല്ലേ?

“ആശങ്കയുടെ പരാമയം നിരാശയും തന്മൂലം ദുഃഖവും സൃഷ്ടിക്കുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ട് ആശാനിഗ്രഹംവഴി ദുഃഖനിവാരണം സാധിക്കുമെന്നും ശ്രീ ബുദ്ധൻ സിദ്ധിച്ചു. അതിന് പ്രായോഗികമായി അഹിംസാമാർഗ്ഗം നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ശാർവ്വക വിമുക്തിയും അതിൽനിന്നു സഭയിലുള്ള മനുഷ്യസംസാരവും ആയിരുന്നു ക്രിസ്തുദൈവന്റെ പ്രധാന സൂചിശേഷം. മനുഷ്യലോലവരും ഒരു കടംബമാണെന്നു വന്നാൽ സമസ്ത-ഷ്ടി സ്നേഹവും സഹകരണവും അനിവാര്യമാണല്ലോ. നൂട്ടനും തോന്നിയത് ആകർഷണമാണ് ലോകസ്ഥിതിയുടെ അടിസ്ഥാനമെന്നായിരുന്നു. മാർക്സിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ വൈരുദ്ധ്യം ധീഷ്ണിതവും പരിത്രപരവുമായ ഭൗതികവാദം—കമ്മ്യൂണി-

സം—എന്ന് ശരിയായ തത്വം. ഐൻസ്റ്റീൻ വന്നപ്പോൾ സർവ്വജ്ഞാനാടിസ്ഥാനമായി കണ്ടെത്തിയത് സാമ്പത്തിക സിദ്ധാന്തമാണ്” എന്നിങ്ങനെ വിവിധമണ്ഡലങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന, വിവിധ പ്രാധാന്യമുള്ള, തത്വങ്ങളെ ഒപ്പം നിൽത്തിട്ട് “ഇവയിൽ ഏതിനെക്കുറിച്ചും സർവ്വബലമെന്നു പറഞ്ഞു തള്ളാവുന്നതല്ല” എന്നു പറഞ്ഞു വയ്ക്കുന്നിടത്തെ ഐതിര്യം എത്ര ആലോചിച്ചിട്ടും വ്യക്തമാകുന്നില്ല അവയ്ക്കിടയ്ക്ക് “രൂപദ്രോഹം സിദ്ധാന്തത്തെക്കുറിച്ച് വിട്ടിട്ടുള്ളതാണത് ഗ്രന്ഥകാരൻ അതു മറന്നുപോയിട്ടോ, അതോ വായനക്കാർ മിടിക്കുമെന്നു ഭയം?”

“അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആദർശങ്ങളും ഭഗവദ്ഗീതയും കൊറാനുമായി സാമ്യമുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ പരിശോധനയുടെ ഫലം ഇതുമെന്തെന്നും പൊതുവെ ബാധകമാണെന്നു പറയാം.” അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളിൽ ആ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യമുണ്ടെന്ന് മറ്റൊരു ഫസ്റ്റിക്സ് വിട്ട് ശാസ്ത്രീയമായി പരിശോധിച്ചാൽ മനസ്സിലാകാതിരിക്കയില്ല. ഭഗവദ്ഗീത ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ തത്വസംഗ്രഹമൊന്നല്ലതാനും. ഗീതയുടെ ആവിർഭാവത്തിനു മുമ്പുതന്നെ ഹിന്ദുമതം വിഭിന്നാദർശങ്ങളോടുകൂടിയ ഉപമതങ്ങളെ ഉൾക്കൊണ്ടു തുടങ്ങിയിരുന്നു. ക്രിസ്തുമതാദർശത്തിനു വിരുദ്ധമായി ചാർലർവർണ്ണയുദ്ധസ്ഥലം അസമത്വത്തെ ധാർമികമായി വിധിക്കുന്നതത്രെ ഹിന്ദുമതം. ഇതെല്ലാം വിസ്തരിച്ച് ഡൈമിളിന്റെയും ഗീതയുടെയും കൊറാന്റെയും നാമത്തിൽ മതങ്ങളെ വിശ്ലേഷിക്കുവാൻ സമ്പ്രദായമുണ്ടെങ്കിൽ സി. ജെ. തോമസും ഭയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അത്ഭുതകരമായി തോന്നുന്നു! എത്രയുക്ത

പൊറോക്കാട്ടിന്റെ “യാത്രാസ്മരണകൾ”

പി. സി. കുട്ടികൃഷ്ണൻ

റവീന്റെ സുഹൃത്തു ശ്രീ. പൊറോക്കാട്ട് വീണ്ടും ഒരു യാത്രയ്ക്കുവേണ്ടി നിൽക്കുകയാണ്; ആഫ്രിക്കയിലെ പലനഗരം.

വികലമായ വാദമുഖം ആണമ്! മാർക്സിസ്റ്റായ സി. ജെ. മത്തത്തിന്റെ ചരിത്രത്തേക്കാൾ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ വിഖ്യാതമാക്കുന്നതു കഷ്ടമായിപ്പോയി. ഇതൊക്കെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാസ്ത്രീയ ബുദ്ധിയെയാണ് ഉദാഹരിക്കുന്നതെന്ന് പാശ്ചാത്യ ആളൊക്കെ തയ്യാറായാലും അറിയില്ല.

പാലക്കാട് മാർക്സിസത്തെ മാർക്സിന്റെ വ്യക്തിപരമായ സിദ്ധാന്തമായി ഗ്രന്ഥകാരൻ വെട്ടിക്കുറച്ചത് മാർക്സിസത്തിനുതന്നെ അഭിമാനകരമാണെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ?

ഒരു ശാസ്ത്രീയഗ്രന്ഥത്തിലെ അല്പമായ വൈകല്യങ്ങൾപോലും സാധാരണയാണ്. അതുകൊണ്ടുമാത്രം അപരനെ വിമർശിച്ചു എ

മനോദവിതരണങ്ങളും പ്രാകൃതത്വത്തിൽ നിന്നു വിട്ടുപോയതെ അവിടെ കഴിഞ്ഞു കൂടുന്ന മനുഷ്യാത്മാക്കളെയും മണവാണുക്കളെയും വൈവിധ്യമാർന്ന കൂടിക്കഴിഞ്ഞു തട്ടിമുട്ടി ശബ്ദമുണ്ടാക്കിയും കഴിയുന്ന വർഗ്ഗങ്ങളെയും സന്ദർശിക്കുവാൻ ഉൽസുകനായിരിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യപ്രജാത്താലും ഉത്സാഹത്തലുമാലും പ്രേരിതനായ ഈ യുവഗ്രന്ഥകാരൻ ഇങ്ങനെയൊരു യാത്രയ്ക്കുവേണ്ടി പറ്റാത്തപ്പോൾ എന്തിനായിട്ടും അതിലും തോന്നിയില്ല; ഇത്രയും വൈകിയതൊന്നും എന്നൊരു സന്ദേഹമുണ്ടായുള്ളൂ. കാരണം, പൊറോക്കാട്ടിന്റെ ജീവിതകഥ തന്നെ യാത്രകളുടെ കഥയാണല്ലോ. വരുന്ന തലമുറ അദ്ദേഹത്തെ ‘യാത്രക്കാരനായ കവി’ എന്നാവാം നിർവ്വചിക്കുക.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതിവരത്ത ഈ യാത്രാശീലത്തിൽനിന്നു മലയാളഭാഷയ്ക്കു നല്ല ചില നേട്ടങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കഥകളിലൂടെ ആവിഷ്ക്കരിക്കപ്പെട്ട ജീവിതവൈവിധ്യങ്ങൾ മാത്രമല്ല, യാത്രാവിവരണങ്ങളു

ന്നുള്ള ഗ്രന്ഥകാരന്റെ നിരീക്ഷണവഴുതപ്പെട്ടതെക്കുറിച്ചാണെങ്കിൽ നമുക്ക് അഭിനന്ദിക്കുകയും അഭിമാനിക്കുകയും ചെയ്യാം. ശാസ്ത്രീയനിരീക്ഷണത്തിന്റെ വിഖ്യാതനിയും മലയാളികൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ അതിന്റെ പ്രഥമാദ്ധ്യായം കുറിക്കാൻ തയ്യാറായവരിൽ പ്രമുഖനായ സി. ജെ. തോട്ടസ്സിനോടു സഹകരിക്കേണ്ടതാണ് നമ്മുടെ കർത്തവ്യം. അതിനു ഇനിയും വളരെ വാദപ്രതിവാദങ്ങളും ക്ഷേമങ്ങളും വേണ്ടിവന്നേയ്ക്കൂ എന്നും നാം ഓർമ്മിക്കണം.

ഏകദേശം പ്രിയപ്പെട്ട സി. ജെ., നിങ്ങളുടെകൂടെ ഞങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു ഇപ്പോഴേ ഉറപ്പുതരാം.

ലൂടെ ഉപന്യസിക്കപ്പെട്ട വിദൂഷകനായ ഒരു പരിത്രക്കലവരകളും ഇതിലുൾപ്പെടും. ദൂരത്തുള്ള പർവ്വതകിടകളിലേയ്ക്ക് അന്തിയിയായ നോക്കുന്ന കാലഘാടിഞ്ഞ പതുപിനെപ്പോലെ അനുകൂലസാഹചര്യങ്ങളുടെ അഭാവത്തിൽ ഇരപ്പിടം വിട്ടിളകാൻ കഴിയാത്ത മലയാളിയുടെ മേശപ്പുറത്താണ് അദ്ദേഹം തന്റെ സഞ്ചാരരേഖയുടെ ഒരുക്കി എത്തിച്ചതെന്നും അദ്ദേഹം നടത്താൻ പറയുന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളെക്കുറിച്ചും അറിയും. ഇങ്ങനെ എന്തിനും കഴിയും. ഈ സുഖത്തിൽ നിങ്ങളും പങ്കുകൊള്ളൂ. ഇപ്പറഞ്ഞവിധം ഒരുക്കിയ യാത്രാവിവരണങ്ങളുടെ ഒരു സമാഹാരമാണ് പൊറോക്കട്ടിന്റെ “യാത്രാസ്മരണകൾ” എന്ന കൃതി. (പ്രസംഗം: മംഗളാദായം ഫിഫിററഡ്, തൃശ്ശൂർ. വില 2 ക 4 എ.)

ഇത്തരം പുസ്തകങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ വിരളമാണ്. കെ. എം. പണിക്കരുടെ “ആ പർവ്വതമായ യാത്ര” കേശവദനോന്റെ “ബിഡാത്തി വിശേഷം” മണലേറ്റിയുടെ “റോന്നോട്ടത്തിൽ” ഇന്ദ്രാമിത് വർഗ്ഗീസിന്റെ “അമലിക്കൻ യാത്ര” എന്നിങ്ങനെ ചിലതേ നമുക്കുള്ളൂ. ഇവയിൽ പലതിന്റെയും പ്രതിപാദനവും പ്രതിപാദ്യവും നമുക്കറിയാവുന്നതായിരിക്കുന്നു. പുതുതായി നമുക്കു യാത്രാവിവരണ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുമില്ല. കാരണങ്ങളുണ്ട്: സ്വന്തം യാത്രാവിമുഖമായൊരു വർഗ്ഗം; വാണിജ്യവ്യവസായങ്ങളിൽ വിദഗ്ദ്ധരുമായി കൂട്ടിക്കെഴുത്തിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥ, യാത്രചെയ്യണമെന്നുള്ളവർക്ക് സാമ്പത്തികസാഹചര്യങ്ങളില്ലായ്മ; വർഗ്ഗതാലിയെക്കുറിച്ചു പരമ്പരാഗതമായൊരു മതിപ്പ്, ഇവയെല്ലാം നല്ല തുടർച്ചയുമാണ്. കാര്യമിടലേയ്ക്കും മക്കുടത്തലേയ്ക്കും അടുത്തടുത്തായി തീർത്തതായതായ്ക്കും

തന്നെ നില്ക്കുന്നവരെ ഒർമ്മയായി കാണാം. അവരുകൾ, തങ്ങളെ എഴുത്തു തീർപ്പാക്കിയതിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു ജാലകങ്ങളുമായ്ക്കു എന്തൊക്കെ രേഖയിൽവെ പാർപ്പിച്ച് പോലെയാണ് പോയിവരുന്നത്. ആ തീർപ്പാക്കലുകളുടെ കൈപറവുമായി ചിന്നിപ്പറന്ന ആയിരം മായിരം ജനപദങ്ങളിലേക്കും ജീവിതങ്ങളിലേയ്ക്കും ഒന്നു കണ്ണുവെച്ചുപാവിലു. ഒരേ നാൾ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിന്റെ അവർ തിരിച്ചുവരുന്നവർ മാത്രം, അഥവാ, വല്ലതുമൊക്കെ നോക്കി മനസ്സിലാക്കിയവർക്ക് അതു പകർത്തിക്കാട്ടാൻ ശില്പവാതുരമില്ല. ഒരേനാൾ ജീവിതാനുഭവങ്ങളുമുണ്ട്; പക്ഷെ പറഞ്ഞൊപ്പിക്കാനറിഞ്ഞുകൂടാ- ഇത്തരത്തിൽ ചിലരെ കാണുവാൻ ഇടവന്നിട്ടുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ കാണുമിതാണ്. യാത്രാനുഭവം എഴുതുന്നതും ആളുകൾ യാത്രചെയ്യുന്നില്ല. നമ്മുടെ സാഹിത്യകാരന്മാരേയും കലാകാരന്മാരേയും തന്നെ ഒന്നു നോക്കൂ. അവരിൽ എത്രപേർ ഇന്ത്യമുഴുവനുമൊന്നു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. മറ്റു ചില പരിഷ്കൃത രാഷ്ട്രങ്ങൾ ഇതിനുവേണ്ട സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ എഴുതിത്തീർത്ത ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിലയ്ക്കു വീഴാതിരുന്നാൽമതി എന്ന പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ് പല ഏഴുത്തുകാരും. ഇത്തരം പ്രതികൂലപരിതഃസ്ഥിതികളെയെല്ലാം കയറിക്കടന്നു മി.പൊറോക്കട്ടേ ചില ദീർഘയാത്രകൾ നടത്തുകയും അവയിൽനിന്നു നീക്കിയിട്ടുള്ള അനുഭവങ്ങളെ പാകപ്പെടുത്തിത്തരികയും ചെയ്തതിന്നു നാം അദ്ദേഹത്തെ അഭിനന്ദിക്കുകതന്നെ വേണം.

ഇന്ത്യയിൽ ഉടനീളം സഞ്ചരിച്ചതിന്റെ സ്മരണകളാണ് ഈ കൃതിയിലെ പ്രതിപാദ്യം. തച്ചാശ്ശരിക്കോട്ടയുടെ ഗോപുരത്തിൽ നിന്നു തുടങ്ങി റിസ്സയിലെ ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ ക്ഷേത്രപുരങ്ങളിലേക്കു വരെ ചെന്നെത്തു

ന്നൊരു യാത്രയാണിത്. മകിലഭരണത്തിന്റെ കല്പനാവൈഭവം വിരചിച്ച ഷാമി മരണോട്ടം, ഇന്ത്യയിലെ പുരതന വിദ്യാക്ഷേത്രമായ തക്ഷശില, ആർക്കദൂമിയുടെ കൊച്ചുപതിപ്പായ ലക്ഷ്മണസ്തൂപ, നൂററു നൂറ്റകളുടെ അലങ്കാരം മായ്ക്കാൻ കഴിയാത്തവിധം വാതമീകിയാൽ ചിരഞ്ജീവിയാക്കപ്പെട്ട അടയാളം, കാളിദാസഭാവനയുടെ കേളിരംഗമായിരുന്ന ഉജ്ജയിനി, മഹാത്മജിയുടെ നിശ്ശബ്ദ പ്രാർത്ഥനയാൽ പുകയ്ക്കുന്ന സന്ധ്യാകാലത്തെ ജുഹ്വപുഷ്പം സൗഗ്രാജ്യമർദ്ദനത്തിന്റെ 'മരണപത്രംപോലെ' കിടക്കുന്ന 'ജാലിയൻവാലബ്രാഗ്', മകിലസംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രതാപവും സൗന്ദര്യവുമായും നിശ്ശബ്ദമായുൽഭവിക്കുന്ന ദൽഹിയിലെ ചെങ്കോട്ട, മുസ്ലീം ശില്പകലകൊണ്ടുയർന്ന ഒരു പട്ടാളാധിപന്റെ ആശ്ചര്യവിഹ്വലമായ പരിഭവം നിൽക്കുന്ന കത്തബ് മിനാർ, അക്ബർ ചക്രവർത്തിയുടെ ഭരണവും മരണവുമടങ്ങിയ ആശ്ചര്യമർദ്ദനം, ജഹാംഗീറിന്റെ ജന്മസ്ഥലമായ ഫത്തേപ്പൂരിസക്രി, പരിഷ്കൃതനഗരമായ അല്ലാഹാബാദ്, പുണ്യത്തിന്റെ ഇരിപ്പിടമായ കാരീയും പരിസരവും, ബൗദ്ധരുടെ പുണ്യസ്ഥലമായ സാരനാഥം, ഇന്ത്യൻ കലകളുടെ ഉയർന്നതലമേഖല. സജീവരൂപമാണ് മഹാകവി ടാഗോറിന്റെ ശാന്തിനികേതനം എന്നിങ്ങനെ പാലങ്ങളും പൊരോക്കളും യാത്രചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഏതെങ്കിലുംവിധത്തിൽ ചരിത്രപ്രാധാന്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലേക്കാണ് ഏറിയകൂറും യാത്ര തിരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അവിടെക്കണ്ട ഭൂപ്രകൃതിയും കലാശാസ്ത്രങ്ങളും പുരതന വസ്തുക്കളും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും, അനുവാചക ഹൃദയത്തിൽ ആഴ്ന്നുപതിക്കുമ്പോൾ, പൊരോക്കളിന്റെ വർണ്ണനാവിഭാഗമായ തുലിക ഏഴുതിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ പുരോഹിത

കളെയുത്തരകളും ഉന്നതസ്മൃതികളും കഷ്ടഗോപുരങ്ങളുമെല്ലാം തെളിഞ്ഞു കാണാം. അദ്ദേഹം ഓരോ പ്രധാന സ്ഥലത്തും ചെന്നുനിന്ന് ചരിത്രത്തിന്റെ യവനിക പറ്റക്കെ ഒന്നു നീക്കി അതിനുള്ളിലേയ്ക്കു നോക്കാൻ നമ്മോടാവശ്യപ്പെടുന്നതുപോലെയാണ്. എന്നിട്ട്, അവിടെ കാണുന്ന എല്ലാറ്റിന്റെയും മനോഹരമായി വിവരിച്ചു തരികയും ചെയ്യുന്നു. മുതൽക്കൽ, ഇന്ത്യയിലെ ചരിത്രത്താവളങ്ങളിലെല്ലാം വർണ്ണനാത്മകമായ ഭരണത്തുകാരനോടുകൂടി സഞ്ചരിച്ച പ്രതീതി നമുക്കുണ്ടാകും.

ഈ കൃതിയിൽ എന്തിനേതാനിയ ഒരു കുറവുകൂടി ഇവിടെ ചേർത്തു പറയട്ടെ. പൊരോക്കളെ കാട്ടിത്തന്ന പുരോഹിതകളിലൂടെയും വിചിത്രാത്മ്യങ്ങളിലൂടെയും ഗിരിനിരകളിലൂടെയും നദീതീരങ്ങളിലൂടെയും കടന്നുപോകുമ്പോൾ, പ്രകൃതിമനോഹരമായതും നമ്മുടെ ഹൃദയം ആകർഷിക്കുന്നതും ഞെങ്കിലും, ആ സ്ഥലങ്ങൾ ഭട്ടമുക്കും വിജനങ്ങളായി കിടക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. ഏതു മനോഹരമായ പ്രകൃതിവിഭാസവും ഹൃദയത്തെ പിടിച്ചു നിൽക്കുമ്പോൾ മഹത്തരമായിത്തീരുന്നത് മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലമായിത്തീരുന്നേക്കാം മാത്രമാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിർത്തിസംസ്ഥാനത്തിലെ മലം പ്രദേശങ്ങളിലും ജുഹ്വയിലെ കടപ്പുറത്തുമല്ലാതെ മനുഷ്യനില്ല. മറുവടങ്ങളിലും സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ മുഴുകിക്കഴിഞ്ഞുപോകുന്ന ആളുകളില്ലേ? അവരും നമ്മെപ്പോലെ തന്നെയോ? അവരുടെ ജീവിതരീതി, പ്രവർത്തനം, ആചാരമുമാറ്റം; അവയിൽനിന്നൊക്കെ പ്ലാട് ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മനോരംഭം ഇവയെല്ലാമെന്താണ്? ഇത്തരം ചില ചോദ്യങ്ങൾ വായനക്കാർക്ക് ചോദിച്ചുപോകാം. ഇക്കാര്യം

മണ്ണിന്റെ ഒരു

മഹാകാവ്യം

കെ. സുരേന്ദ്രൻ

“മണ്ണേ! വെറും മണ്ണേ. എന്നാൽ എത്ര മഹത്തമമാണ് ആ മണ്ണേ. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ പ്രാഥമികാവശ്യങ്ങൾ മിക്കതും അതിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്നു. പോരാ, മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പ്രാഥമികമായ ഭരണമെന്നുമാണത്. നാം മണ്ണിന്റെ ഭരണമായി ജങ്ങൾ എടുത്തുപറയായ്കകൊണ്ട് അദ്ദേഹം വരച്ചുകാട്ടിയ മിഥ പ്രകൃതിചിത്രങ്ങൾ പോലും മിഴിവറവയായിപ്പോയി.

ഗുനമകാരൻ യാത്ര തുടന്നിരിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് ഇനിയും വൈവിധ്യമാർന്ന മനുഷ്യപരമ്പരയേയും അതിന്റെ പശ്ചാത്തലമായ പ്രകൃതി വിശേഷങ്ങളേയും ഉൾക്കൊള്ളിച്ച കൃതികൾ നമുക്കു കൈവരുമെന്നാശിക്കുക.

നിക്കുന്നു. മണ്ണിന്റെ സ്വഭാവം വിടാതെ ജീവിക്കുന്നു. മണ്ണിന്റെ വീര്യംശരങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ട് പളയുന്നു. ഒടുവിൽ മണ്ണിൽത്തന്നെ ഉടഞ്ഞു ചേരുകയും ചെയ്യുന്നു.....മണ്ണിൽ വേണ്ടി കേതവ്യാലിപ്പിച്ചും കലാപങ്ങളും മാരായുദ്ധങ്ങളും നടക്കുന്നു. വിശ്വമഹാകാവ്യങ്ങൾ മണ്ണിന്റെ മണം പരത്തുന്നു.”

മണ്ണിന്റെ മണം പരത്തുന്ന വല്ല വിശ്വമഹാകാവ്യങ്ങളിൽനിന്നുപോലും എനിക്കിപ്പോൾ പക്ഷങ്ങൾ കിട്ടിയത്. നമ്മുടെ പാപപ്പെട്ട മലയാളത്തിൽ ഇതിലെ പിറന്ന ഒരു പുസ്തകത്തിൽനിന്നുമാണ് ഞാൻ ഇവ പകർത്തുന്നത്. തകഴി എഴുതിയതോ? അല്ല. കേശവദേവ് എഴുതിയതോ? അല്ല. പിന്നെ ആരെഴുതി? ശ്രീമാൻ എസ്സ. കെ. പൊററക്കാട്ട്. പൊററക്കാട്ടോ! അതെ;—ചെറുതായൊരാശ്ചര്യം ഈ മട്ടിൽ എനിയ്ക്കും തോന്നിയതാണ്. നമ്മുടെ മുൻകിട്ട സാഹിത്യകാരന്മാരിൽ, താമരമുന മണ്ണിനോടു് കുറച്ചുമാത്രം അടുത്തിട്ടുള്ള ആൾ പൊററക്കാട്ടാണെന്നിരിക്കെ അദ്ദേഹം ഇപ്പിധം ഒരു മണ്ണിന്റെ മഹാകാവ്യം ചൊല്ലിത്തുടങ്ങുവാൻ, ആദ്യം അല്ലെങ്കിലും തോന്നിപ്പോക. ജീവിതത്തിന്റെ പുകാരണങ്ങളിലും കളിത്തപ്പുകളിലും മുററിത്തിരിയുന്ന റൊമാൻറിസ്സെന്ന് സുപ്രസിദ്ധനോ കപ്രസിദ്ധനോ ആയ എസ്സ. കെ. ഇങ്ങിനെ വളരെ ടിഞ്ഞ കരിമണ്ണിൽ ചെലിപ്പിക്കാതെ നില്ക്കുന്നത് കാണാൻ, സാമാന്യത്തിലധികം കൌതുകം തോന്നുന്നു.

പുസ്തകത്തിന്റെ പുറഞ്ചട്ടയിൽ പാവുന്നതുപോലെ, വടക്കേക്കരയ്ക്കരികെ കൂട്ടനിലങ്ങളിൽ കൃഷിചെയ്ത കടിയേറിപ്പാർത്തുവരുന്ന തിരുവിതാംകൂർ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുവേണ്ടി

* വിഷകമ്പുക: എസ്സ. കെ. പൊററക്കാട്ട്,—പി. കെ. ബ്രദേഴ്സ്, കോഴിക്കോട്; 204 പേജ്; വില മുൻരൂപ.

ഉടെ ഇരുണ്ട ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് വെളിച്ചം വിതരണം ചെയ്യാൻ നോവലാണിത്. തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിന്റെ ആദ്യകാല പ്രവർത്തനത്തെ തുടർന്നുവന്ന പരാജയത്തിന്റെ പ്രത്യേകത; ക്രൈസ്തവരുടെ പ്രാബല്യത്തെയും അവരുടെ സാമ്പത്തികാടിസ്ഥാനങ്ങളെയും തകർക്കാൻ വേണ്ടി സർ സി. പി. അഴീച്ചവിട്ട നിഗൂഢ മർദ്ദന പരിപാടികൾ; സർവ്വോപരി, രണ്ടാം മനയല്ലാത്തതിന്റെ അകമ്പടിയായി വന്ന ജീവിതധർമ്മം—ഇവയെല്ലാം മദ്ധ്യത്തിൽ നിന്നും കൂറിലെ ഭരിതവർഗ്ഗത്തിൽ, തങ്ങൾക്കു ലഭ്യമായുള്ളതെല്ലാം വിറ്റ് കടലാസ്സാക്കി മടിയൽ തിരുമി, വീടുസാധനങ്ങളും ചെറുചെടികളും കറുത്തുവെക്കുകയും ചെയ്തു. കളിപ്പറമ്പി, കണ്ണൂർ, കൂട്ടായ്മ, അനുസ്മരണമായി മലബാർ ലേക്ക് ചേക്കുന്നു. വളർത്തു വിദ്യയുമായി അൻ ഉടലിനെ പച്ചക്കറകളിൽ മോടിവിട്ടിട്ടു കൊണ്ട്, മാതാമതയായ ഒരു കന്യകയെപ്പോലെ മലബാറൻ വന്നുവെക്കും അവരെ മാടി വിളിച്ചു നിന്നിരുന്നു. ഭൂമിയില്ലാത്ത ആ ഭൂമിയുടെ മക്കളാകട്ടെ, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും അകന്നു നിൽക്കുന്ന ആ അധർമ്മം തകർക്കുകയും മോഹം വെക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ പാവം: പാവകളെല്ലാം മുട്ടിക്കൊണ്ടു കൊണ്ട് അടച്ചുപൊതിച്ചു; കറുത്തു പൊക്കി കൊണ്ട് കട്ടിച്ചുപറിച്ചു. അങ്ങനെ ഭൂമിയിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും മനോഹരമായ ആ സമരം—പ്രകൃതിയോടുള്ള സമരം—മലബാറൻ വനങ്ങളിൽ ഉൽവാദനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. പക്ഷെ, അത്ര വേഗത്തിൽ വരൾച്ചയായ ഒരു വളമായിട്ടു നില, ആ വനകന്യക, നന്ദനങ്ങളായി മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും വെട്ടിയായി അവിടം, കൂടാതെ വിനോദത്തോടെ കരുതി മാറി, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ ആകർഷിച്ചു കൊണ്ടു

ചുതിനുശേഷം നിന്നമുറിക്കുക എന്ന കരു
 കാളിയെപ്പോലെ, തന്റെ കാമകരുടെ നേ
 രേ അവർ വിഷ്ണുവെങ്കൽ വിട്ടു. പട്ടി
 ണി, പട്ടർ (സി. പി.)-ഇങ്ങനെ ഒരു 'പ'
 കാരണമെപ്പോഴും നോട്ടിട്ട അവരുടെ
 നേരേ, മൂന്നു 'പ'കാരണമുണ്ട് അവർ എ
 ട്ടതു പ്രയോഗിച്ചത്:-പല്ല, പനി, പനി.
 എത്ര കിട്ടിച്ചാലും പിന്നെയും പിന്നെയും
 കിട്ടിത്തുടങ്ങുന്ന വിഷയവുമായ തെറ്റാ
 വാടിപ്പല്ലാണ് ആദ്യത്തെ ബാധ, തുടർന്നു
 പരിശോധനയുടെ അതിനെ വകവെത്തു
 നോക്കുക, അതാ, കാട്ടുപനികൾ വിഷ
 ണേറായും കൂർമ്പിച്ചുകൊണ്ടുപറന്നു-കു
 ഷികളെല്ലാം കിട്ടിച്ചു മരിക്കാൻ. പിന്നെ,
 ഏല്ലാറ്റിനും മിത്രം, വിഷക്കാരാപാലം മ
 ലവനിയും:-കൂറന്മാരായ പുരുഷന്മാർ മ
 ണ്ണെക്കൊള്ളുമായി മാറുന്നു; ചോരണിപ്പു
 ണ്ണു യുവാക്കൾ, പേരക്കാലങ്ങളെപ്പോലെ
 വിറച്ചുവിറച്ച് നിങ്ങളുന്നു; കൊച്ചിനാ
 മുകളികൾ തിന്നുതിന്നു ശിശുവൾക്കായ
 ഡ്രീകൾ, കെട്ടുകളിൽ മുങ്ങിപ്പോകുന്നു;
 ഇതിനൊക്കെയും, സമയത്തിൽ പൊളി
 ണ്ണു, പണവ. ആരോഗ്യവും ബന്ധങ്ങളും
 നശിച്ചു, ഭേദിച്ച് വൃദ്ധകൾക്കിടയിൽ തു
 ണ്ണിനിൽക്കുന്ന ഹാശർ; തള്ളയും നന്ന
 യുംതീർന്ന്, ഉറിയുവയുമായി അടങ്ങുതി
 ടിയുന്ന മാക്കിറിപ്പിള്ളർ മരണമടിയും....
 ....ഇങ്ങനെ തന്നെപ്പറന്നുവന്നവരെ ആ വ
 നകന്യക വിഷയക്കുകൊണ്ട് നശിപ്പിച്ചു
 തുടങ്ങുന്നു. ഓ, അവർ വനകന്യകയല്ല-
 വിഷകന്യകയാണ്: വിഷകന്യക. ആ വി
 ഷകന്യകയോ, ഈ നോവലിന്റെ ക
 മാനായിക. അവളോടുള്ള ആകൃഷ്ടതയും അ
 വളുടെ പ്രത്യാകൃഷ്ടതയുമായ ഇതിന്റെ
 വിഷയവും.

സ്ഥാനം, അവരുടെ ബന്ധങ്ങൾ, അവിടുത്തെ പ്രകൃത വർഗ്ഗങ്ങൾ.....ഇങ്ങനെ ആകെക്കൂടി ഒരു നാട്ടിലെ ആളുകൾ മുഴുവൻ. ഒരു മനുഷ്യസഞ്ചയം എന്നെ.

ഒരു കാലഘട്ടത്തോൾ മനുഷ്യസഞ്ചയത്തോൾ ചിത്രീകരിക്കുന്നതിന്, പ്രത്യേകമായൊരു കടംബത്തിന്റെ കഥയെഴുതുക, പൊതുവായ ഒരു പശ്ചാത്തലത്തിൽ വെച്ചു പറയുന്ന മാറ്റമാണ്, സാധാരണ സ്വീകരിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. പേർബക്കും ഗാൽസ്തനിയും ഒക്കെ അങ്ങനെയൊണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. തകലിയും അതുപോലെതന്നെ, പേർബക്കുതന്നെ ഫെർഡിനാൻഡ് ജീവിതത്തെ മുഴുവൻ മുൻ നോവലുകൾക്കൊണ് ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ നോവൽത്രയം ഒരു കടംബത്തിന്റെ ചരിത്രമാണ്. മറിച്ച്, ഒരു ജനസഞ്ചയത്തെ അപ്പാടെ കഥാപാത്രമാക്കുന്ന നസ്രായം, ഫറബ്യ സാഹിത്യ നായകനായ സോളായും സ്വീകരിച്ചു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പൊററക്കാട്ട് ഏതാണു് ഒണ്ടാമത്തെ മട്ടാണു് കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളതു്. സോളായുടെ മനുഷ്യസഞ്ചയങ്ങൾ എന്നാടെ ചലിക്കുന്ന മനുഷ്യപ്രവാഹങ്ങളാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തികൾ പലിക്കുന്ന ഒരു നദിയിലെ ബിന്ദുക്കൾ മാത്രമാകുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, പൊതുവായ ഒരു ജീവിതത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന ബൃഹത്തായ ഒരു ചിത്രത്തിന്റെ വരകളും പൊട്ടുകളും മാത്രം. പക്ഷെ, പൊററക്കാട്ടിന്റെ മനുഷ്യസഞ്ചയം ചലനാത്മകമല്ല; എന്നാടെ നില്ക്കുന്ന ഒരു ചേലാപ്പുറമായല്ല. ചിതറിക്കിടക്കുന്ന അറേക്കും ജീവിതങ്ങളുടെ ചില ചിത്രങ്ങൾ എഴുതുക അദ്ദേഹം വിരിഞ്ഞ പീലിയെപ്പോലെ വിരിച്ചു കാണിക്കുകയാണ്. പൊതുവായ ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ സമഗ്രമായ ഒരു ധാരണ അവ വേണ്ടത്ര ജനിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന്

സംശയമാണ്. വ്യക്തികളെയും അവരുടെ കഥകളേയും കോതിയെരുക്കി, യഥാക്രമം അടുക്കിവെച്ച്, സർവ്വസംപർശിതായ ഒരു ചട്ടക്കൂട്ട് സ്വരൂപിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്ന ജീൽ, കുറേക്കൂടി ഘനീഭവിച്ച ഒരു ഫലം കിട്ടുമായിരുന്നു. ഇപ്പോഴികളും കതകുകളും, ഉത്തരങ്ങളും കഴുക്കാലുകളുമെല്ലാം അതിമനോഹരമാവണ്ണം പൊററക്കാട്ട് ചെയ്തുവെച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ, അവയെ ശരിയായ അളവിൽ അടുക്കിയൊതുക്കി, പൊതുവായ ഒരു പ്ലാനനുസരിച്ച് അടിച്ചുതട്ടി, അങ്ങനെ ബലവത്തായ ഓരോപ്പ് തിടുന്നതിൽ പൊററക്കാട്ട് മതിയാവുണ്ണം വിജയിച്ചിട്ടില്ല. മുതക്കം പറഞ്ഞാൽ, പുസ്തകത്തിന് രൂപഭദ്രത പോരാ.

രൂപഭദ്രത—ഓ, മാപ്പ്! മാപ്പ്! ആ പദം അറിയാതെ വീണ്ടുപോയതാണ്. രൂപഭദ്രതയില്ലായ്മ ഒരു സാഹിത്യകൃതിയുടെ പോരായ്മയായി പറയാവുന്ന കാലമല്ല ഇന്ന്. അതുകൊണ്ട്, രൂപത്തെപ്പറ്റി കൂടുതലായൊന്നും ചിന്തിക്കാൻ നിൽക്കാതെ, ധൃതിയിൽ, ഞാൻ പുസ്തകത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിലേക്ക് കടക്കുന്നു.

ഏതാണു മദ്ധ്യഭാഗം കഴിയുന്നതുവരെയും പൊററക്കാട്ട് കരിമണ്ണിൽത്തന്നെ കാലുറപ്പിച്ചു നിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും മലബാറൻ വനങ്ങളേയും, അവിടത്തെ വിദ്യുച്ഛരീയ മണ്ണിനേയും, അതിൽ ഭാവി സമപ്പിക്കാൻ വന്ന പുരുമനുഷ്യരേയും, അവരുടെ ആശയങ്ങളേയും കിനാവുകളേയും, അവരുടെ ദുരിതങ്ങളേയും വൈകൃതങ്ങളേയും, ഉററുനോക്കിക്കൊണ്ടു് പൊററക്കാട്ട് നിൽക്കുന്നു. നിറഞ്ഞ സഹനഭൂതിയോടെ നാമും. പക്ഷെ, നിർഭാഗ്യവശാൽ ആ റൊമാൻറി സിദ്ധത്തിന്റെ ലഹരി, അപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹത്തെ കടന്നുപിടിച്ചെന്നു തോന്നുന്നു.

പിന്നെ, വെളിച്ചം, മേലവും മിന്നലും, മിസ്സറികളും റോമാൻസുകളും തേടി, ക്രമേണ, യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽ നിന്നു അകലുകയായി. മരണപ്പോലിൽ മുഴുകിക്കിടക്കുന്ന ആ ജനസഞ്ചയത്തിൽനിന്നും ചില വ്യക്തികളിലേക്ക് മുരളുകയായി, - പ്രധാനമായും, അന്തോണി എന്ന സന്മാർഗ്ഗക്കോമരത്തിലേക്ക്. കടുത്ത വേദപുസ്തകപുരുഷന്റെ ചെറിയ ചെല്ലിൽ വളർന്ന അവൻ പള്ളിയിലെ ഒരു അച്ചനാകണം. ആ ജീവിതവും സ്വപ്നങ്ങളെക്കൊണ്ടും, ബൈബിളും വായിച്ച അവൻ സമയം കഴിയും. പക്ഷേ ആ വനപ്രകൃതിയുടെ സന്താനമെന്നോണം വളർന്ന മായവിക്കാകട്ടെ, കാഴ്ചപരമായ അവനെ എങ്ങനെയും വശപ്പെടുത്തണം. ഒരു രാത്രി അവൾ അന്തോണിയുടെ കടിമിടലെന്നു, 'വഞ്ചന' നിറഞ്ഞ ചില പരിതഃസ്ഥിതികളെല്ലാംകൂടി, അവനെ 'ഒർബ്ബചനാക്കി' എന്നു വച്ചാൽ അവന്റെ പുരുഷത്വം മേൽക്കൊണ്ടി. മായവിയുടെ മാർവ്വിടത്തിലേക്ക് അന്തോണി മറിഞ്ഞുവിടുന്നു..... ഏതോ ലഹരിയുള്ള വിഷപദാർത്ഥം കുടിച്ചതുപോലെ തോന്നി, അന്തോണിക്കു. 'നരകത്തിൽ' പതിച്ച അവൻ, അതിനുശേഷം ബൈബിളിനെ പൂർവ്വാധികം ഭരണയോഗ്യതയോടെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു തുടങ്ങുന്നു. ഒരിക്കൽ ലഹരി അനുഭവിച്ച മായവിയാകട്ടെ, അവനെ 'കൈവിഷം' കൊടുത്തു വശികരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അന്തോണി ചീനി പഴുങ്ങിവെച്ചിരുന്ന കലത്തിൽ അവൾ അമൃതകൂട്ടി അതുകൊണ്ടു കലത്തി. പക്ഷേ യാദൃശികമായി, മരണാശയം ചീനിതിന്നാൻ ഇടവന്നു. അവൻ മരണത്തിന്റെ വിഷശക്തിയെ മരിച്ചുപോയി. മരണത്തിന്റെ കാരണം അന്തോണിക്കും മനസ്സിലായി. അപ്പോഴേക്കും, വേരോരു ഉദാഹരണക

മായ സംഭവംകൂടി! അന്തോണിയുടെ ചീറപ്പൻ, ചെറിയാൻ, അറസ്റ്റ് ചെയ്തപ്പോൾ, അയാളുടെ കുറുക്കൾ ഒന്നോണ്. ഒന്നു കള്ളനോട്ടിച്ചു. ഞോ-ആ ചെറിയ അറിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു സ്നേഹിതനെ, തക്കത്തിൽ (ഒരു നായട്ടു ഗതത്തിൽ വെച്ചു) വെടിവെച്ചു കൊന്നു. ഈ ഞോ കുറുക്കൾക്കുകൂടി, ചെറിയാൻ എത്രയും കൊല്ലങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ സംഭവം കൂടിയായപ്പോഴേക്കും അന്തോണി ആകെ ഇളകി. അവൻ തിരികെ, നാട്ടിലേക്കുതന്നെ പോകുന്നു. മുററിത്തുളള വശ്യമായ വന്ദനം അവനെ യെപ്പെടുത്തുകയാണു് ചെയ്തത്. ആഖ്യാനം ചെയ്യുന്നവരെ വിഷമേലിച്ചു കൊല്ലുന്ന ആ വിഷകന്യകയേയും, അവളുടെ വിഷശ്വാസമേറു് ഇഞ്ചിഞ്ചായി മരിച്ചിട്ടുള്ള അനേകമാനകം മനുഷ്യാത്മാക്കളേയും ഓർത്തുകൊണ്ടും, യേശു കനായി, അവൻ കാളവഞ്ചിയിൽ ഇരുന്നു. നോവൽ തീരുകയാണു്:-

“അന്തോണി അവസാനമായി മായവി ഒരു ഓർത്തു. ‘അതേ, പ്രേമപ്പിശാചികേ, ഈ പ്രകൃതിയുടെ ഉടപ്പിറപ്പായ നീയും ഒരു വിഷകന്യകതന്നെ.’

ആ വിഷകന്യകമാരിൽനിന്നും തന്നെ കെട്ടിച്ചതു് കത്താപായ യേശുവാണെന്നു ബോധ്യത്തോടുകൂടി, അവൻ ഭക്തിപൂർവ്വം ബൈബിൾ റീവർത്തി വായന തുടങ്ങി”....

അങ്ങനെ, മലബാറൻവനമകുന്ന വിഷകന്യകയിൽനിന്നും, അച്ചളുടെ ഇരയായ ജനസഞ്ചയത്തിൽനിന്നും, ക്രമേണ മുരളിച്ചു തുടങ്ങി കള്ളനോടുകൂടിയും അന്തോണിയീലുകൂടി ഒടുവിൽ നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥ മായവി എന്ന വിഷകന്യകയിൽചെന്നു നിൽക്കുന്നു. “വിഷകന്യക” എന്ന ഗുണംനാമം, അപ്പോൾ, ഏതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു് വന്ന

കന്യകയായോ, അതോ മായവിയേയോ?—
എന്നുകൂടി സംശയിക്കുവാൻ നമുക്ക് അവ
കൾക്കു ലഭിക്കുന്നുണ്ട്.

“വിഷകന്യക” ആദ്യത്തെ പ്രാപശ്യം
വായിച്ചപ്പോൾ, പണ്ടു കേൾക്കുവാൻ വരും
വാങ്ങാൻ പോയ കഥയാണ് ഞാൻ ഓർത്തു
പോയത്. തപസ്സുചെയ്തു തപസ്സുചെയ്ത്,
മുപ്പൻ ഒരുവിധത്തിൽ ലൈംഗികത മുനിൽ
ചരുത്തി. പക്ഷെ, വരും ചോദിക്കേണ്ടപ്പോ
ഴാകട്ടെ, സരസ്വതിയുടെ കത്തിൽനിന്നു
മുഖം, ‘ഇത്രപ്പുട്ട’ത്തിനുപകരം ‘നിറപ്പുട്ട’
മാണ് ആ പശ്യപ്പെട്ടത്!

പൊററക്കാട്ട് അത്രുത്താളം പരമജയ
പ്പെട്ട എന്നല്ല ഞാൻ അർത്ഥമാക്കുന്നത്.
എങ്കിലും, ‘റോമാൻസി’ന്റെ കത്തിൽനിന്നു
പ്പുറം, നാം ആഗ്രഹിച്ചതും പൊററക്കാ
ട്ട് ഉദ്ദേശിച്ചതുമല്ല (?) ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം
നേടുന്നത്. കളകളും കാടുകളുമെല്ലാം പണി
പ്പെട്ടു പരിച്ചുകളഞ്ഞു, നിഷം ഭംഗിയായിരുന്ന
മറിച്ചു, അതിൽ വിരഹാനന്ദനാവൃത്തി
ൽ വിത്തുക്കൊണ്ടുവെച്ചു, നെല്ലു കൃഷിചെയ്
തുകൊണ്ടു നമ്മുടെ മോഹത്തെയും വള
ർത്തിവിട്ടു, അങ്ങനെയിരിക്കട്ടെ, അതാ പൊ
ററക്കാട്ട് വിത്തുലും തട്ടിക്കളഞ്ഞു, പ
കരം താൻ ഒഴിച്ചുവെക്കുന്ന പുച്ചെടികൾ
നിഖമാകെ നട്ടുകളയുന്നു! ഇതൊരു നേട്ട
മാണോ നഷ്ടമാണോ എന്നത്, നെല്ലി
നോടുള്ള കാഴ്ചക്കാരെ മനോഭാവം
അനുസരിച്ചിരിക്കാം. ആ പശ്യത്തിനു പേരു
ള്ള പർ പുച്ചെടികൾ ഇഷ്ടപ്പെടും; ഇല്ലാ
ത്ത പർ നിരസപ്പെടുകയും ചെയ്യാം. എന്താ
യൊരു തന്റെ കയ്യിൽ വന്നുചെന്ന് മന
ത്താൽ വിഷയത്തോടു പുണ്യമായ നിതി
പൊററക്കാട്ട് കാണിച്ചു, എന്ന് ഞാൻ വി
ചാരിക്കുന്നില്ല. മണ്ണിനോടുള്ള ചെറുതിഹാ

സികമായ ഒരു സമരം ആവശ്യപ്പെട്ടു നോ
ക്കിക്കൊണ്ടുനിന്ന ഈ അസാധാരണ കലാ
കാരൻ, ക്രമേണ പിന്നിടിക്കൊണ്ട്, ലൈംഗിക
വികാരങ്ങളുടെ തരിപ്പു തീക്കുപ്പാൻ നടന്ന
ഒരു പെണ്ണിന്റെ പിന്നാലെ പോകുന്നതു
കണ്ടപ്പോൾ, ഞാൻ ആലോചിച്ചു:—
“ഈ അവസരത്തിൽ തകഴി എന്തു ചെയ്യാം?”
എന്ന്.

പിന്നെ ഞാൻ “റോമിഷണലി”യുടെ കഥ
ഓർത്തു. അതിന്റെ വിഷയം തീർച്ചയായും
ഇത്രുത്താളം ലൈംഗികവൃത്തി; ചലനാ
ത്മകമല്ല ന്താറാണ്ടുകളായി നിലനിന്നുവ
രുന്ന ഒരു ജീവിതമാണ് “റോമിഷണലി”
യുടെ കഥ. “വിഷകന്യക”യാകട്ടെ ഈ
തലമുറയുടെ കൺവെട്ടത്തുപെട്ട് പൊട്ടിപ്പു
റപ്പെട്ട ഒരു ജീവിതമാണ്. അതിന്റെ തി
വ്രതയും സമരപ്രസക്തിയും ആദ്യത്തേതിനി
ല്ല എങ്കിലും, ആ കലാശില്പി, ആ സാമു
ഹ്യസേവകൻ—തകഴി—എത്ര വിചാരിച്ചിട്ടു
ള്ള ഒരു ശില്പം നിർമ്മിച്ചെടുത്തു!

പൊററക്കാട്ടിലുള്ള സാമൂഹ്യ സേവകൻ
ഇപ്പിധം വഴിപിഴച്ചെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിലു
ള്ള ആ കലാകാരൻ അതുല്യനായി, അജയ്യ
നായിത്തന്നെ, “വിഷകന്യക”യിൽ നി
ല്ക്കുന്ന ഹരിതമണ്ഡലങ്ങളായ മലഞ്ചാർ
കുന്നുകളും വനങ്ങളും, അസ്സാദൃശ്യമായ അ
വിടത്തെ പ്രകൃതിഭംഗിയും, “വിഷകന്യക”
യുടെ ഓരോ പുറങ്ങളിലും ജീവിക്കുന്നു. പ്രകൃ
തിയുടെ കാമുകനായ മരണാല കലാകാരൻ
പൊററക്കാട്ടിനെപ്പോലെ നമുക്കില്ല. അ
തുപോലെ, ഏതൊരുവനിടലയും പരിഹാ
സ്യതയെ പിഴിഞ്ഞെടുക്കുവാനും, ഏതൊരു
വനിലും പരിഹാസ്യത തേച്ചുപിടിപ്പിക്കു
വാനും, പൊററക്കാട്ടിന് ഒരു വിരുതാണ്.
ചിലപ്പോഴൊക്കെ അത് അതിർക്കടന്നെ
ന്നും വരാം, പൊററക്കാട്ടിന്റെ ഈ വക

കഴിവുകൾ 'വിഷകന്യക'യിൽ പരാമർശിക്കാ-
 യെ പ്രാപിച്ചതുപോലെതന്നെ തോന്നുന്നു.
 ചെറിയ ഒരു കാലത്തെ പരിചയംമാത്രം
 വെച്ചുകൊണ്ട്, തിരുവിതാംകൂർ കൃഷ്ണാനി-
 കളുടെ സംഭാഷണവും ജീവിതവും ഇതു-
 ത്തോളം ഭംഗിയായി പകർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതും
 അത്ഭുതകരമാണ്. പൊറോക്കാട്ടിന്റെ
 ഈ ഇടനില, അവരെ കാരാക്കൂടി സമാന-
 ഭൂതിയുടെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ മലബാറു-
 കാക്ക സഹായിക്കും, എന്നും ഞാൻ വിശ്വ-
 സിക്കുന്നു; അതുപോലെ നേരേമറിച്ചും.
 അത് "വിഷകന്യക"യുടെ ഒരു നേട്ടംത-
 ന്നെയാണ്. അതിൽ കവിഞ്ഞും പലതു-
 കൂടി നേടാമായിരുന്നു എന്നു മാത്രമാണ്
 ഞാൻ ഈ പറഞ്ഞതിന്റെയെല്ലാം താ-
 ൽപത്രം. ഉദാഹരണമായി, രാഷ്ട്രത്തിന്റെ
 ഭക്ഷ്യസമ്പത്ത് പെരുക്കുവാനുള്ള കടിയേ-
 റിച്ചാർപ്പകരുടെ പരിശ്രമത്തെ, ഗവണ്മെ-
 ന്റിന്റെ നിലപാടുമായി ഘട്ടിപ്പിക്കാ-
 യിരുന്നു. തീർച്ചയായും ഗവണ്മെന്റിന്റെ
 കക്ഷ്യധികർത്താവും ഏറ്റവും കൂടുതൽ അർ-

ഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ് അവരുടെ പണി. ഗവ-
 ണെന്റ് എന്തുകൊണ്ട് അവർക്കുവേണ്ടി
 വിൻവലം കൊടുക്കുന്നില്ല എന്ന ഒരു വർ-
 പലകുറി അർത്ഥപ്പെടുത്താകാം. ആ വശം
 കൂടി, "വിഷകന്യക"യിൽ മുപ്പിച്ചു കാട്ട-
 ണിയിരുന്നു.

ഇതൊക്കെ, പൊറോക്കാട്ടിലുള്ള സാമു-
 എലിയിയോടേ ഒരു വസ്തു പറയാവൂ. പ-
 കേജി, പൊറോക്കാട്ടുകൾ, ആദ്യമായി ഒരു
 കലാകാരനാണ്; രണ്ടാമതായി പ്രകൃതികാ-
 മകനാണ്; മൂന്നാമതായി ഒരു സഞ്ചാരിയാ-
 ണ്; നാലാമതായി മാത്രമേ സമുദൃഷ്ടവ-
 കനാകുന്നുള്ളൂ. ആ നാലാമത്തേത്, മറ്റു
 മൂന്നുപേരുടേയും തലയ്ക്കുമീതേക്കൂടി സംസാ-
 രിക്കുന്നത്, ഒരു വക സാഹസ്യമാ പാഴ്വേ-
 ലയോ ആയ വരു. ആ നിലയ്ക്ക് തന്റെ
 കൃതികളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും കൂടുതൽ മണ്ണി-
 ന്റെ മണം പരത്തുന്ന ഈ മനോഹരകൃതി
 രചിച്ച പൊറോക്കാട്ടിനെ ഹൃദയപൂർവ്വം
 അനുരോധിക്കുമാത്രം ചെയ്യുകൊണ്ട്, ഞാൻ
 വിനോദിതനാകട്ടെ.....

ശബ്ദതാരാവലി

മലയാളികൾക്ക് അപരിത്യാജ്യമായ ഒരു കോശഗ്രന്ഥം

അനേകം വാക്കുകളും മറ്റും കൂട്ടിച്ചേർത്ത് ചരിയ്ക്കുകയും
 നാലാംപതിപ്പ്. മാസംതോറും ഓരോ ഭാഗംവീതം ൧൨ ഭാഗംകൊണ്ട്
 പൂർത്തിയാക്കുന്നു. ഒന്നാംഭാഗം പുറപ്പെടുവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. വില ക. ൧ ഞ വ
 മാത്രം. അച്ചടിച്ച പ്രതികൾ വളരെ കുറച്ചുമാത്രമാകയാൽ
 ഇപ്പോൾഭാഗത്തിന് ഇക്കൊടുക്കാതെ ഉടൻതന്നെ അപേക്ഷിക്കുക.

കെ. മാത്യു,
 ശബ്ദതാരാവലി കാര്യാലയം, വഞ്ചിയൂർ.

തെക്കൻപാട്ടുകൾ

കാഞ്ഞിരംകുളം

കെ. കൊച്ചുകുഞ്ഞുനാടാർ

കേന്ദ്രമന്ത്രിയുടെ നാടോടിപ്പാട്ടുകളെ പൊതുവെ വടക്കൻപാട്ടുകളെന്നും തെക്കൻ പാട്ടുകളെന്നും രണ്ടായി വിഭജിക്കാം. ഇന്ന് വടക്കൻപാട്ടെന്ന പേരിനാൽ അറിയപ്പെടുന്നത് പ്രധാനമായി തച്ചൊള്ളിപ്പാട്ടുകളും ആരോരുത്തർക്കുമെങ്കിലും കേരളത്തിൽ മുതലായ വിവിധഭാഗങ്ങളിലുള്ള പാട്ടുകളുമാണ്. വടക്കൻപാട്ടെന്ന പദംകൊണ്ട് ഞാൻ വിവരിക്കുന്നത് അത്രമാത്രമല്ല, ദേവകളിപ്പാട്ട്, സർപ്പപ്പാട്ട്, ബ്രാഹ്മണിപ്പാട്ട്, യാത്രക്കളിപ്പാട്ട് മുതലായി സാഹിത്യ ചരിത്രത്തിൽസ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുള്ള മിക്ക പാട്ടുകളെയും ഉൾപ്പെടുത്തിയാണ്. മുതൽക്കുറുത്താൽ ഒക്കുന്ന തിരുവിതാംകൂറിലെ പാട്ടുകളെ തെക്കൻപാട്ടെന്നും കേരളത്തിന്റെ ഇതരഭാഗത്തുള്ളവയെ വടക്കൻപാട്ടെന്നും ഇവിടെ വ്യവഹരിക്കുന്നു. ഇത്തരം പാട്ടുകളാണ് നമ്മുടെ പൂർവ്വചരിത്രത്തിനുള്ള ആധാരങ്ങളിൽ ഒന്ന്. ഭാഷാസംബന്ധമായും സാഹിത്യസംബന്ധമായും ചരിത്രസംബന്ധമായും ഇവ മറ്റുകാവ്യങ്ങളോടൊപ്പമാ ചില വിഷയ

ങ്ങളിൽ അതിലും ഉപരിയായോ മരിക്കപ്പെട്ടേണ്ടവയാണ്.

ഉത്തരകേരളത്തിലെ ഉത്തരം പാട്ടുകൾ ഇതിനുമുൻപുതന്നെ സാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ ഗണ്യമായ ഒരു സ്ഥാനം അർജ്ജിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഭാഷാഭിമാനികൾ ഈ അമൂല്യ സമ്പത്തുകളെ തേടിപ്പിടിച്ചു ഭാഷാഭിമാനം ഗാഢമായി സൂക്ഷിക്കുന്നു. മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലയുടെ ചുമതലയിൽ ഗ്രിഫോൾഡ് അച്ചുതമേനവൻ അവർകൾ പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവന്നു. ഇതിൽ വേണ്ടി അനവരതം പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മറ്റു പല ഭാഷാഭിമാനികളുടെയും നിരന്തരശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി പല പാട്ടുകളും പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഇങ്ങനെ വടക്കൻപാട്ടുകൾക്ക് സമ്മതിയും സ്വീകാരവും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നെങ്കിലും തെക്കൻപാട്ടുകൾ ഏറിയകൂറും അസൂയപശ്യമായിത്തന്നെ ശേഷിക്കുന്നതേ ഉള്ളൂ. വടക്കൻപാട്ടുകളെക്കുറിച്ചും ഭാഷാപരമായും ചരിത്രപരമായും ഇത്തരം പാട്ടുകൾ നമുക്കു വെളിച്ചം തരുമെന്നുള്ളത് ഒരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്. ഏതൊരു പ്രത്യേകമായ പ്രതിപത്തികൊണ്ട് ഞാനിവിധം പറയുകയില്ലെന്ന് പിന്നാലെ തെളിയിക്കാം. പക്ഷേ തെക്കൻപാട്ടുകളുടെ ഈ പ്രാധാന്യം കൊണ്ടുപോട്ടാണിരിക്കാൻ ചില കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. വടക്കൻപാട്ടുകൾ മലയാളത്തിന്റെയും മലയാളിയുടെയും തനിമപ്രകാശമാണ്. ഉത്തരകേരളത്തിൽ സംഭാഷണമായ ഇത്തരം പാട്ടുകൾ അവിടത്തെ ജീവിതരീതിയുടേയും ഭാഷാഭിമാനിയുടേയും ആചാരസമ്പ്രദായങ്ങളുടേയും വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളുടേയും മാനുഷപരമായ ബോധങ്ങളുടേയും തോതുകളാണ്. ഈ നിലയ്ക്ക് കേരളത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളിലുള്ള ആളുകൾക്ക് ഈ

സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും അവയെ അനുകരിക്കുന്നതിനും ഈ പാട്ടുകൾ ഉപകരിക്കുന്നതാണ്.

തെക്കൻപാട്ടുകൾ ഭരണത്തിൽ വടക്കൻ പാട്ടുകളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്. ശുദ്ധ കേരളഭാഷയല്ല ഇതിൽ മുതിർന്നിരിക്കുന്നത്. തമിഴ്നാടിനോടു അധികം ബന്ധമുള്ള ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽനിന്നും വ്യവഹാരഭാഷ ഇന്നും തമിഴ് പ്രചാരമായും തമിഴ് രൂപം നേടിക്കൊണ്ടുള്ള ഭരണപ്രയോഗബഹുലമായും ഇരിക്കുന്നു. തന്നിടത്തും ഈ പാട്ടുകൾക്ക് വടക്കോട്ട് പ്രചാരം സിദ്ധിക്കുന്നതിന് ഒരു വലിയ തടസ്സമുണ്ടായി. വടക്കൻ പാട്ടുകൾ മലയാളികൾക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് യാതൊരു പ്രയത്നവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. എന്നാൽ തെക്കൻ പാട്ടുകളുടെ അവയുമായി—ആ ഭാഷയിൽ അല്പമായ പരിചയമെങ്കിലും ഇല്ലാത്തവർക്ക് പൂർണ്ണമായി ആസ്വദിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഇതാണ് ഈ പാട്ടുകൾക്ക് പ്രചാരം ലഭിക്കാത്തതിനുള്ള ഒരു പ്രധാന കാരണം. ഈ പാട്ടുകൾ പ്രത്യേക ഉപകരണങ്ങളുടെ സാഹചര്യം കോണ്ടു പ്രത്യേക അവസരങ്ങളിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നതിന് ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽനിന്നും തിരഞ്ഞെടുത്തുവന്ന നാടാർവദ്യായത്തിൽ പെട്ടവരിൽനിന്നും അഭ്യസിച്ചവരാണ്. ഇതിൽനിന്നും ഇതരവദ്യായക്കാർ അഭ്യസിച്ചിരുന്നില്ലെന്ന് അർത്ഥമാകുന്നില്ല. ഈ പാട്ടുകൾ ഇന്നും കൂടുതലായി പ്രചാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നത് ഈ ജാതിക്കാരുടെ ഇടയിൽ മാത്രമാണ്. ഇത്തരം ഉപകരണവിധാനങ്ങളും അതിലുള്ള പ്രയോഗ പരിചയവും വടക്കോട്ട് ഇല്ലാത്തതും ഇരിക്കുന്നു. ഇതും പ്രചാരത്തിനുള്ള മറ്റൊരു വിഘാതമാണ്. തെക്കൻപാട്ടുകളുടെ വിഷയവും അതിന്റെ

പ്രതിപാദനവും കേരളത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളിൽ അറിയപ്പെടാത്തവയല്ല. അവ ജനകീയസംസ്കാരകോണ്ടു ഇതരഭാഗങ്ങളിലേയ്ക്കു പ്രചരിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള സ്ഥിതി മുൻകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുമല്ല. ഇങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ പലപ്രകാരത്തിൽ ഇതിന്റെ പ്രചാരത്തിന് തടസ്സം നേരിട്ടിരുന്നുവെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ലിഖിതലക്ഷണത്തിൽ വിധിച്ചിരിക്കുന്ന വണ്ണം യതുക, മോന എന്നിവയും രാമചരിതം കണ്ണശ്ശകൃതികൾ തുടങ്ങിയവയിലെ പ്ലോയെ അന്താദിപ്രാസവും തെക്കൻ പാട്ടുകളിൽ പ്രായേണ കാണാവുന്നതാണ്. ഈ പാട്ടുകളെ സാഹിത്യകൃതികൾ വൈദ്യഗുണങ്ങൾ—അതിർത്തന്നെ മർദ്ദാസ്ത്രം, ജ്യോത്സ്യഗുണമങ്ങൾ, രേഖാശാസ്ത്രഗുണമങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ പ്രധാനമായി നാലായി വിഭജിക്കാവുന്നതാണ്.

സാഹിത്യഗുണമങ്ങളെ കേരവിപ്പാട്ട് എന്നും ബാധപ്പാട്ട് എന്നും രണ്ടായി വേർതിരിക്കാം. വിവരണാവസരങ്ങളിലും മറ്റും പാട്ടുന്നവ ആദ്യത്തെ ഇനത്തിലും ക്ഷേത്രങ്ങളിലും മറ്റും പാട്ടുന്നവ രണ്ടാമത്തെ ഇനത്തിലും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ രണ്ടിനം പാട്ടുകൾക്കും ഗീതപദകണങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെ. വിലും കടവും ആയതിനാൽ ഈ സാഹിത്യകൃതികളെ വിലടിപ്പാൻ പാടുന്നു പറഞ്ഞാലും വലിയ തെറ്റുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മലയാളികൾക്കുള്ള സ്വന്തമായ സംഗീതത്തിന്റെ ശുദ്ധരൂപം ഈ പഴയ പാട്ടുകളിലാണ് കാണുന്നത്. കർണ്ണാടകത്തിലും ഹിന്ദിയിലും മറ്റുമുള്ള നവീനവർണ്ണാട്ടുകളിൽ ഭ്രമിക്കുന്ന പുതുപ്പരിഷ്കാരികൾക്ക് ഇത്തരം പഴയ പാട്ടുകൾ ആസ്വാദ്യം അല്ലാതെ വന്നേക്കാം. എന്നാൽ ഇന്നിശ, പാടി, ക

നക്കറിഞ്ഞി മുതലായ കേരളീയ രംഗങ്ങളും
 അടന്ത, മമ്മാ, കാലിക, ലക്ഷ്മി, കണ്ട
 നാഞ്ചി തുടങ്ങിയ കേരളീയ താളങ്ങളും ഈ
 പാട്ടുകളിലാണ് കാണുന്നതെന്ന സുഗതി
 അവർ സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്.

അത്യന്തമായ സാഹിത്യകൃതികൾ എ
 ന്ന നിലയ്ക്കും ഈ തെക്കൻ പട്ടുകൾക്ക്
 മതിയായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ട്. മാത്രം പാട്ടു
 കളും പൂർണ്ണമായ ഒരു കഥയെ ആസ്പദ
 മാക്കി ചെലുത്തുകയും വൃത്തം അല
 ങ്കാരം ധ്വനി മുതലായ സുഗതികളിൽ സാ
 ഹിത്യത്തിൽ ചിത്രകാവ്യത്തുണ്ടായ വളർച്ച
 അത്ഭുതകരവും അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടതുമായ
 സമ്മതിക്കും. അത്തരം കൃതികളുമായി താര
 തമ്യംചെയ്യുകയാണ് ഇവയ്ക്ക് സാഹിത്യഗുണ
 മില്ലെന്ന് ചിലർ പറയുമായിരിക്കാം. വി
 കാരാദ്രീപന്മാരാണ് സാഹിത്യത്തിന്റെ
 സഭാവമെങ്കിൽ, സൗന്ദര്യമായ വാക്യമാ
 ണ് കാവ്യമെങ്കിൽ ഈ തെക്കൻ പട്ടുകളും
 ഉത്തമകവികൾ തന്നെയാണ്. കൃതിയോ
 യ അലങ്കാരങ്ങൾ കൂടാതെ വൃത്തങ്ങളുടെ അ
 സ്പാതന്ത്ര്യത്തിൽ അധികം അടിമപ്പെ
 ടാതെ ജ്ജ്വലമായി കാവ്യം പറഞ്ഞുപോരുന്ന
 മേന്മയോ പാട്ടുകളുടെ ലാളിത്യവും രംഗിയും
 ഏതു ഹൃദയത്തേയും ചമൽക്കരിക്കുന്ന
 താണ്. ഉദ്ദേശം അന്തരം കൊല്ലാത്ത പഴ
 കളെങ്ങനെയെങ്കിലും ചാമുണ്ഡികഥ
 യിൽ ചാമുണ്ഡിദേവിയുടെ വസ്ത്രാഭ്യു
 ക്കാരാദികൾ സുസ്മൃതത്തിലെ മല്ലികാർജ്ജു
 നത്തിൽ ഏതു ഹൃദയംവർജ്ജകമായ രീതി
 യിലാണ് കാണി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നത്.

“തുളുമാൻ മിഴിതരിത്തോൻ പെറ്റ-
 മകൾ ചാമുണ്ഡി അമ്മയും
 ഭവയാമല വന്ദാദേവതകളെ കണ്ടു
 മനമകിഴ

ള്ളിയമുഴുമാതിപോൽ മുഖം വിഭജിക്കൂ
 ഞ്ഞഴിതു്
 മഴി.ജഡമുടിത്തുമാല അണിന്താരം
 തിരകുഴത്തിൽ
 മെല്ലേവ മിഴിക്കുഞ്ചുമിട്ട് മേവിയേ
 തിരുപുകൾ
 മെഴുപ്പതുകവെ ചിത്താപ്പൊട്ടണി
 ന്താരം പണിക്കുണ്ടക
 വന്ന മകവെ മഞ്ചട്ടിപ്പട്ടം തിരുവരക്ക
 ചെത്തിയേ
 മടിയാടയും ഞ്ഞൊറിഞ്ഞുടേട്ടി ഉദത്തേ
 മുതിവിരിഞ്ഞേ
 മലാപാൽ മുഖയിരുകകച്ചുമണിന്താള
 വളിതത്താൽ
 അണിയായ് കയ്യിൽനിറയേ പൊന്നിൻ
 വെരമുടന്നഴകം
 അണിമാതിരം വിരൽക്കേമിന്നം പണി
 യാകവെ അണിന്താരം
 കടുതാകിയ പാടകം തണ ചിലമ്പു
 തിരുവടക്കേ
 കനകപ്പണിയറ പീലിയും കാലിൽ
 മോതിരമണിന്താരം
 ഉദവാളെടുത്തവെഴുത്ത തിടമേടു ചാമു
 ണ്ടി അമ്മയും
 ഉററദ്രേശകൾ കാണാലേണമെന്നൊക്ക
 വേ അവർ നടന്തരം”

ഈ ഭാഗത്തിലെ ശബ്ദാത്മരംഗിയും വൃത്ത
 വിശേഷവും അലങ്കാരചമൽക്കാരങ്ങളും ഏ
 തു സാഹിത്യകാരനെന്നാണ് കേൾമയിർ
 കൊള്ളിക്കാത്തത്?

തുളുമാൻ പാട്ടുകളുടെ ഉപജ്ഞാതാവ് ക
 യേൻ.നമ്പ്യാനെന്നാണല്ലോ ചിലർ വിശ്വ
 സിച്ചുപോരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന
 നം കൊല്ലം 880-തിനോടടുത്തായിരുന്നു
 താനും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനത്തിന്

മുൻപുതന്നെ തുളു വൃത്തത്തിൽ കവിതകൾ രചിക്കുന്നതിന് സാമർത്ഥ്യമുള്ള കവികൾ ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിൽ ജീവിച്ചിരുന്നു. ചണ്ടൻ മുണ്ടൻമാരുമായി ചാമുണ്ഡീദേവി ചെല്ല യുദ്ധത്തെ തുളുവിലെ തരംഗണിവൃത്തത്തിൽ കവി എത്ര ഹൃദയാവർജ്ജകമായ രീതിയിലാണ് വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് നോക്കുക.

“വണ്ടണികഴലാളേ പാടുന്ന
വടിവൊട്ട മൂലമെടുത്തുടനേരിയ
കൊണ്ടലിഞ്ഞമവു പടിച്ചുലം
കവലയമെരിയവെ വരേകുണ്ഠ
മണ്ടിയെ തറയിൽ വീണ പരുക
വടിവൊട്ട മൂലം തപ്പിയെപോക
കണ്ടനമൊഴിയും വില്ലതു പുട്ടി
കണകൾ തൊട്ടത്താൾ മാരികൾപോലെ

മാരിയിലസുരപ്പുകൾ തമക്ക്
മണ്ടകൾ തനിലെ അമ്പുകൾപടവെ

കാതിരു കഴലാൾതൻ പടപൊന്ന
കട്ടുകവെ അസുരപ്പടയെ വളെത്തു്
വീഴുമൊടസുരപ്പടയതുവരെ
വിനമുലമതിലെ വിലകിറുന്നരം
പോർ കഴലാളുടചാളതിനാലെ
പൊരുതവർ തലയറവെട്ടിട്ട വാളേ,”
ഇങ്ങിനെ പോകുന്നു കവിതാരീതി.

പടക്കൻ പാട്ടുകളുടെ ആദ്യകവിതകൾ നാം പരിശോധിച്ചാൽ ഈ തെക്കൻ പാട്ടുകൾക്കുള്ളതാ കവിതാഗുണങ്ങളെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പടക്കൻ പാട്ടുകളിൽ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധിച്ചുണ്ടായിട്ടുള്ളതു് തച്ചൊള്ളിത്തന്നൻ്റെ പാട്ടുകൾക്കാണ്. അതിൽ അല്ലിമലർക്കാവിൽ കൂത്തു കാൺമാൻ ഭീരുവായ സ്വന്തോവിനോടുകൂടിയപ്പോൾ ഉണ്ണിയൻ ചുവയ ജോനകർകൂടി വളഞ്ഞു പിടിക്കാൻഭാവിച്ചപ്പോൾ

“ആലിലപോലെ വിറ തുടങ്ങി
അങ്കക്കുലികൊണ്ടു നിന്നവളും

ഗ്രന്ഥശാലക്കാരുടെ പ്രത്യേക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ

ഈ ഗ്രന്ഥശാലയിൽനിന്നും കാഞ്ഞിരംകുളം മി. കൊച്ചുതൃപ്പൂണൻ നാടൻ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ള താഴെ പറയുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മൊത്തം മൂന്നു രൂപാ വിലയ്ക്ക് 100 ഗ്രന്ഥശാലക്കാർക്ക് നൽകാൻ നടത്തിയിരിക്കുന്നു. മുൻകൂർ പണം അയക്കുന്നവർക്ക് സ്വന്തം ചെലവിൽ പുസ്തകം എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതായിരിക്കും.

	രൂ.	ണ.
ഇരുവിടപ്പിള്ളപ്പാൽ	1	8
മതിലകത്തു കഥ	1	0
പ്രാചീനനാടൻ മർദ്ദനം	0	6
അഭിനയമാല	0	6
ധർമ്മസന്ദേശം (ഹിന്ദു വിശേഷാൽപ്രതി)	1	0

ദേശാഭിവാർദ്ധിനി പബ്ലിഷിംഗ് ഹൗസ് ഗ്രന്ഥശാല,
കാഞ്ഞിരംകുളം, A. O. നെല്ലിക്കാക്കുഴി P. O. പൂവർ.

അടിയിന്നു മുടിയോളം വിറച്ചുപോയി
 പകിരി തിരിഞ്ഞൊന്നു നിന്നുപെണ്ണും
 കരിപ്പൊയിൽ ഒന്നു പാഞ്ഞു പെണ്ണും
 നന്നവണ്ണ വീശിട്ടുനിന്നുപട്ടം
 അത്തരം മന്ത്രം വീണവിടെ
 ഞ്ഞൊക്കൊന്നുമറിഞ്ഞുപട്ടം
 പരിനെട്ടാളെ കരഞ്ഞിൽ വടക്കുണ്ടു്
 തൊട്ടുവാൻ കളരിടെ എക്കര വന്നു്

എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇതിൽനിന്നും ഈ രണ്ടുതരം പാട്ടുകളി-
 ലേയും കവിതാഗുണം എന്താണു ഗ്രഹിക്കുവ-
 ന്നതാണു്.

ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിലെ ഇത്തരം
 സാഹിത്യഭണ്ഡാഗാരങ്ങളെ തേടിപ്പിടിച്ചു്
 ഉത്തമ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടു
 വന്നു് സാഹിത്യപരിത്രത്തിൽ ഒന്നു പ്രതി-
 ഷ്ഠിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്താകൂടി ഈ ലേ-
 ഖകൻ കറച്ചുപോയി പരിശുദ്ധിച്ചവരക-
 യാണു്. തൽഫലമായി ചുമടുബധികമ,
 മതിലകത്തു്കഥ, ഇവിടെപ്പിടിച്ചുപോയു്

എന്നീ മൂന്നുഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന
 തിന്നും നൂറിൽപരം കൈയെഴുത്തു് പ്രതി-
 കൾ സംഭരിക്കുന്നതിന്നു സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്.
 ഇക്കൂട്ടത്തിൽ മനുഷ്യരുടെ നിത്യോപയോഗ-
 ത്തിനുള്ള പയ്യും അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കു-
 ണുവേണ്ടുന്ന അനവധി വൈദ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ,
 മർമ്മശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ, ഭോജശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥ-
 ങ്ങൾ മുതലായവയും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇത്തരം
 പ്രാചീന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പലതും നഷ്ടപ്രായ-
 മായെങ്കിലും ഇനി അവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയെ-
 ങ്കിലും ശേഖരിച്ചു് സൂക്ഷിച്ചാൽ ഭാവി തല-
 മുറകൾക്കൊരനുഗ്രഹമായിരിക്കുമെന്നു് വി-
 ശേഷിച്ചു പറയണമെന്നല്ലല്ലോ. ആയതി-
 ന്നാൽ നമ്മുടെ സർവ്വകലാശാലയിലെ മാ-
 നുസ്ക്രിപ്റ്റ് ടു ലൈബ്രറിയിൽനിന്നും
 പ്രത്യേകം ശുദ്ധപരിഷ്കരിക്കണ കാലം എ-
 ത്രയും പെകിയിരിക്കുന്നു. ഉടൻതന്നെ തെ-
 ക്കൻപാട്ടുകളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ന-
 മ്മുടെ സർവ്വകലാശാല ഒരു ഗണ്യമായസ്ഥാ-
 നം നൽകുമെന്നു് നമുക്കു് പ്രതീക്ഷിക്കാം.

കേരളത്തിൽ കണ്ടുള്ളവൻ വായിക്കുന്ന
 ഒരു മാസികയുണ്ടു്;

ലോകവാണി

മലയാളത്തിലെ ഏക ഡൈജസ്റ്റ് പ്രസിദ്ധീകരണമായ ലോകവാണി ഇല്ലാത്ത
 ഗ്രന്ഥശാല അപൂർണ്ണമാണു്.

പത്രാധിപർ, കെ. എം. ജോർജ്ജ്.

സ്ഥിരംലേഖകന്മാർ: ഡാക്റ്റർ പി. സി. അലക്സാണ്ടർ, എ. പി. രാമൻനായർ,
 ഗുപ്തൻനായർ, കെ. സുബ്ബൻ, എൻ. വി. കൃഷ്ണപാത്ത്, അക്കിത്തം, എസ്. കെ. നായർ,
 വരിസുബ്രഹ്മ: ഒരു വർഷത്തേക്കു 5 ക. ഒററുപതി 8 ണ.

8 ണ സ്താമ്പു അയയ്ക്കുന്നവർക്കു മാത്രകാലക്കം അയയ്ക്കുന്നതാണു്.

The Manager, Lokavani office,
 TAMBARAM, Madras.

ചില

മൗലികതത്ത്വങ്ങൾ

എ. ശങ്കരപ്പിള്ള

എം. ഏ., എൽ. റി.

ദീർഘകാലമായി ലൈബ്രറിക്കാർമാർ സിൻഡിക്കേറ്റിന്റെ അധീനതയിലായി, സമ്മേളനം കൂടിയതായ ഡാക്ടർ രാമനാഥൻ അവർ തിരിച്ച ലൈബ്രറി ബിൽഡിന്റെ മൗലികതത്ത്വങ്ങളോട് ഞാൻ പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. സർവ്വതരികമായും സൗജന്യമായും ഗ്രന്ഥശാഖാസേവനം ഭാരതത്തിലെല്ലായിടത്തും ലഭ്യമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിന് നിയമം

പ്രാമീന കൃതികളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു സൗജന്യ വിവരണം മാത്രമേ ഇവിടെ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളൂ. തെക്കൻപാട്ടുകളിൽ ഓരോന്നിനേ ആസ്പദമാക്കി ഓരോ പ്രബന്ധം രചന ചെയ്യാവുന്നതാണ്. അതിനുള്ള സൗകര്യം ലഭിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഭൂമിയിൽ കിടക്കുന്ന പല പാട്ടുകളും നമുക്ക് പുനരുദ്ധരിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്ന അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഈ ലേഖനം ഉപസംഹരിച്ചുകൊടുക്കുന്നു.

മൂലം വേണ്ട വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്യണമെന്നു ഞല്ലോ നമ്മുടെ ഉദ്ദേശം. സർവ്വതരികം എന്ന പദംകൊണ്ട് ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുന്നത്, ഒരു പൗരന്റെ താമസസ്ഥലം എവിടെയായിരുന്നാലും അദ്ദേഹത്തിന് ഗ്രന്ഥശാഖാസേവനം ലഭിക്കുന്നതിന് യാതൊരു തടസ്സവും ഉണ്ടാകരുതെന്നുള്ളതാണ്. പണക്കാർ മാത്രമല്ല, മാസവരികൊടുക്കാൻ കഴിയാത്തവർക്കുപോലും ഗ്രന്ഥശാഖാസേവനം ലഭിക്കുവാൻ വ്യവസ്ഥ വേണമെന്നുള്ളതിന് അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിന് അവകാശമില്ല. ഇപ്രകാരം ഗ്രന്ഥശാഖാസേവനം നൽകുന്നതിനുള്ള ചുമതല വഹിക്കുന്നത് പ്രാദേശികാധികാരികളാണെന്ന് പരമ്പരാഗത രാജ്യങ്ങളിലെ ഗ്രന്ഥശാഖാധരിയും വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇതു വിപുലവും സർവ്വവ്യാപകവുമായ ഒരു പദ്ധതി ആസൂത്രണ ചെയ്ത് പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നതിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനായി ഒരു മാതൃകയെല്ലാ ബ്രിട്ടീഷിൽ തയ്യാറാക്കിയ ഡാക്ടർ രാമനാഥനോട് ഭാരതത്തിലെ ഗ്രന്ഥശാഖാധരന്മാർക്ക് വളരെ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ചെലവ്

സർവ്വതരികമായി ഗ്രന്ഥശാഖാസേവനം നൽകുന്നതിന് നാടുമുഴുവൻ ഗ്രന്ഥശാലകളാൽ ശൃംഖലിതമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ലൈബ്രറിസേവനം സൗജന്യമാക്കുമ്പോൾ മാസവരി മുതലായ ഇനങ്ങളിൽനിന്നും അപ്പാരൽ ലഭിക്കുന്ന വരവ് ഇല്ലാതാകും. അപ്പാരൽ ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കായി പൊതു മുതലിൽനിന്നും ചെലവാക്കേണ്ടിവരുന്നതുകൂടി തുടലാം വർദ്ധിക്കുമെന്നുള്ളത് തീർച്ചയാണ്. എന്നാൽ ചെലവ് കുറയ്ക്കുകയും, ഗ്രന്ഥശാഖാസേവനം സർവ്വതരികവും സൗജന്യവും ആക്കണമെന്ന സകലരും സമ്മതിക്കും. പ്രായപൂർത്തി വോട്ട്

വകാശവും ഉത്തരവാദരണവും നൽകപ്പെട്ടതോടുകൂടി, നമ്മുടെ യജമാനന്മാരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന സമ്മതിദായകന്മാർക്ക് സ്വയം വിദ്യാഭ്യാസസാധ്യത ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്താൽമാത്രമേ, സ്വതന്ത്രഭാരതത്തിന്റെ ഭാവി സുരക്ഷിതമാവുകയുള്ളൂ. അതിനാൽ വായനവിദ്യാഭ്യാസം, ഗ്രന്ഥശാഖാസേവനം മുതലായ സ്പഷ്ടിപാഠങ്ങളായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിവരുന്ന ചെലവ് ഏതുതന്നെ വർദ്ധിച്ചാലും അതിനുവേണ്ട ധനഗമമാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചേ മതിയാവൂ.

ധനഗമമാർഗ്ഗങ്ങൾ

ഗ്രന്ഥശാഖാസേവനം നൽകുന്നതിനുവേണ്ട പണം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനായി ഡാക്ടറർ രംഗനാഥൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ പ്രധാനമായി പറയാം. അവ: —

(1) പ്രാദേശികാധികാരികൾ ചുമത്തുന്ന ലൈബ്രറി നികുതി.

(2) പ്രവിശ്യകളിലെ പൊതുവരവിൽ നിന്നും ഗ്രന്ഥശാഖകൾക്കായി നീക്കിവെക്കുന്ന തുക.

ഇവകൊണ്ടു മാത്രം സാർവ്വത്രികമായും സൗജന്യമായും ഗ്രന്ഥശാഖാസേവനം നൽകുവാൻ പ്രവിശ്യകൾക്കു സാധിക്കുമോ എന്ന് വളരെ സംശയമുണ്ട്. വരവു വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന, ആദായ നികുതി, ചുങ്കം മുതലായ ധനഗമ മാർഗ്ഗങ്ങൾ യൂണിയൻഗവണ്മെന്റിന്റേതല്ല അടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മദ്യനിരോധം ഏർപ്പെടുത്തിയതോടുകൂടി പ്രവിശ്യകളുടെ വരവ് വളരെ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ദൈനംദിനം വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ചെലവുകൾ മൂലം പ്രവിശ്യകൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം പോതുജനാരോഗ്യം മുതലായ സ്പഷ്ടിപാഠങ്ങളായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് വേണ്ട പണംപോ

ലും ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഗ്രന്ഥശാഖാസേവനം ഉൾപ്പെടെയുള്ള സ്പഷ്ടിപാഠമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു വേറെ ധനഗമമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കു കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്.

കേന്ദ്രവിദ്യാഭ്യാസോപദേശകസമിതിയുടെ ശുപാർശകൾ

ഗ്രന്ഥശാഖാ പ്രവർത്തകരെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഈ പ്രശ്നം തന്നെയാണ് വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തകരേയും വിഷമിപ്പിക്കുന്നത്. സാർവ്വത്രികമായും സൗജന്യമായും പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പിലാക്കുവാനുള്ള ഒരു പദ്ധതി ഇപ്പോൾ യൂണിയൻ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആലോചനക്ക് വിഷയീഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനുവേണ്ട ധനഗമമാർഗ്ഗങ്ങളപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ച് നിർദ്ദേശങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുവാൻ സെൻട്രൽ അഡ്വൈസറിബോർഡ് ഓഫ് എഡ്യൂക്കേഷൻ ഒരു കമ്മറ്റിയെ നിയമിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ കമ്മറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ട് ഈയിടെ അലാഹാബാടിൽവെച്ചുകൂടിയ കേന്ദ്രവിദ്യാഭ്യാസോപദേശകസമിതി പഠയാലോചിക്കുകയും, താഴെ പറയുന്ന പ്രധാന തീരുമാനങ്ങളിൽ അവർ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്തു എന്ന് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

(1) യൂണിയൻ ഗവണ്മെന്റ് പ്രവിശ്യകളിലെ വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനത്തിന് വേണ്ട ധനസഹായം നൽകണം.

(2) ആകെ ചെലവിന്റെ മൂപ്പതു ശതമാനം യൂണിയൻഗവണ്മെന്റ് വഹിക്കണം.

(3) യൂണിയൻഗവണ്മെന്റിന്റെ ആകെ വരവിൽ 10 ശതമാനവും, പ്രവിശ്യാ ഗവണ്മെന്റുകളുടെ ആകെ വരവിൽ 20

ശതമാനവും വിദ്യാഭ്യാസ ചെലവിലേക്കായി മാറി വരുന്നു.

(4) വായജന വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി വരുന്ന ചെലവിൽ പങ്കുതീയം യൂണിയൻ ഗവൺമെന്റ് വഹിക്കണം.

യൂണിയൻഗവൺമെന്റിന്റെ ധനസഹായം കൂടാതെ വിപുലമായ ഭീതിയിൽ വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തനം നടത്തുവാൻ പ്രവിശ്യകൾക്കു സാധിക്കുകയില്ലെന്ന് തീർച്ചയാണ്. വായജനവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് നൽകുന്ന തോതിൽത്തന്നെ ഗ്രന്ഥശാലാസേവനത്തിനും യൂണിയൻ ഗവൺമെന്റ് ധനസഹായം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞ് ജീവിതാരോധനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന അനേകലക്ഷം പൗരന്മാർക്ക്, ഗ്രന്ഥശാലാസേവനം മൂലം സ്വയം വിദ്യാഭ്യാസ സാധ്യതയുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ, അവരുടെ സ്കൂൾവിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ട് യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല. കാലക്രമേണ അവർ നിരക്ഷരത്വത്തിലേക്ക് വഴുതിപ്പോകുന്നതാണ്. അതുപോലെതന്നെ ഗ്രന്ഥശാലകൾ കേന്ദ്രമാക്കി സാമൂഹ്യവിദ്യാഭ്യാസം തുടർന്നുകൊണ്ടു പോകേണ്ടതും അത്യാവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഗ്രന്ഥശാലാപ്രവർത്തനവുംകൂടി, വായജനങ്ങൾക്കായുള്ള സാമൂഹ്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി, പ്രാദേശികമായി കാലികളും പ്രവിശ്യകളും ചെലവാക്കുന്ന തുകയിൽ കുറയാത്ത ഒരു തുക യൂണിയൻ ഗവൺമെന്റ് പ്രവശ്യകൾക്ക് ലൈബ്രറി ഗ്രാൻറായി കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. ഇപ്രകാരം സഹായധനം കിട്ടിയാൽമേത്രാമ, സാമൂഹികമായും സൗജന്യമായും ഗ്രന്ഥശാലാസേവനം നൽകുന്നതിന് പ്രവിശ്യകൾക്കു സാധിക്കും.

തിരുവിതാംകൂറിലെ

പ്രവർത്തനം

ഒരു നൂറ്റാണ്ടുമായ തിരുവിതാംകൂർ ലൈബ്രറി പ്രവർത്തനത്തിൽ വളരെ മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്നു എന്നു പറയാൻ എനിക്ക് സന്തോഷമുണ്ട്. തിരുവനന്തപുരം പബ്ലിക് ലൈബ്രറി, സെൻട്രൽ എഡ്യൂക്കേഷൻ ലൈബ്രറി, മുതലായ കേന്ദ്ര സ്ഥാപനങ്ങൾക്കു പുറമെ എണ്ണൂറോളം ഗ്രന്ഥശാലകൾ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലായി ഉണ്ട്. തിരുവനന്തപുരം പബ്ലിക് ലൈബ്രറി മുതലായവയുടെ ചെലവ് മുഴുവനും സർക്കാർതന്നെ വഹിക്കുന്നു. മറ്റു ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു ഗണ്യമായ ഭീതിയിൽ ധനസഹായം ചെയ്യുവതന്നു. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം 15,000 രൂപ ഗ്രാൻറ് നൽകിവന്ന് ഇക്കൊല്ലം ഒരുലക്ഷം രൂപയായി വർദ്ധിപ്പിച്ചുണ്ട്. വേറെ ഒരുലക്ഷം രൂപ വായജന വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി മാറിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതുകൂടാതെ ഗ്രാമോദ്ധാരണത്തിനായി നൽകിയിട്ടുള്ള 40 ലക്ഷം രൂപയിൽ ഒരു ഭാഗം ഗ്രാമീണഗ്രന്ഥശാലകൾക്കായി ചെലവാക്കുന്നു. താരതമ്യേന നോക്കുമ്പോൾ ഗണ്യമായ ഒരു തുകയാണ് തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാർ ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കുവേണ്ടി ചെലവാക്കുന്നത്.

എന്നാൽ സാർവ്വത്രികമായ സേവനം സാധ്യമാക്കുന്നതിന് ഇനിയും കൂടുതൽ പണം ചെലവാക്കുവാൻ സർക്കാർ തുനിയുമോ എന്ന് സംശയമാണ്. ഏകദേശം 70 ലക്ഷം ജനങ്ങളും 7000 ചതുരശ്ര മൈൽ വിസ്താരമുള്ള തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ആകെ വരവ് 8½ കോടി രൂപയാണ്. ആദാനികരി മുതൽ മുതലായ ജനങ്ങൾ യൂണിയൻ ഗവൺമെന്റിലേക്ക് വിട്ടുകൊടു

ചെറു നിരൂപണങ്ങൾ

★ പ്രസിഡണ്ട് കമ്മി

★ ഞാൻ കണ്ട
സാഹിത്യകാരന്മാർ

★ മടൻറ സ്വപ്നം

★ ഗ്രാമീണഗായകൻ

★ രൂപമേഖല

എസ്. ജി.

1. പ്രസിഡണ്ട് കമ്മി-ഗന്ധക
ത്താ, പി.കെ. രാജരാജവർമ്മ പ്രസാധകൻ,
ജി. ഏൻ. എം. വിജ്ഞ. ചങ്ങനാശേരി.

‘ചഞ്ചാമനവനേയും കമ്മിയമ്മയെയും
ഉപജീവിച്ചതന്നെ പല നല്ല ഫലിതകൃതി

ത്താൽ ടീ കോടി രൂപയോളം വലിയിൽ ക
റയും. ഇപ്പോൾതന്നെ 2 കോടി രൂപ വി
ദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ചെലവഴിക്കുന്നു. കേരള
സാധനങ്ങൾ വാങ്ങി വിതരണം ചെയ്യുന്ന
ഇനത്തിൽത്തന്നെ ഒന്നുകോടി രൂപ
യോളം സക്കാരിന് നഷ്ടമുണ്ടു്. മലിനിരോ
ധനം സംസ്ഥാനമൊട്ടുക്കു് ഏർപ്പെടുത്തു
മ്പോൾ ഒരുക്കോടി രൂപ കൂടി നഷ്ടമോകും.
ഇങ്ങനെവരുമ്പോൾ, സൃഷ്ടിപരമായ പ്രവ
ർത്തനങ്ങൾക്കു് കൂടുതൽ പണം ചെലവാ
ക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നു് വിചാരിക്കേ
ണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് യൂണിയൻ
ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഉദാമമായ സഹായം ല

കളും നമുക്കു പ്രദാനംചെയ്തിട്ടുള്ള ശ്രീ. പി.
കെ. രാജരാജവർമ്മ ഇപ്പോൾ കമ്മിയമ്മയെ
പുതിയൊരു നിലയിൽ ഈ കൃതിയിലൂടെ
പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു. അവർ ഇപ്പോൾ അ
ഖിലകേരള ഭാര്യസംഘം പ്രസിഡൻറാണു്.
ആ നിലയിൽ അവർ പുറപ്പെടുവിച്ച
പ്രസ്താവനകളും ചെറു പ്രസംഗങ്ങളും ആ
ണു് ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരി
ക്കുന്നതു്. ഒരതൃക്കുമാം, സ്റ്റാൻഡേർഡ് ഭരണ
ക്കമ്മർ, വനിതാസംരംഭം, വനിതാ
സ്ഥാൻ, ഭാര്യമാരുടെ ബന്ധുക്കൾ ഇങ്ങനെ
അവർക്കു് തികച്ചും അർഹതയുള്ള കാർഷ്യ
മെപ്പറ്റി തന്നെയാണു് മിക്ക ഉപന്യാസങ്ങ
ളും. ഇതിൽ പലതും സാങ്കല്പികമായ ഒരു
രോഷത്തോടെ ഏഴുതപ്പെട്ടതാണു്. സാങ്കല്പി
കമെന്നു പറഞ്ഞതു മറ്റൊന്നുംകൊണ്ടല്ല,
അല്ലവല്ലതുമുള്ളതു് വലുതാക്കി കാണിച്ചാ
ണല്ലോ ഫലിതകാരന്മാർ ഫലിതം സൃഷ്ടി
ക്കുന്നതു്. അങ്ങനെ നിസ്സാരമായ ചില
കാർഷ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി-സ്പീകർക്കു് ആക്ഷേ
പകരമാകുമെന്നു സംശയിക്കപ്പെടാവുന്ന
ചില കാർഷ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി-വാശിവിട്ടിച്ചു
വാടിക്കുകയാണു് കമ്മിഞ്ഞ ചെയ്യുന്നതു്.
അതിനിടയിൽ ഒന്നുതരം ചില പരമാ

ലിച്ചില്ലെങ്കിൽ സൃഷ്ടിപരമായ പ്രവർത്ത
നങ്ങൾ തുലോം മനീഭവിച്ചുപോകുമെന്നു നി
സ്സംശയം പറയാം. സെൻട്രൽ അഡ്വൈസറി
ബോർഡു് ആഫ് ഏഡ്യൂക്കേഷൻ നിർദ്ദേശി
ച്ചിട്ടുള്ള രീതിയിൽ ധനസഹായം ലഭ്യ
ബ്രി പ്രവർത്തനത്തിന്നും ലഭ്യമാകുന്നതിന്നു്
വേണ്ട കാര്യപരിപാടികൾ സമ്മേളനം
സ്വീകരിക്കുമെന്നു് വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇപ്ര
കാരമുള്ള ധനസഹായം പ്രവശ്യകതയോടനു
മല്ല ഇൻഡ്യൻ യൂണിയനിൽ ചേർന്ന നാട്ടു
രക്ഷാങ്ങൾക്കും നൽകേണ്ടതാണു്.

ഈ കൃതിയിൽ മധ്യവും പ്രസന്നവുമാ
യൊരു ശൈലി ഉടനീളം കണ്ടാം. പ്രസ്ഥ
മധുരങ്ങളായ ചുണ്ണികകളിൽ (Epig-
rams) എസ്. കെ-യുടെ സാമാന്യവും
തെളിഞ്ഞുകണ്ടാം. ഉദാ...കമാനംശംനെ
പ്പറ്റി “ആലുവായിൽ തൊൻ കേ ചലം ഒരു
കമാനം അദ്ദേഹം ആനന്ദമായി അദ്ദേഹ
താഗ്രമത്തിൽ—”കുറിച്ചുഴെപ്പറ്റി “കോ
ളേജിൽ നടപ്രവേശവും അയോക്യാകാ
ണ്ഡവും പഠിപ്പിക്കുന്ന ആളാണ്. മനുഷ്യ
പ്പറ്റി അധികമില്ല. ദൈവത്തോടും അങ്ങ
നെതന്നെ.”

എസ്. കെ-യുടെ ആദ്യോപന്യാസമാ
യ ‘ദിവ്യസ്ഥപ്നം’ ആശയത്തിൽ വളരെ
നന്നും, ആവിഷ്ക്കരണത്തിൽ അത്ര പ
റ്റിയില്ല. കഴിഞ്ഞുടനീളം സാഹിത്യകര
ന്മാരുടെ പട്ടിക ഇങ്ങനെ സമഗ്രമാക്കണമി
യിരുന്നില്ല. ഏറ്റവും അഭിമതമായ നമ്പ്ര
ഞ്ചുപരെക്കൊണ്ടു് കാഴ്ച നിർവ്വഹിക്കാ
മായിരുന്നു.

ഇതിൽ ചിത്രീകരമായ സാഹിത്യകരന്മാ
രുടെ ഏഴുതുറകൾ സമ്പാദിക്കാൻ സാധി
ച്ചതിൽ ഗ്രന്ഥകാരനെ പ്രത്യേകിച്ചു് അ
ഭിനന്ദിക്കണം. ആ മുരടും വാചകങ്ങൾ
അവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ എത്ര ഭംഗിയോ
യി ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്നു! മുരടുകളിൽ
ഈ കൃതിയെപ്പറ്റി സി. വി-യുടെ കൊ
ടന്തയംശാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ‘മനോര
മം മധ്യം’ എന്നല്ലാതെ ഒന്നും പറയുവാൻ
ഇല്ല.

3. [ഭടന്റെ സ്വപ്നം—ചവട്ടർ
രാമൻനായർ, അരുണോദയം പ്രസ്സ് വട
ക്കാഞ്ചേരി. വില 1. 4.]

ശ്രീമാൻ രാമൻനായരുടെ കഥാസമാഹാ
രങ്ങളിൽവെച്ചു് മുന്നാമത്തെതോ നാലാമത്തെ

തോ ആണ് ഈ ഭടന്റെ സ്വപ്നം. ‘അ
ഴ്വരകളിൽ തുടങ്ങിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ
കഥാനിർമ്മാണത്താ അനുകൂലമായ പുരോ
ഗതയെ പ്രാപിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് നിർമ്മാണ
ന്മാരായ നിരൂപകന്മാരെക്കൊക്കെ സമ്മതിച്ചു
കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആന്റോണിപ്പിക്കൽ എന്ന
ഒറ്റ അംശത്തിലാണ് രാമൻനായർ മറ്റു
പല കഥാകാരന്മാരെക്കൊള്ളാ മേലും നേടു
ന്നതു്. മറ്റൊന്നുതന്നെ അദ്ദേഹം സാധി
ച്ചില്ലെങ്കിലും അതു സാധിക്കും. അദ്ദേഹം
നിങ്ങളെ ആന്റോണിപ്പിക്കും. പക്ഷെ അ
തിന്റെകൂടെ നിങ്ങളാവശ്യപ്പെടുന്ന പല
തും ഉണ്ണ്. ഹൃദയത്തെ സ്വർശിക്കുന്ന സം
ഭവങ്ങളുടെ ഹൃദയസ്ഫുടമായ പരാമർശ
നും, ഭിന്നഭേദ ഉള്ളകാണുന്ന ഒരു ഹൃദയം,
മനോഹരമായ ഓരോന്നിനുമി ഇല്ലാതെ
അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശൈലിയെപ്പറ്റി പറയു
മ്പോൾ ഒരു പ്രസിദ്ധ ഇംഗ്ലീഷ് സാഹി
ത്യകാരൻ W. H. Hudson—നെ
പറ്റി പറഞ്ഞതാണാൽക്കുന്നതു്. ‘He
writes as the grass grows (പല്ല
വളരുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹം ഏഴുതില്ലോ
കണ്) എന്നു വെച്ചാൽ ആ ‘പലം’ വയ്പ്
നാം അറിയാത്തവണ്ണം അത്ര അയത്താലും
അനുകൂലവും ആണെന്നർത്ഥം. വെട്ടുരിനെ
പ്പറ്റി ഇതു തികച്ചും പറയാം. അദ്ദേഹത്തി
ന്റെ ആഖ്യാനം, സ്ഥാനങ്ങളുടെ രൂ
പത്തിലായാലും കത്തുകളുടെ രൂപത്തിലാ
യാലും നേരിട്ടു പറയുന്ന വിധത്തിലായാലും
രേഖാപാലം ആകർഷകമാണ്.

ഇതിലെ കഥകളോരോന്നും ഏഴുതു സാ
ഗ്രഹിക്കാൻ ഇവിടെ അവസരമില്ല. ഏകീ
കൂ വായിച്ചു വളരുന്നോൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും മന
സ്സിൽ തങ്ങിനിന്ന മൂന്നു കഥകളെപ്പറ്റി
മാത്രം പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടേ. ഒന്നും ഭടന്റെ
സ്വപ്നം 2. മറ്റൊന്നും നിറച്ച വെളുപ്പ് 3

ഭേദിയാവതെ വ്യക്തി. വെട്ടുരിന്റെ മുഖി
 കത്തെ കമാനമാഹാരത്തിൽ തിരിച്ചുവന്ന
 പട്ടാളക്കാരുടെ കഷ്ടതയെയും ദാരിദ്ര്യ
 യെയും ഭേദിയായി ചിത്രീകരിക്കുന്ന ഒരു
 കഥയുണ്ട്. ഇവിടെ ആദ്യം പറഞ്ഞ ഭേ
 ളൻ സ്വപ്നം എന്ന കഥ പട്ടാളസേവ
 നത്തിലിരിക്കുന്ന ഭേവന്റെ അനുഭവങ്ങ
 ലെ വർണ്ണിക്കുന്നു. കൂട്ടുകാരെല്ലാം സ്നേഹിത
 നിന്ന് ഓരോ സാധനങ്ങൾ മോഷ്ടിച്ച്
 വിറ്റു പണമുണ്ടാക്കുന്നു. ജോസഫിനുമത്രം
 ഇതുവരെ അതിനു വൈയ്യഭവമില്ല. അ
 തുകൊണ്ട് അയാൾക്കുമത്രം ദാരിദ്ര്യം. ഇ
 തന്നിടത്ത് അയാളും ഒരു മോഷണത്തിനു
 തുനിഞ്ഞു. പിടിയുകൂടി. വാസ്തവത്തിൽ
 ജോസഫ് നല്ലവനാണ്. പക്ഷേ അവ
 ശംപറ്റി. കഷ്ടം, എന്നു നാം പറഞ്ഞു
 പോകുന്നു.

ഹെസ്യേനിറച്ച ബലൂൺ, ഒരു പ്രേമപൂ
 വാചത്തിന്റെ പരിണാമത്തെപ്പറ്റിയാണ്.
 ഒരു നായരിപ്പേ വിവാഹം. പക്ഷേ അവൾ
 ക്കു കരകൾക്കിടയിലാണ് ഭർത്താവിനെ വേ
 ണമെന്നായി. അവൾ മറ്റൊരുവനെ സ്വാ
 ധീനപ്പെടുത്തി. അയാൾ ഉയർന്നിലയിലു
 ള്ള ഭാരമേറ്റുകേണ്ട് അവളുടെ ഭർത്താവ്
 കുകയില്ലെന്ന് അവൾ കണ്ടു. അവൾ മൂന്നു
 മതൊരുവനെ ഭർത്താവാക്കിക്കൊണ്ട് സ്ഥലം
 വിട്ടു. വാസ്തവത്തിൽ തക്കമു ചിത്തയല്ല.
 പക്ഷേ അങ്ങനെയൊക്കെപ്പറ്റി. ഇവിടെ
 യും കഷ്ടം എന്നു നമുക്കു പറയാനുണ്ട്.

മൂന്നാമത്തെ കഥ ഒരു പോലീസ് ഇൻ
 ചാർജിന്റെ കഥാവിചിത്രകളെപ്പറ്റിയൊ
 ണ്. ഒരു പാവപ്പെട്ടിന്റെമേൽ ഇല്ലാ
 ത്ത കുറ്റങ്ങളൊക്കെ വച്ചുകെട്ടി അയാൾ
 അവളെ ക്രാസ് ചെയ്തു മറ്റും രസിക്കുകയാ
 ണ്. ആ വയസ്സൻ ഇൻചാർജിനെ കൈ

യിൽ കിട്ടിയാൽ ഞെ പൊട്ടിക്കണമെന്ന്
 ഈ കഥ വായിക്കുന്ന ഏതൊരുവനും തോ
 നും. എന്നാൽ രാമൻനായർ അയാൾക്കെ
 തിരിയെ കൈയടവും പറഞ്ഞിട്ടില്ലതാനും.
 ആ പെണ്ണിനെ രക്ഷയ്ക്കേണ്ട കഷ്ടം എ
 ന്നോ നമുക്കു പറയാനുണ്ട്. ഇങ്ങനെയൊണ്
 രാമൻനായരുടെ സമ്പ്രദായം. സി. ജെ.
 തോമസ് പറഞ്ഞതുപോലെ 'ജനങ്ങളുടെ
 ഹൃദയിലേയ്ക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ല' എന്നൊന്നും
 നിങ്ങൾ വെട്ടുരിനോടു വിളിച്ചുകൂവേണ്ട.
 അദ്ദേഹം തികച്ചും അവരുടെ മദ്ധ്യത്തിലാ
 ണ്. കഥപറയുക എന്ന കല അദ്ദേഹത്തി
 ന് സ്വാധീനവുമാണ്.

4. [ഗ്രാമീണഗായകൻ-ഭക്. പി. രാമ
 ചന്ദ്രൻപിള്ള, കാഞ്ഞിപ്പുഴ വില 1. രൂ.]
 മുഗ്ദ്ധങ്ങളായ ചില അർച്ചനാഗീതങ്ങൾ,
 ആവേശജനകങ്ങളായ ചില വിപ്ളവഗാ
 നങ്ങൾ, വിദ്യാത്മീയസഹജമായ ചില ക്ഷ
 ണികക്ഷേപങ്ങൾ ഇത്രയും മേന്മയുള്ള ഈ
 ഗ്രാമീണഗായകന്റെ സ്പന്ദങ്ങളായി.
 ഈ കവിതയ്ക്കു രണ്ടു പ്രത്യേകതകൾ പറ
 യാനുണ്ട്. ഒന്ന്: പ്രണയചാപലങ്ങൾ വ
 ളരെ കുറവ്. രണ്ട്: വിഷാദാത്മകതയോടു്
 തീവ്രമായ ഏതർപ്പ്. വിപ്ളവബോധമാ
 ണെ മിശ്ര കവിതകളുടെയും പിന്നിൽ നിൽ
 കുന്നതെന്നു പൊതുവായി പറയാം. വി
 ഷാദാത്മകതയോടു് അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

സൂര്യചാകത്തെയുണർത്താൻ കഴിയാത്ത
 തന്മൂലിതത്തിലിന്നു കണ്ടുണ്ടിരുന്നി?

* * * * *
 ജീവനകത്തിൽ മഷിമുക്കി വിപ്ളവ
 ഗീതകൾക്കു മെച്ചിടാൻ കഴിയുകിൽ
 കർമ്മവൃത്തികൾക്കേറ്റുപാൽ ചോനിനി
 നിർമ്മിക്കുമെങ്കിൽ സമരംഗീരികൾ
 ഹാ ഹാ! അഗതിനായില്ലാതെ മറ്റൊരു
 മാഹാത്മ്യമേറാൻ കഴിയുമെങ്ങല്ലേണം.

നല്ല രാഷ്ട്രീയപ്രബുദ്ധതയുള്ള ഒരു യുവയമാണ് ഈ കവിയുടെതെന്ന് എല്ലാ കവിതകളും സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. ആ കവിതകൾ തികച്ചും ഫലഗുഹിയാകണമെങ്കിൽ അവയ്ക്കു കേരളീ ഭാവദീപ്തി വേണമെന്നുമാത്രം.

അർദ്ധനാഗിത്തങ്ങൾ-ടോഗാർ, മഹാത്മാ, ചങ്ങമ്പുഴ ഇവരുടെ മരണത്തിലുള്ള അനുശോചനങ്ങൾ കൂടിയാണ്. ചങ്ങമ്പുഴയെ പറ്റിയുള്ള ആ ഒക്കുത്തെ കൃതി എല്ലാത്തിനും മേക്കം പർത്തുനം. ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ശയ്യയെ ഏതാണു വിജയകരമായിത്തന്നെ അദ്ദേഹം അതിൽ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“മഴമാറിഞ്ഞിയുടമ്പാൾ — മുററഞ്ഞ
മരതകച്ചില്ലകളാട്ടിത്തട്ടി വ്രാഴയിൽ
മലയജ മാരുതനെന്നി പ്പുഷ്പരവ
മലയാളമാർക്കുമാശോകഗാനം”

ഇത്രയും ജനസംഖ്യകൾ ഉള്ള ഈ കവി
സ്തംഭം നല്ലൊരു ഭാവിയുണ്ടെന്നു ന്യായമായി
പ്രതീക്ഷിക്കാം.

5 [രൂപമേഖല—ആർ. വി. ഉണ്ണി
 അൻ, മുദ്രണം പി. കെ. മെമ്മോറിയൽ
 പ്രസ്സ്. വില 1. രൂ.]

നോവൽ, ചൊക്രിമ, നാടകം, ചൊവ്വ
താ ഈ നാലു സാഹിത്യവിഭാഗങ്ങളുടെ ശി
ലുത്തെ അഴിച്ചുവെച്ച് പരിശോധിക്കുകയാ
ണ് ഗ്രന്ഥകാരൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. നാലു
പുസ്തകത്തിലായി വിസ്തരിച്ച ചർച്ചചെയ്യ
പ്പെടാവുന്നത്ര വിഷയങ്ങളെ ഒരു മുതങ്ങി
യ പരിധിയിൽ (78 പേജിൽ) ഉൾക്കൊ
ള്ളിച്ചാൽ എത്രത്തോളം വിജയം കിട്ടുമോ,
അത്രയും വിജയം കിട്ടിയിട്ടുണ്ട് ഈ ഗ്രന്
ഥകാരൻ. പരിശോധിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ
ഒരു പട്ടിക ഒട്ടുവിലോ, അതാതു അദ്ധ്യായ
ങ്ങളുടെ അവസാനത്തിലോ കൊടുക്കേണ്ട

തായിരുന്നു. തികച്ചും സ്വന്തമെന്നു പറയാ
 വുന്ന ആശയങ്ങൾ സൂര്യർദ്ധമോയിരിക്കെ,
 അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് രേന്ദരസ്സെന്നു മാത്ര
 മല്ല, ഭരത്യാവശ്യം കൂടിയാണ്. ഇതിന്റെ
 തു പതിപ്പുണ്ടാകുമ്പോൾ അതു ചെയ്യുമെന്നു
 വിശ്വസിക്കുന്നു. നോവലിനെപ്പറ്റിയും
 ചെറുകഥയെപ്പറ്റിയും ഉള്ള അദ്ധ്യായങ്ങൾ
 ഉണ്ട് ഉപശീർഷകങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. കല
 ണത്തിൽ കാര്യം ഗ്രഹിക്കാൻ അതു കൂടി
 യേ തീരൂ. നോവലിനെപ്പറ്റിയുള്ള അ
 ധ്യായം കുറച്ചുകൂടി വിസ്തരിക്കുകയും വേ
 ണം. ഏതായാലും ഏ. ബാലകൃഷ്ണപി
 ങ്ങയുടെ 'രൂപമണ്ഡി' ടോക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ
 നല്ലൊരു കൈവീളക്കായികൊള്ളിക്കാം ഈ
 പുസ്തകത്തെ. പുരാതനനസാഹിത്യത്തിനു
 രൂപമില്ലെന്നും രൂപം വേണ്ടെന്നും ഒക്കെ പ
 റയുന്ന നിരൂപകന്മാർ ആ വക കാര്യങ്ങൾ
 ഇത്തരം മലയാളപുസ്തകങ്ങളെക്കുറിച്ചും വാ
 യിച്ചു പഠിക്കുകയിൽ നന്നായിരുന്നു.

[മുദ്രയത്തുടിച്ചുകുറു— കെ. വി.
ബെൻ. പട്ടകടവ്, ഭാരതാ പ്രസ്സ് കൊല്ലം
വില 8 അ.]

ആത്മനിയോഗമായ കറവുത്തിന്റെ വസ്ത്രക്കുലമായിരുന്നു ചങ്ങമ്പുഴക്കാലം. അതിന്റെ പൂർവ്വത്തുനിന്നു തഴച്ചു, പി. മ. ഞ്ഞുന്റെ സമാഹാരപരമായ കറവു പ്രസ്ഥാനം. തന്നത്തന്നെ വന്ന യുവകവികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും അംഗീകൃതമായ ആ കലാകാരന്മാരുടെ പിഴമ്പുതന്നെ കണ്ണു മടച്ചു നടന്നു. അതു സ്വാഭാവികം. എങ്കിലും, അതു തൽക്കാലമൊരു പുരമയാണെന്നിരിക്കിലും, അതിനെ ഗന്മാസഗതികരം എന്നു വിളിക്കാവൂ. ഇന്നത്തെ അന്തരീക്ഷം വഴിമേറുവാൻ ഇവയിൽ കലാമൂല്യം തികഞ്ഞ എന്താനും എണ്ണം ഉണ്ടു്. അധികവും കൊ

ശിന്താപാവുകയേ ഉള്ളു. പക്ഷെ, ഹൃദയത്തുടിപ്പുകളുടെ അവതരികാകാരൻ പറയുന്നു “നിശിതമായ നിരൂപണമുടനീടിയോടെ നോക്കിയാൽ അവയിൽ പല വിശകകളും കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞേയ്ക്കാം. പക്ഷെ, തൽക്കർത്താക്കളുടെ കവിതാവാരസനയേയോ ആത്മതർമയയോ സംശയിക്കുവാൻപോലും സാദ്ധ്യമല്ല.” അതു നിശ്ചയിക്കുവാൻ കാലം കാത്തുനിൽക്കുന്നു. എങ്കിലും ‘ഹൃദയത്തുടിപ്പുകളുമായി നമ്മെ സമീപിക്കുന്ന കെ. പി. ബെന്നിനെ ഓവിടാക്കുകയുണ്ടെന്നിയെ മലരണിയിൽപ്പോൽ പോകുന്നൊരു വസന്തസമ്പന്നനെന്നു നിമിഷത്തിൽ നമുക്കു സിദ്ധിക്കുക.

“പടയൊരുക്കം—സഖാക്കളേ, നിങ്ങളിപ്പടിയിലിരിക്കട്ടെ. ഇതിൽ സത്വരം” എന്നു കഹളം മുഴക്കിക്കൊണ്ടു് ഗേപ്രവേശനം ചെയ്യുന്ന കവിയുടെ ആത്മാർത്ഥതയിലും കർത്തവ്യബോധത്തിലും നമുക്കു് ആശങ്കയുണ്ടാകാതെ മർദ്ദിതരുടെ ഉററസ്പന്ദനമാണു്. പക്ഷെ വിപ്ലവം ഇന്നൊരു ഘാതനാലിപ്പോയിട്ടുണ്ടു്. ‘വിപ്ലവാത്മകത്വം’ പുരോഗമനത്വത്തിന്റെ ഒരു മാന്ദണ്ഡ്യമല്ല. കവിതയിലുടേ ബെൽ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതെന്തൊക്കെയാണു്?—അദ്ദേഹം മർദ്ദിതവർഗ്ഗങ്ങളുടെ സമീപസമരവേദിയെ സ്വയം വരിക്കുകയാണു്. നിരാശയെയും ദുർബലതകളെയും വലിച്ചെറിയുകയാണു്. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിനു് പുരോഗതിയെക്കുറി

ച്ചുള്ള ബോധം പക്ഷേത്തും വികലമാണെന്നു സമ്മതിച്ചേതിതു. പ്രേമലീല വെടിഞ്ഞു് ഓളമിടിയേയ്ക്കു പായുന്ന കാമനേയും കലാകരനേയും കവി കാണുന്നുണ്ടു്. പക്ഷെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വനിത അപ്പോഴും വീരഹിണിയായി, കാമകന്റെ പ്രത്യാഗമം കാത്തുകാത്തിരിക്കുന്നൊരു ദുർബലമാത്രമാണു്. അതുമൂലം, ആർശ്വധീനതയേക്കാൾ പ്രേമസിയെ ഒരു വീരപത്നിയാക്കാൻ ഉള്ള മോഹമാണു് അയാളേ സമരത്തിലേയ്ക്കു് ആകർഷിക്കുന്നതു്.

‘നാളെനിൻമുന്നിൽ വന്നുനില്ക്കുമൊരൊമ്പരയെ അസൂരൻ
അപ്പോഴാണു മുർമ്മുവുണ്ടുനി
വിസ്മയിക്കൊല്ല മുഖനാ!’

അദ്ദേഹം ജീവിതത്തിൽ ഏതു യാഥാർത്ഥ്യമേ കാണുന്നുള്ളു. എന്നു സങ്കേതമായതന്റെ ‘ഭാര്യ’; പുരോഗതിയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള മർദ്ദിതരുടെ ‘സമരം’ പക്ഷെ ക്രാന്തമർശിയായ കവി കാണേണ്ടതായി ഉതിന്നുപറവും വളരെ വളരെയുണ്ടു്. ഇത്തരം സ്പന്ദനങ്ങളെല്ലാം വളരേണ്ട ഒരു വാസനാസമ്പന്നനിൽ തിരുത്തപ്പെടുന്നതേയുള്ളു. ആ ഘാതവും ശാപവും പടയൊരുക്കവും മാത്രം കെണ്ടു നേരംപോക്കാരതെ, കെട്ടുപിണഞ്ഞ നാനാജീവിതാനുഭൂതികളിലേയ്ക്കു് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലു് ഈ യുവകവി തുടികയുടേത്തി അഭിമാനം വിചസിക്കുന്നു.

കെ. എസ്സ്.

മാസികകളും വിശേഷാൽ പ്രതികളും

എസ്. ജി.

1. അബ്ദുറഹ്മാൻ സ്മാരക റഫ്താ നാമം വിവര 2. രൂപ 1949

തലശ്ശേരി അബ്ദുറഹ്മാൻ സ്മാരക റഫ്താ നാമം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതാണ് ഈ സ്മാരക റഫ്താ നാമം. സ്മാരക റഫ്താ നാമം അടുത്തറിഞ്ഞവരും അകന്നു അറിയപ്പെട്ടവരും ആ പല മാസികകളുടെ ലേഖനങ്ങളും ഇതിലുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ചും ചുണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടേണ്ടവയാണ് വക്കം അബ്ദുറഹ്മാന്റെ ലേഖനവും വയറാലാപ്പിള്ളിയുടെ കവിതയും. അവ യഥാക്രമം മുൻപറഞ്ഞ രണ്ടിനും ഉദാഹരണവുമാണ്. പദ്യങ്ങൾ, കഥകൾ, വിവിധവിഷയങ്ങളായ ലേഖനങ്ങൾ ഇങ്ങനെ വേണ്ട വൈവിധ്യത്തോടുകൂടിയാണ് ഈ സ്മാരക റഫ്താ നാമം പുറപ്പെടുന്നത്. വിചാഗൗരവമുള്ള മൂന്നു ലേഖനങ്ങളെ തങ്ങൾ പ്രത്യേകം ചുണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, വിദ്വാൻ ഗോവി

ന്ദൻകുട്ടിനായരുടെ 'റിയലിസവും ഐഡിയലിസവും' ഡാക്ടർ ഭാസ്കരൻനായരുടെ 'ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഒരു വമ്പിച്ച ഉപകരണം' (ഹെയ്ൽടൈലസ് കോപിനെപ്പറ്റി) സുകുമാർ അഴീക്കോടിന്റെ 'യൂണൈസ്കോ'. ഇത്തരം സ്മാരക റഫ്താ നാമങ്ങളിൽ കവിതകൾക്കും കഥകൾക്കും വലിയ പ്രസക്തിയൊന്നും തങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. (സ്മാരക റഫ്താ നാമങ്ങളിൽ കവിതകൾ ആകട്ടെ) അതുപോലെതന്നെ ഇംഗ്ലീഷ് ലേഖനങ്ങൾക്കും പ്രേമ: ഹുസൈൻ കബീറിന്റെയും ഡാക്ടർ ആർ. ഫുൻ, ചൊതുവാളിന്റെയും ലേഖനങ്ങൾ സമ്പാദിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ ഒരു നേട്ടംതന്നെ. പക്ഷെ അവ മലയാളത്തിൽ തർജ്ജമ ചെയ്ത് ചേർത്താൽ എത്ര ചോരായ്മയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

ഈ സ്മാരക റഫ്താ നാമം പ്രകൃതിയിലെ നവോൽപ്പന്നങ്ങളിലും അതിമനോഹരമായിട്ടുണ്ട്. തത്ത്വസാധകന്മാരുടെ കലാബോധം ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സംവിധാനത്തിലാകെതന്നെ കാണാം. ഈ സ്മാരക റഫ്താ നാമത്തിനും, സ്മാരക റഫ്താ നാമത്തിനും സ്കലവിജയവും നേർന്നുകൊള്ളുന്നു.

2. വൈദ്യബന്ധു (പുസ്തകം 1 ലക്കം 8), കൊല്ലം.

ഡാക്ടർ ആർ. പി. ചിറ്റോഴത്തിന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ കൊല്ലത്തുനിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വൈദ്യമാസികയാണിത്. വൈദ്യന്മാരുടെ മാത്രമല്ല, ആയുർവ്വേദപ്രയോജനമായ വൈദ്യരത്നമാരുടെയും ലേഖനങ്ങൾ ഇതിലുണ്ട്. മറ്റു വൈദ്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ചിന്താദീപകങ്ങളായ ലേഖനങ്ങളോടുകൂടി ഏതാനും സമ്പാദിക്കാൻ പ്രവർത്തകന്മാർ ശ്രമിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, അനുവശ്യമായ സമഗ്രപ്രസ്തു

ക്കു ഉപേക്ഷിക്കുന്നതും നന്നു്. ആ സമയംകൂടി സ്വച്ഛിപമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു ചേർന്നു ചെയ്യാമല്ലോ.

3. ട്രാഗേർ (പുസ്തകം 5 ലക്കം 3) കെ.ല്ലം.

മുങ്ങിക്കിടന്ന 'ട്രാഗേർ' മാസിക വിണ്ണു പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. സംസ്കാരതല്പരന്മാർക്കു ഈ മാസിക പ്രിയതരമായ ഒരുപഹാരമാണു്. ഈ ലക്കത്തിൽ 'വരിഷ്ഠക്കാരവും സന്ത്സാരവും' എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ശ്രീ. പി. അനന്തൻപിള്ള രംഗിയായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ശ്രീ എ. ജി. കൃഷ്ണചാതുർക്കുട്ടി, ഗിരീധരൻപിള്ള, മിനാധരൻ, മഹാകവിയുടെ വേദാന്തത്തെ കാണേണ്ടപോലെതന്നെ അദ്ദേഹം കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഗിരീധരൻപിള്ളയുടെ സത്യസന്ദർഭങ്ങളുടെ സമ്മേളനത്തെ ശരിക്കു് കാണാനും കണ്ടതു രംഗിയായി അന്യർക്കു് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കാനും ഇത്രയും കഴിവുള്ളവർ നമ്മുടെ ഇടയിൽ അധികമില്ല. ശ്രീ. കൈനിക്കരയുടെ 'ഷേക്സ്പിയർ' കെ.സി. പിള്ളയുടെ 'സമാധാനസംരംഭം' എം. ആർ. മാധവചാതുർക്കുട്ടിയുടെ 'മലയാളം' എന്നീ ലേഖനങ്ങളെയും ഞങ്ങൾ വായനക്കാർക്കു് സമാഹാരം തുറന്നു കൊടുത്തു.

4. ലോകവാണി (പുസ്തകം 2 ലക്കം 1) മദിരാണി.

ലോകവാണി ഈ ഞ്ഞാലകൊല്ലത്തോടുകൂടി ഒരു 'ഡൈജസ്റ്റ്' മാസികയായി മാറിയിരിക്കുകയാണു്. 'ഡൈജസ്റ്റ്' മാസികയോ? അതെന്തെന്നു് സൂത്രമാണു്—എന്നു് ഗുരുമലയാളക്കാർ ചോദിക്കും. പക്ഷെ ചട്ടിയിലേയും കൂട്ടാനെടുത്തു് ഒരു ചട്ടി നിറക്കിക്കൊടുക്കുക എന്നതും, അതായ

പുരോഗമന-അലങ്കാരമായിപ്പോയി എന്നു ഞ്ഞാലകൊല്ലം ഉദ്ദേശിക്കുകയും വരിച്ചു് ഒരു പുഷ്പ-നാലം നിർമ്മിക്കുക എന്നു പറയാം. അങ്ങനെ വരിഷ്ഠതരങ്ങളിലെല്ലാം പതിവുണ്ടു്. 'റിഡേഴ്സ് ഡൈജസ്റ്റ്' എന്ന അമേരിക്കൻ മാസികയുടേതു് അതിർവച്ചു് ഏറ്റവും മുമ്പൻ. പിന്നെ ബ്രിട്ടീഷ് ഡൈജസ്റ്റ്, ഏഷ്യാറ്റിക് ഡൈജസ്റ്റ് ഇങ്ങനെ പലതും ഉണ്ടു്. ഇവയിലെ തമിഴിലും ഒന്നാമതിട്ടുണ്ടു്. മലയാളം എന്നൊന്നിന്റെ പേരു്.

അപ്പോൾ മലയാളത്തിലും അത്തരം ഡൈജസ്റ്റിനു കാലമായി. ഇതാ 'ലോകവാണി' മുഴക്കെടുത്തു്യിരിക്കുന്നു. നല്ല ആശയത്തിൽ ധാരാളം ലേഖനങ്ങളോടുകൂടിയാണു് ലോകവാണിയുടെ പുറപ്പെട്ടു്. ഭാഷാമാസിക, ഗ്രന്ഥശാലകം, ക്യാമ്പോൻ ഇങ്ങനെ പല മാസികകളിൽനിന്നും നല്ല ലേഖനങ്ങൾ പകർത്തിയും പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയും ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്. പകർപ്പല്ലാത്ത നല്ല ലേഖനങ്ങളും ആവശ്യത്തിനുണ്ടു്. ആകപ്പാടെ ഇരുനൂറ് വായിക്കാനുള്ള ഒരുക്കം ഇതിൽ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അധികം മാസികകൾ വരുത്താൻ പണമില്ലാത്ത ഗ്രന്ഥശാലക്കാർക്കു് ലോകവാണി ഒന്നുഗ്രന്ഥമാണു്.

5. ലോകക്ഷേമം. (പുസ്തകം 1. ലക്കം 7) കായംകുളം.

വിവിധ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ലേഖനങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു വാരികയാണു് ഇതു്. പ്രശസ്തനായ ലേഖകന്മാരുടെ കറുപ്പുണ്ടുകിട്ടു് ഉള്ളവയിൽ പലതിലും കണ്ടുണ്ടു്. പക്ഷേ വിനോദമാസികകളുടെ സാരവും ഭാഷയും ചില ലേഖനങ്ങളിലും കാണുകയില്ല. അധികമായി കാണുന്നുണ്ടു്. ലോകാനുഗ്രഹത്തിനുവേണ്ടിനില്ക്കുന്ന ഒരു വാരികയ്ക്കു് അതു് ഉചിതമല്ല.

6. Thought. Vol 1 No. 6. Delhi. പബ്ലിഷ്ഡ് ബ്ലോസ്ഫോർ പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപരും പ്രശസ്തനായവനും വെച്ചിട്ടുള്ള ആർത്തുരിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ഡൽഹിയിൽനിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഒരു നല്ല വാരികയാണിത്. രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവും സാമ്പ്ലാരികവും ആയ എല്ലാ വിഷയങ്ങളെയും കുറിച്ച് ബുദ്ധിപരമായി ചർച്ച ചെയ്യുന്ന ഈ മാസികയ്ക്കു ഉയർന്ന ഒരു അംഗീകാരം.

7. Mirror - Vol 2. Publi-city society of India, General Patters Road. Madras.

ഒരു അർദ്ധമാസിക പ്രസിദ്ധീകരണമായ 'മിറർ' ഞങ്ങൾ കൊല്ലത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ പേജുകളും (128) കൂടുതൽ ചിത്രങ്ങളും ഈ ലക്കത്തിലുണ്ട്. ശാസ്ത്രം, ലോകസമാധാനം, പൗരസ്ത്യകല ഇവയാണ് ഇവയ്ക്ക് അഭിമതങ്ങളായ വിഷയങ്ങൾ. ഒരു ഇൻറർനാഷണൽ

റിവ്യൂ ഫണ്ട് അവകാശപ്പെടുന്ന ഒരു ലക്കങ്ങളും നേട്ടങ്ങളും മിററിനുണ്ട്.

8. മലയാളി (പുസ്തകം 1. ലക്കം 2.) ബോംബെയിൽനിന്ന് ശ്രീ. കെ. എ. മെറിയാന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ പുറപ്പെടുന്നതാണ്. ഈ മാസിക, ഒന്നരണ്ടു നല്ല ലേഖനങ്ങളും കററുവൃത്താന്തങ്ങളും ചില നിരീക്ഷണങ്ങളുംക്കൂടെ ചേർന്ന് രാഷ്ട്രീയൽ മട്ടാണ് ഈ മാസികയിൽ കാണുന്നത്. സി. ഭക്ത. മെന്ററായതോടൊപ്പം ഫലിതലേഖനം വായിക്കാൻകൊള്ളാം. നെൽച്ചെടിയുടെ ഏ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയെപ്പറ്റിയുള്ള ലേഖനം കെ. ആർ. രാമകൃഷ്ണന്റെ 'സാഹിത്യകാരന്മാരാളുള്ള അച്ചുർത്ഥന, ഇവരെ തെങ്ങും പ്രത്യേകം ശുപാർശചെയ്യുന്നു.

മലയാളിയുടെ മട്ടിലും ഉള്ളടക്കത്തിലും കടറക്കട്ടെ ഈടും ഭംഗിയും ഉണ്ടായിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഗ്രന്ഥശാലാമാനുവലിൽപ്പെട്ട ചില നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ

	രൂ. അ. സ.		രൂ. അ. സ.
മഹാകവി ഉള്ളൂർ	8 0 0	രാ.പി	1 0 0
കെ. സി. കേശവപിള്ള	1 12 0	നിറപറ	1 0 0
രണ്ടു സാഹിത്യനായകന്മാർ	2 0 0	അടമ	0 8 0
പ്രണയരംഗം	2 0 0	വെങ്കിമോലങ്ങൾ	1 0 0
ഉത്തരരാമചരിതം	2 0 0	ആഗസ്റ്റ് 15	0 6 0
ജവഹർലാൽനെഹ്റു	1 8 0	നൽകി	1 4 0
ഭാരതവനിത	1 4 0	സാഹിത്യസല്ലാപം	1 8 0
ഭാരതകൾ	1 0 0	അദ്ധ്യായമാലയണം	4 0 0
ഉല്ലാസം	1 0 0	ഭാരത	1 0 0
നെടുവീർപ്പുകൾ	0 12 0	നേതാജി	0 4 0
മാധവത്തനിമിഷങ്ങൾ	1 4 0	രാഗലാപനി	0 12 0

കൂടുതൽ തുകയ്ക്ക് ഒരുമിച്ചെടുത്താൽ നല്ല കമ്മീഷൻ!

ശ്രീ നരസിംഹവിഭാസം ബുക്കഡിപ്പോ,
കുത്തിയതോടു, തിരുവിതാംകൂർ.

ഇന്ത്യയിലെ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ നില

കെ. ഏ. അബ്ബാസ്

[ഭാരതീയ സാഹിത്യങ്ങളുടെ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് ഒരു ഗ്രന്ഥകാരനെന്ന നിലയ്ക്ക് പണ്ഡിറ്റ് ഐ.എ. തന്റെ വീദഗ്ദ്ധമായ ചില നിരീക്ഷണങ്ങൾ പത്രപ്രാദേശിക സിദ്ധപ്പെടുത്തലുകളായല്ലോ. സംസ്കൃത സാഹിത്യത്തെയും സാങ്കേതിക സംശ്ലക്കെയും മറ്റും കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾ അടുത്തിയ ആ പ്രബന്ധത്തിന്റെ ഭരണബന്ധമെന്ന മട്ടിൽ ശ്രീ അബ്ബാസ് ഏഴുതിയതാണ് ഈ ലേഖനം.]

....പണ്ഡിതജി പരമർശിച്ചിട്ടുള്ള ചില കാര്യങ്ങൾ എനിക്കറിയാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ട്. “നിലവ” എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന സുപ്രസിദ്ധനായ ഹിന്ദി കവി (ഇന്ന് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഹിന്ദി കവികളിൽ അഗ്രഗണ്യൻ ഇദ്ദേഹമാണ്.) ഭരണസൻ കവിതാ സമാഹാരങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഭാരതം പല പതിപ്പുകൾ ചിലവായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും ഇന്ത്യയിലെ അദ്ദേഹം കുറിയമായ ഭാഗസ്ഥായിതനായിക്കിടന്നപ്പോൾ

ആവശ്യമുള്ള മരുന്ന വാങ്ങാൻപോലും പണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിലില്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുതിയ പുസ്തകങ്ങളുടെ റോയൽറ്റി വകയിൽ എന്തെങ്കിലും കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ കിട്ടുവാൻ അദ്ദേഹം സ്നേഹിതന്മാർ പ്രസാധകന്മാരെ സമീപിച്ചുവെന്നു കിട്ടുവാൻ യാതൊരു റോയൽറ്റിയും കിട്ടുവാനില്ലെന്നും അവയുടെ പകർപ്പവകാശ പൂർണ്ണമായി അയാൾ വില്പയ്ക്കുവാൻ അറിയിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും അറിയാൻ സാധിച്ചു. എന്തുവിചാരിക്കണമോ? നൂറു രൂപകൾ! അപമാനം! ഇന്ന് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും പ്രമുഖനായ ഹിന്ദി കവിയുടെ കവിതാ സമാഹാരങ്ങൾ മുഴുവനും-വരൻ പോകുന്ന ശതാബ്ദങ്ങളിൽ വായിച്ചുവെക്കപ്പെടുന്ന കവിതകൾ, നൂറു പതിപ്പുകൾ ഇനിയും അച്ചടിക്കപ്പെടുന്ന കവിതകൾ നൂറു രൂപകൾക്ക് വെറും രണ്ടു രൂപയും പട്ടിണിക്കാർക്കുവേണ്ടിയായി കവിയെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ച് വെറും 50 കെ കെട്ടിയത് എല്ലാക്കാലത്തെയുമുള്ള അവകാശം എഴുതിവെക്കപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞതല്ല.

ഹിന്ദിയിലോ ഉറുദുവിലോ ഒരു നോവൽ ലെറ്റേറുകാരന് 500 പേജുള്ള ഒരു നോവലിന് (ഉദാഹരണത്തിന് ഓണോ കെല്ലം വേണ്ടിവരും) 500 കെ. അഡ്വാൻസ് കിട്ടുന്ന പക്ഷം-അതായത് പ്രതിമാസം 25 കെ. പ്രതിഫലം അതൊരു ഭാഗ്യമായി കണക്കാക്കണം. പലപ്പോഴും അത് “മൊത്തവില്പന”യായിരിക്കും. പിന്നെ യാതൊരു റോയൽറ്റിയുമില്ല. ആ ഗ്രന്ഥം എത്ര പതിപ്പ് അച്ചടിച്ചാലും. ഉറുദുവിലെ ഏറ്റവും പ്രശസ്തനായ കഥാകൃത്ത് കൃഷ്ണചന്ദ്രൻ്റെ പേരിലുള്ള ഒരു നോവലിന്റെ എല്ലാ അവകാശങ്ങളും 500 കെ. വീതം കിട്ടിയിരുന്നു. 800 പേജോളം വരുന്ന ഒരു കഥാസമാഹാരത്തിന് സംധാരണ ഒരു ഗ്രന്ഥകാരന് 150-200 കെ-യിൽ കൂടുതൽ

തൽ പ്രതീക്ഷിക്കാൻ സാധ്യമല്ല—അതായത് പേജിന് എട്ടുനൂറ് അതേസമയത്തു ചില ബ്രിട്ടീഷ് ഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്ക് വാക്കിന് എട്ടുനൂറ്റും ചില അമേരിക്കൻ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്ക് വാക്ക് ഒന്നിന് ഒരു ഡോളറും ലഭിക്കുന്നു. ഒരു ലോകസഞ്ചാരത്തിനുശേഷം (അതിന് എനിക്ക് 5000 ക. ചിലവായി) ഞാൻ ഉദ്ദവിൽ ഏഴുനൂറ്റായി സഞ്ചാരവിവരണഗ്രന്ഥത്തിന് 150 ക. മാത്രമാണ് എനിക്കു പ്രതിഫലം കിട്ടിയത്!

കഴിഞ്ഞ ഒരു ദിവസം, ഉദ്ദവിൽ പ്രവേശനം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള പതിനാറിൽ കുറയാത്ത ഗ്രന്ഥങ്ങളെഴുതിയ, ഒരു സാഹിത്യകാരനായി ഞാൻ സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പല ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും നിരവധി പതിപ്പുകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവയിൽനിന്നെല്ലാംകൂടി പ്രതിമാസം 200 ക. പോലും കൂടിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിലോ അമേരിക്കയിലോ ആണെങ്കിൽ ഇത്തരമൊരു സാഹിത്യകാരൻ ഇന്നൊരു കോടീശ്വരനായിരിക്കും.

ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ യോജിക്കുക

പണ്ഡിതജിജ്ഞാന്റെ ഗുണഭോജംപോലും ചില പ്രസാധകന്മാരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അലിയിപ്പിക്കുമാ എന്ന് എനിക്കു സംശയമാണ്. (വൈകുന്നേരം ഏതാനും “പെഗ്” (ചുരുത്തിന്റെ രാജ്യം) കഴിക്കാൻ ഒരു ഗ്രന്ഥകാരനായ സ്നേഹിതൻ എനിക്കുണ്ട്. ഒരു ദിവസം നാലാമത്തെ “പെഗ്” കഴിച്ചശേഷം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ഞാൻ പറയുന്നതു വിശ്വസിക്കുക, ഞാൻ എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രസാധകനായാൽ എന്തെങ്കിലും വിശ്വസിച്ചുപോകരുത്.”) മാത്രമല്ല, ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന

ഒന്നു തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ തികച്ചും നിയമവിധേയമായ രീതിയിൽ ഏഴുനൂറ്റൊഴക്കമ്പോൾ, പ്രസാധകന്മാർ ഏഴുനൂറ്റൊഴക്കമ്പോൾ ഇറച്ചിക്കുവേണ്ടി ശുചിത്വം അവർക്കുവേണ്ടി കുറയ്ക്കുകയും എന്ന് ചോദിക്കാമുണ്ട്. ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ അത്യാവശ്യം വരുന്ന ഘട്ടത്തിൽ പിതൃക്കന്മാരായ പ്രസാധകനോടു വിലപേശാനുള്ള കഴിവില്ലായ്മയും വരുന്നു. കിട്ടാവുന്നിടത്തോളം പണം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ പ്രസാധകൻ കാണിക്കുന്ന എത്ര കലാസാധനം—പലപ്പോഴും, വായിക്കാത്ത തന്നെ—ഒപ്പുവെച്ചുകൊടുക്കുന്നു! ഇങ്ങിനെ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പുതിയ പതിപ്പുകൾ സ്വയം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ ഇന്ന് യു. പി.—യിൽ സമാഭിജ്ഞിയായ ഒരു സംരംഭം ചില ഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്കുണ്ടിട്ടുണ്ട്. പ്രസാധകന്മാർക്കു പരാതിയുണ്ടെങ്കിൽ അവർ കോടതിയിലേക്കു പോകട്ടെ. പക്ഷെ, ഇതുകൊണ്ട് മുതക്കം ചില ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ പ്രശ്നമേ പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നുള്ളൂ. അവർക്കു തങ്ങളുടെ പഴയ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ പ്രസാധകന്റെ പിടിയിൽ നിന്നു വിടുമെന്നാക്കിയെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ ഇതുവരെയുള്ള പ്രവിശ്യയിലും ഗവൺമെന്റിനുമിടയിൽ ഓരോ സാഹിത്യകൃതിയുണ്ടാണു്. ഇവർക്ക്, പ്രസാധകന്മാരും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും തമ്മിലുള്ള കരാറുകൾ പരിശോധിക്കാനും, കരാർവ്യവസ്ഥ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നീതിപൂർവ്വകമല്ലെങ്കിൽ അവ അസാധുവാക്കുന്നതിനും ഉള്ള അധികാരമുണ്ടായിരിക്കണം.

ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ അവകാശങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവ എങ്ങിനെ പരിരക്ഷിക്കാമെന്നതിനെക്കുറിച്ചും, ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം അന്വേഷിക്കുന്നതിന് ഒരു അവിഭേദം ഗ്രന്ഥകാരകമ്മിറ്റി രൂപവൽക്കരിക്കണമെന്നും ഞാൻ

നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ നിമുളയായതിന്നു നിയമപരമായും ധനസംബന്ധമായും ഏതു സഹായങ്ങളാണു് ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതെന്നു അവർക്കു കേന്ദ്രപ്രവിശ്യാഗവണ്മേൻറകളോടു് ശുപാർശ ചെയ്യാവുന്നതാണു്. ഉദാഹരണമായി ഒരു ഗ്രന്ഥം ഏഴുതന്നു അവസരത്തിൽ തന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഗ്രന്ഥകാരനെ പണക്കിട്ടുന്ന ഒരു ഫണ്ടു് ഉണ്ടെങ്കിൽ, ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതിനുശേഷം പലിശകൂടാതെ ആ പണം മടക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ കഴിയും. അങ്ങിനെയായാൽ ഏതാനും ഉറപ്പിക മുൻകൂർ കിട്ടുന്നതിനുവേണ്ടി തന്റെ എല്ലാ അവകാശങ്ങളും ഒരു പ്രസാധകനു ഏഴുതിക്കൊടുക്കുവാൻ ഗ്രന്ഥകാരൻ നിർവ്വസിക്കുന്നവകയില്ല.

ഈ കമ്മിറ്റിയിലേക്കു ഞാൻ താഴെ പറയുന്ന പേരുകൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

പണ്ഡിതജവഹർലാൽ നെഹറു	(അദ്ധ്യക്ഷൻ)
മഹാദേവിവർമ്മ	(ഹിന്ദി)
മൽക്കു്ലാജ് ആനന്ദ്	(ഇംഗ്ലീഷ്)
കൃഷ്ണൻ ചന്ദർ	(മുർദ്ദ)
മാമാ വരേർക്കർ	(മറാത്തി)
കെ. എം. മുൻഷി	(ഗുജറാത്തി)
സവാർ ഗുരുവക്ഷസ്സിങ്ങ്	(പഞ്ചാബി)

ബംഗാളി, തമിഴ്, തെലുങ്ക്, കണ്ണടകം, മലയാളം തുടങ്ങിയ ഭാഷകളിൽനിന്നും ഓരോ പ്രതിനിധികൾ കമ്മിറ്റിയിലുണ്ടായിരിക്കണം. ഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള സമരം ഗ്രന്ഥകാരനായ നെഹറു ഏറ്റെടുത്തു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ, പ്രായോഗികമായി ഏതെങ്കിലും ചെയ്യാൻ പ്രധാനമന്ത്രി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ടു്.

കൂടുതൽ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വാങ്ങുക

പൊതുജനങ്ങൾ കൂടുതൽ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതനുസരിച്ചു ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ നിമുളയും ഉയരും. ഒരു പുസ്തകത്തിന്റെ ആയിരം പ്രതികളെങ്കിലും ഒരു ക്രൈസ്തവത്തിൽ വിറ്റഴിയത്തക്കവകയും ഏതു സത്യസന്ധനായ പ്രസാധകനുപോലും ഗ്രന്ഥകാരനുവേണ്ടിയായ പ്രതിഫലം കൊടുക്കുവാൻ സാധിച്ചുവെന്നു വരികയില്ല. ഇന്ത്യയിലെ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ മാർക്കറ്റ് അഭിവൃദ്ധിപ്പെടണമെന്നിത് സാക്ഷ്യമെന്തെന്നും, ജനങ്ങളുടേ വാങ്ങുവാൻ കഴിയും വർദ്ധിക്കേണ്ടതല്ലെന്നു ശ്രമമെന്നും. അതിന്നു മുമ്പേ കാത്തിരിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ഇന്നത്തെ നിമുളയെന്ന പലക്കും കൂടുതൽ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വാങ്ങാൻ കഴിയും; ഇന്നത്തേതിലും കൂടുതലായി അവർ വാങ്ങുകയും വേണം.

ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വാങ്ങുന്ന മുതൽക്കു ആളുകൾതന്നെ; ഉന്യാക്കാരായ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ഇന്ത്യയിൽനിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഏറ്റവും നല്ല ഗ്രന്ഥങ്ങളെ നിന്ദാപൂർവ്വം വിശ്ലേഷിച്ചിട്ടു് ഇംഗ്ലീഷ്-അമേരിക്കൻ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ വാങ്ങുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. ഇന്ത്യാക്കാരനായ ഒരു ഗ്രന്ഥകാരൻ അവരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടണമെന്നിത് അയാളുടെ ഗ്രന്ഥം ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണം. അതല്ലെങ്കിൽ അയാൾ ഇന്ത്യയിലെ പ്രധാനമന്ത്രിയായിരിക്കണം. ഇംഗ്ലീഷ്വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചവായനക്കാരിൽ മിക്കവർക്കും, തങ്ങളുടെ മാതൃഭാഷകളിൽ ഏതെങ്കിലും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതോ എന്നുപോലും നിമുളയില്ല.

ഇത്തരം ദുരഭിമാനവും അപകർഷതാബോധവും പ്രസാധകന്മാരെയും ബാധി

മിട്ടുണ്ട്. പുസ്തകശാലകളിൽ ഇന്ത്യൻ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ, അസ്പഷ്ടമൂല്യമുള്ള ഒരു കോണിൽ തള്ളപ്പെട്ടിരിക്കും. അതേസമയത്ത് വിദേശപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ ഏറ്റവും ഉപയോഗിച്ച് പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. വലിയ പുസ്തകച്ചുവടികൾ “നാട്ടുകാരെ”ഴുതിയ “നാട്ടുകാരെ” ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, വില്പന നടത്തുകയെന്നയില്ല. ബോംബെയിൽ പാലും നിന്നി; ഉർപ്പ, ഗുജറാത്തി, മറാത്തി എന്നീ ഭാഷകളിൽ ഉള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വിൽക്കുന്ന ഒരു നല്ല പുസ്തകശാല പോലുമില്ല.

ഞാൻ ഈ പോലുള്ള അലഹബാദ് സർവകലാശാലയിലെ പല വിദ്യാർത്ഥികളോട് ചോദിച്ചു. നൈരാശ്വര്യനകമായ മറുപടികളാണെന്നിരിക്കെ കിട്ടിയത്. വായനക്കാർക്ക് ഈ പോലുള്ള സ്വയം ചോദിക്കുന്നതാണ്. കഴിഞ്ഞവർഷം നിങ്ങൾ എത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചു? എത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വാങ്ങി? ഇവയിൽ എത്രയെണ്ണം ഇന്ത്യയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതാണ്? ഇവയിൽ ഇന്ത്യൻ ഭാഷയിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എത്ര? നിങ്ങൾ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് എത്ര രൂപ ചെലവാക്കുന്നു? സിനിമയ്ക്ക് എത്ര ചെലവാക്കുന്നു?

ഉത്തരങ്ങൾ എനിക്കയയ്ക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ തന്നത്താൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കറിയാൻ സാധിക്കും, എത്രയെണ്ണം ഇന്ത്യൻ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ പട്ടിണി കിടക്കുന്നത്, അവരിൽ പലരും എത്ര കൊണ്ടാണ് സാഹിത്യപ്രയത്നം ബന്ധമില്ലാത്ത തൊഴിലുകളിലേർപ്പെടുന്നത്, എത്ര കൊണ്ടാണ് സാഹിത്യകാരന്മാരായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നവർ ശിഥിലാശാശ്വവാനാലായും ശിഥിലശ്വേദനാലായും തീരുന്നത്, എത്ര

അനുപത്രങ്ങൾ

സാഹിത്യപരിഷത്തു്

20-ാമതു സമ്മേളനം

നമ്മുടെ സാഹിത്യപരിഷത്തിന്റെ ഇരുപതാം വാർഷികസമ്മേളനം ഇക്കുറി നീലഗിരിയിൽ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തപ്പോൾ അതിൽ നിന്നു് ഏതു പ്രയോജനമുണ്ടായി, അതൊരു വലിയ ഉത്സവമായി, പിരിച്ചുവിടണമെന്നുള്ളതിൽ ഒന്നല്ല പരിഷത്തു് എന്നല്ലാതെ ചോദിക്കുന്നവർക്കു് വളരത്തോളം പരിഷത്തിന്റെ മണ്ഡപത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു്, സമുചിതമായ മറുപടി നൽകിയിരിക്കുന്നു. പരിഷത്തിന്നെക്കൊണ്ടു് പല പ്രയോജനങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. മറ്റൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ പലതെക്കൊണ്ടു്, സാഹിത്യ വിഷയകമായി സ്പഷ്ടമാക്കുവാൻ ചിന്തിപ്പിക്കുവാൻ പരിഷത്തിനു സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പോരെയെങ്കിൽ സമസ്തകലാസാഹിത്യ പരിഷത്തിന്റെ എതിർഭാവത്തിലായിത്തീരുവാൻ കൊതിക്കുന്ന സംഘടനകൾ വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ അവയ്ക്കും ബീജാവാപാ ചെയ്തതു പരിഷത്സമ്മേളനങ്ങളാണെന്നു പറയാം. സർവ്വോപരി പരിഷത്സമ്മേളനങ്ങൾക്കു് ഒരു സമയമായുണ്ടെന്നു വാദം സമ്മതിക്കുന്നതായാൽ

കൊണ്ടാണ് കൂടുതൽ നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതുകയും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതു് എന്ന്.

എന്റെ തൊഴിലിനെത്തന്നെ പുകഴ്ത്തുന്ന എന്ന കറുപ്പാചെണം സമീപിക്കുകയെന്ന ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു് ഒരു മുദ്രാവാക്യം നൽകുന്നു “നിങ്ങൾക്കു് കൂടുതൽ നല്ല ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വേണമെങ്കിൽ, കൂടുതൽ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വാങ്ങുക” (സംഗ്രഹം)

പോലും ഭോഷമെന്തല്ല? * ഉത്സവങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ അനാവശ്യങ്ങളാണോ? അവയ്ക്ക് സാമാന്യമായ ഒരു സ്ഥാനമില്ല? കാര്യം നിവ്വഹണം ഈ വക സമ്മേളനങ്ങളുടെ മുഖ്യമന്ത്രിയായി കല്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിനു ലക്ഷ്യമായ ഒരു കർമ്മസമിതി വേറെയുണ്ടാവാണം, ഉണ്ടാകണം. കവിത്തയ്ക്ക്, സാഹിത്യകൃതികളുടെ അഭിപ്രായഗതി എങ്ങിനെയിരിക്കുന്നു എന്നൊരു സുപ്രസംഗം നൽകാൻ മാത്രമേ ഈ വക സമ്മേളനങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കാവൂ. അവയുടെ ഉത്സവപരമായ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനെതിരെ പരിപാടിയായ ഒരു സമ്മേളനം അനുവദിക്കാൻ സൗകര്യത്തെ വേറൊരു കളയുകയാവും. അങ്ങനെയൊരു കളയെ പരിപാടിയുണ്ടാകണം സൗകര്യം വളർത്തുവാൻ ആശയങ്ങൾ വിനിമയം ചെയ്യുവാനും ഈ സമ്മേളനങ്ങൾ അവസരമുണ്ടാക്കുന്നു എന്നതുകൊണ്ട് അവയുടെ പ്രയോജനമല്ലയോ?

ഇക്കറി പരിഷത്ത് സമ്മേളിച്ചത് നിശ്ചയമായതാണെന്നത് സവിശേഷമായ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ്. വള്ളത്തോൾ മുണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ വടക്കൻ മലയാളം എന്ന വിളിക്കുന്ന ആ പ്രദേശം ഇന്ന് തെക്കൻകർണ്ണാടകമെന്നായിട്ടായിട്ടായിട്ടാണ് കിടക്കുന്നത്. ആ വൈപരീത്യം അമിതമാണെന്നും, അതൊരു തനിമയുള്ള പ്രദേശമാണെന്നത് നിരോക്ഷപരമായി ആരും സമ്മതിക്കുന്ന പരമാർത്ഥമാകുന്നു. മലയാള സാഹിത്യത്തിന് ആ പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നുണ്ടായിട്ടുള്ള നേട്ടങ്ങൾ മെറുപല്ല. നീലഗിരിയെന്ന് 'കുട്ടമത്ത് നഗരി'യിലാണ് പരിഷത്ത് സമ്മേളിച്ചത്. അടുത്ത കാലത്തു് അന്തരിച്ചുപോ

യ ആ സാഹിത്യ നായകന്റെ—കുട്ടമത്തിന്റെ—ശിശു നിർമ്മിശേഷമായ നിഷ്കളങ്കത അടുത്തതിന്റെ പരമാം ഒരു കാലത്തും മറക്കുകയില്ല. അങ്ങിനെ അറിഞ്ഞവരിൽ എന്തെല്ലാം മധുരസ്മരണകൾ, 'കുട്ടമത്ത് നഗരി'യെന്ന പേർകൊണ്ടു പൊന്നി ചുരുകൊണ്ടു പടന്നില്ല! സമ്മേളനത്തിന്റെ വകയായി ഒരു പന്താവും വിശദശ്രദ്ധയോടെ സമ്മാനിക്കപ്പെട്ട ചി. കണ്ണിരാമൻ നായർ സമ്മേളനസമയത്തുനിന്ന് അധികം ദൂരത്തല്ല അനിയതം വളർന്നു. ഇന്നത്തെ മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ അദ്ദേഹം വഹിക്കുന്ന ഉന്നതസ്ഥാനം പരിഷത്ത്സമ്മേളനത്തെ വ്യക്തമാക്കിയതുമാണല്ലോ.

മടിക്കരിക്കൽവെള്ളം ആസ്ഥാനകവിയായി അവരോധിച്ചിട്ടുള്ള വള്ളത്തോൾ പണ്ടെന്നോ മുതൽതന്നെ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ചെങ്കോൽ നടത്തിത്തുടങ്ങിയതാണ്. എങ്കിലും, പുതിയ പദവിയിൽ, നാം സ്വതന്ത്രരാവുന്നതിനുള്ള നമ്മുടെ ഭാഷാസ്നേഹത്തിനു പ്രകാശം സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിന്റെ ഒരു തെളിവെന്ന നിലയിൽ നാം സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. വള്ളത്തോളിന്റെ മുമ്പടി പ്രസംഗം ആ പഴയ ആചാരത്തെപ്പോലും ആ പഴയ സംസ്കാരസമ്പത്തിനെയും ആ പഴയ അനുഭവവും അനായാസവുമായ സരസ്വതീപ്രവാഹത്തെയും ഒരിക്കൽക്കൂടി നമുക്കുവേണ്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഉള്ളതിനെ അനന്തരം ഗ്രന്ഥം നിമിത്തം ഇക്കറി സമ്മേളനത്തിൽ സമ്മേളനത്തിന് കഴിഞ്ഞില്ല. ആ മഹാനായ ആചാരത്തിന്റെ നേരെ സമ്മേളനത്തിനുള്ള ഭക്തി രേഖപ്പെടുത്തി, അദ്ദേഹത്തിന് ആയുരാരോഗ്യങ്ങൾ നേർന്നു. അതു നമുക്കിതരുന്നതിനും പല വിദ്യകളും നികത്താനും പല പോരായ്മകളും ശരിപ്പെടുത്താനും പല വിശ്വകർമ്മം തിരുത്താനും പോന്ന പണ്ഡിതഗുണി ആറുർ കൃഷ്ണ

* പട്ടിണിക്കാലത്തു് ചെലവിട്ട കറേപ്പിരിമിതി വേണമെന്ന മാത്രം.

വിഷാദിയുടെ സാന്നിധ്യം സമ്മേളനത്തിനു സൂചനയായ ഒരു ഗംഭീരത നൽകി. നിരൂപണഗവേഷണങ്ങളിൽ, പഴയ മട്ടിലാണെങ്കിലും, ഒട്ടും കുറയാത്ത പ്രാഗത്ഭ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചുവന്ന വടക്കുംകൂർ ഭാജനാജവർമ്മയും പഴയ കൂട്ടത്തിലൊരു രചയിതാവായിത്തീർന്ന ആളായി അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഇവരെല്ലാം പാർശ്വഭാഗത്തു്, പുതിയസാഹിത്യത്തിന്റെ വിദ്യകൾ വശമില്ലാത്തവരാണ് എന്തൊരുകേൾപമുണ്ടായെങ്കിലും, അങ്ങിനെയാവാം പക്ഷെ, സാഹിത്യത്തിന്റെയും പാണ്ഡിത്യത്തിന്റെയും ഏകദേശവും അംശങ്ങൾക്കു സ്ഥിരമായ മുഖമുണ്ടാകിൽ, ഇവരുടെ സാഹിത്യസംഭാവനകൾ ആ മുഖത്തു് അനുഗ്രഹിതങ്ങളാണല്ലോ. ഉൽകൃഷ്ടമായ പുരമുഖാംശങ്ങൾക്കും സമ്മേളനത്തിൽ വേണ്ടതിൽവണ്ണം പ്രാതിനിധ്യം ലഭിച്ചിരുന്നു. ശ്രീ. ഉള്ളൂട്ടിൽ ഗോവിന്ദൻ കുട്ടിനായർ, വെണ്ണിക്കുളം ഗോപാലക്കുറുപ്പ്, എസ്. ഗുപ്തൻനായർ, സുകുമാർ അഴീക്കോട് തുടങ്ങിയ ഭാജസമീകമായ ചെറുപ്പക്കാർ, അഭിനവപുരോഗമനവാദികളുടെ ക്ഷേത്രത്തിൽ പുരോഹിതന്മാരാവാൻ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതിനു കാരണം അവരുടെ പുരമുഖപ്രയാണത്തിന്റെ ഊക്കു കുറവായതല്ലതന്നെ. അവർ ധർമ്മബോധത്തിന്റെ ഊന്നുപടി കൈവിടാതെ മുന്നോട്ടു നേരുപോയവരാണ്. അങ്ങിനെ ശുദ്ധവും കരുതലുള്ളതുമായ എല്ലാ സാഹിത്യവിഭാഗങ്ങൾക്കും പരിഭവസമ്മേളനത്തിൽ പ്രാതിനിധ്യം ലഭിച്ചിരുന്നു. കലാപരിപാടികളും സമ്മേളനത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാനവിഭാഗമായിരുന്നു. പുതിയ ഒരു സാഹസ്യം ഉണ്ടാവും അവിടെ സന്നിഹിതരാവാൻ സാധിച്ചുവർക്കൊക്കെ കൈവന്നിരിക്കുമെന്നുണ്ടു തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. സമ്മേളനത്തിന്റെ വി

ജയത്തിനു ഹേതുളയായ എല്ലാവർക്കും അതിൽ അഭിമാനത്തിനും സംതൃപ്തിക്കും അവകാശമുണ്ട്. ഈ വക സമ്മേളനങ്ങളുടെ ഉത്സവപൂർവ്വതയ്ക്കു പ്രാധാന്യം അവ സാഹിത്യഭിരുചിയെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. അത്രയുംകൊണ്ടു പ്രവർത്തകന്മാർക്കു മാരിതാർത്ഥ്യമടയുകയും ചെയ്യാം. (മനോഭൂമിയുടെ മുഖപ്രസംഗം)

പുരോഗമനസാഹിത്യ സമ്മേളനം ൪-ാം വാർഷികം

ഇക്കഴിഞ്ഞ ഫെബ്രുവരി 5, 6, 7 എന്നീ തീയതികളിൽ കൊല്ലത്തുവെച്ചു നടന്ന പുരോഗമനസാഹിത്യസമ്മേളനം കേരളത്തിലെ സഹോദരന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ച ഒരു സംഭവമാണ്. അഖിലകലാപ്രശസ്തിയുള്ള ശ്രീ. കെ. എ. അബ്ദുസാബ് സമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തതു് എന്ന വസ്തുത പ്രസ്തുതസമ്മേളനത്തിനു കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകുകയും ചെയ്തു.

“രൂപദ്രോഹവാദവും, അതിനെതിരെയുള്ള ജനകീയ സാഹിത്യവാദവും മറ്റും കൊണ്ടു് കേരളസാഹിത്യാന്തരീക്ഷം മുഖരീതമായിത്തുടങ്ങിയിട്ടു് കാലം കുറച്ചായി. ഈ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നിർമ്മാണപരമായിരുന്നെങ്കിൽ നമ്മെല്ലാം അതിലാഹ്ളാദിച്ചേനെ! പക്ഷേ അപ്പോഴും ‘പിന്നിരിപ്പൻ’ തുടങ്ങിയ മുദ്രാളിക്കാരനും, അപഖവികാരനും മാത്രമാണ് ഇതിലധികം സാഹിത്യകാരന്മാരും തങ്ങളുടെ വാദങ്ങളുപയോഗിക്കുന്നതു് എന്നതു് തികച്ചും വേദനജനകമാണ്. ചരിത്രം നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ കേരളത്തിലെ ജനതയ്ക്കു് ഉത്തേജനം നൽകാനും

ജനകീയ കല എന്തു്?

ശ്രീ. കെ. എ. അബ്ബാസ്

[ശ്രീ. അബ്ബാസിന്റെ തിരുവിതാംകൂർ പട്ടണത്തിനിടയിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങളിൽനിന്നും, സംഭാഷണങ്ങളിൽനിന്നും സംഗ്രഹിച്ചതാണ് ഈ ലേഖനം.]

ഭാവവും രൂപവും

“ഭ്രാവം രൂപത്തെക്കുറിച്ചു പ്രധാനമാണെന്നാണെന്റെ വ്യക്തിപരമായ അഭിപ്രായം. ഭാവവും രൂപവും പൂർണ്ണമായും വ്യത്യസ്തമായ രണ്ടു കാര്യങ്ങളല്ല. അവ കർപ്പം

നിർമ്മാണപരമായ പ്രവർത്തനപരിപാടികൾ നടപ്പാക്കണമെന്ന ഭൂശാസ്ത്രപരമായ ആവശ്യം, അവയുടെ മുന്നോട്ടു വരണമെന്നും, കേരളത്തിലെ പുരോഗമനസാഹിത്യത്തിനും, പുരോഗമനസാഹിത്യസംഘടനയ്ക്കും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. അങ്ങിനെ പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള വിവേചനബുദ്ധി അവർക്കുണ്ടാകട്ടെ. (അഭ്യർത്ഥന)

വെളിച്ചം പോലെ വിരുദ്ധങ്ങളായ രണ്ടു ഘടകങ്ങളല്ല. ഭാവം എപ്പോഴും രൂപത്തെ ബാധിക്കും. ഒരു കലാസൃഷ്ടിയുടെ ഉള്ളടക്കം എപ്പോഴും അതിന്റെ രൂപത്തെ ബാധിക്കും. പറയണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ സ്വഭാവം അനുസരിച്ചു രൂപത്തിലും മാറ്റം സംഭവിക്കും. പശ്ചാത്യസാഹിത്യത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ള സോഷ്യലിസ്റ്റിക് കൃതികൾ ഇതിനുദാഹരണമാണ്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് ആദർശത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കൃതികൾ ഒരു പുതിയരീതി, ഒരു പുതിയ ശൈലി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഭാവവും രൂപവും എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും ഒരു സാഹിത്യസൃഷ്ടിക്കു യഥാർത്ഥമായ സാഹിത്യമെന്നു ഉണ്ടായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ അതു ഒരു സാഹിത്യകൃതി ആകയില്ല. ഉൽകൃഷ്ടമായ ഉള്ളടക്കവും അതിനൊരു നല്ല രൂപവും ഉണ്ടാകില്ലാതെ ഒരു കൃതിക്കു സാഹിത്യമെന്നയുണ്ടെന്നു പറയുവാൻ നിർവാഹമില്ല.”

മോദ്യം:—രൂപം എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും ഒരു പുരോഗമനസാഹിത്യകൃതി പുരോഗമനശയങ്ങളും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നവ ആയിരുന്നാൽ മതി എന്നു വാദത്തെക്കുറിച്ച് അങ്ങയുടെ അഭിപ്രായം എന്താണ്?

ഉത്തരം:—പുരോഗമനസാഹിത്യം എന്നു പറഞ്ഞാൽ പുരോഗമന ആദർശങ്ങൾ മാത്രമല്ല. പുരോഗമന ആദർശങ്ങൾ വാരി വി

1. അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആശയങ്ങൾ പൊള്ളയായിരുന്നില്ല. വാദപ്രതിവാദങ്ങളാണ് പൊള്ളയായത്.

2. കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ വിഭാഗം എന്നു സ്പഷ്ടമായി പറയുകയാണ് ഭേദം.

3. ഒരു വ്യത്യാസം മാത്രം, പരിക്ഷിപ്തം കറച്ചു മുഖധനമുണ്ട്.

[ഗ. പ.]

തരിക്കെണ്ടുള്ള ഒരു പ്രസ്താവം ഒരു സാഹിത്യസൃഷ്ടി ആയി നാം കരുതാറില്ല. പുരോഗമന ആദർശങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഏതുമുന്ന എന്തും സാഹിത്യമല്ല. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മാനിഫെസ്റ്റോ വളരെ പുരോഗമനപരമായ ആദർശങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. അക്കാലത്താൽ അതൊരു പുരോഗമനസാഹിത്യകൃതി ആണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു ശരിയല്ല."

ചോദ്യം:—“നൂറ്റാണ്ടത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ ഒരു ചിത്രീകരണം നൽകുന്ന ഒരു കൃതി ഒരു പുരോഗമനസാഹിത്യകൃതിയാണോ?

ഉത്തരം:—“വെറുതെയുള്ള ഒരു ചിത്രീകരണം ഒരു സാഹിത്യകൃതിയാണെന്നു പറയുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. അതിനു സ്വന്തംമായ കലാശ്രേഷ്ഠത ഉണ്ടായിരിക്കണം. (It must have intrinsic literary merit) ആ ചിത്രീകരണം സമുദയഘടനയൽ വന്നിട്ടുള്ള ഭൂരിപക്ഷ കെട്ടുപാടുകളെ എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവകൂടി ആയിരിക്കണം.” ശ്രീ ചിത്രാലയത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്ന ഓഡിയോയുടെ ചിത്രങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. “ഓഡിയോയുടെ പല ചിത്രങ്ങളും നാം അവിടേക്കു, പ്രേമസ്വരൂപിണിയായ ശകുന്തളയുടെയും, സുന്ദരിയായ ദമയന്തിയുടെയും പടരങ്ങൾ അയ്യട്ടത്തിലുണ്ട്. അവയിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യത്യസ്തമായി മനസ്സിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു പടം അതിലുണ്ട്. അതു ഒരു ദൈവകുടുംബത്തിന്റേതാണ്. അതിലെ ഓരോ വരയിലും ധാരാളമായി തുടിക്കുന്ന ജീവിതത്തിന്റെ വികൃതവും ഔർജ്ജ്വല്യവും ദൃശ്യവും കാണുന്നുണ്ട്. അതിലെ പട്ടിണിക്കോലങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ നിങ്ങളെ ഉറപ്പുനോക്കുന്നുണ്ട്. സമുദയത്തിന്റെ ഭൂരിപക്ഷ കെട്ടുപാടിന്റെ

ഒരു യഥാർത്ഥചിത്രീകരണം അവിടേക്കാണ്. പുരോഗമന ശകുന്തളയുടെയും ദമയന്തിയുടെയും ചിത്രങ്ങളുടെതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായ ഒരു “രൂപവും” നാം ആ പടത്തിനു കാണുന്നുണ്ട്. ശകുന്തളയുടെ പടത്തിന്റെ സുന്ദരങ്ങളായ വരകളെക്കുറിച്ചും കൂടുതൽ ജീവത്തായ കൂടുതൽ പരുപരുത്ത വരകളുണ്ട് ഈ ചിത്രത്തിനുള്ളത്.”

അതാണ് ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞതു. ഭാഷം ഏപ്രേഴ്സും രൂപത്തെ ബോധിക്കുമെന്ന്. പുരോഗമന സ്വപ്നജീവികളുടെ ചിത്രം വരച്ച കയ്യ് യഥാർത്ഥ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ദാരുണ രംഗം ചുരുളപ്പാർ വരപ്പിന്റെ സഭാവംതന്നെ മാറി. അതിന്റെ നിറങ്ങൾമാറി. ആ ചിത്രത്തിൽ ഭാവവും രൂപവും നാം ഒത്തിണക്കിക്കാണുന്നുണ്ട്. അതൊരു കൃഷ്ടമായ കലാസൃഷ്ടിയാണ്. യഥാർത്ഥമായ ഒരു ചിത്രീകരണം, സമുദയത്തിന്റെ ഭൂരിപക്ഷ കെട്ടുപാടുകളെ കാണിക്കുന്ന ഒരു ചിത്രീകരണം, കലാപരമായ രൂപവർണ്ണയോടുകൂടി ആ ചിത്രത്തിൽ നാം കാണുന്നുണ്ട്.”

ചോദ്യം:—“ഒരു പുരോഗമനസാഹിത്യകൃതി ഏങ്ങനെ ഉള്ളതായിരിക്കുമെന്നാണ് അങ്ങയുടെ അഭിപ്രായം?”

ഉത്തരം:—സമുദയത്തിന്റെ ഘടനയെ പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കിത്തരികയും വ്യക്തികളുടെ മാനസികവ്യവഹാരങ്ങളും സാമൂഹ്യശക്തികളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ ചിത്രീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ഒരു പുരോഗമന സാഹിത്യകൃതി. മാനസിക വ്യവഹാരങ്ങളുടെ ചിത്രീകരണമാത്രം പുരോഗമനസാഹിത്യമാകുകയില്ല. ആ മാനസികവ്യവഹാരങ്ങൾക്കു മുന്നെത്ത സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയുമായുള്ള ഘടന മനസ്സിലാക്കുന്ന ആളാണ് പുരോഗമനസാഹിത്യകാരൻ”

ചോദ്യം:—“പുരാഗമന സാഹിത്യകൃതികൾ ഇന്നത്തെ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയെ ചിത്രീകരിക്കുകയും ആളുകൾക്കു വർഗ്ഗബോധമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു വർഗ്ഗസമരത്തിന്റെ മുൻപു കൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നവയായിരിക്കണമെന്നു അങ്ങനെയ്താണല്ലോ?”

ഉത്തരം:—“വർഗ്ഗസമരം മാത്രമല്ല സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയിൽ നാം കാണുന്ന കാര്യം. വർഗ്ഗസമരങ്ങൾക്കു മുൻപു കൂട്ടുന്ന കൃതി മാത്രമാണ് പുരാഗമനസാഹിത്യകൃതി എന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. വാസ്തവത്തിൽ എല്ലാ പുരാഗമനസാഹിത്യകൃതികളെ വിശദമായി അപഗ്രഥനം ചെയ്തു മനസ്സിലാക്കിയാൽ അത് വർഗ്ഗബോധം നൽകുന്നവയായിരിക്കും. പുരാഗമനസാഹിത്യകൃതി പ്രത്യക്ഷമായി വർഗ്ഗസമരത്തിനുവേണ്ടി വാദിക്കുന്നവ ആയിരിക്കണമെന്നല്ല.”

ചോദ്യം:—“സാധാരണക്കാരെ മനസ്സിലാക്കുന്നതു മാത്രമാണ് സാഹിത്യകൃതി എന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തെക്കുറിച്ച് അങ്ങനെയു പറയുന്ന?”

ഉത്തരം:—“അതൊരു തെറ്റായ അഭിപ്രായമാണ്. കൃതികൾ കഴിയുന്നത്ര സാധാരണക്കാരെ മനസ്സിലാക്കുന്നവ ആയിരിക്കണമെന്നല്ലതാണ്. എന്നാൽ സാധാരണക്കാരെ മനസ്സിലായില്ലെങ്കിൽ അതൊരു സാഹിത്യകൃതി അല്ലെന്നു പറയുന്നതു അബദ്ധമാണ്. 99 ശതമാനം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സാഹിത്യകാരന്മാരും ഇമ്മിനെയറണെങ്കിൽ സാഹിത്യകാരന്മാരെല്ലാതായിത്തീരുന്നതാണ്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കവിയാകു ഗോക്കിയുടെയും ടോൾസ്തായിയുടെയും കൃതികൾ വായിച്ചാൽ അവ മുഴുവനും സാധാരണക്കാരെ മനസ്സിലാക്കുകയില്ല. ടോൾസ്തായിയുടെ “യുദ്ധവും സമാധാനവും” എന്ന കൃതി പൂർണ്ണമായി

മനസ്സിലാക്കി വായിക്കുന്നതിനു എനിക്കു ആദരം വേണ്ടിവന്നു. ഞാൻ ആ കൃതി രണ്ടുപ്രാവശ്യം വായിച്ചു. നാം കഴിയുന്നത്ര താണുപെട്ട സാധാരണക്കാരനെ ഉയർത്താൻ ശ്രമിക്കണമെന്നത് ശരിയാണ്. അക്കാരണത്താൽ സാധാരണക്കാരനെ മനസ്സിലാക്കുന്ന കൃതി സാഹിത്യകൃതി അല്ലെന്നു പറയുന്നതു സാഹസികതയാണ്. ഒരു സാഹിത്യകൃതിയുടെ മേന്മ നിശ്ചയിക്കുന്ന ന്യായം ധീവന്മാർ സാധാരണക്കാരല്ല.”

സാഹിത്യകൃതികൾ സാധാരണക്കാരെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ശ്രമം പക്ഷിൽ വെള്ളം ഒഴിക്കുന്നതുപോലെ ആയിത്തീരരുത്. കുറച്ചുവെള്ളം ഒഴിക്കാം. എന്നാൽ വെള്ളമൊഴിച്ച് പാലു് പാലുപാതാക്കിത്തീർക്കരുത്. സാധാരണക്കാരനെ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള സരംഭത്തിൽ സാഹിത്യകൃതി അല്ലാതായിത്തീരരുത്. കലാഗുണങ്ങൾ നശിപ്പിക്കാതെ സാധാരണക്കാരനെ മനസ്സിലാക്കുന്ന സാഹിത്യകൃതികൾ സ്പഷ്ടിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ഞാനും കിഷൻവന്ദനും ചില കഥകളെഴുതി തൊഴിലാളികളുടെ അടുത്തുപെട്ട അവരെ വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ചു. കണ്ണുങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള കഥയുടെ മാതൃകയിലായിരുന്നു കഥകൾ എഴുതിയത്. ആ കഥകൾവഴി ഞങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു ആശയം—ഇന്നത്തെ വ്യവസ്ഥിതി മനുഷ്യനെ കൂട്ടിവിട്ടു ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതും അതിൽനിന്നും പുറത്തു പോകണമെന്നുള്ളതും—അവർക്കു മനസ്സിലായി. തൊഴിലാളികളെ വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കണമെന്ന പ്രത്യേകോദ്ദേശത്തോടുകൂടി എഴുതിയ കഥകളായതുകൊണ്ട് അതിന്റെ രൂപത്തിനും ചില പ്രത്യേകതകൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. വർഗ്ഗീയമഹായുദ്ധം നാകിയ ടുറിനങ്ങളിൽകൂടിയാണ് ഉത്തരേന്ത്യ

യിലെ കല ഉയർത്തുന്നതാണ്. വർഗ്ഗീയലക്ഷ്യകൾക്കെതിരായി എഴുത്തുകാരും കലാകാരന്മാരും അവിടെ മഹത്സേവനങ്ങളനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാംകിടയിലുള്ള എഴുത്തുകാരും, സിനിമാനടന്മാരും, നടികളും, നോവലെഴുത്തുകാരും, ലേഖകന്മാരും, ചെറുകഥാകൃത്തുക്കളും മുന്നിട്ടിറങ്ങി. ഡബ്ബൽ കണക്കിന് നോവലുകളും ആയിരക്കണക്കിന് ചെറുകഥകളും ലക്ഷക്കണക്കിന് ലേഖനങ്ങളും ലാഘുലേഖകളുമാണു വർഗ്ഗീയവിഷത്തിനെതിരായി പുറത്തു വന്നത്. പക്ഷെ, എഴുതുവാനും വായിക്കുവാനും അറിയാവുന്ന ഒരു പരിമിതശതമാനത്തെ മാത്രമേ ഈ വഴിയിൽക്കൂടി സമീപിക്കുവാൻ സാധ്യമായുള്ളൂ. അപ്പോഴാണ് നാടകവും സ്റ്റേജും ചരിത്രപരമായ അതിന്റെ കർത്തവ്യം നിർവ്വഹിക്കുവാനായി മുന്നോട്ടു വന്നത്. ഉദാഹരിച്ചെ ഏറ്റവും മികച്ച സാഹിത്യകാരനായ കിഷിൻചന്ദർ (എന്നിങ്ങ മരിക്കാൻ വയസ്സു എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ കർത്താവ്) പക്ഷവാർ എക്സ്പ്രസ്സ് എന്ന വികാശാലിപകമായ തന്റെ ചെറുകഥ ഉച്ചഭാഷിണിയിൽ കൂടി വർഗ്ഗവിഭേദംകൊണ്ട് അന്ധരായ ആ ജനക്കൂട്ടത്തെ വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ചു. ബോംബെയിലെ ഒന്നാംകിടയിലുള്ള നടന്മാരും നടികളും ചേർന്ന് രൂപീകരിച്ച ഇൻഡ്യൻ പീപ്പിൾസ് തിയേറ്റർ ബോംബെയിലെ

ചൗപതി കടപ്പുറത്തു് നാല്പതിനായിരം വരുന്ന ഒരു പുരുഷാരത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വർഗ്ഗീയതയ്ക്കെതിരായി ഒരു നാടകം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. സ്റ്റേജം കർട്ടനും, മറ്റു ഉപകരണങ്ങളുമില്ലാതെ, കോൺഗ്രസ്സ് മീറ്റിംഗിനുവേണ്ടി തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന ഫ്ലോററ്റ് ഫാറത്തിലാണ് ആ നാടകം അഭിനയിച്ചത്. നടനും ഓരോ ഉച്ചഭാഷിണിയിൽ കൂടിയാണ് സംസാരിച്ചത്. ഒരു നാടകം ഇങ്ങനെയാണോ അഭിനയിക്കുന്നതെന്നു നിങ്ങൾ പരിചറിപ്പോ. പക്ഷെ ആ പരിഹാസത്തിനുള്ള സമയമായിരുന്നില്ല. ഇൻഡ്യയുടെ ഹൃദയം വെട്ടുവെണ്ണിപ്പാകുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ചിട്ടകൾക്കും, ക്രമങ്ങൾക്കും വേണ്ടി കഠിന നിർദ്ദേശങ്ങൾ സാധ്യമല്ല. കലയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊരു പ്രഥമമായിട്ടാണ് കലാ മന്ത്രത്തോളം ജനകീയമായിത്തീരുന്നതെന്ന് ഇന്ത്യാക്കാക്കേവടക്കം അഭിമാനിക്കാവുന്നതാണ്. ജീവിതയഥാർത്ഥ്യങ്ങളോടു ബന്ധപ്പെട്ടാത്തകല കലയല്ല. പുരാതനീയുടെപോൽ ഭീഷണി പൂർവ്വപൽ പ്രശോഭിതമാക്കുവാൻ പകരിക്കാത്ത കല കലയല്ലതന്നെ. നമ്മുടെ കൺമുമ്പിൽ കാണുന്ന വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെയും വൈവിധ്യങ്ങളെയും ചിത്രണം ചെയ്ത് അവയ്ക്കു സാധാരണക്കാരുടെ ജീവിതസുഖത്തിനുപകരിക്കുന്ന പരിഹാസങ്ങൾ കല്പിക്കാത്ത കല, കലയല്ലതന്നെ.

അബ്ബാസിന്റെ ആരോപണം

കെ. എം. അഗസ്റ്റിൻ,
ബി. എ., ബി. കോ.,
എഫ്. ആർ. ഇ. എസ്.

“നിങ്ങളുടെ പ്രധാനമന്ത്രിയെ ഞാൻ കണ്ടു. 44 വയസ്സ് അദ്ദേഹത്തിന് പ്രായമുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞു. പക്ഷെ, അത്ര പ്രായം തോന്നിക്കുന്നില്ല. നല്ല സംഭാഷണപുരുഷനായിരുന്നു. ഒരു നല്ല മിത്രമാകാനുള്ള യോഗ്യതകൾ കണ്ടു. പക്ഷെ ജനങ്ങളും ഗവണ്മെന്റുമായി സഹകരിച്ചു നടത്തുന്ന ഒരു ദേശീയ പദ്ധതിയെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹത്തിന് പരാമർശമായിരുന്നില്ല. കൗൺസിൽ ഓരോ മന്ത്രിയും അത്തരം പദ്ധതികളെപ്പറ്റി പരാമർശമായിരിക്കും.....”

ഇതായിട്ടെങ്കിലും തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിച്ച പ്രസിദ്ധ പുരാണമനസാഹിത്യകാരനായ മി. കെ. എ. അബ്ബാസ് ഇങ്ങനെ ഒരഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിച്ചതായി ശ്രീ. കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ കോളക്കരമുളിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി ഒരു ലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ശ്രീ അബ്ബാസിന് തെറ്റിപ്പോയി. ജനങ്ങളും ഗവണ്മെന്റുമായി സഹകരിച്ചു നടത്തുന്ന ഒരു ദേശീയ പദ്ധതി ഇന്ന് തി

രുവിതാംകൂറിലുണ്ട്. അത് പ്രധാനമന്ത്രി പറഞ്ഞില്ലെന്നുവെള്ള. അതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ അബ്ബാസിനു കഴിഞ്ഞുവെള്ള. ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനം.....

പ്രധാനമന്ത്രി ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനും, ഒരു സഹമന്ത്രി ഉപാദ്ധ്യക്ഷനുമായാണ്. നാമമാത്രമായി ആ പദവികൾ വഹിക്കുകയല്ല അവർ ചെയ്യുന്നത്. ആത്മാർത്ഥമായി അതിനു തക്കവണ്ണം പ്രവർത്തിക്കുകയാണ്.

തിരുവിതാംകൂറിലെ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനം കൊച്ചിയിൽക്കൂടി വ്യാപിപ്പിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നതിനായി ഏറ്റുമാനൂർ പബ്ലിക് ലൈബ്രറിയിൽ സമ്മേളിച്ച യോഗത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിലേയും, കൊച്ചിയിലേയും എല്ലാ മന്ത്രിമാരും, നാട്ടുരാജ്യവകുപ്പിന്റെ ഓഫീസിലും പങ്കെടുത്ത ശ്രീ. വി. പി. മേനോനും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. സംഘം പ്രവർത്തനത്തിനു വേണ്ടി ഏതാനുംപേരെ വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും കടമായി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഓർഗനൈസറന്മാരുടെ ശുപാർശയിനത്തിലും മറ്റുമുള്ള ചെലവുകൾക്കായി മാസതോറും ആയിരം രൂപാ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും സംഘത്തിന് സഹായനം നൽകിവരുന്നു. യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ അധീനതയിലുള്ള ഒരു കെട്ടിടം സംഘം കേന്ദ്ര ഓഫീസിന്റെ ഉപയോഗത്തിനായി വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. സംഘത്തിൽനിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ‘ഗ്രന്ഥാലോകം’ മാസിക 125 ചിങ്ങമുതൽ കൊച്ചിയിലെ എല്ലാസ്കൂളുകളിലും, കോളേജുകളിലും എടുത്തുകൊള്ളാമെന്നും എല്ലാ ഗ്രന്ഥശാലകളും എടുക്കുന്നതിന് ശുപാർശചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നും അവിടുത്തെ ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഗ്രന്ഥശാലകൾക്ക് നൽക

* ഒരു യൂണിയന്റെ പ്രവർത്തനം

എം. ജെ. മാധവൻപിള്ള

തിരുവല്ല താലൂക്കു ഗ്രന്ഥശാലായൂണിയന്റെയും കുറുർ വില്ലേജ് യൂണിയന്റെയും സംയുക്താഭിമുഖ്യത്തിലും ബഹു: പ്രധാനകുന്ന ഗ്രാൻറിന്റെ തോതു ഗണ്യമായി വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്ന് തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിന് ഉദ്ദേശമുള്ളതായും, സ്ഥലങ്ങൾക്കുള്ള അപേക്ഷകൾ ഗവണ്മെന്റ് കരുണാപൂർവ്വം വീക്ഷിക്കുന്നതായും അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പോയകാലങ്ങളിൽ സഹായധനത്തിനപേക്ഷിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥശാലകളെ അസിസ്റ്റന്റ് സൂപ്പർവൈസിങ്ങ് കൺട്രോളർ പരിശോധിച്ച് വില്ലാജ് സഡറക്ടറുടെ റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കുകയായിരുന്നു പതിവ്. ഇപ്പോഴത്തെ സംസ്ഥാനത്തുള്ള എല്ലാ ഗ്രന്ഥശാലകളും, വായനശാലകളും പരിശോധിച്ച് ഗ്രേഡ് തിരിച്ച് ഗ്രാൻഡ് ശുപാർശയോടുകൂടി ഗവണ്മെന്റിന് ലേയ്ക്ക് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുവാൻ ഒരു ജനകീയ കമ്മിറ്റിയെ—എതു തോതുവച്ചു നോക്കിയാലും ആ ജോലി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ സൂപ്പർ ഇൻസ്പെക്ടററന്മാരെക്കൂടെ അഹതയും, അവകാശമുള്ള മുൻപോട്ടുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റിയെ—ഗവണ്മെന്റ് നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ കമ്മിറ്റി കൗതുകപ്രവർത്തനം നടത്തിവരികയും ചെയ്യുന്നു.

ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിലും മറ്റിതുപോലെയുള്ള ദേശീയപ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും ഗവണ്മെന്റും ജനങ്ങളും, ഉപയുക്ത സഹകരിക്കുന്നതിന് അബ്ബാസാൻ ആരോപണം സഹായിക്കുമെങ്കിൽ എനിക്ക് ആ ആരോപണത്തിൽ പ്രതിഷേധമില്ല.

നമുനിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിലും കൂടിയിരിക്കുന്ന ഈ സമ്മേളനത്തിൽ പ്രസ്തുത സ്ഥാപനങ്ങളെ പരാമർശിച്ചു ചിലവിവരങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് ഏതാൻ ചുമതലയായിരിക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥശാലായൂണിയൻ ഈയം ഞ് പൃഥ്വികമാസത്തിലും, വില്ലേജ് യൂണിയൻ 128 കുന്നിലും ആരംഭിച്ചു. മാസിപ്പൽ ലൈബ്രറി ഉൾപ്പെടെ ഈ താലൂക്കിൽ 35 ഗ്രന്ഥശാലകൾ ഇപ്പോൾ ഉള്ളതിൽ 34 ഗ്രാമീണ ഗ്രന്ഥശാലകളും യൂണിയനിൽ ചേർന്നുകഴിഞ്ഞു. ഈ 34 ഗ്രന്ഥശാലകളിലും കൂടിയുള്ള അംഗങ്ങൾ 2369-ം ആകെയുള്ള പുസ്തകങ്ങളുടെ എണ്ണം 20892-ാം ആകുന്നു. താലൂക്കിന്റെ മൊത്തം വിസ്തീർണ്ണം 220 ച: മൈലും ജനസംഖ്യ മുൻപകുതിയിൽ അധികമായിരുന്നതും ഗ്രാമങ്ങളുടെ എണ്ണം 236-ാം ആണെന്നു ഓർമ്മിക്കുമ്പോൾ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അപൂർവ്വത എത്രയോണെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. മറ്റുതാലൂക്കുകളുടെ സ്ഥിതി ഭട്ടംതന്നെ ഭേദമല്ലെന്നുള്ളത് ഒരു വിധത്തിൽ ഈ താലൂക്കുകൾക്ക് സമാധാനം പറയാമെങ്കിലും ഈ നിവ ഭട്ടംതന്നെ ആശാസ്യമല്ല. യൂണിയൻ സ്ഥാപിക്കുമ്പോൾ ഈ താലൂക്കിൽ ആകെ 22 ഗ്രന്ഥശാലകൾ മാത്രമാണുണ്ടായിരുന്നത്. യൂണിയന്റെ പ്രവർത്തനഫലമായി ഈ കഴിഞ്ഞ അഞ്ചുമാസംകൊണ്ട് 12 ഗ്രന്ഥശാലകൾ കൂടി സ്ഥാപിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. യൂണിയൻ കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾ ഇതിനകം ഈ താലൂക്ക് ഭട്ടം സഞ്ചരിച്ച് എല്ലാ ഗ്രന്ഥശാലകളും സന്ദർശിക്കുകയും ഗ്രന്ഥശാലകൾ ഇല്ലാത്ത സ്ഥല പ്രദേശങ്ങളിൽ ഗ്രന്ഥശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചു നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്തു. യൂണിയൻ കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനഫലമായി റിക്കാർട്ടുകളും കണക്കുകളും ക്രമമായി

ഏഴതി സൂക്ഷിക്കാതിരുന്ന പല ഗുനമശാലകളും ആവകകായ്ക്കങ്ങൾ കൂടിക്കിട്ടു ചെറു കൃത്രവും പരത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ മതിപ്പും വിശ്വാസവും തോന്നി ഈ രാജ്യക്കീഴെ ഓർഗനൈസിംഗ് ജോലി അഖിലതീവ്രവിതാംകൂർ ഗുനമശാലാ സംഘത്തിൽ നിന്നും യൂണിയനെ ഭാരമില്ലിപ്പിക്കുകയാണ്. ഇവിടെ, സംഘത്തിൽ നിന്നും ചേരാം അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള യൂണിയൻ കമ്മിറ്റിയിലെ ഭാഗവും ഓണറിയായി ജോലിചെയ്യുന്ന യൂണിയൻ സകൂട്ടരിയും കൂടി ഓർഗനൈസിംഗ് നിർവ്വഹിച്ചുവരുന്നു. മാസംതോറും ഓരോ ഗുനമശാലയും സന്ദർശിക്കുന്നതിനു വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതിനും ഞങ്ങൾ ശ്രമിച്ചുവരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ശ്രമഫലമായി എല്ലാ വായനശാലകളും പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അഭിമാനപൂർവ്വം ഞങ്ങൾക്ക് പറയാൻ കഴിയും. വിശിഷ്ട, ഈയാണ് അവസാനത്തിൽ 500-ൽ കുറഞ്ഞ എണ്ണം പുസ്തകങ്ങളുള്ള ഗുനമശാലകൾ ഈ താലൂക്കിൽ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നു ധൈര്യപരമായ പ്രസ്താവിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഞങ്ങളിരുന്നിരുന്നവർക്കും പുസ്തകങ്ങൾ ഉള്ള ഗുനമശാലകൾക്കും ഉണ്ടെന്നുള്ളതും പ്രത്യേകം സ്മരണീയവും ആകുന്നു. പുസ്തകങ്ങളാണെങ്കിൽ മിക്കവാറും കേന്ദ്രസംഘത്തിൽ നിന്നും അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ലിസ്റ്റും പ്രകാരമുള്ളവയുമാണ്. പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും ഞങ്ങൾ വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിവരുന്നതു പുസ്തകങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും പൊതുജനങ്ങൾ വേണ്ടതുപോലെ പ്രായജനപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നിഷ്കർഷിച്ചു വരുന്നതും പൊതുവെ പറയാനാകുന്ന ഈ വിഷയത്തിൽ അടുത്തുപോയ ഉത്സാഹം എവിടെയും കണ്ടുപറയുന്നതും ആകുന്നു.

ഇന്നത്തെ ബഹു: അദ്ധ്യക്ഷൻ പ്രസിദ്ധൻറാകുമ്പോൾ-ആയിട്ടു ഏകൊല്ലം ആയില്ലാ-400 ഗുനമശാലകൾ മാത്രമാണ് രാജ്യമൊട്ടാകെ കേന്ദ്രസംഘത്തോടു സംബന്ധിച്ചിരുന്നത്. ഇന്നാകട്ടെ അതു 650 ആയി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട അദ്ധ്യക്ഷന്റേയും കമ്മറ്റി അംഗങ്ങളുടേയും ഉത്സാഹത്തോടെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലമാണിതെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ജനറൽ സെക്രട്ടറി മി. പി. എൻ. പണിക്കരുടെ കമ്മിറ്റിയും നി.സ്വാർത്ഥവും ആയ സേവനം എത്രതന്നെ വാഴ്ത്തിയാലും അധികമായിപ്പോകയില്ല. എന്നാൽ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും അപ്പോഴപ്പോൾ ചെലയുണ്ടുന്ന പ്രോത്സാഹനങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും വേണ്ടുവണ്ണം സിലിക്കുന്നില്ലെന്നു പറയണമെന്നതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം ഈ താലൂക്കിൽ 8 ഗുനമശാലകൾക്കുമാത്രമാണ് ഗ്രാൻറു ലഭിച്ചത്; മൊത്തം 700 രൂപ. ഗ്രാൻറുകൊടുക്കാൻ ഗവണ്മെന്റിനു പണമില്ലെന്നു പറയുമ്പോൾ നിരവധിയാഗമായി ചെലവു ചെയ്യുന്ന ഇന്നെങ്കിലും മുണ്ടിക്കാണിക്കാൻ തയ്യാറാണ്. ആ വക ചെലവുകൾ കുറയ്ക്കുന്നതിന് ഇനിയും അമാന്തം കാണിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു. ഈ കുറുർ വില്ലേജ് യൂണിയൻകൂടി ഉൾപ്പെട്ട വള്ളംകുളം വില്ലേജ് അപ്പ്ലിഫ്റ്റിൽനിന്നും വയോജനവിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം 4 നിശാപാഠശാലകളും 5 വായനശാലകളും നടത്തുന്നതായി വില്ലേജ് അപ്പ്ലിഫ്റ്റു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്ന “ഗ്രാമോദ്ധാരണം” എന്ന ബുള്ളറ്റിനിൽ കാണുന്നു. ഇതിൽ ഒരു നിശാപാഠശാലയും വായനശാലയ്ക്കു കൂടി ഇവിടെ നടത്തിവരുന്നുണ്ടെന്നാണ് കണ്ടു. യഥാർത്ഥത്തിൽ മകരമംസംസൃതത് നാമമാത്രമായിട്ടുപോലും

പരകീയമായി കാണപ്പെടുന്നു. അവകുടമാ യ ഈ നിഖ ഇനി പുലർത്താവുന്നതല്ല.

രാജ്യത്തെ 80 ശതമാനം ആളുകളും ഗ്രാ മവാസികളാണ്. ഗ്രാമങ്ങളുടെ സമുദായം മാണ് ആവശ്യമെന്നു കണ്ടു വില്ലേജ് യൂണി യൻ, വില്ലേജ് അപ്പീലിംഗ് ഏജൻസി സ്ഥാപിച്ചു നടത്തുന്നത് തീർച്ചയായും അ ഭിനന്ദനീയമാണ്. എന്നാൽ അവയുടെ പ്രയോജനകരമായ പ്രവർത്തനത്തിൽ പല പല വിധ മാറ്റങ്ങൾക്കുണ്ടുണ്ട്. പുതിയ ബി ലിയെ സൂനതകളെ ആസ്പതികരിച്ചു ചു ന്നാടുകുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനം അതിനു വെളി ചും നൽകുമെന്നു ചിന്താസിക്കുന്നതിനാൽ ഞാൻ ആ ഭാഗത്തേക്കു കടക്കുന്നില്ല; ബഹു: അദ്ധ്യക്ഷൻ ഇന്നു അ.നാ.പ്.മാടനകത്ത് നടത്തുന്ന പുണ്യശ്ലോകനായ വരഗി.സ് മോപ്പിള ചൊമ്മാരിയൽ വായനശാലയ്ക്ക് ഒരു കെട്ടിടം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനായി ഭാരവാ ഹികൾ പൊന്നുംവിലയ്ക്കു സ്ഥലം കിട്ടുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതിൽ ഒട്ടധികം ഏതെങ്കിലും കലോത്സാഹം കഴിഞ്ഞാൽ വന്നു ഉട മസ്ഥൻ എതിരില്ലാതിരുന്നിട്ടും, ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും കിട്ടിയിരിക്കുന്ന മറുപടി ഒന്നും ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ലെന്നാണ്. എ രൂപരിതാപകരമായ അവസ്ഥയാണെന്നു നോക്കണം. ഇന്നത്തെ റൂളനുസരിച്ച് വി ല്ലേജ് യൂണിയനായാലും, വായനശാലകളാ യാലും ഗവണ്മെൻറുമുപാധിതം സാധിക്കേണ്ട ഓരോകാര്യത്തിനും മാർഗ്ഗരേഖയും ഒട്ട വിൽ നിശ്ചയം മാത്രമാണുണ്ടാവം. അതി നാൽ ഈ നിഖ പക്ഷേ മാറേണ്ടതാകുന്നു.

അധികാരകേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ കൊട്ടം കയ്യാകട്ടിൽ ഉള്ളി മുന്നോട്ടു നിങ്ങളാൻ കഴിവില്ലാതെ മിക്ക ജനകീയ സംഘടനക ലും വിക്ഷയിക്കുന്ന ദുഃസ്ഥിതി അമിതേണ പരിഹരിക്കുമെന്ന തുടർപ്രതീക്ഷയോടുകൂടി ഈ വിജ്ഞാപനപ്രസ്ഥാനം ഉപസംഹരിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

സാഹിത്യ പരിഷ്കരണമേളനത്തിൽ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തെ കരിച്ചു, ശ്രീ. എസ്. മൂപ്പൻനായർ ചെയ്ത പ്രസംഗം:—

ഈ പരിഷ്കരണമേളനപ്പരവിൽ ഇങ്ങ നെ വീണ്ടുമൊരു പ്രസംഗം ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതല്ല. പക്ഷെ ഇന്നലെ കറ വൈകി ഇവിടെ എത്തിച്ചേർന്ന തിരുവിതാംകൂർ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം പ്രവർത്തകന്മാർ ഈ ജോമി എന്നെ എല്ലി ചുളകൊണ്ടാണ് ചില അത്യാവശ്യകാര്യങ്ങൾ പറയാൻ ഈ മട്ടിൽ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നത്. ഗ്രന്ഥശാലാ സംഘത്തോട് എനിക്കുള്ള പ്രത്യേകബന്ധം ഈ പ്രാതിനിധ്യത്തിൽ കൂടുതൽ ഉറപ്പു തരുന്നുണ്ട്.

തിരുവിതാംകൂർ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ പ്രവർത്തനപരിധി കൊച്ചിയിലേക്കു കൂടി വ്യാപിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞ ഈ പതനത്തിൽ മലബാറിനെയും ഉൾപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യം നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ ചെട്ടത്താൻ ഏറ്റവും പററിയ ഒരു സന്ദർഭമാണിത്. ഞങ്ങളുടെ സംഘത്തിന്റെ സ്വാധീനവലയത്തിൽ വലിയൊരു ഭൂവിഭാഗം ഉണ്ടെന്ന് അഭിമാനിക്കാൻ വേണ്ടിയല്ല ഈ നിർദ്ദേശം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ ദുർഭഗകൊണ്ട് രാഷ്ട്രീയമായ വിഭാഗീകരണം കേരളത്തിൽ ഒരുവേള അല്ലനാൾ കൂടി തുടന്നുവരാം. പക്ഷെ സാംസ്കാരികമായ കാര്യങ്ങളിൽ ആ വിഭാഗീകരണത്തിനു യാതൊരുതടവുമില്ല. അതിന്റെ പരിഹാരം ഒരു ഗവണ്മെൻറും മുഖേന നേടേണ്ടതായിട്ടില്ല. നമ്മുടെ പക്കൽ തന്നെയാണ് അതിന്റെ പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ. ഈ സാഹിത്യപരിഷ്കരണ അത്തരം ഭരണകൃ

ത്തിന്റെ പ്രാമാണ്യം നമുക്കു തരുന്നില്ലേ? ഗ്രന്ഥശാലയുടെയും മറ്റൊരു മഹത്തായ പ്രാമാണ്യത്തിന്റെ ഉറവിടമാകുമെന്നുള്ളതു കൊണ്ടാണ് ഈ നിർദ്ദേശം ഞങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത്. മലബാറിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥശാലയുടെ പ്രവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കും. അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു ഈ സംയോജനത്തിൽ സന്തോഷമുള്ളതെന്നു ഞങ്ങളെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂർ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തെക്കുറിച്ചു അല്ല മുന്പാണിട്ടു ആ സ്ഥാപനത്തിന് ഒരു വേട്ട ഞങ്ങൾക്കുള്ളതോളം നേട്ടങ്ങൾ എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ ഇന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണം അവർക്കു ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ആനുകൂല്യം വേണ്ടപോലെ കിട്ടാത്തതാണ്. ഞങ്ങളുടെ സംഘത്തിനു ഗവർണ്മെന്റിന്റെ പക്കൽ നിന്നും ഗണ്യമായ പ്രോത്സാഹനം ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ സംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായ തിരുവിതാംകൂർ പ്രധാനമന്ത്രിക്ക് സംഘത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ പ്രത്യേകമായ താല്പര്യമുണ്ട്. (അദ്ദേഹം പ്രധാനമന്ത്രിയായതിനു മുമ്പാണ് ഞങ്ങളുടെ സംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായത്)

ഇങ്ങനെ അനുകൂലമായ പരിതസ്ഥിതികളിൽ, ആത്മാർത്ഥതയുള്ള ഒന്നിലധികം പ്രവർത്തകന്മാരുടെ നിരന്തരബാധനത്തോടുകൂടി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുവരുന്ന ഈ സംഘം ഒരേമിഷനുള്ള സംഘമായിത്തീർന്നാൽ ഉടനെ ലഭിക്കുന്ന ഇണമെന്താണെന്ന് നിങ്ങൾ ചോദിച്ചേക്കാം. നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു

ഒരു ഭാവിമുതിന്നു ഒരേമിഷൻ വരുത്തുക—അതുതന്നെയാണു പ്രയോജനം.

മലയാളത്തിലെ ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു സാമ്പത്തികസ്ഥിതി എത്ര ശോചനീയമായെന്നാണെന്ന് സാഹിത്യപ്രണയികളായ നിങ്ങളോട് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഒരു നല്ല പുസ്തകം പുറത്തുവന്നാൽ ആയിരം പ്രതിയാണ് അങ്ങങ്ങേറ്റം ചെലവാകുന്നത്. അതു നാലും അഞ്ചു കൊല്ലം കൊണ്ടായിരിക്കുംതാനും. ആദ്യം ഒരു പുസ്തകം എന്നു കണക്കിന് എഴുതുന്ന ഒരു പ്രശസ്തനായ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ഒരു കൊല്ലത്തെ കൂടിയ വരവ് 250 രൂപയായിരിക്കും എന്നർത്ഥം. ഈ സ്ഥിതി നമുക്കു മാറ്റാൻ സാധിക്കും—ഗ്രന്ഥശാലകൾ മുഖേന. കേരളത്തിലുള്ള കുറഞ്ഞത് ഒരു 2500 ഗ്രന്ഥശാലകളെ സംഘടിപ്പിക്കാമെങ്കിൽ ഏതു നല്ല പുസ്തകവും ഒന്നും പതിപ്പിൽ മുഖേന അച്ചടിപ്പിക്കാം. അപ്പോൾ ഒരു ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ശരാശരി ആദായം 750 രൂപയായി വർദ്ധിക്കും. ഒരുവിധം കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ ഒരു തുകയായി.

ഇങ്ങനെ സാഹിത്യത്തെ ആദായമുള്ള ഒരു തൊഴിലാക്കിത്തീർക്കാൻ ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രസ്ഥാനത്തിനാത്രമേ കഴിയൂ. സാഹിത്യകാരന്റെ ഈ സുസ്ഥിതി നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിന്റെ സംസ്കാരത്തിലും പ്രതിഫലിക്കും. അതുകൊണ്ട് ഈ വായനശാലകൾക്കു ഒരു വൻകാര്യമായി കരുതി ഉടനെ തന്നെ പ്രവർത്തി തുടങ്ങുവാൻ സാഹിത്യപ്രണയികളായ നിങ്ങളോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

പത്രാധിപക്കുള്ള കത്തുകൾ

ഭാവരശ്മികളെപ്പറ്റി

സർ,

കഴിഞ്ഞവരും ഗ്രന്ഥശാലകത്തിൽ ഭാവരശ്മികളെക്കുറിച്ച് ശ്രീ. എ. ജി. കൃഷ്ണ വാര്യർ എഴുതിയിരുന്ന നിരൂപണം ആ പുസ്തകം വായിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരും തികച്ചും തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. രവിഭദ്രകൊണ്ടു പക്ഷാന്തരങ്ങളുണ്ടാകാം പക്ഷെ ആ പക്ഷാന്തരങ്ങൾ പൊതുവേയുള്ള ശാലീപ്രായങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇങ്ങനെ കടകവിരുദ്ധമായാൽ അതു കഷ്ടമാണ്. ശ്രീ വാര്യർ ഭാവരശ്മികളിലെ ഏതാണു് ഒൻപതു ലേഖനങ്ങളോടും വിപ്രതിപത്തിയാണു തോന്നിയതു്. അദ്ദേഹത്തിൽ വിപ്രതിപത്തി തോന്നാത്ത ലേഖനങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ശുഷ്കപ്രബന്ധങ്ങളുമാണ്. അവ ക്രമമായു പ്രസക്തമായതുകൊണ്ടു കറിക്കുകാരണിട്ടുണ്ണു് എന്നാണദ്ദേഹം പറയുന്നതു്. അപ്പോൾ ക്രമമായു പ്രസക്തതയിലാണ് അദ്ദേഹം വിഷയത്തിന്റെ മാനദണ്ഡം കാണുന്നതു്. ഭാവപ്രധാനമായ ഒരു കൃതിയെ ക്രമമായു പ്രസക്തിയും പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു

സമീപിച്ചതിൽ വന്ന തകരാറാണ് ആ നിരൂപണത്തിന്റെ പരാജയം. ഭാവങ്ങൾ ആസ്വദിക്കാൻ തയ്യാറുള്ളവർതന്നെവേണം ഭാവരശ്മികളെ സമീപിക്കേണ്ടതു്. എന്തു തോന്നുന്നു?

നിങ്ങളുടെ ഓംചേരി.

എലിവാണത്തെക്കുറിച്ച്

സർ,

എലിവാണത്തെ നിരൂപണം ചെയ്ത ലേഖകൻ ആ കൃതിയുടെ നിർദ്ദാക്ഷമായ ഗുണാംശങ്ങൾ ആസ്വദിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതു കഷ്ടമായിപ്പോയി. ശ്രീ ഡി. സി. കൃഷ്ണയറത്താരു വ്യതിവിധേഷവും ഉള്ളതായി എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഏതായാലും നിങ്ങളുടെ തിരുവനന്തപുരം പോളിററികുസ് അമൃതമായി ചേരുകയില്ല. പട്ടംതാണുപിള്ളയെപ്പറ്റിയുള്ള ലേഖനം ഡി. സി. എഴുതിയതെന്നു ഇവിടുത്തെ കമ്യൂണൽ പോളിററികുസ് ഇങ്ങനെ വഴിതിരിയുന്നതിന്നു മുമ്പാണ്.

സ്വന്തം,

വെട്ടൂർ രാമൻനായർ

ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു് നല്ല അവസരം

ഗ്രന്ഥശാലമാനവലിൽപ്പെട്ടതും അല്ലാത്തതുമായി മലയാളത്തിലെ പല നല്ല പുസ്തകങ്ങളും ഇവിടെ സ്റ്റോക്കുണ്ടു്. ഈ കടകം അവസാനത്തിനകമായി ലഭിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ എല്ലാ ആർഡറുകൾക്കും വിലയിൽ ൩൩ ശതമാനം കമ്മീഷൻ അനുവദിക്കുന്നതാണു്. ക്യാററിലോഗിനും കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്കും ഉടനെ എഴുതുക.

മാനേജർ,

ശ്രീ നരസിംഹവിലാസം ബുക്കുഡിപ്പോ,
തൂറപ്പൂർ.

സംഘം വാർത്തകൾ

താലൂക്കു യൂണിയൻ പ്രതിനിധിസമ്മേളനം

താലൂക്കു ഗ്രാമശാഖായൂണിയൻ പ്രസിഡൻററായടേയും സെക്രട്ടറിയായടേയും ഒരു അടിയന്തിരയോഗം കേന്ദ്രസംഘം ആഫീസിൽ വെച്ച് മീനം 27-ാം തീയതി പകൽ മൂന്നു മണിക്ക് ശ്രീ. എ. ഹുശ്വരപ്പിള്ള ബി. എ. ബി. എൽ. എം. എൽ. എ. യുടെ (കൊട്ടാരക്കരത്താലൂക്ക് യൂണിയൻ പ്രസിഡൻറ്) അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി.

ഗ്രാമശാഖകൾക്ക് വർഷാരംഭം മുതൽ നൽകേണ്ട ഗ്രാൻഡ് വിഭജിക്കുകയോ വിതരണം ചെയ്യുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടിതിനേക്കുറിച്ചുള്ള വൈഷമ്യങ്ങൾ - തൽസംബന്ധമായി ഗവണ്മെന്റു കാണിക്കുന്ന അനാസ്ഥ-ഒരു ലൈബ്രറി ആക്റ്റിവിറ്റി ആവശ്യം-അപ്ലിഫ്റ്റ് കേന്ദ്രങ്ങളിലും പ്രൈമറി വിദ്യാലയങ്ങളിലും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വായനശാലകളുടെ നിരവധി ഗം-അതിരവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യുന്ന ധനത്തിന്റെ ദുപിനിയോഗം-ഗ്രാൻഡ് തുക

നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ സ്കൂൾ അസിസ്റ്റന്റ് സൂപ്രണ്ടിന്റെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതും കൂടാതെ കേരളം-ഇക്കാര്യത്തിലുള്ള ഗ്രാമശാഖാസംഘത്തിനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട ശുപാർശാധികാരങ്ങൾ - എന്നിവയെപ്പറ്റി യോഗത്തിൽ ചർച്ചകൾ നടത്തി. തൽഫലമായി മേൽപറഞ്ഞ വിവരങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു നിവേദനം തയ്യാറാക്കി പ്രധാനമന്ത്രിയ്ക്കും വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രിയ്ക്കും കൊടുക്കണമെന്നായിരുന്നു തീരുമാനിച്ചത്. അതിനുവേണ്ടി ശ്രീ. എ. ഹുശ്വരപ്പിള്ളയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ, മെ. കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള എം. എൽ. എ. (അമ്പലപ്പുഴ) എം. എ. മധവൻപിള്ള (തിരുവല്ല) എ. പി. നായർ (പാലക്കാട്) പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള (കുന്നത്തൂർ) കെ. കേശവപിള്ള (തിരുവനന്തപുരം) എന്നീ യൂണിയൻ പ്രവർത്തകർ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു ഡിവേദകസംഘത്തെ രൂപവൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു.

നിവേദകസംഘം വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രിയെ സന്ദർശിച്ച് വേണ്ടവിശദീകരണത്തോടുകൂടി നിവേദനം സമർപ്പിച്ചു. സമിതി ചുവടിക്കാണിച്ച കാര്യങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം ആവശ്യമാണെന്നും മന്ത്രി സമ്മതിക്കുകയും കഴിയുന്നതുവേഗം വേണ്ട തീരുമാനങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുന്നതാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഗ്രാമശാഖാ പ്രവർത്തനം (കൊച്ചി-തിരുവിതാംകൂർ)

തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചി ഗ്രാമശാഖാസംഘം കമ്മറ്റിയുടെ ഞായറുയോഗം മീനം 29-ാം നാൾ പകൽ 4 മണിക്ക് ഏറണാകുളം സഹിത്യ പരിഷത്ത് കൗൺസിലിൽ വെച്ച് സാഹിത്യകൾക്ക് ശ്രീ. ടി. കെ. കൃഷ്ണമേനോൻ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു.

1. കഴിഞ്ഞ യോഗത്തിന്റെ മിനിട്സ് വായിച്ചു പാസ്സാക്കി.

ട്രങ് കമ്മറ്റിക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കുവാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന അധികാരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

2. കഴിഞ്ഞയോഗം ചുരുക്കപ്പെടുത്തിയ പ്രകാരം മെ: പി. എൻ. പണിക്കർ (അ: തി: ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ജനറൽ സെക്രട്ടറി) പി. വി. കൃഷ്ണൻനായർ എന്നിവർ ചേർന്ന തയ്യാർചെയ്തുകൊണ്ടുവന്ന നിബന്ധനാഭേദഗതികൾ സ്വീകരിക്കുകയും, സെൻ

3. കൊച്ചിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന തിലേക്കായി നിലവിലിരിക്കുന്ന അഖില തിരുവിതാംകൂർ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ഭരണസമിതിയിൽ, താഴെ പറയുന്ന എട്ട് അംഗങ്ങളെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ ശുപാർശ ചെയ്യണമെന്ന് തീരുമാനിച്ചു.

മെമ്പേഴ്സ്

- (1) ആർ. കെ. ശാസ്ത്രി, ഏറണാകുളം പബ്ലിക് ലൈബ്രറി സെക്രട്ടറി
- (2) ടി. ശങ്കുണ്ണി മേനോൻ, വിയ്യൂർ വായനശാല
- (3) മിസിസ് ഖീലാ പി. മേനോൻ, ഏറണാകുളം
- (4) എം. കെ. രാജാ, കുന്നംകുളം
- (5) അലക്സാണ്ടർ പറമ്പിത്തറ, M. L. A.
- (6) ജെ. രാമൻ മേനോൻ, മലഞ്ചാർ
- (7) പനമ്പിള്ളി ഗോവിന്ദമനോൻ.
- (8) വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടർ.

4. ഗ്രന്ഥശാലാ മാനുവൽപരിഷ്കരണ കമ്മറ്റിയിലേക്ക് താഴെ പറയുന്ന ഏഴു പേരെ നിർദ്ദേശിച്ചു.

- (1) സാഹിത്യകശലൻ ടി. കെ. കൃഷ്ണമേനോൻ (അഭ്യർത്ഥകൻ)
- (2) സാഹിത്യകശലൻ പുത്തത്തു് രാമൻ മേനോൻ.
- (3) കവിതിലകൻ പി. ശങ്കരൻ നമ്പ്യാർ എം. എ. Hons.
- (4) എം. അമസ്സ് M. A. & L. T.
- (5) റവ: ഫാദർ തെഡോഷ്യസ്, തേവം കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പാൾ.
- (6) പി. സി. കോരുത്ത്, കോട്ടയം
- (7) എം. പി. പോൾ എം. എ.

5. അ: തി: ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം വക പ്രസിദ്ധീകരണമായ ഗ്രന്ഥാലോകം മാസികയുടെ പ്രസാധകക്കമ്മറ്റിയിൽ മെമ്പേഴ്സ് ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്, പ്രഫസ്സർ ജോസഫ് മുണ്ടശേരി, പി. വി. കൃഷ്ണൻ നായർ എന്നിവരെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ

തീരുമാനിക്കുകയും, കൊച്ചിസംസ്ഥാനത്തുള്ള എല്ലാ ഗ്രന്ഥശാലകളും വിദ്യാലയങ്ങൾ പഠനങ്ങളും ഏറ്റവും പ്രയോജനപ്രദമായ പ്രസ്തുതമാസിക സ്വീകരിക്കണമെന്ന് ശുപാർശചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

6. കൊച്ചിയിലെ പ്രവർത്തനത്തിനായി മൂന്ന് ആർഗനൈസറന്മാരെ നിയമിക്കണമെന്നും, അതിലേക്കുവേണ്ട ധനസഹായത്തിന് കൊച്ചിഗവണ്മെന്റിനോടു അഭ്യർത്ഥിക്കണമെന്നും, ആർഗനൈസർ മി: ഡബ്ബിളിയു. ഒ. ജോർജ്ജിനെ കൊച്ചിയിലെ ആർഗനൈസിംഗ് വർക്കിന് പ്രത്യേകമായി നിയോഗിക്കണമെന്നും തീരുമാനിച്ചു.

7. തിരുവിതാംകൂർ - കൊച്ചി ഗ്രന്ഥശാലാവികസനപദ്ധതി മലബാറിൽക്കൂടി വ്യാപിപ്പിച്ച് അവിടുത്തെ പ്രസ്ഥാനമായി കൊണ്ടുവരണമെന്നുള്ള കമ്മറിയുടെ നിർദ്ദേശം അനുസരിച്ച് മലബാറിലെ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രവർത്തകരുമായി ചർച്ചകൾ നടത്തുന്നതിലേയ്ക്കുവേണ്ടി നിബന്ധനയുള്ളവർക്ക് നടക്കുന്ന ഇരുപതാമതു സമ്മേളനം ഉദ്ദേശിച്ചുപരിഷ്കരിക്കേണ്ടതായിട്ട് ഒരു പ്രത്യേകയോഗം കൂടണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു.

8. ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രതിനിധികളുടെ ഒരു കൗൺസിൽ കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ ഏർപ്പാടുകളെപ്പറ്റി നടത്തേണ്ടതാണെന്നു തീരുമാനിച്ചു.

9. ഈ റിപ്പോർട്ടുസമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ സംയുക്തകമ്മറിയുടെ പ്രവർത്തനം അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. 5 മണിക്കു യോഗം പിരിഞ്ഞു.

മലബാറിലെ ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രവർത്തനം

നിബന്ധനയെ സമ്മേളനം ഉദ്ദേശിച്ചുപരിഷ്കരിക്കേണ്ടതായിട്ട് ഒരു പ്രത്യേകയോഗം കൂടണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു.

ഗ്രന്ഥശാലാപദ്ധതിയെ ചർച്ചകളിൽ സംഘം പ്രതിനിധിയായി സെക്രട്ടറി മി. പി. എൻ. പണിക്കർ സംബന്ധിക്കുകയുണ്ടായി. ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ പരിപാടികളെ വിശദീകരിച്ച് മി. എസ്സ്. ഗുപ്തൻനായർ എം. എ. (ഗ്രന്ഥശാലാകം പത്രാധിപർ) പ്രസംഗിച്ചു.

മെ: പി. എൻ. പണിക്കർ, എസ്സ്. ഗുപ്തൻനായർ, ആർഗനൈസർ മി. W. O. ജോർജ്ജ് എന്നിവർ മലബാറിലെ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രവർത്തകരുമായി കോഴിക്കോട്ടു വെച്ചു ചർച്ചകൾ നടത്തി. ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അവർ അഭിനന്ദനം പ്രകടിപ്പിച്ചു പ്രവർത്തനം മലബാറിൽ കൂടെ വ്യാപിപ്പിക്കുന്നതിൽ താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഗ്രന്ഥശാലാകം മാസികയ്ക്ക് അവിടെ വേണ്ടുവോളം പ്രചാരം ലഭിക്കുകയുണ്ടായി.

കേരളഗ്രന്ഥാലയസംഘം പ്രസിഡൻഡ് ശ്രീ. ഇ. രാമൻമനോന്തരൻ സെക്രട്ടറി ശ്രീ. മധുരവനം കൃഷ്ണക്കുറുപ്പും സംഘത്തിന്റെ പ്രവർത്തനപരിപാടികളെ സ്വാഗതം ചെയ്തു.

ഫിറസ്റ്റ് വലിയരാജാ, നിബന്ധനയെ സമ്മേളനം ഉദ്ദേശിച്ചുപരിഷ്കരിക്കേണ്ടതായിട്ട് ഒരു പ്രത്യേകയോഗം കൂടണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു.

ഗ്രന്ഥശാലാസംഖ്യ ഉപരക്ഷാധികാരികൾ

1. ഡാക്ടർ പി. റി. തോമസ്, പാലാമ്പാടം, കോട്ടയം.
2. ജ്യോത്സ്യൻ കൃഷ്ണപിള്ള, തിരുവനന്തപുരം.
3. ശ്രീമതി ലക്ഷ്മിപ്പിള്ള കൊച്ചു. മാധവിമന്ദിരം, തിരുവനന്തപുരം.
4. ശ്രീ. ജെ. ജെ. ഐ. പൊന്നം, കൊല്ലം.
5. ശ്രീ. പി. സുബ്ബമണ്യം, സുതീയേറ്റേഴ്സ്, തിരുവനന്തപുരം.
6. ശ്രീ. ഇലക്കത്തു നാരായണപിള്ള, തിരുവനന്തപുരം.
7. ശ്രീ. റി. സി. ഓലിപ്പൻ, വെളിയം, തിരുവനന്തപുരം.

ആയുഷ്കാല സാമാജികന്മാർ (തുടർച്ച)

14. ശ്രീ. കെ. പി. അപ്പുമാനാൻ, ശ്രീവിലാസം, വടക്കേക്കര, പറവൂർ.

വ്യക്തിമെമ്പരന്മാർ (തുടർച്ച)

8. ശ്രീ. പി. തോമസ്, ചിറ്റത്തു, പ്ലാൻറ്, കോതമംഗലം.

ആർഗനൈസറന്മാരുടെ പേരും പ്രവർത്തനപരിധിയും

1. പി. വിശ്വനാഥൻ (താഴെക്കിട്ട A. O.) തോവാള, അഗസ്തിശ്വരം, കൽക്കുളം
2. ബി. ബാലകൃഷ്ണൻ (പുവാർ) വീളവംകോട്ട്, നെയ്യാറ്റിൻകര. [താഴെക്കിട്ടം
3. കെ. അപ്പക്കുട്ടൻനായർ (നേമം) തിരുവനന്തപുരം, നെടുമങ്ങാട്.
4. എൻ. പത്മനാഭപിള്ള (മയ്യന്നൂർ) ചിറയിൻകീഴ്, കൊല്ലം,
5. യൂണിയൻ സെക്രട്ടറി (കൊട്ടാരക്കര) കൊട്ടാരക്കര.
6. ജി. നാണശ്ശെരി (പുത്തൂർ) പാലാമ്പാടം, പത്തനംതിട്ട, ചെങ്കോട്ട.
7. എൻ. ശ്രീധരൻനായർ (ചേപ്പാട്) കുന്നത്തൂർ, മാവേലിക്കര, അമ്പലപ്പുഴ
8. പി. അസ്സാൻനായർ (ചേപ്പാട്) കരുനാഗപ്പള്ളി, കാത്തികപ്പള്ളി.
9. യൂണിയൻ സെക്രട്ടറി (കറൂർ) തിരുവല്ല.
10. യൂണിയൻസെക്രട്ടറി (തൂറൂർ) ചേൽപ്പാലം.
11. പി. എൻ. സുകുമാരൻ (കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി) ചങ്ങനാശ്ശേരി, മീനച്ചിൽ.
12. W. O. ജാർജ്ജ് (ആലുവ) കോട്ടയം, മുവാറ്റുപുഴ, കുന്നത്തുനാട്, പിൽമേട്.
13. പി. കെ. അനന്തൻപിള്ള (പറവൂർ) തൊടുപുഴ, ദേവികുളം,
14. ജെ. തങ്കം (പറവൂർ) പറവൂർ, വൈക്കം.
15. പി. എൻ. പണിക്കർ. ചീഫ് ആർഗനൈസർ.

പ്രസിഡൻറ് ശ്രീ. റി. കെ. നാരായണപിള്ള സന്ദർശിച്ച ചില ഗ്രന്ഥശാലകൾ

ശ്രീ ചിത്തിരപഞ്ചികം ചൈബ്ബറി കുത്തിയതോട്
എസ്സ്. എൻ. ഡി. പി. വായനശാല പറയക്കാട്
ജവഹർ ഗ്രാമസേവാസംഘം & റിഡിംഗ് റൂം മുട്ടയ്ക്കാട്
ദേശബന്ധ ഗ്രന്ഥശാല, കുമാരിയ്ക്കാട്
വി. എൻ. കേശവപിള്ള സ്മാരകഗ്രന്ഥശാല വളയൻപിറത്താ
കുഞ്ഞിൽ വർഗ്ഗീ സ്മാപ്പിള മെമ്മോറിയൽ ഗ്രന്ഥശാല കുറുർ
പഞ്ചികംചൈബ്ബറി & റിഡിംഗ് റൂം മല്ലച്ചങ്ങി
മുൻസിപ്പൽചൈബ്ബറി തിരുവല്ല
കെ. ചൈ. എം. എ. ചൈബ്ബറി, കറോട്
ദേശസേവിനി ഗ്രന്ഥശാല മുണ്ടി.

പറവൂർ താലൂക്ക് ഗ്രന്ഥശാലാ യൂണിയൻ

കേരള മീനം മാസങ്ങളിൽ യൂണിയന്റെ
ഒരു കമ്മിറ്റിയോഗം കൂടിയിട്ടുണ്ട്. 12 വായ
നശാലകൾ യൂണിയൻപ്രവർത്തകർ സന്ദ
ർശിക്കുകയും 3 വായനശാലകൾ പുതുതായി
സ്ഥാപിക്കുകയും 4 വായനശാലകളിൽ വ
യോജനവിദ്യാഭ്യാസപരിപാടികൾ ആരംഭി
ക്കുകയും ചെയ്തു.

യൂണിയന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ശ്രീ. എം.
എസ്. ശാസ്ത്രി 'രമണൻ' എന്ന കഥ
ആസ്പദമാക്കി കഥാപുസ്തകം നടത്തിയ
തിന്റെ ഫലമായി 206 രൂ. പിരിഞ്ഞു
കിട്ടി.

മേടം 21-ാം തീയതി പ്രസിഡൻറ് ശ്രീ
കെ. ഐ. മാത്യു ബി. എ. ബി. എൽ റ്റൻ
അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ യൂണിയന്റെ ഒരു പൊതു
യോഗം കൂടുകയുണ്ടായി. ചീഫ് ആർഗ
നൈസർ മി. പി. എൻ. പണിക്കരും, അർ
ഗനൈസർ മി. പി. കെ. അനന്തൻപിള്ള

യും യോഗത്തിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. യൂണി
യൻ നിയമാവലി ഏതാനും ഭേദഗതിക
ളോടുകൂടി അംഗീകരിച്ചു.

ഈ യൂണിയനിൽ 46 അംഗഗ്രന്ഥശാ
ലകളുണ്ട്. മേടം, ഇടവം എന്നീ മാസങ്ങ
ളിലായി ഐക്യദാഴ്ച മി. പി. ആർ. ഉണ്ണി
ത്താൻ മറ്റു പ്രവർത്തകരുമായി 15 ഗ്ര
ന്ഥശാലകൾ സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ചേർത്തല താലൂക്ക് ഗ്രന്ഥശാലാ യൂണിയൻ

ഈ യൂണിയനിൽ ഇപ്പോൾ 21 അംഗ
ഗ്രന്ഥശാലകളുണ്ട്. മീനം 8-ാം തീയതി
യൂണിയന്റെ ഒരു കമ്മിറ്റിയോഗവും, മേടം
7-ാം തീയതി വാർഷികസമ്മേളനത്തിലേ
ക്കു രൂപീകരിച്ചിരുന്ന സ്വാഗതസംഘത്തി
ന്റെ ഒരു യോഗവും കൂടുകയുണ്ടായി.

യൂണിയന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ "വയോ
ജനവിദ്യാഭ്യാസം" എന്ന ലഘുഗ്രന്ഥം പ്ര
സിദ്ധപ്പെടുത്തി.

യൂണിയനുവേണ്ടി ആർഗനൈസർ മി. ആർ. മാധവപ്പെ 27 ഗ്രന്ഥശാലകൾ സന്ദർശിക്കുകയും 12 യോഗങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

അമ്പലപ്പുഴ താലൂക്ക് ഗ്രന്ഥശാലാ യൂണിയൻ

വാടയ്ക്കൽ എന്ന സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഐ വായനശാലകളെ സംഘം സെക്രട്ടറി മി. പി. എൻ. പണിക്കരും യൂണിയൻ പ്രവർത്തനം കൂടി സംയോജിപ്പിച്ച് പ്രവർത്തനം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തി.

അഞ്ചുഗ്രന്ഥശാലകളെയും ഒരു വ്യക്തിപ്പാലയും യൂണിയനിൽ അംഗമാക്കി. മേടത്തിൽ ഒരു ഭരണസമിതി യോഗവും ഇടവം 28-ാം തീയതി ഒരു പൊതുയോഗവും കൂടുകയുണ്ടായി.

വാർഷികസമ്മേളനം മിഥുനമാസത്തിൽ നടത്തുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചു.

തിരുവല്ല താലൂക്ക് ഗ്രന്ഥശാലാ യൂണിയൻ

താലൂക്ക് യൂണിയന്റെയും, കുറുർ വില്ലേജ് യൂണിയന്റെയും സംയുക്തമായിട്ടുള്ളതിൽ ഒരു സമ്മേളനം വെള്ളി: പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ അഭ്യർത്ഥനയിൽ മേടം 28-ാം തീയതി കുറുർ എം. എം. സ്കൂൾ ഹാളിൽ നടക്കുകയുണ്ടായി. പ്രധാനമന്ത്രിയോടൊന്നിച്ച് സംഘം സെക്രട്ടറി മി. പി. എൻ. പണിക്കരും ഉണ്ടായിരുന്നു. യോഗത്തിനുമുമ്പായി കണ്ടത്തിൽ വർഗ്ഗീസ് മാപ്പിള സ്കൗടുകൾ വായനശാല പ്രധാനമന്ത്രി സന്ദർശിക്കുകയും പ്രവർത്തനത്തിൽ അഭിനന്ദനം

ചെയ്തുകൊടുത്തു. യൂണിയൻ സെക്രട്ടറി മി. എ. എൻ. പി. പണിക്കർ സ്വാഗതം ആശംസിക്കുന്ന ഒരു കവിത പാരായണം ചെയ്തു. വില്ലേജ് യൂണിയൻ പ്രസിഡൻറ് മി. കെ. ഐ. ജോഷ്വാ ബി. എ. വായനശാലകൾ, പ്രാദേശികാവശ്യങ്ങൾ എന്നിവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സ്വാഗതപ്രസംഗം ചെയ്തു. തുടർന്ന് ഗ്രന്ഥശാലാ യൂണിയൻ പ്രവർത്തനത്തെ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് യൂണിയൻ പ്രസിഡൻറ് മി. എ. ജെ. മാധവൻപിള്ള വിജയലക്ഷ്മി പ്രസംഗം നടത്തി. മിസ്സസ്. കെ. എ. മാത്യു ബി. എ. ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി പ്രസംഗിച്ചു.

കണ്ടത്തിൽ വർഗ്ഗീസ് മാപ്പിള അവർകളുടെ മുമ്പാകെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്കൗടുകൾ നൽകിയെന്ന കുറുർ ഗ്രന്ഥശാലയിൽ അനുമതിയോടെ ചെയ്യണമെന്ന് പ്രധാനമന്ത്രിയോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് യൂണിയൻ വൈസ് പ്രസിഡൻറ് ശ്രീ. പി. എൻ. നമ്പൂതിരി, ബി. എ. ബി. കോ. ചെയ്തു പ്രസംഗം ഉള്ളതെ സംഗ്രഹിക്കാം.

കാലോക്ലമം കാലോ ഭേദം അസാമാന്യ വൈഭവമുള്ള ചില വ്യക്തികൾ അവർക്കുണ്ട്. അവരുടെ സ്വാഗതത്തോടെ നമുക്ക് സേവനജീവിതത്തിന്റെ അനുസ്മരണം സ്വാഭാവികവും അനിവാര്യവുമാണ്.

ജനനമുടൻ സ്കൂൾപുരുഷൻ ദിവ്യതനായ കണ്ടത്തിൽ വർഗ്ഗീസ് മാപ്പിള അവർകളാണ്. വ്യക്തി വ്യക്തിയായി ജീവിക്കാതെ, ഒരു സാമൂഹ്യവുമെന്ന നിലയിൽ ജീവിക്കേണ്ടതെന്നതിനെന്നും ഏതെന്നെയെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ജനനമുടൻ ത്തിൽ ഉറഞ്ഞിട്ടുള്ള കിടന്ന വ്യക്തിത്വം നമുക്കു തട്ടിയുണർത്തി സാമൂഹ്യപരമായി

ക്കായി വിനിയോഗിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ചെയ്ത ഗ്രമങ്ങൾ അവിസ്മരണീയങ്ങളാണ്; അമൂല്യങ്ങളാണ്. “ബാലികാമം” എന്ന വിദ്യാപീഠം തിരുമുഖപുരം വിപണിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമഫലങ്ങളാണ്. സാഹിത്യവാസനയുള്ള ചെറുപ്പക്കാരെ തേടിപ്പിടിച്ച് അദ്ധ്യാപനം പ്രോത്സാഹനം നൽകുന്നതിൽ അദ്ദേഹം സദാ ജാഗ്രതയായിരുന്നു. “മനോരമ” മുഖാന്തരവും “ഭാഷാപോഷി”നിയിൽ കൂടിയും അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ച ഭാഷാപോഷണത്തെ വെല്ലാൻ മറ്റൊരു സാഹിത്യസേവകനെ നാമിന്നുവരെ കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ല.

ഒരു സ്കൂളുമെന്ന രൂപത്തിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥശാലയ്ക്കുള്ള പ്രാധാന്യം സംശയാതീതമാണ്. അദ്ദേഹം ഗ്രാമത്തിലും സാമ്പത്തികമായി ഭരണമുള്ള ബാങ്ക്, ആരോഗ്യപരമായ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ഒരു ആതുരപത്രി, ആത്മീയപ്രയോജനത്തിന് ദേവാലയം എന്നിവയോടൊത്തു സാംസ്കാരികമായി ഒരു ഗ്രന്ഥശാലയും ഭരിച്ചു കൂട്ടുവാൻ ആവാത്ത ഒരു വ്യക്തിയാണ്. ജാതിമതാഭിമാനകരങ്ങളായ അതിരമായി ആസ്പദീപനം, ജ്യോതിഷവും പങ്കെടുക്കാവുന്ന ഒരു സ്ഥാപനമാണ് ഗ്രന്ഥശാല. ഒരു ഗ്രാമത്തിലെ സാംസ്കാരികാഭിവൃദ്ധിക്കായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥശാല അവിടുത്തെ സാംസ്കാരിക ‘ട്രസ്റ്റ്’ ആണ്. അവിടുത്തെ സാംസ്കാരിക ദേവാലയമാണ്; അവിടുത്തെ സാംസ്കാരിക ബാങ്കാണ്; അവിടുത്തെ സാംസ്കാരിക വൈദ്യശാലയാണ്. കുറുർ ഗ്രന്ഥശാലയെക്കുറിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതോളം ചരിത്രാത്മകമല്ലാത്ത രേഖപ്പെടുത്തലില്ല. ഈ ഗ്രന്ഥശാല ശ്രീ. വാഴിസുമാപ്പിള്ള അവർ കഴിഞ്ഞ ആത്മീയജ്യോതിസ്സിനെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിനോടൊപ്പം അന്തരിച്ചുപോയ

ദ്വൈതത്തിന്റെ ഒരു ഭൗതികപ്രതിബിംബം കൂടി ഇവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് ഇവിടെയുള്ളവർ ആഗ്രഹിച്ചു. ആ ആഗ്രഹത്തിന്റെ സഫലീകരണമാണ് ഇവിടെ അനാമകാദനം ചെയ്യാൻ പോകുന്ന മായാമിത്രം. സ്കൂളായുടെ പ്രതിനിധിയായിരിക്കണം സ്കൂളത്തിന്റെ അനാമകാദനം. ആദർശവും പ്രായോഗികതയും ഒന്നു ചേർന്നെ വിജയം സുസാധ്യമല്ല.

പ്രധാനമന്ത്രി വട്ടീസ് മാപ്പിളയുടെ സുവർണ്ണ വാശികളിച്ചുകൊണ്ട് അനാമകാദനം നിർവ്വഹിച്ചു. പഞ്ചായത്തുമെമ്പിളിനെപ്പറ്റിയുള്ള മി. കെ. റി. കൃഷ്ണന്റെ പ്രസംഗത്തിനുശേഷം വായനശാലകൾക്കു ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും ചെയ്തിട്ടുള്ള സഹായങ്ങളെ പരാമർശിച്ച് അദ്ധ്യക്ഷൻ ദീർഘമായി പ്രസംഗിച്ചു.

ചങ്ങനാശ്ശേരിത്താലൂക്കു ഗ്രന്ഥശാല യൂണിയൻ

പ്രസിഡൻ്റ്.

ശ്രീ കെ. ജെ. തോമസ്, ബി. എ. വൈസ് പ്രസിഡൻ്റ്.

ശ്രീ. കെ. എം. തോമസ്, സെക്രട്ടറി.

ശ്രീ. പി. എൻ. ശങ്കരൻനായർ

ആർഗനൈസർ മി. പി. എൻ. സുകുമാരൻ ക്ഷണമനുസരിച്ച് കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി സഹൃദയ ഗ്രന്ഥശാലയിൽ വെച്ച് സംഘം ഭരണസമിതി അംഗം മി. കെ. എ. എബ്രഹാമിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ 124 ധനു 26-ാം തീയതി ഗ്രന്ഥശാലാപ്രതിനിധികളുടെ ഒരു യോഗംകൂടി യൂണിയൻ ഉത്ഘാടനംചെയ്തു. യൂണിയന്റെ ഹെഡ്

ആഫീസ് ആയി കണ്ടെത്തിപ്പെട്ടിട്ടു സഹായ ഗ്രന്ഥശാലയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു കടയനിക്കാട്ടു, ട്രാഗോർ സ്കൂൾ ഗ്രന്ഥശാലയിലും, ചെറുകര ആർ. എൻ. മെമ്മോറിയൽ ഗ്രന്ഥശാലയിലും, പുതുപ്പള്ളി വൈ. എം. സി. എ. ഗ്രന്ഥശാലയിലും വച്ച് യൂണിയൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയോടൊന്നിച്ച് പ്രവർത്തനം നടത്തുകയും നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. താലൂക്കിലെ ഗ്രന്ഥശാലകൾ സന്ദർശിച്ച് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്കു റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിക്കുവാൻ ഞെ സബ് കമ്മിറ്റിക്കുള്ള തെരഞ്ഞെടുത്തു.

യൂണിയനിൽ ആകെ 12 വ്യക്തി അംഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. നെടുങ്കുന്നം ഗാന്ധി സ്കൂൾ ഗ്രന്ഥശാലയിൽ വച്ച് 15-10-124 കൂടിയ ചൊതുരേഗത്തിൽ യൂണിയൻ നിയമാവലി അല്ലെങ്കിൽ മീഡിയം ക്ലാസ്സിലുള്ള എല്ലാ അംഗങ്ങളും ഉൾപ്പെടെ.

മീനച്ചിൽ താലൂക്ക്

ഗ്രന്ഥശാലാ യൂണിയൻ

പ്രസിഡൻറ്

ശ്രീ. ജോർജ്ജ് തോമസ് കൊട്ടുകാപ്പള്ളി,
വൈസ് പ്രസിഡൻറ്

ശ്രീ പി. എസ്. ഗോപാലപിള്ള
ബി. എ. ബി. എൽ,
സെക്രട്ടറി

ശ്രീ. സി. എം. മാത്യു, ബി.എ. ബി.എൽ.

124 മീനം 21-ാം തീയതി പാലാ കോസ്റ്റോ പോളിറ്റൻ ലൈബ്രറി കേന്ദ്രമായി യൂണിയൻ സ്ഥാപിതമായി.

താലൂക്കിലുള്ള എല്ലാ ഗ്രന്ഥശാലകളും കഴിയുന്നതും വേഗം സന്ദർശിച്ച് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്കു റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിക്കുവാൻ

ശ്രീ. ജോർജ്ജ് തോമസ് കൊട്ടുകാപ്പള്ളി പ്രസിഡൻറായുള്ള ഞെ സബ് കമ്മിറ്റിക്കുള്ള തെരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ട്.

മാവേലിക്കര താലൂക്ക്

ഗ്രന്ഥശാലാ യൂണിയൻ

പ്രസിഡൻറ്

ശ്രീ. ജി. ഗോപാലപിള്ള,
ബി. എ. ബി. എൽ,
വൈസ് പ്രസിഡൻറ്

ശ്രീ. എം. ഡാനിയൽ ബി. എ.
സെക്രട്ടറി

ശ്രീ. എം. വി. ചന്ദ്രശങ്കരൻ നായർ.

ഈ താലൂക്കിലെ ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രതിനിധികളുടെ ഒരു യോഗം കണ്ടിയൂർ ജ്ഞാനപ്രദായിനി ഗ്രന്ഥശാലയിൽ വച്ച് 124 ജൂലൈ 2-ാം തീയതി ഗ്രന്ഥശാലാ സംഘം സെക്രട്ടറി മി. പി. എൻ. പണിക്കരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. താലൂക്കു ആൾഗനൈസർ മി. എൻ. ശ്രീധരൻ നായരും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. യൂണിയൻ പ്രവർത്തനത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട പല കാര്യങ്ങളെ പരാമർശിച്ചും സംഘത്തിന്റെ പരിപാടികളെ വിശദീകരിച്ചും അദ്ധ്യക്ഷൻ പ്രസംഗിച്ചു, യൂണിയൻ നിയമാവലി അംഗീകരിക്കുകയും 9 പേർക്കു പെട്ട ഒരു ഭരണസമിതിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

കുന്നത്തൂർ താലൂക്ക്

ഗ്രന്ഥശാലാ യൂണിയൻ

യൂണിയൻ ഭരണസമിതി അംഗങ്ങളും താലൂക്ക് ആൾഗനൈസർ മി. ശ്രീധരൻ നായരും കൂടി താലൂക്കിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചതിന്റെ ഫലമായി 51

പേരെ ആയുക്തകാലാംഗങ്ങളായും 54 പേരെ സാധാരണ അംഗങ്ങളായും (ആയുഷ്കാലാംഗത്തിനു 25 രൂപ, സാധാരണ അംഗത്തിനു 5 രൂപ) യൂണിയനിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ താലൂക്കിലെ എല്ലാ ഗ്രന്ഥശാലകളും സന്ദർശിക്കുകയും പ്രവർത്തനം മുടങ്ങിക്കിടന്ന വായനശാലകളെ ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ചിന്തിൻകീഴ് താലൂക്ക് ഗ്രന്ഥശാലാ യൂണിയൻ

പ്രസിഡൻറ്,

ശ്രീ. വെങ്കട്ടം പരമേശ്വരൻപിള്ള.

വൈസ് പ്രസിഡൻറ്.

ശ്രീ. ആർ. പത്മനാഭൻ

സെക്രട്ടറി. ജി. രാമകൃഷ്ണപിള്ള

യൂണിയന്റെ ഒരു ചൊതുരയോഗം ഇടവം 16-ാം തീയതി ആററിക്കൽ മള്ളൂർ വിലാസം ഗ്രന്ഥശാലയിൽ വെച്ച് ശ്രീ. ഏ. മാധവൻപിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം പ്രതിനിധിയായി ശ്രീ. ചെ. അബ്രാഹാം യോഗത്തിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. താലൂക്കിൽ ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രവർത്തനം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങളെ വിശദീകരിച്ച് മെ. വെങ്കട്ടം പരമേശ്വരൻപിള്ള, ചെ. അബ്രാഹാം എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. പുതിയ പ്രവർത്തനസമിതിയെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. യൂണിയന്റെ ഭരണപദ്ധതികൾ ഉദ്ഘാടനം 125 ചിങ്ങത്തിൽ നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിക്കുകയുണ്ടായി.

ഗ്രന്ഥശാലാവാർത്തകൾ

ശ്രീ. ചിത്തിര പബ്ലിക് ലൈബ്രറി കത്തിയതോട്

മേടം 10-ആം ഗ്രന്ഥശാലയുടെ ഭരണജ്ഞിവി ആഘോഷം സംബന്ധിച്ചുള്ള സമ്മേളനത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി ശ്രീ. എൻ. കണേശ്വരൻ അവാർഡ് ആലുക്കു വെച്ചതും മെ. വെങ്കട്ടം കേശവൻ, വയലാർ രാമവർമ്മ, റി. എൻ. ഗോപിനാഥൻ നായർ ബി. എ.; എന്നിവർ പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ബഹു. പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഗ്രാമീണ വായനശാല

മരങ്ങാട്ടുപള്ളി

മേടം 12-ശ്രീ. ജോർജ്ജ് തോമസ് കൊട്ടുകാപ്പള്ളിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ പ്രസ്തുത വായനശാലയുടെ വാർഷികം നടത്തി.

ബാപ്പാജിസ് മാർക ഗ്രാമീണ വായനശാല, മുതുകുളം വടക്ക്

മേടം 16-പ്രസ്തുത വായനശാലയുടെ ഒന്നാമതു വാർഷികസമ്മേളനം വായനശാലയ്ക്കു സമീപം തയ്യാർചെയ്തിരുന്ന ഗാന്ധി നഗറിൽ വെച്ച് യൂണിവേഴ്സിറ്റി ലൈബ്രറിയറും ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ആണറിക്കാലിൻ്റ് സെക്രട്ടറിയുമായ ശ്രീ. എം. തോമസ് എം. എ. എൽ. റി. യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. മെ. എസ്. ഗുപ്തൻ നായർ എം. എ.; ചെ. അബ്രാഹാം എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

**വൈ. എം. എ. ഗ്രന്ഥശാല
ചേനപ്പാടി**

മേടം 18—ശ്രീ കെ. ജെ. തോമസ് ബി. എ, വായനശാലയുടെ ഉത്ഘാടനം നിർവ്വഹിച്ചു.

**ഗാന്ധിമെമ്മോറിയൽ റീഡിംഗ് റൂം
പള്ളിത്തോട്ടം**

മേടം 20—പ്രഥമ വാർഷിക സമ്മേളനം കൊച്ചുപിലാമുട ക്ലബ്ബറുവെച്ച് ശ്രീ പി. കേശവദേവിയൻറെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. ശ്രീ. ആർ എസ്. കുറുപ്പ് ബി. എ. എൽ. റി. യോഗം ഉത്ഘാടനം ചെയ്തു. മെ: ചൊൻകുന്നം വക്കീ, ആനന്ദക്കുട്ടൻ എന്നിവർ പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായി.

**ദേശബന്ധ ഗ്രന്ഥശാല
കുമ്പകിൻകോട്**

മേടം 24— ബഹു: മന്ത്രി ഡാക്ടർ ജു. കെ. മാധവൻ അവർകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സഹകരണനഗറിൽ കൂടിയ സമ്മേളനത്തിൽവെച്ച് പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥശാലയുടെ മന്ദിരോത്ഘാടനം ബഹു: പ്രധാനമന്ത്രി അവർകൾ നിർവ്വഹിച്ചു. മന്ദിരത്തിൻറെ ഉത്ഘാടനകർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുവാനുദ്യമിച്ചുകൊണ്ടു് മി. ജെ. കേശവൻ ചെയ്ത പ്രസംഗം ഇങ്ങനെ സ:ഗ്രഹിക്കാം:—“തിരുവിതാംകൂറിലെ ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രവർത്തനം ഇതരോജ്യങ്ങളിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുവാൻ നമ്മുടെ നില പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് അഭിമാനിക്കാൻ വഴിയില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെയും കൊച്ചിയിലേയും ഗ്രന്ഥശാലാപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു് ഐക്യരൂപം വരുത്തുന്നതിനുള്ള സാധ്യതകളെക്കുറിച്ച് പര്യടലാപിക്കുന്നതിനു് ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം നിയോഗിച്ച ഞാ

നരപ്പൊഴെയുള്ള നിവേദകസംഘം കൊച്ചിയിൽ നിന്നും സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. 15 ലക്ഷം ജനങ്ങളുള്ള കൊച്ചിയിൽ 250-ലധികം ഗ്രന്ഥശാലകളുള്ളപ്പോൾ 65 ലക്ഷമുള്ള തിരുവിതാംകൂറിൽ 650-ഓളം ഗ്രന്ഥശാലകൾമത്രമേ പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നുള്ളു. മറുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ അവിടെ 6000 പേക്കു് ഒരു ലൈബ്രറി എങ്കിൽ ഇവിടെ 10000-ത്തിനു ഒന്നു എന്നാണു കണക്കു്.

ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കും വായനശാലകൾക്കും ശരിയായ ഗ്രാന്റ്, വായനജനവിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു ഗ്രാന്റ്, ഗവണ്മെൻറ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ സൗജന്യമായി ലഭിക്കുക എന്നു തുടങ്ങി നിരവധി കൗതൂഹലം ഇനിയും നമുക്കു സാധിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്.

നമ്മുടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രധാനമന്ത്രി ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിൻറെ അദ്ധ്യക്ഷൻ കൂടിയായ സ്ഥിതിക്കു് ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കും വായനശാലകൾക്കും വേണ്ട പ്രോത്സാഹനം ഉണ്ടാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാം.”

മന്ദിരോത്ഘാടനം നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടു് ബഹു: പ്രധാനമന്ത്രി സുദീർഘമായ ഒരു പ്രസംഗംചെയ്തു. പ്രസംഗത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

“ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിൻറെ രാജ്യവ്യാപകമായ പ്രവർത്തനഫലമായി പ്രസ്ഥാനത്തിനു അടുത്തകാലത്തു ഒരുണർവും പുരോഗതിയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അതിനു കാരണം മി. കേശവൻകൂടി ഉൾപ്പെട്ട സംഘംകമ്മിറ്റിക്കാരാണു്.

കാര്യക്ഷമമായി നടത്തുന്ന എല്ലാ ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കും വായനശാലകൾക്കും

ഗ്രന്ഥശാലാകം എന്ന കാര്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ അടിയന്തിരമായ ശ്രദ്ധയിലിരിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റവക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ ഗ്രന്ഥശാലകൾക്ക് സൗജന്യമായി ലഭിക്കുന്നതിനേക്കുറിച്ച് ഗവണ്മെന്റവക ചോദ്യമുണ്ട്.

വായനവിദ്യാഭ്യാസപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു ആരംഭിച്ചുവരുന്നുവെങ്കിൽ, സ്ഥാപനങ്ങളും വ്യക്തികളും അക്കാദമിയിൽ നടത്തുന്ന ഏതെങ്കിലും സേവനങ്ങളും സ്വാഗതാർഹമായിരിക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റ് വീക്ഷിക്കുന്നതാണ്. ഗ്രന്ഥശാലാ സംഘവും ഇക്കാര്യത്തിൽ ഏർപ്പെട്ട തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന് രാജ്യവ്യാപകമായ പുരോഗതി ആവശ്യമാണ്. വായനവിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അവ അനുകൂലമായ പ്രോത്സാഹനം ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാം.

സഹൃദയവായനശാലാ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി

മേടം 26, 27. 'സഹൃദയ'യുടേയും, 'വൈ, എം. എസ്' യുടേയും 12-ാമതു വാർഷികയോഗങ്ങൾ, സംഘോഷം നടത്തുകയുണ്ടായി. സഹൃദയയുടെ വാർഷികയോഗം ശ്രീ. കെ. എ. ദാമോദരമേനോൻ അവർക്കുള്ള അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടന്നു. ശ്രീ. എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള എം. എ. ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. രാത്രി 'വൈ, എം. എസ്' നടന്ന സമിതി ശ്രീ. എൻ. പി. യുടെ 'ധൂമകേതു' എന്ന നാടകം തന്മയമായി അഭിനയിച്ചു. 'വൈ, എം. എ. വാർഷികസമ്മേളനം' ബഹു: വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുകയും യോഗത്തിൽ ശ്രീ. ജി. കുമാരപിള്ള എം. എ. ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിക്കുകയും

മേ: വെട്ടൂർ രാമൻനായർ, പാലാ ഗോപാലൻനായർ എന്നിവർ പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു.

പബ്ലിക് ലൈബ്രറി & റീഡിംഗ് റൂം മല്ലപ്പള്ളി

മേടം 29-ബഹു: പ്രധാനമന്ത്രി സംഘം സെക്രട്ടറി മി. പി. എൻ. പണിക്കരോടൊത്ത് പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥശാല സന്ദർശിച്ചു. പ്രധാനമന്ത്രി അവർക്കുള്ള ഗുണനാമനായ ശ്രീ. ജി. ബി. ഐ. എൽ. റി. ഹാരമണിയിൽ സിംഹിത. ശ്രീ. ഐ. എൻ. നാരായണൻ സ്വാഗതപ്രസംഗം ചെയ്തു. ഗുണനാമന കാണാനിടയായതിൽ പ്രധാനമന്ത്രി സന്തോഷിക്കുകയും, ഗ്രന്ഥശാലാ സംഘം ഭരണസമിതി അംഗവും പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥശാലാസെക്രട്ടറിയുമായ മി. കെ. എ. എബ്രഹാമിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അഭിനന്ദനം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

വിശ്വകർമ്മ നാഴിപ്പാലം സംഘം വായനശാല, കീഴ്വേങ്ങ നാഗർകോവിൽ

മേടം 31-പ്രഥമ വാർഷികയോഗം ശ്രീ. എസ്. രാജഗോപാലാചാരി ബി. എ. യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. മെ. കെ. രാമകൃഷ്ണനാശാരി എം. എൽ. ഐ ആർ ഗണേശൻ പി. വിശ്വനാഥൻ, സി. ശാലാണത്താലി എന്നിവരും ശ്രീമതി എം. കോലമ്മാർ ബി. എസ്. സി-യും പ്രസംഗിച്ചു.

ശ്രീമതി ശാലാണത്താലി

മേടം 31-7-ാമതു വാർഷികസമ്മേളനം ശ്രീ. കെ. എം. ബിജിബി ബി. എസ്. സി.

ബി. എൽ. എൽ. റി. യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. മെ. എ. മുത്തശിവൻ ബി. എ. (ഭാണേശ്വർ) വീരസുബ്രഹ്മണ്യം എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

ദേശസേവിനിവായനശാല
വെള്ളൂപ്പാറ

ഇടവം 2—ഈ വായനശാലയുടെ പ്രമുഖാംഗികൾക്കു മേൽ ശ്രീ. എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള എം. എ. യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടുകയും മെ. എം. തോമസ് എം. എ.; എൽ. റി. മാധവവാര്യൻ ബി. എ. (ഭാണേശ്വർ) എന്നിവർ പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു.

വാഴ്ചക്കൂട്ടം വായനശാല
മാറാംപള്ളി

ഇടവം 10—ഈ വായനശാലയുടെ ഉത്ഘാടനം ശ്രീ. പി. എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള ബി. എ. ബി. എൽ. നിർവ്വഹിച്ചു. ശ്രീ. ജി. പി. നാരായണപിള്ള ബി. എ. ബി. എൽ. യോഗത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചു. മെ. : ജോസഫ് കൈമാപറമ്പൻ, W. O. ജാർജ്ജ് എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

ഗ്രാമസേവാസമിതി ഗ്രന്ഥശാല
പാലോട്ട്

മേടം 31—ഉത്ഘാടനയോഗം ശ്രീ. കെ. കെ. പിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. സംഘം സെക്രട്ടറി മി. പി. എൻ. പണിക്കർ ഗ്രന്ഥശാലയുടെ ഉത്ഘാടനം നിർവ്വഹിച്ചു.

മെ. എം. കെ. മാധവൻവൈദ്യൻ, വി. കെ. നാരായണൻ, രാമചന്ദ്രൻ, ആർഗ

നെസർ കെ. അപ്പക്കുട്ടൻ നായർ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. ശ്രീ. പി. എൻ. പണിക്കരുടെ ശ്രദ്ധാർഹമായി യോഗത്തിൽ വച്ചുതന്നെ 49 രൂ. സംഭാവന ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

ലൈബ്രറി ഗ്രന്ഥശാല
കമ്മിറ്റി

സ്റ്റേറ്റിലെ ഗ്രന്ഥശാലകളും വായനശാലകളും പരിശോധിച്ചു ഗ്രേഡ് തിരിച്ചു ഗ്രാൻഡ് ശുപാർശ ചെയ്തു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കുന്നതിലേയ്ക്കായി ശ്രീ. സി. നാരായണപിള്ള എം. എൽ. എ. കൺവീനറായും, യൂണിവേഴ്സിറ്റി ലൈബ്രററിയൻ മി. എം. തോമസ് എം. എ. എൽ. റി. യും ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം പ്രതിനിധിയും അംഗങ്ങളായും ഒരു കമ്മിറ്റിയെ ഗവണ്മെന്റു നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം പ്രതിനിധിയായി സെക്രട്ടറി ശ്രീ. പി. എൻ. പണിക്കരെ സംഘം പ്രവർത്തകസമിതി തിരഞ്ഞെടുത്തു.

കമ്മിറ്റി ഇടവം 16-ാം തീയതി മുതൽ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. മൂന്നാഴ്ചക്കു ശ്വം പരിശോധന പൂർത്തിയാക്കണമെന്ന് ഗവണ്മെന്റു നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സംഘത്തിന്റെ ദീർഘകാലത്തെ നിവേദനഫലമായിട്ടാണ് ഗവണ്മെന്റു ഗ്രാൻഡ് പരിശോധനാധികാരം ഒരു ജനകീയ കമ്മിറ്റിക്കു വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടുള്ളത്.

ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ആഫീസ്

തിരുവിതാംകൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ
അനുവാദം ലഭിച്ചതനുസരിച്ച് ഗ്രന്ഥശാ
ലാസംഘം ആഫീസ്, യൂണിവേഴ്സിറ്റി
ലൈബ്രറിയുടെയും മാനുസ്ക്രിപ്റ്റ്
ലൈബ്രറിയുടെയും മധ്യേയുള്ള കെട്ടിടത്തി
ലേയ്ക്ക് 124 ഇടവം 5-ാം തീയതി മുതൽ
മാറിസ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഗ്രന്ഥശാലാകുമാരികൾ

125 മുതൽ കൊച്ചിയിലെ എല്ലാ കോള
ജ്കളിലും ഹൈസ്കൂളുകളിലും മാസിക എട്ടു
തൃതീയകകളോടൊത്തു എല്ലാ ലൈബ്രറികളും മാ
സിക എടുക്കുന്നതിനു ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെ
ന്നും കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റു അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

താഴെ പറയുന്ന ചെറുകഥാപുസ്തകങ്ങൾ ഞങ്ങൾ വായനശാലകൾക്കു ശുപാർശ ചെയ്യുന്നു

1. ഇന്ദുനീലം	എസ്. കെ. ചൊററക്കാട്ട്
2. രംഗമണ്ഡപം	Do
3. ഹിമവാഹിനി	Do
4. അസ്ത്രോളജർ	കാരൂർ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള
5. തുപ്പുകാരി	Do
6. മറവിൽ	പി. കേശവദേവ്
7. റെയ് വാളണ്ടിയർ	Do
8. നാട്ടുവെളിച്ചം	ചൊൻകുന്നം വർഗ്ഗി
9. ചൊട്ടിയ ഇഴകൾ	Do
10. ഭടന്റെ സ്വപ്നം	പെട്ടൂർ രാമൻനായർ
11. ദേവദാസി	Do
12. കതിർക്കര	പി. സി. കുട്ടികൃഷ്ണൻ
13. വിഡ്ഢികളുടെ സ്വർഗ്ഗം	മുഹമ്മദ് ബഷീർ
14. ആത്മദാദനം	പുതുശ്ശേരി നാരായണൻനായർ
15. നന്തകി	എൻ. ഗോവിന്ദൻകുട്ടി
16. അച്ഛന്റെ അന്തകൻ	പോഞ്ഞിക്കര റാഫി
17. സഹോദരി	കെ. ജെ. മററത്തോളി
18. നവമുകുളം	സുരഭി രാമചന്ദ്രൻ
19. സ്വപ്നിക്കുന്ന മണ്ണ്	ജെ. എം. കോവൂർ
20. കുറുപ്പിടിച്ച തോണി	Do
21. അശോകത്തണലിൽ	Do
22. നീലമണി	നമ്പാത്ത് ശിവരാമമനോൻ
23. പോംവഴി	വി. ടി. ഭട്ടതിരിപ്പാട്
24. മണ്ണിന്റെ മക്കൾ	എ. കെ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള
25. തിന്നാമ്പുക്കൾ	പല കഥാകാരന്മാർ
26. പൂക്കുല	Do
27. പ്രേമപഞ്ചമി	പ്രേംചന്ദ്രൻ
28. മഴക്കാലം	മട്ടത്തുവർഗ്ഗി

(തുടരും)

അംഗഗ്രന്ഥശാലകളുടെ പേരുവിവരം

(തുടർച്ച)

- 554 യംഗ് മെൻസ് ലൈബ്രറി, പാണാവള്ളി, ചേൽത്തല.
- 555 ഹിന്ദു സാംബവർസമാജം വായനശാല, പുലിയൂർകുറിച്ഛി, തക്കല A. O.
- 556 പൊതുജനസമാസംഘം വായനശാല, കൈങ്കപ്പള്ളം, പറക്ക A. O.
- 557 ഗ്രാമസവിനി യുവജനസമാജം ഗ്രന്ഥശാല, പുവാർ A. O.
- 558 വിരാലിപുരം ഗ്രാമോദ്ധാരണ ഗ്രന്ഥശാല, കളത്തൂർ, പുവാർ A. O.
- 559 നീറിക്കോട്ട് ലൈബ്രറി, ആലങ്ങാട്ട്, കുന്നമ്മാവ് A. O.
- 560 ഗ്രാമോദ്ധാരണവായനശാല, രാജമംഗലം, കീഴില്ലം A. O.
- 561 ദേശീയവായനശാല, കൈത്താലം, പറവൂർ A. O.
- 562 C. S. No 278 ജ്ഞാനപ്രദായിനി ഗ്രന്ഥശാല ആൻഡ് വായനശാല,
വടയൻ, തലയോലപ്പുറവ് A. O.
- 563 S. N. V. S. ശ്രീനാരായണവിലാസം വായനശാല,
മണക്കുന്നം, പുത്തോട്ട A. O.
- 564 ഷക്കരത്ത് മെമ്മോറിയൽ ഗ്രന്ഥശാല, പല്ലന, തൃക്കുന്നപ്പു A. O.
- 565 കൈമംഗലം ലൈബ്രറി, കൈമംഗലം, പറവൂർ A. O.
- 566 ജ്ഞാനോദയം റീഡിംഗ് ക്ലബ്ബ് ആൻഡ് ലൈബ്രറി, വരാപ്പു A. O.
- 567 കുറിയന്നൂർ ഗ്രാമോദ്ധാരണവായനശാല, തടിയൂർ A. O.
- 568 കുററാട്ട് Y. M. A. വായനശാല, തിരുവല്ല A. O.
- 569 ഇഞ്ചിക്കാട്ട് പബ്ലിക് ലൈബ്രറി ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം, ശാന്താംകോട്ട, തൂര
- 570 ദേശസുവിനി വായനശാല, ചെട്ടികുളങ്ങര, അണാട്ടുകര A. O. [നാട്ട് A. O.
- 571 ശ്രീരാമകൃഷ്ണവായനശാല, കണ്ടിയൂർ, മാവേലിക്കര A. O.
- 572 1069-ാം നമ്പർ മങ്ങാട്ട് വിവിധോദ്ദേശ സഹകരണസംഘം ഗ്രന്ഥശാല,
കിളികൊല്ലൂർ, മങ്ങാട്ട് A. O.
- 573 ദേശസമാസംഘം വായനശാല, ചിന്നക്കട, ആണമുക്കം, കൊല്ലം A. O.
- 574 ഗാന്ധിമെമ്മോറിയൽ റീഡിംഗ് ക്ലബ്ബ് ആൻഡ് ലൈബ്രറി, കലശ്ശേരി പരവൂർ
- 575 Y. M. C. A. ലൈബ്രറി ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം, മതിലിൽ തുക്കട- [A. O.
- 576 ജവഹർ വായനശാല, കുഞ്ഞിക്കര, മുന്നമ്പം A. O. [വൂർ, പെരിനാട്ട്.
- 577 പുളിയനം ദേശസവിനി ഗ്രാമീണവായനശാല, കുറുശേരി A. O. പാറക്കുറുവ്.
- 578 പബ്ലിക് ലൈബ്രറി ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം, കുളക്കട, പുത്തൂർ A. O.
- 579 പരുത്തിക്കാട്ട് മേമ്മോറിയൽ വായനശാല, പാറായിക്കുളം, കോട്ടപ്പുറം A. O.
- 580 "ടി കെ" മെമ്മോറിയൽ ലൈബ്രറി ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം, കോട്ടപ്പുറം, പറവൂർ
- 581 ഗാന്ധിസ്മാരകഗ്രന്ഥശാല, കരുമാലൂർ, അയിരൂർ, പറവൂർ.
- 582 ഗ്രാമസ്വരാജ് വായനശാല, ചെറുക്കൽ, നാമങ്ങാനം A. O.
- 583 ദേശസുവിനി റീഡിംഗ് റൂം, ടി ലൈബ്രറി, പഴവങ്ങാടി അങ്ങാടി, A. O.
- 584 അനുസ്മരണ തമിഴ് നിലയം റീഡിംഗ് റൂം ടി ലൈബ്രറി, ആഗ്രാമം തുലിനം.

- 585 ശാസിമെമ്മോറിയൽ റീഡിംഗ്റും, കടുക്കര, അഴകിയ പാഞ്ചുപുരം.
 586 വിജയലക്ഷ്മി റീഡിംഗ്റും, മേഖലർഗനംകോപ്പ്, A. O. അഴകിയ പാഞ്ചുപുരം.
 587 പരവൂർ ഗ്രാമശാലാണസഹകരണസംഘം വായനശാല, കൂനയിൽക്കര,
 588 നേതാജി സ്മാരകഗ്രന്ഥശാല, പുതക്കുളം, പരവൂർ A. O. [പരവൂർ A. O.
 589 സുജനാ നന്ദിനി വായനശാല, മീനാട്, ചാത്തന്നൂർ A. O.
 590 ഇന്ദിരയപ്പയിലാസം വായനശാല, പ്ലാക്കാട്, ആടിച്ചനല്ലൂർ, ചാത്തന്നൂർ A. O.
 591 വട്ടക്കാട്ട് യൂത്ത് ഫീഗ്, കാരയംമ, വള്ളിക്കുന്ന്, ചെട്ടിറ A. O.
 592 ഭാക്കാട്ടൂർ ഗ്രാമശാലാണവായനശാല, ഭാക്കാട്ടൂർ, അയക്കുന്ന് A. O.
 593 വാളകം പബ്ലിക് ലൈബ്രറി & റീഡിംഗ്റും, വാളകം, മുവററപ്പുഴ, A. O.
 594 കർഷകഗ്രന്ഥശാല, വാഴൂർ തെക്കു, വാഴൂർ A. O.
 595 ദേശീയഗ്രന്ഥശാല, (തിരുവാല്ലൂർ) കോട്ടപ്പുറം A. O.
 596 ഇൻഡിപെൻഡൻസ് മെമ്മോറിയൽ ക്ലബ്ബ്, കാലിക്കോടം, അറക്കുളം A. O.
 597 N. S. S. ദേശസേവിനി വായനശാല, മണക്കാട്, തൊടുപുഴ A. O.
 598 ജനജ്ഞാനി വായനശാല, കോലാനി, തൊടുപുഴ A. O.
 599 വിദ്യാഭ്യാസ വായനശാല, ഇടയ്ക്കുപുഴ, കാരക്കോണം A. O.
 600 യുവജനസമാജം കിസാൻ വായനശാല, ഒറട്ടാഴ്ചലമംഗലം
 601 ബാപ്പാജി മെമ്മോറിയൽ വായനശാല, വള്ളവള്ളി, കോട്ടവള്ളി, കൂനമ്മാവ് A. O.
 602 മഹാത്മജി സ്മാരകവായനശാല, പടിഞ്ഞാറുകര, കുമ്പനാട് A. O.
 603 ഗ്രാമീണവായനശാല, പല്ലന, തൃക്കുന്നപ്പുഴ A. O.
 604 മഹാത്മജി സ്മാരകഗ്രന്ഥശാല, വളഞ്ഞവട്ടം, കടപ്ര, നിരണം A. O.
 605 ഗ്രാമീണവായനശാല, വാലാച്ചിറ, കടുത്തുരുത്തി A. O.
 606 മഹാത്മ ഗ്രാമീണ വായനശാല, ആയാങ്കടി, കടുത്തുരുത്തി A. O.
 607 ആസാദ് കോസ്റ്റോ പൊളിറാൻ ലൈബ്രറി & റീഡിംഗ്റും മാവേലിക്കര A. O.
 608 ഗ്രാമസമാജ് വായനശാല, എറിച്ചല്ലൂർ, പൂവാർ A. O.
 609 ജോൺസൺസ് പബ്ലിക് ലൈബ്രറി, മൈലം, കൊട്ടാരക്കര
 610 യുവജനസംഘം വായനശാല, കണ്ടയം, പട്ടാഴി, പത്തനാപുരം A. O.
 611 മാവേലിക്കര മുൻസിപ്പൽ ലൈബ്രറി, മാവേലിക്കര A. O.
 612 സനാറ്റുപ്രദായിനി വായനശാല, നടുക്കാട്, പള്ളിച്ചൽ, നേമം A. O.
 613 മുനമ്പാ നേഷണൽ ലൈബ്രറി & റീഡിംഗ്റും, വടക്കേക്കര, മുനമ്പം A. O.
 614 ശ്രീ നാരായണകൃഷ്ണ & ലൈബ്രറി, കോട്ടവഴുങ്ങ, കോട്ടപ്പുറം A. O.
 615 ഗ്രാമീണ വായനശാല, തടിക്കാട്, അഞ്ചൽ A. O.
 616 ശ്രീമിത്തിരേനിക്കനും ഗ്രന്ഥശാല & വായനശാല, ചോന്നോട്, അഞ്ചൽ, A. O.
 617 "ജയ് ഹിന്ദ്" ലൈബ്രറി & റീഡിംഗ്ക്ലബ്ബ്, മുതലക്കോടം, തൊടുപുഴ A. O.
 618 നേതാജിക്ലബ്ബ് ലൈബ്രറി, വാഴക്കുളം A. O.
 619 ജവഹർമെമ്മോറിയൽ ലൈബ്രറി & റീഡിംഗ്റും ഇരവിപുരം, മയ്യനാട്.
 620 ദേശസേവിനി കൂട്ടിക്കട, മയ്യനാട് A. O.
 621 പബ്ലിക് ലൈബ്രറി, വാഴൂർ A. O.

- 622 പരിമല ഓളർ റീഡിംഗ് ബോയ്സ്, കടപ്പു, മന്നൂർ A. O.
- 623 ജ്ഞാനപ്പുഴയ്ക്കൽ താമരപ്പാലം, താമരപ്പാലം കൊട്ടാരം A. O.
- 624 മേലാറുഴി ഗ്രാമീണഗ്രന്ഥശാല, പുല്ലമ്പറ വാമനപുരം A. O.
- 625 ദേശസംവിധിഗ്രന്ഥശാല, ചെത്തുപുഴ, നെടുമങ്ങാട്
- 626 സ്വാഭാവിമാനി വായനശാല, ചിറുവീട്, വിതൂർ A. O.
- 627 ബിരുദപ്പുഴ എമ്പലം മേമ്മോറിയൽ റീഡിംഗ് റൂം കരിമുളയ്ക്കൽ, നൂറനാട്, A. O.
- 628 ശ്രീ ചിത്രദത്തം ഗ്രന്ഥശാല, കരമ്പാല, പന്തളം A. O.
- 629 യുതുലിന് ഗ്രന്ഥശാല ആൻഡ് വായനശാല, തെങ്ങിയൂർ, തടിയൂർ A. O.
- 630 ജോലത് വായനശാല, മാതൃ, A. O. പുനലൂർ
- 631 യൂണിയൻ ക്ലബ്ബ് ആൻഡ് പബ്ലിക് ലൈബ്രറി, പത്തനാപുരം A. O.
- 632 മൗലിപട്ടം സെൻറ്-ജേംസ് നീ. എ. സി. വായനശാല,
ചേമുറി, മേത്തൂർ A. O.
- 633 വേലിയിലേറും N. S. S. വായനശാല, കടവെച്ചൂർ, വെച്ചൂർ A. O.
- 634 ജവഹർഗാന്ധി അഭിറൂപിണി. ലം വായനശാല, തുറങ്കുടി, ധർമ്മപുരം,
കോട്ടൂർ, A. O.
- 635 ചെമ്പമ്പലം ഗ്രാമപഞ്ചായത്ത് സഹകരണസംഘം വായനശാല,
കൊറ്റക്കര കുന്നം, A. O.
- 636 പാമ്പാക്കട പബ്ലിക് ലൈബ്രറി, ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം
മേമ്മോറിയൽ പാമ്പാക്കട A. O.
- 637 മാതൂർ പബ്ലിക് ലൈബ്രറി, എറണാകുളം, ഇളംതോട്ടം A. O.
- 638 ഗ്രാമസംഘം വായനശാല, തിരുപ്പുരം, പുവാർ A. O.
- 639 ദേശസംവിധി, കാലടി, കരമന A. O.
- 640 ഉഷാകുളം വായനശാല, വലിയമുളയ്ക്കൽ കടകംപള്ളി പേട്ട A. O.
- 641 ഗ്രാമസംഘം വായനശാല, ഇരവിപേരൂർ, വള്ളംകുളം A. O.
- 642 പാലക്കാട് ഗ്രാമസംവിധി ഗ്രന്ഥശാല ആൻഡ് വായനശാല
പാലക്കാട്, പട്ടം A. O.
- 643 പള്ളിക്കൽ ശ്രീ സുഭാഷ് ഗ്രന്ഥപാഠശാലയും ആൻഡ് വായനശാല
കുട്ടിമുക്ക്, പള്ളിക്കൽ A. O.
- 644 വിജ്ഞാനപ്രദായിനി വായനശാല, പന്തൂർ, തൃക്കുന്നപ്പുഴ.
- 645 കററാനം ഗാന്ധി മേമ്മോറിയൽ ഗ്രന്ഥപാഠശാലയും ആൻഡ്
വായനശാല, കററാനം, പള്ളിക്കൽ A. O.
- 646 മനക്കോട് പബ്ലിക് ലൈബ്രറി, മനക്കോട്, മൂറൂർ A. O.
- 647 ആവണിശ്വരം പബ്ലിക് ലൈബ്രറി ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം,
ആവണിശ്വരം, കുന്നിക്കോട് A. O.
- 648 പാറക്കോട് വായനശാല, പാറക്കോട്, സഭാനന്ദപുരം A. O.

‘അഭിപ്രായത്തിന്’ വന്നിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളുടെ വിസ്തൃതി (തുടർച്ച)

ക്രമം	പുസ്തകത്തിന്റെ പേര്	ഗ്രന്ഥകർത്താവ്	പ്രസാധകൻ	പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ വർഷം	വില്പന കൂ. ണ. സ.
76	പാൽക്കാരി	കുറുപ്പൻ വേണുജി	വി. വി. ബുക്കഡിപ്പോ മെയിൽ റോഡ്, കൊല്ലം.	1124	0 4 0
77	സ്വപ്നശാലയെ കുലയാളികൾക്കും	മാധവനാഥൻ	മുഹമ്മദാബാദിലെ മുഹമ്മദാബാദിലെ	1123	2 0 0
78	ചിന്താശാലയെ	എൻ. കുഞ്ഞുകൃഷ്ണപിള്ള	വി. വി. ബുക്കഡിപ്പോ	1114	1 4 0
80	ഗ്രാമീണശാലയെ	കെ. പി. മാധവനാഥൻ	മുഹമ്മദാബാദിലെ	1123	1 0 0
81	റോഡിനോടും, ദുരവസ്ഥയ്ക്കും	എം. വി. മാധവനാഥൻ	വി. വി. ബുക്കഡിപ്പോ	1124	1 0 0
82	ആധുനിക മോട്ടോർവണ്ടി	എം. വി. മാധവനാഥൻ	മുഹമ്മദാബാദിലെ	1115	5 12 0
83	തൃശ്ശൂർ	എം. വി. മാധവനാഥൻ	മുഹമ്മദാബാദിലെ	1123	0 12 0
84	ഭാഗ്യദാസി	വെട്ടൂർ മമ്മൻ നായർ	മുഹമ്മദാബാദിലെ	1124	1 8 0
85	സുകൃതിസോപാനം	വെട്ടൂർ മമ്മൻ നായർ	മുഹമ്മദാബാദിലെ	1123	1 0 0
86	കലാചിന്തകൻ	S. K. നായർ	മുഹമ്മദാബാദിലെ	1106	1 8 0
87	പഞ്ചമുതം	പല കവികൾ	P. വാസുദേവൻപിള്ള (മേച്ചേരി)	1124	1 8 0
88	വിശ്വനാഥൻ	C. P. കേശവൻ വൈദ്യൻ	മുഹമ്മദാബാദിലെ	1123	1 0 0

ஜெய்ஹிந்த்

மதுஒழிந்ததும் மனக்கவலை

(ஆளுர், 'பரதன்')

எதேச்சிகார எக்களிப்பில் இறு
மார்து ஏழைப்பிரஜைகளை துரும்பாக
மதித்து எமவாதனை நடத்திய ஜார்
மன்னனின்தலை தூக்குமேடையில்
தொங்கியது. சஷ்யப் புரட்சிகாட்டிய
நீதிஇது. மகத்துவம் நமக்குமண்டியி
டுகிறது என்ற மமதையால் சுபீட்ச
வாழ்விற்கு சூன்யம்வைத்த ஹிட்லர்
மண்ணோடுமண்ணாய் மறைந்தான். அ
டுத்து நடந்தசம்பவம் இது. இன்னும்
பல் இதுபோல். இவைகள் சரித்திரம்
சாதித்தஉண்மை.

நாட்டை நாசப்படுத்திய நாகாச
ரனை எமனுலகிற்கு அனுப்பினார் நாரா
யணமூர்த்தி. புராணத்தைப் புரட்டி
னால் தெரிகிறது. இடும்ப ஆட்சிநடத்
தி இவ்வுலகிற்கே இன்னல்தந்த இரா

வணசாரனை இராமபாணம் இரையாகக்
கொண்டது. இராமாயண ஏட்டின்
படி. மகன்வாழ்விற்கே எமனாகவந்த
இரணியாசானின் இரத்தத்தை குடித்
துக் கொன்றார் நரசிங்கமூர்த்தி; இதி
காசம் சொல்கிறது. பகாசாரனையும்
இடும்பாசாரனையும் பஞ்சுபோல்பறக்க
அடித்து பிளந்துகொன்றான் பீமன்.
பாரதவாக்கியப்படி. இம்மாதிரியான
சண்டாளர்கள்தோன்றிய ஒவ்வொரு
சகாப்தத்திலும் மக்கள்பட்ட மாண
துன்பங்களுக்கு சங்கைகிடையாது.
என்றாலும் இவ்வித எமகாத சூரர்
களின் அட்டகாசங்களுக்கு சவக்குழி
யில் சமாதிகட்டுவதுதான் நீதிஎன ச
ரித்திரமும் சமயதூற்றுகளும் சான்றாய்
நிற்கின்றன.

ஆனால் ஆதிகாலத்திலிருந்து இவ்
வளுக்குண்டு காலம்வரை அட்டகாச
டைம்டேபிள் போட்டு வகுப்புநடத்
திவரும் அரக்கன் இருக்கத்தான்
செய்தான். எத்தனையோ சீர்திருத்த
வாதிகளாலும், சமய போதகர்களா
லும், வீராதி வீரர்களாலும் நிரமூல
மாக்கமுடியாத 'மன்னன்'யார்? அவர்
தான் மகாகனம்பொருந்திய மதுவாக்
கன் மகாராஜா! மனுதாம நீதிகளெல்
லாம் இவனைக்கண்டால் மருண்டோ
டும் கொலை களவு பொய் வறுமை
முதலியகொள்ளிப் பிசாசுகள் கொம்
மாள மடிக்கும் முட்டாள்தனமும் மூ
டநம்பிக்கையும் முழங்காலிரும் புத்
தியும் புத்தியும் புறமுதுகுகாட்டும். சீ
ரும் செல்வமும் சிறகுகட்டி பறக்கும்.
அபலைகளின்கண்ணீருக்கு ஆதாவனிக்
கும். குழந்தையின் அன்புக்கு குழி
தோண்டும். வீட்டிலுள்ள சட்டிபாணை

கொல்லாம் மிருதங்கமடிக்கும். குடும்பப் பந்தத்தைக் கொலைசெய்யவும் அஞ்சாது. அப்பப்பா! இவ்வாக்கன் காட்டிய அநியாய நாடகசீன்கள் தத்ரூபமாக எல்லாமேடைகளிலும் அங்கேறி அமோகவாவேற்பை பெற்றது. மேலும் பல்லாயிரக்கணக்கான காங்கிரஸ் தொண்டர்களின் மண்டைகளை ருசி பார்த்து, காந்திஜீயையும் கலங்கடித்து, கன்னிபாரததேவியை களங்கமுண்டாக்கிய 'மகாவீரதீரகுலதிலகம் தான்' இந்த க்தாநாயகன். இந்த மது மன்னன் ஆட்சி 'நிதியை' ஒவ்வொரு மனைவியர்களிடமும் கேட்டால் தெரியும். கோர்ட்டில் தெரியும். கேஸ்கள் அங்கேற்றிய ஒவ்வொரு வக்கீல்களையும் கேட்டால்தெரியும். இவ்வித பஞ்சமா பாதகத்திற்கு படைப்புக்கடவுளாக இருந்த இப்படுபாவியை பாலோகத்திற்கு வழியனுப்ப பாடைகட்டி தகனக்கிரியை நடத்தியாய்விட்டது.

1947-அக்டோபர் 2-ாம் தியதி சென்னை மாகாணத்தில் மதுவிலக்கு அமுலுக்குவந்தது. அதையடுத்து திருவிதாங்கூரிலும் 1948-ஆகஸ்ட் 17-ாம் தியதி அகஸ்தீஸ்வரம், தோவாரை, கல்குளம் விளவங்கோடு, நெய்யாற்றின்கரை, செங்கோட்டை முதலிய ஆறு தாலுகாக்களில் சமாதமன்றம் ஸ்தாபித்தாய்விட்டது. அடுத்த ஆகஸ்டில் திருவனந்தபுரம், கொல்லம், சிறையின்கீழ் முதலிய தாலுகாக்களிலும் இச்சடங்கு விமரிசையாய் நடைபெற பூர்வாங்க திட்டங்கள் ஆகிவிட்டன. எனவானாலும் பாரதம் பூராவமே

இம்மகா மன்னனுக்கு 'மரியாதை' செய்து தீரவேண்டுமென்ற திடசங்கல்பம் கொண்டுவிட்டனர் மக்கள்.

ஆண்டுகள் பலவாய் அட்டகாசம் செய்துவந்த அவ்வாக்கனை அடியோடு அழித்தது. அனைவர் உள்ளத்திலும் ஆணந்தம் தாண்டவமாடும் என நம்பி இருந்தனர். ஆம் அதுவும் ஓரளவு உண்மைதான். ஆனாலும் மது ஒழிந்தும் மக்கள் மனக்கவலை மாய்ந்து விட்டது எனப் பெருமைப்பட உரிமை இல்லை.

மதுவிலக்கு வந்தபின் ஏராளமான பதனீர் இறக்கும் தொழிலாளர்களை வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பற்றியிருக்கிறது. குடும்ப ஜீவிதத்தையே இதனால் நடத்திவந்த ஏழைத் தொழிலாளர்கள் ஏங்கி நிற்கின்றனர் ஆகவே இது விஷயத்தில் சர்க்கார் இப்பொழுது அலாக்காதையாய் இருப்பதுபோல் இருக்காமல் உடனடி இவர்களின் குடும்ப நிர்வாகம் நடைபெற வேலைத்திட்டம்வகுத்து கொடுக்க ஆவனசெய்யவேண்டும். கள்ளுக்கடைகளை ஒழிப்பதொடு தமது லட்சியம் நிறைவேற்றிவிட்டது என்று இருந்துவிடக்கூடாது. 'மகன் சாகவும்கூடாது மருமகன் தாலையும் அறுக்க வேண்டும்' என்று எண்ணுவதுபோல் ஆகக்கூடாது.

மேலும் மதுவிலக்கினால் அசாங்கம் பல கோடி ரூபாய் வரவை இடிக்க நேரிட்டிருக்கிறது. உண்மைதான். ஆனால் அநிதநட்டத்தை ஈடு

செய்ய ஏற்கெனவே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தால் வருந்தும் ஏழைகளிடமிருந்து வருவிக்க எண்ணுவது 'வெந்த புண்ணிலே வேலிடுவது' போலாகும். ஆம் அசாங்கம் கொண்டு வர எத்தனித்திருக்கும் விற்பனைவரியைப் பற்றி தான் சொல்லுகிறோம். விற்பனைவரியின் சுமையைத்தாங்குபவன் வியாபாரியல்ல பாம்பொது ஜனங்களே. ஒருமுறையில் சொன்னால் ஆவிற்பனைவரியல்ல 'வாங்குவோர்வரியே. ஆகையால் பிள்ளையார் பிடிக்க குங்காய் முடிந்த'கதை போலாகாமல் ஏழைகளின் இதயத்தில் இன்பமூட்ட எத்தனிப்பதுநலம் என்பது எமது ஆலோசனை அல்ல ஆவல்.

மேலும் உழைத்தவன் ஒருவனிருக்க அனுபவிப்பவன் மற்றொருவனாயிருக்கும். அநீதியை சுட்டெரிக்கும் காலம்இது அன்று மதுவிலக்குக்காக மகத்தான தியாகம் செய்த வீரர்கள் இருக்க ஏதோபட்டம்பெற்ற படிப்பாளிகளைமட்டும் மதுவிலக்கு இலாகாவில் சம்பளத்தில் வைத்திருப்பது அவ்வளவு உசிதமல்ல. 'கூலிக்கு மாடிப்பது' போன்ற கொள்கையை இந்த ஆபீஸர்கள் கையாண்டு வருவது நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். தவிரவும் 'கள்ளனைப்பிடிக்க கள்ளன் தான் சரியானவருவி' அதனால் சகசியமாக மது இறக்கும் பேர்வழிகளை கண்டு பிடிக்க கள் இறக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் இந்த இலாகாவில் சிறு ஜோளிகள் கொடுத்தால் இம் மது விலக்கு

திட்டம் வெற்றியடையும். இந்த தொழிலாளர்களுக்கும் மனச் சந்தோஷம் கிடைக்கும். மதுவை ஒழித்த மக்கள் சந்தோஷமாய் இருக்க நாடகம் சினிமா இவைகளைக் காண்பிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தது. ஆனால் இலவச நாடகங்களும் சினிமாக்களும் காட்ட முயற்சி எடுக்காவிட்டாலும் ஏற்கெனவே 'டிக்கட்டின்பேரில் பார்க்கச் செல்லாமென்றாலொ அங்கும் அசாங்கம் தன்கைவரிசையைக் காண்பித்திருக்கிறது.' கொடு தமாஷா வரி என்கிறது இதுபோக பேருக்கு மது விலக்கின்வருத்தத்தைக்குறைக்க காப்பிக்கடைகள் திறப்பது, நாடகங்கள் நடத்துவது இது போன்றவைகளுக்கு அசாங்கம் அனுமதித்திருக்கும் சிறு தொகைகளையும் கூட 'பொதுஜன ஊழியர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு சில அதிகாரிகள் 'அஃஸ்' பண்ணுகிறார்கள். இதையும் சர்க்கார் கண்டித்த முற்படவேண்டும்'

ஆகையால் மது ஒழிந்தும் மனக் கவலை தீரவில்லை. மேலும் மேலும் 'வால்போச்சு கத்திவந்தது' என்ற கூற்றுப்போல் குறைகள் கூடிக்கொண்டேதான். வருகின்றன இவைகளை யெல்லாம் பொது ஜனசர்க்கார் நன்கு பரிசீலனைசெய்து காந்திஜி நமக்களித்த மதுவிலக்கு திட்டத்தை உயர்ந்த முறையில் செயலாற்ற வேண்டுமென்பதே எம் பிரார்த்தனை.

“പ്രധാനമന്ത്രി”യും മറ്റും

എല്ലാ ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കും അത്യാവശ്യം

1. പ്രധാനമന്ത്രി—കേശവദേവിന്റെ ഏറ്റവും പുതിയ രാഷ്ട്രീയ നാടകം വില്പന 1 8 0
2. ഗീതാഞ്ജലി—ഭാഗോറിന്റെ ഏറ്റവും മികച്ച കൃതി—മനോഹരമായ ഗദ്യവിവർത്തനം—അനവധി ചിത്രങ്ങളോടുകൂടിയ ലൈബ്രറിപ്പതിപ്പ് 2 0 0
3. നാടകകുത്തൻ—സ്വദേശാഭിമാനി രാമകൃഷ്ണപിള്ള 38 വർഷം മുമ്പു എഴുതിയ വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പുതിയ പതിപ്പ് 1 8 0
4. കാര്യരഹിതകഥകൾ—ചന്ദ്രൻ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും സമ്മാനിക്കപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥം 1 4 0
5. അസ്ട്രോളജർ—കാര്യരഹിതന്റെ ബെതു പുതിയ ചെറുകഥകൾ 1 0 0
6. എലിവാണം—“സാമ്പിൾ അസംബ്ളി” തുടങ്ങിയ 16 രാഷ്ട്രീയ വിനോദലഘനങ്ങൾ 1 4 0
7. മഴക്കാറ്റുകൾ—മുട്ടത്തുവെക്കിയുടെ ഏഴ് നോവൽസെറും ചെറുകഥകൾ 1 0 0
8. മിന്നൽക്കൊടി—ഗ്രാമീണജീവിതത്തെ കവിതയായി ചിത്രീകരിക്കുന്ന ബെതു കഥകൾ—ഗ്രന്ഥകർത്താവ് കെ. എ. തേവര 1 0 0
9. പ്രേമവിപ്ലവം—ചൊൽക്കുന്നം വെക്കി 1 0 0
10. സോഷ്യലിസം—സോഷ്യലിസത്തെപ്പറ്റി പഠിക്കാനുള്ള മലയാളത്തിലെ ഏകഗ്രന്ഥം—സി. ജെ. തോമസ് 1 4 0
11. മതവും കമ്മ്യൂണിസവും—അവതരമില്ലാത്ത അടുപ്പവും അകൽച്ചയും എത്രയെന്നു കാണുന്ന ഒരു വിശിഷ്ട ശാസ്ത്രീയ ഗ്രന്ഥം—സി. ജെ. തോമസ് 1 8 0
12. അനശ്വരതയിലേക്കുള്ള ക്ഷണം—കെ. എ. അബ്ദുസമീർ നാടകത്തിന്റെ തർജ്ജമ 0 12 0
13. നാടകകുത്തൻ—ദേവിന്റെ വിനോദ നാടകം 1 0 0

14. വില്പനികളുടെസ്വപ്നം-ബങ്കിറിന്റെ പുതിയത്.	1	4	0
15. ചെറുകഥാപ്രസ്ഥാനം-എം. പി. പോൾ	2	0	0

ലൈബ്രറികൾക്കു്

ആവശ്യമുള്ള ഏല്പാ പുസ്തകങ്ങളും ബുക്കുകളിന്നു ലഭിക്കുന്നതാണു്,
വി. പി. യു. യെ നേരിട്ടൊ ആവശ്യപ്പെടുക.

നാഷണൽ ബുക്സ് സ്റ്റാൾ

കളരിക്കൽ ബസാർ, കോട്ടയം, തിരുവിതാംകൂർ.

“ ടാഗോർ ”

[ഉത്തമ മലയാളസാഹിത്യമാസിക]

ഫിഫ് എഡിറ്റർ

മാനേജിംഗ് എഡിറ്റർ

T. K. നാരായണക്കുറുപ്പ്

കലവറ കൃഷ്ണൻനായർ B. A.

തുരുത്തുവെന്റെ വിശ്വവിശാലങ്ങളും പാവനമധുരങ്ങളുമായ ഉത്കൃഷ്ടാശയാദർശങ്ങളെ കേളേത്തിന്റെ മാമാത്മ്യമേറിയ സംസ്കാരപാരമ്പര്യങ്ങൾക്കൊത്തവണ്ണം നിലനിത്തുന്നതിനു വേണ്ടിയും.

ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും അധിവസിച്ചുപോരുന്ന മലയാളീസമോദനമാരുമായുള്ള നമ്മുടെ ബന്ധം സുദൃഢവും സുസ്ഥിരവും ആക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും

നടത്തപ്പെടുന്ന ശ്രേഷ്ഠസാഹിത്യമാസിക. കേരളത്തിലെ മികച്ച സാഹിത്യീനഃയകന്മാരുടെ തുല്യകാവിലാസങ്ങൾ, ടാഗോർ മഹാകവിയുടെ ആശയാനുവാദങ്ങൾ, വിവിധകലാ, ശാസ്ത്രപ്രതിപാദനങ്ങൾ ഇവയുടെ കനോജ്ഞസമാഹാരമായിരിക്കും ഓരോ ലക്കവും

സമൃദ്ധയലോകം ദേശഭേദമന്വേ പരിലാളിക്കുന്ന ടാഗോർ മാസികയിൽ പരസ്യം ചെയ്ത കൂടുതൽ പ്രയോജനം സമാർജ്ജിക്കുക.

വാർഷിക വരിസംഖ്യ

(എപ്പോഴും മുൻകൂർ)

അഞ്ചലിൽ
Rs. 5-0-0

പോസ്റ്റിൽ
Rs. 6-0-0

ഇൻഡ്യൻ പാമേ
Rs. 8-0-0

റെറപ്രതി വില അണ്. 8

സമർത്ഥന്മാരായ ഏജൻമാരെ കേരളത്തിനകത്തും പുറമേയും ചില സ്ഥലങ്ങളിൽകൂടി ആവശ്യമുണ്ടു്. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്കെഴുതുക.—

മാനന്തർ, ടാഗോർ, കൊല്ലം.

പുതിയ നാടകങ്ങൾ വായിക്കുക

എൻ. കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ

— ഭർഗ്ഗനം —

വില 1 രൂപ.

ടി. എൻ. ഒൻ

“പിൻതരിപ്പൻപ്രസ്ഥാനം”

(ഫലിതനാടകം)

വില 8 റൂ.

ഞങ്ങളുടെ പുതിയ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

1. കവിതാകൈതുകം സർദാർ കെ. എം. പണിക്കർ വില രൂപ 1.
2. ഇതളുകൾ ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ് വില 1 രൂ. 8 റൂ.
3. സുധ—മുനാപതിപ്പ് (ടി. എൻ.) വില 1 രൂ. 4 റൂ.
4. ചക്കീചങ്കരം മുൻസി റാമക്കുറുപ്പ് വില 2 രൂ.
5. ഭാവരശ്മികൾ (പി. കെ. പരമേശ്വരൻനായർ) വില 1 രൂ. 8 റൂ.
6. പ്രതിധ്വനി ഞാനപതിപ്പ് നാടകം (ടി. എൻ.) വില 12 റൂ.
7. മണ്ണിന്റെ മക്കൾ (എ. കെ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള) വില രൂ. 1
8. വെളിച്ചത്തിലേയ്ക്ക് (കെ. എസ്. നാരായണപിള്ള) വില 8 റൂ.
9. പ്രതിഭാസങ്ങൾ മുനാപതിപ്പ് പുത്തൻ നാരായണൻനായർ 1 രൂ. 4 റൂ.
10. അശ്രുപൂജ ആർ. വി. ഉണ്ണിത്താൻ വില 1 രൂ.
11. രൂപമേഖല ആർ. വി. ഉണ്ണിത്താൻ വില 1 രൂ.
12. പരിവർത്തനം (നാടകം) ടി. എൻ. വില 1 രൂ. 4 റൂ.

പി. കെ. മെമ്മോറിയൽ പ്രസ്സ് & ബുക്കഡിപ്പോ,
വഴുതയ്ക്കാട്, തിരുവനന്തപുരം.

ട്രാവൻകോർ ഹോർവ്വേഡ് ബാങ്ക് (ക്ലിപ്തം)

1948 ഡിസംബർ 31-ാം തീയതിയിലെ ബാക്കിപത്ര സംക്ഷേപം

മൂലധനവും ബാധ്യതകളും	രൂ. ണ.സ.	രൂ. ണ.സ.	സ്വത്തും മറ്റു മുതലുകളും	രൂ. ണ.സ.	രൂ. ണ.സ.
മൂലധനം:			ഓക്കമിരിപ്പു മറ്റു ബാങ്കുകളിൽ നിക്ഷേപവും		36,52,388 13 6
അധികൃതമൂലധനം	50,00,000 0 0		ഇൻഡ്യ, തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, മൈസൂർ ഗവണ്മെന്റുകളുടെ കടപ്പത്രങ്ങൾ	36,73,049 1 1	
വാഗ്ദത്തമൂലധനം	25,00,000 0 0		മറ്റു കമ്പനികളുടെ ഓഹരികൾ	3,39,738 6 0	40,12,787 7 1
നിക്ഷിപ്തധനം			ലോൺ, ബിൽ പ്രോനോട്ട മുതലായവ		89,58,282 1 9
കരുതൽധനം			വസ്തുവിനുള്ള ബില്ലുകൾ		8,17,957 12 9
സ്ഥിരം, കുറൻറ, സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് മുതലായ നിക്ഷേപങ്ങളും മറ്റു ബാധ്യതകളും			ഉപകരണങ്ങളും സ്റ്റേഷനറിയും ബാങ്കുകെട്ടിടങ്ങളും മറ്റു സ്വസ്ഥപരവസ്തുക്കളും		2,46,464 8 1
അവകാശപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ആദായവിതരണമുള്ള ബില്ലുകൾ			മുറയ്ക്കപ്പെട്ടവ		4,10,892 11 11
പ്രൊമിസ്സു അഡ്വന്സ് മെൻറു സ്റ്റാഫ് മറ്റു മുതലായവ			മുറയ്ക്കപ്പെട്ടവ		2,82,056 15 10
മുറയ്ക്കപ്പെട്ടവ			മുറയ്ക്കപ്പെട്ടവ		
ലാഭ നഷ്ടക്കണക്കുകൾ:-	2325 7 3		മുറയ്ക്കപ്പെട്ടവ		
മുനാഭേദത്തെ ബാക്കി	1,25,141 1 6		മുറയ്ക്കപ്പെട്ടവ		
തന്നാഭേദത്തെ അറ്റാദായം			മുറയ്ക്കപ്പെട്ടവ		
ആകെ			ആകെ		1,83,80,830 6 11

GRANDHALOKAM

OFFICIAL ORGAN OF THE TRAVANCORE

LIBRARY ASSOCIATION

ADVERTISEMENT TARIFF

FRONT COVER PAGE	...	...	(Reserved)
BACK COVER PAGE	...	...	Rs. 70 per insertion
	...	...	Rs. 60 per insertion, if three insertions or more
COVER PAGE 2	...	...	Rs. 60 per insertion.
	...	...	Rs. 40 per insertion, if three consecutive insertions or more.
COVER PAGE 3	...	...	Rs. 50 per insertion.
	...	...	Rs. 40 per insertion if 3 insertions or more.
ANY OTHER PAGE	...	...	Rs. 40 per insertion.
HALF PAGE	...	...	Rs. 25 ...
QUARTER PAGE	...	...	Rs. 15 ...
BELOW QUARTER PAGE	...	...	Rs. 10 ...

For further details apply to:

THE MANAGER
GRANDHALOKAM,
TRIVANDRUM.

N. B. വിശദസ്സന്ധാരായ ഏജൻറന്മാരെ എല്ലാസ്ഥലത്തും ആവശ്യമുണ്ടു്.

പാലാ സെൻട്രൽ ബാങ്ക് ട്രിപ്പം

പാലാ - തിരുവിതാംകൂർ

അധികൃത മൂലധനം	40,00,000 രൂപാ
പിരിയോഡിക് നിക്ഷേപിച്ചതും വിനിയോഗിച്ചതും ആയ മൂലധനം	} 25,00,000 രൂപാ
പിരിയോഡിക് കിട്ടിയ മൂലധനവും കുത്തൽ ധനവും	} 29,72,436 രൂപാ
ഒട്ടാകെ മുതൽ - 5,00,00,000 രൂപയധികം	

ശാഖകൾ

ആലപ്പുഴ	മേയ്ക്കമുക്ക്	പാലാ
ആലുവ	കോട്ടയം	പീരുമേട്
ബാങ്കുരുഗ്ഗി	മലപ്പുറം	പോർക്കുന്നം
ചങ്ങനാശ്ശേരി	തൃശ്ശൂർ	കോല്ലം
കോട്ടി	മൂവാറ്റുപുഴ	തോട്ടുപുഴ
ഡെൽഹി	നാഗർകോവിൽ	തിരുവനന്തപുരം
ഓറോറാകുളം	ന്യൂ ഡെൽഹി	വേലായുധം

കെ. ജോസഫ് ആഗസ്റ്റ്,
മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ.

അഖിലതീരവിതരണകൂടം ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ഭരണസമിതി

പ്രസിഡൻറ്. ശ്രീ. പറമ്പൂർ റി. കെ. നാരായണപിള്ള ബി. എ. ബി. എൽ.
 വൈസ പ്രസിഡൻറ്. ശ്രീ. വി. ഓ. മാങ്കോട്, ബി. എ. ബി. എൽ

എം. തോമസ് എം. എ. എൽ. റി.
 (അണു റി ജായിൻറ് സെക്രട്ടറി)
 കെ. എം. അഗസ്റ്റിൻ ബി. എ. ബി. കോം.
 (പ്ര. സ: അംഗം)
 എൻ. അഗസ്ത്യലിംഗപിള്ള
 ജെ. കേശവൻ
 കെ. എ. അബ്രഹാം
 കെ. എം. കേശവൻ ബി. എ

വി. എൻ. പണിക്കർ (ജനറൽ സെക്രട്ടറി)
 എൻ. കേശവപിള്ള (ട്രഷറർ)
 കെ. വാസുദേവൻ (പ്ര: സ: അംഗം)
 ജി. മാധവൻപിള്ള
 കെ. കെ. കൃഷ്ണപിള്ള
 കെ. എൻ. ഗോപാലൻനായർ
 വി. കെ. പിള്ള
 എസ്. എം. ഹനീഫ്

ഗ്രന്ഥാലോകം

പ്രസാധകസമിതി

എം. തോമസ് എം. എ. എൽ. റി. (ക്രൺവീൻ)
 എസ്. ഗുപ്തൻനായർ എം. എ. പ്രധാന പത്രാധിപർ,
 ബി. പത്മനാഭപിള്ള എം. എ.
 റി. എൻ. ഗോപിനാഥൻനായർ ബി. എ.
 എൻ. കേശവപിള്ള
 വി. എൻ. പണിക്കർ

മാസികയുള്ള ലേഖനങ്ങൾ, മണിയാർഡുകൾ, അപേ
 ക്ഷകൾ മറ്റു എഴുത്തുകാരെങ്കിലും മുതലായവ "ക്രൺവീ
 ന്ൻ, പ്രസാധകസമിതി ഗ്രന്ഥാലോകം, തിരുവനന്ത
 പൂർ" എന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ അയയ്ക്കണം.

N. B. അഭിപ്രായത്തിനുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ

രണ്ടു പ്രതികൾ അയയ്ക്കേണ്ടതാണ്.